

ชื่อวิทยานิพนธ์ ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับ
นักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผู้วิจัย นางศศกัณณ์ท์ ผ่องศรี **ปริญญา** ศีษาศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร. ทิพย์เกสร บุญอ่ำไพ (2) รองศาสตราจารย์
ดร. เจียรนัย ทรงชัยกุล และ (3) อาจารย์ ดร. กำพล คำรงค์วงศ์ **ปีการศึกษา** 2546

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ(1) พัฒนาชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี (2) ศึกษาความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น และ(3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนจากการศึกษาด้วยชุดแนะแนว

ผู้วิจัยได้พัฒนาชุดแนะแนวจำนวน 3 ชุด ประกอบด้วย (1) ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพแบบ R และแบบ I (2) ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพแบบ A และแบบ S และ (3) ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ E และแบบ C มีการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบคู่ขนาน ซึ่งได้ผ่านการทดสอบและพัฒนาจนมีค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ หลังจากนั้นได้นำชุดแนะแนวที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้เบื้องต้นแบบเดี่ยวและแบบกลุ่มกับนักเรียน โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย สุราษฎร์ธานี ซึ่งได้จากการเจาะจง และทดลองใช้ภาคสนามกับนักเรียน โรงเรียนเดิม จำนวน 30 คน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย ละครดับสติปัญญา เมื่อนักเรียนเรียนครบทั้ง 3 ชุดแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดแนะแนวโดยใช้ ค่า E_1/E_2 t-test ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย ปรากฏว่า ชุดแนะแนวที่สร้างทั้ง 3 ชุด มีประสิทธิภาพ 82/82,80/82 และ 81/79 ตามเกณฑ์ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นว่าคุณชุดแนะแนวมีความเหมาะสมในระดับมาก

คำสำคัญ ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ทักษะการดำรงชีวิต

Thesis title: COMPUTER - BASED GUIDANCE PACKAGES VIA COMPUTER NETWORK ON LIVING SKILL FOR SECONDARY EDUCATION STUDENTS, SURATTANI PROVINCE

Researcher: Mrs. Tasanan Phongsri; **Degree:** Master of Education (Educational Technology and Communications); **Thesis Advisors:** (1) Dr. Tipkesorn Boonumpai, Associate Professor; (2) Dr. Chiaranai Songchaikul, Associate Professor; (3) Dr. Kampol Dumrongwong,
Academic Year : 2003

ABSTRACT

Objectives: (1) to develop three Guidance packages, (2) to compare the progress of learning achievement prior to and after learning from the packages, and (3) to determine the students' opinion on the Guidance packages.

Research Methodology: The set of Guidance packages consisting of three unit were developed, namely (1) The skill of choosing career that relevance with our personality: The R and The I Type Group. (2) The skill of choosing career that relevance with our personality: The A and The S Type Group. (3) The skill of choosing career that relevance with our personality: The E and The C Type Group. Pretest and post – test in paralld forms for these three unit were developed. The test results were analyzed on item difficulty (p), item discrimination power (r) to met the required standards. The three Guidance Packages tried out in individual testing and group testing with students using purposive sampling, and the field testing on 30 students, using simple random sampling, of Kanchanaphisek College Surattani School. After learning from all three packages, students were requested to fill out the questionnaires expressing their opinions on the effectiveness of the packages. Data were statistically analyzed to determine the efficiency of the Guidance packages by means of E_1 / E_2 , t – test, arithmetic means (\bar{X}) and standard deviasion (S.D.)

Major Findings: The results of the studies showed that the efficiency of the three Guidance packages were 82/82, 80/82, and 81/79 meeting the standard of 80/80. The students, learning achievement was increases significantly at the 0.05 level. The results also showed that the students were satisfied with these Guidance packages.

Keywords: Guidance Packages via Computer Network, Living Skill

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร. ทิพย์เกษร บุญอำไพ แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. เจียรนัย ทรงชัยกุล แขนงวิชาการแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย – ธรรมมาธิราช และอาจารย์ ดร. กำพล ดำรงค์วงศ์ จาก สพท.กทม. เขต 1 ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและติดตามการทำวิทยานิพนธ์อย่างใกล้ชิดเสมอมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. ชัยยงค์ พรหมวงศ์ ที่กรุณาให้แนวทางการตั้งชื่อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และขอขอบพระคุณท่านผู้มีพระคุณต่อไปนี้ คือ รองศาสตราจารย์ ดร. บุญเลิศ ส่องสว่าง แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิรุพห์ ทองอำภา สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะวิชาศึกษาศาสตร์ สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านเนื้อหา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ราตรี นันทสุคนธ์ สาขาวิชาการวัดและประเมินผล คณะวิชาศึกษาศาสตร์ สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดผล และกรุณาให้ความรู้และอนุเคราะห์โปรแกรมการหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ ความเสถียรเวลา และสมองในการตรวจสอบและให้คำแนะนำอันทรงคุณค่าของทั้ง 3 ท่าน มีผลให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ ผู้วิจัยจะขอติดตามรอยท่านในการช่วยเหลือผู้อื่นต่อไป

ผู้วิจัยได้รับคำแนะนำในเรื่องการใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อสอบจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ โนรี ใจใส่ จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับการสนับสนุนกำลังใจ และกำลังใจทรัพย์จากคุณวัชรินทร์ ผ่องศรี และบุตรธิดาเป็นอย่างดี ซึ่งผู้วิจัยถือว่ามีความสำคัญ

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้ผู้สนใจการศึกษาทั้งหมด

ธศกัณันท์ ผ่องศรี

มกราคม 2547

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
สภาพที่พึงประสงค์.....	1
สภาพที่เป็นอยู่ปัจจุบัน.....	2
ปัญหาที่เกิดขึ้น.....	4
ความพยายามในการแก้ปัญหา.....	6
แนวทางที่ผู้วิจัยคิดดำเนินการวิจัยเพื่อช่วยแก้ปัญหา.....	8
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	8
สมมติฐานการวิจัย.....	9
ขอบเขตของการวิจัย.....	9
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	11
ชุดแนะแนว.....	11
กิจกรรมแนะแนว.....	11
ลักษณะของกิจกรรมแนะแนว.....	13
รายละเอียดของบริการหลักของการแนะแนว.....	13
หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น(ฉบับปรับปรุง 2533).....	15
การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแนะแนว.....	18
เครือข่ายคอมพิวเตอร์.....	21
ความหมายของเครือข่ายคอมพิวเตอร์.....	21
ประเภทของเครือข่ายคอมพิวเตอร์.....	21

ช
สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
คุณประโยชน์ของเครือข่ายคอมพิวเตอร์.....	22
ชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์.....	22
ประโยชน์ของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอน.....	23
การผลิตชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์.....	24
การออกแบบหน้าเว็บเพื่อการเรียนการสอน.....	29
ซอฟต์แวร์ที่ใช้ผลิตชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์.....	35
ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้ในการพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์.....	37
ทักษะการดำรงชีวิต.....	40
ทักษะด้านการศึกษา.....	40
ทักษะด้านอาชีพ.....	41
ทักษะด้านส่วนตัวและสังคม.....	48
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	49
งานวิจัยเกี่ยวกับงานแนะแนว.....	49
งานวิจัยต่างประเทศ.....	50
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	52
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	52
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	53
การรวบรวมข้อมูล.....	61
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์.....	65
ผลการทดสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ด้วยชุดแนะแนว ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์.....	68
ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดแนะแนว ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์.....	69
บทที่ 5 ต้นแบบชิ้นงาน.....	71

ณ
สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต	
สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุดที่ 1.....	73
แบบทดสอบก่อนเรียนชุดที่ 1.....	74
ข้อคิดในการเลือกศึกษาต่อเพื่อประกอบอาชีพ.....	83
ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพแบบ	
The Realistic Type.....	91
วิศวกร.....	93
นักวิชาการเกษตร.....	100
สัตวแพทย์.....	106
สถาปนิก.....	111
นักอุตสาหกรรมการเกษตร.....	116
เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบ The Realistic Type.....	120
ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพแบบ	
The Investigative Type.....	121
นักเทคนิคการแพทย์.....	123
นักวิทยาศาสตร์.....	129
นักธรณีวิทยา.....	134
แพทย์.....	139
เภสัชกร.....	145
เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบ The Investigative Type.....	151
แบบทดสอบหลังเรียนชุดที่ 1.....	153
ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต	
สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุดที่ 2.....	161
แบบทดสอบก่อนเรียนชุดที่ 2.....	170
มัณฑนากร.....	172
นักออกแบบเครื่องแต่งกาย.....	178
นักหนังสือพิมพ์.....	182
ศิลปิน.....	188

ญ
สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
จิตรกร.....	193
เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบ The Artistic Type.....	196
ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพแบบ	
The Social Type.....	197
นักแนะแนว.....	199
พยาบาล.....	204
นักกายภาพบำบัด.....	210
นักจัดการการวิทย์.....	215
มัคคุเทศก์.....	219
เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบ.....	224
แบบทดสอบหลังเรียน ชุดที่ 2.....	225
ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต	
สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุดที่ 3.....	233
แบบทดสอบก่อนเรียนชุดที่ 3.....	234
ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพแบบ The Social Type.....	242
นักบริหารธุรกิจ.....	244
นักกฎหมาย.....	247
แอร์โฮสเตส - สจ๊วต.....	254
นักปกครอง.....	260
นักประชาสัมพันธ์.....	266
เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบ The Enterprising Type.....	271
ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพแบบ	
The Conventional Type.....	272
เลขานุการ.....	273
นักการบัญชี.....	277
บรรณารักษ์.....	282
เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบ The Conventional Type	288

ฉ
สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
แบบทดสอบหลังเรียน ชุดที่ 3	289
บทที่ 6 สรุปการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	297
สรุปการวิจัย.....	297
อภิปรายผล.....	301
ข้อเสนอแนะ.....	305
บรรณานุกรม.....	306
ภาคผนวก.....	312
ก. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	312
ข. คะแนนแบบฝึกปฏิบัติ คะแนนทดสอบก่อนเรียน และคะแนน ทดสอบหลังเรียนในการทดลองแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และแบบ ภาคสนาม.....	314
ค. ตารางแสดงค่าดัชนีจำแนก ค่าความยาก และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน.....	324
ง. ตารางแสดงค่าดัชนีจำแนก ค่าความยาก และค่าความเชื่อมั่น ก่อนเรียนและหลังเรียน.....	328
จ. แผนการจัดกิจกรรม ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	332
ประวัติผู้วิจัย.....	347

ฉ
สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.1	แสดงผลการทดสอบประสิทธิภาพของชุดแนะแนว ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ในการทดสอบแบบเดี่ยว.....	66
ตารางที่ 4.2	แสดงผลการทดสอบประสิทธิภาพของชุดแนะแนว ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ในการทดสอบแบบกลุ่ม.....	67
ตารางที่ 4.3	แสดงผลการทดสอบประสิทธิภาพของชุดแนะแนว ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ในการทดสอบแบบภาคสนาม.....	68
ตารางที่ 4.4	แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน หลังเรียน และค่า t	69
ตารางที่ 4.5	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียน.....	70

ฐ
สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 แสดงขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการผลิตชุดการเรียน ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์.....	26
ภาพที่ 2.2 แสดงขั้นตอนที่ 2 การออกแบบชุดการเรียน ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์.....	27
ภาพที่ 2.3 แสดงการสร้างบทเรียนและการดำเนินการ.....	28
ภาพที่ 3.1 แสดงกระบวนการสร้างชุดแนะแนว.....	54
ภาพที่ 3.2 แสดงแผนผังการพัฒนาชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์.....	57
ภาพที่ 5.1 แสดงหน้าโฮมเพจของชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์.....	72
ภาพที่ 5.2 แสดงหน้าเว็บเพจของชุดที่ 1.....	73
ภาพที่ 5.3 แสดงหน้าเว็บเพจของชุดที่ 2.....	161
ภาพที่ 5.4 แสดงหน้าเว็บเพจของชุดที่ 3.....	233

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันระบบการสื่อสารโทรคมนาคมสามารถติดต่อสื่อสารกันเป็นเครือข่ายทั่วโลก คลื่นเสียง ภาพ ข้อมูล สามารถส่งไปสู่จุดหมายโดยผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น เครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ โทรสาร เครือข่ายคอมพิวเตอร์ เครือข่ายดาวเทียม เครือข่ายเคเบิลใยแก้วนำแสงผ่านท้องมหาสมุทร ทำให้มนุษย์สามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนข่าวสารกันได้ตลอดเวลา ผลจากโลกไร้พรมแดนจึงมีการแพร่กระจายของวัฒนธรรมต่างถิ่นมายังสังคมไทย เช่น ค่านิยมประชาธิปไตย ค่านิยมสิทธิมนุษยชน ค่านิยมด้านสิ่งแวดล้อม บริโภคนิยม เป็นผลให้เยาวชนไทยส่วนหนึ่งมีแนวโน้มที่จะเติบโตมาจากครอบครัวที่แตกสลาย ส่วนหนึ่งเป็นโรคขาดสารอาหาร ส่วนหนึ่งพิการทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ระบบการศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นอยู่ไม่สามารถทำให้เด็กและเยาวชนของไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ คุณภาพและประสิทธิภาพของคนไทยด้อยกว่าประเทศเพื่อนบ้านบางประเทศ อย่างไรก็ตามสังคมไทยก็มีการเตรียมเยาวชนให้พร้อมที่จะเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในสังคมยุคใหม่แล้วเช่นกัน เช่นพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (สามัญศึกษา, กรม:2542) มีมาตรา 23 ที่ว่าการจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่าง ๆ และมาตรา 23 (5) จะกล่าวถึงความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข งานแนะแนวจึงควรมีบทบาทในการพัฒนาเยาวชนให้สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขเช่นกัน

1.1 สภาพที่พึงประสงค์

งานแนะแนวมีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเติบโตขึ้นมีชีวิตที่มีคุณภาพ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดด้านผลผลิต (ผู้เรียน) ดังนี้

- มาตรฐานด้านผลผลิต(ผู้เรียน)มี 10 มาตรฐาน 46 ตัวชี้วัด
- มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน มี 3 ตัวชี้วัด
- มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ และมีวิสัยทัศน์ มี 6 ตัวชี้วัด
- มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มี 3 ตัวชี้วัด
- มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ มี 4 ตัวชี้วัด
- มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรีและกีฬา มี 2 ตัวชี้วัด
- มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนรู้จักตนเอง พึ่งตนเองได้ และมีบุคลิกภาพที่ดี มี 4 ตัวชี้วัด
- มาตรฐานที่ 7 ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี ปลอดภัยจากสิ่งเสพติดให้โทษ มี 10 ตัวชี้วัด
- มาตรฐานที่ 8 ผู้เรียนมีทักษะในการจัดการและการทำงาน รักการทำงาน มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ สุจริต และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มี 8 ตัวชี้วัด
- มาตรฐานที่ 9 ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชนและสังคม สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข และปฏิบัติตนตามวิถีประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มี 4 ตัวชี้วัด
- มาตรฐานที่ 10 ผู้เรียนมีจิตสำนึกที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม อนุรักษ์ภูมิปัญญาไทย ศิลปวัฒนธรรมไทย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

งานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ก็มีสภาพที่พึงประสงค์ด้านตัวผู้เรียน 10 มาตรฐานนี้เช่นกัน แต่งานแนะแนวสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนได้ในมาตรฐาน ที่ 2,3,4,6,7,8,9 และมาตรฐานที่ 10 รวม 8 มาตรฐาน ซึ่งต้องมีวิธีการ สื่อ และกระบวนการจัดกิจกรรมที่ดีเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาได้ตามที่ต้องการ

1.1 สภาพที่เป็นอยู่ปัจจุบัน

จากการทำงานของสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีการประเมินทุกโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาเพื่อ การประกันคุณภาพการศึกษานั้น สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ส่งบุคลากรออกประเมินมาตรฐาน และตัวชี้วัดด้านผลผลิต ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยนำเข้า ผลปรากฏว่า ทุกมาตรฐานและตัวชี้วัด ต้องปรับปรุง ในทุกโรงเรียน ซึ่งมีจำนวน 47 โรงเรียน

และจากการประเมินเพื่อประกันคุณภาพการศึกษา จากคณะกรรมการซึ่งสำนักงาน
สามัญศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประเมินในปีการศึกษา 2543 ผลปรากฏว่า มาตรฐานด้าน
ผลผลิต(ผู้เรียน) ที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานดังนี้

มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา

มาตรฐานที่ 7 ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี ปลอดภัยจากสิ่งเสพติด
ให้โทษ

มาตรฐานที่ 9 ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชนและสังคม สามารถดำรง
ชีวิตในสังคมอย่างมีความสุขและปฏิบัติตามวิถีประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

และมาตรฐานที่จะต้องปรับปรุงมีดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีความรู้ และทักษะพื้นฐานตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน

มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณญาณ
มีความคิดสร้างสรรค์ และมีวิสัยทัศน์

มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์

มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนรู้จักตนเอง พึ่งตนเองได้ และมีบุคลิกภาพที่ดี

มาตรฐานที่ 8 ผู้เรียนมีทักษะในการจัดการ และการทำงาน รักการทำงาน มีเจตคติ
ที่ดีต่ออาชีพสุจริตและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

มาตรฐานที่ 10 ผู้เรียนมีจิตสำนึกที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม อนุรักษ์ภูมิปัญญาไทย
ศิลปวัฒนธรรมไทย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จากการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนางานแนะแนว ของกระทรวง
ศึกษาธิการ(ประณม จันทิม และวิไลวรรณ ใจแก้ว : 2543 , 2-8) ระยะที่ 1 (2535 – 2539) โดย
การตรวจเยี่ยมของคณะกรรมการประสานงานแนะแนวกระทรวงศึกษาธิการ และรายงานผล
การปฏิบัติงานประจำปี พบว่างานแนะแนวมีปัญหาและอุปสรรคในเรื่องต่อไปนี้

1. การบริหาร และการจัดระบบงานแนะแนว
2. ด้านบุคลากร
3. ด้านสื่อ เครื่องมือ อุปกรณ์ทางการแนะแนว หน่วยงานและสถานศึกษา

ทุกระดับ ทุกสังกัด ผู้รับบริการ ร้อยละ 90 สนใจจะรับแต่สื่อ ปรากฏว่าสื่อไม่เพียงพอ ขาด
บุคลากรที่จะผลิตและพัฒนาสื่อ ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์แนะแนวยังขาดการศึกษาค้นคว้า
วิจัยอย่างจริงจัง ให้ได้มาตรฐานกับสภาพผู้รับบริการ

4. ด้านงบประมาณ แต่ละโรงเรียนจะใช้งบกับงานแนะแนวร้อยละ 0.02 ของสถานศึกษาที่ได้รับ

สภาพการขาดครูแนะแนวในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 47 โรงเรียน มีครูแนะแนวที่จบการศึกษาด้านจิตวิทยาและการแนะแนวโดยตรง จำนวน 14 โรงเรียน และมีจำนวนครูแนะแนวจำนวน 27 คน จำนวนนักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาระดับ ม.1 – ม.6 จำนวนประมาณ 48,000 ราย

จากหนังสือบรรณนิทัศน์ผลการวิจัยด้านแนะแนวของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2535 – 2540 พบว่ายังไม่มียุทธศาสตร์ใดที่เป็นการพัฒนาสื่อทางด้านแนะแนวในรูปของสื่อคอมพิวเตอร์

สภาพปัจจุบันของงานแนะแนวในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้เรียนยังพัฒนาไม่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน งานแนะแนวขาดบุคลากร และงานแนะแนวขาดสื่อและขาดการพัฒนาสื่อที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับผู้รับบริการ โดยเฉพาะสื่อคอมพิวเตอร์

1.3 ปัญหาที่เกิดขึ้น

1.3.1 ปัญหาที่เกิดจากตัวผู้เรียน จากสภาพที่พึงประสงค์ งานแนะแนวต้องการคุณภาพนักเรียน 8 มาตรฐาน และสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน นักเรียนผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 2 มาตรฐาน ดังนั้น ปัญหาที่เกิดขึ้น งานแนะแนวจะต้องช่วยพัฒนาผู้เรียนให้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานอีก 6 มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ 2, 3, 4, 6, 8, และที่ 10 ซึ่งมีรายละเอียดตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์ดังนี้
 มาตรฐานที่ 2 มี 6 ตัวชี้วัด ผ่านเกณฑ์ 4 ตัวชี้วัด ไม่ผ่าน 2 ตัวชี้วัด คือ
 ตัวชี้วัดที่ 5 สามารถใช้แนวคิด วิธีใหม่ ๆ ที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน
 ตัวชี้วัดที่ 6 สามารถคาดการณ์ กำหนดเป้าหมาย วางแผน และปฏิบัติงานได้อย่างเป็นระบบ

มาตรฐานที่ 3 มี 3 ตัวชี้วัด ไม่ผ่านเกณฑ์ทั้ง 3 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ 1 มีความกระตือรือร้น และมีความสนใจที่จะเรียนรู้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ และรู้จักตั้งคำถามเพื่อหาเหตุผล

ตัวชี้วัดที่ 2 มีนิสัยรักการอ่านและค้นคว้าหาความรู้ สามารถใช้ห้องสมุด แหล่งความรู้ หรือสื่อต่าง ๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน

ตัวชี้วัดที่ 3 สามารถเลือกใช้วิธีการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาตนเอง

- มาตรฐาน4. ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 2
ตัวชี้วัด ไม่ผ่าน 2 ตัวชี้วัด
ตัวชี้วัดที่ 1 มีวินัย มีความรับผิดชอบ และปฏิบัติตามหลักเบื้องต้นของแต่ละศาสนา
ตัวชี้วัดที่ 3 ใช้สิ่งของและทรัพย์สินอย่างประหยัดและคุ้มค่าทั้งของตนเองและ
ส่วนรวม
- มาตรฐาน6. ผู้เรียนรู้จักตนเอง พึ่งตนเองได้ และมีบุคลิกภาพที่ดีผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 2 ไม่ผ่าน
2 ตัวชี้วัด
ตัวชี้วัดที่ 1 รู้ถึงความถนัด ความสามารถ ความสนใจ ข้อดี ข้อด้อยของ
ตนเอง ปรับปรุงและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ
ตัวชี้วัดที่ 2 มีความภูมิใจในตนเอง มีความมั่นใจ กล้าแสดงออกอย่าง
เหมาะสมและให้เกียรติผู้อื่น
- มาตรฐาน8. ผู้เรียนมีทักษะในการจัดการและการทำงาน รักการทำงานมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ
สุจริตและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 4 ไม่ผ่าน 4 ตัวชี้วัด
ตัวชี้วัดที่ 1 เห็นภาพของงานตลอดแนว และสามารถทำงานตามขั้นตอนได้
อย่างมีประสิทธิภาพ
ตัวชี้วัดที่ 4 สามารถประเมินเพื่อปรับปรุงวิธีการทำงานให้มีความ
เหมาะสมอยู่เสมอ
ตัวชี้วัดที่ 5 มีความขยัน อดทน และละเอียดรอบคอบในการทำงาน
ตัวชี้วัดที่ 7 เห็นประโยชน์ เห็นคุณค่าในอาชีพสุจริตและสามารถทำงาน
เพื่อหารายได้ระหว่างเรียน
- มาตรฐาน10. ผู้เรียนมีจิตสำนึกที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม อนุรักษ์ภูมิปัญญาไทย
ศิลปวัฒนธรรมไทย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด
ตัวชี้วัดที่ 1 ปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวม
ตัวชี้วัดที่ 2 มีความรู้ เห็นคุณค่าและนำภูมิปัญญาไทย ศิลปวัฒนธรรมไทย
ประยุกต์ใช้ มีความรู้ เห็นคุณค่า และใช้ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม อย่างประหยัดและคุ้มค่า มีส่วนร่วมในการปกป้อง ฟื้นฟู
บำรุง รักษาศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.3.2 ปัญหาที่เกิดจากการขาดบุคลากรทางด้านแนะแนว จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีบุคลากรที่มีวุฒิทางด้านแนะแนว จำนวน 27 คน จำนวนนักเรียนประมาณ 48,000 คน เฉลี่ย ครูแนะแนว 1 คน ต่อนักเรียน ประมาณ 1,800 คน ตามเกณฑ์มาตรฐานนั้น ครูแนะแนว 1 คน ต่อนักเรียน 300 คน

1.3.3 ปัญหาการขาดสื่อทางด้านแนะแนว โดยเฉพาะสื่อทางด้าน คอมพิวเตอร์ที่ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง

ดังนั้นปัญหาของงานแนะแนวคือ จะต้องช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามมาตรฐานและ ตัวชี้วัดดังกล่าว และจะต้องพัฒนาสื่อทางการแนะแนวให้ทันสมัย มีประสิทธิภาพ เนื่องจาก งานแนะแนวยังมีความต้องการสื่อที่นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะสื่อทางด้าน คอมพิวเตอร์ เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนครูแนะแนวในระดับหนึ่ง

1.4 ความพยายามในการแก้ปัญหา

นักการศึกษาได้มีการศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาเยาวชนไทยมาแล้วมากมายจากการ ค้นคว้าของผู้วิจัย ทราบว่ามีงานวิจัยที่จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาผู้เรียน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติ ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ยังพัฒนาไม่ถึงเกณฑ์มาตรฐานที่ต้องการมาก่อนหน้า นี้แล้ว เช่น

อรพรรณ โลก์ตถจริยา (2539) ได้วิจัยเรื่องความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดจากการฝึกสร้าง เรื่อง และการฝึกเล่าเรื่อง ผลปรากฏว่า กลุ่มที่ได้รับการฝึกสร้างเรื่อง และฝึกเล่าเรื่องมีคะแนน ความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนการทดลอง ไม่มีความแตกต่างในระหว่างความคิดสร้างสรรค์ หลังการทดลองระหว่างกลุ่มที่ได้รับการฝึกสร้างเรื่องและกลุ่มที่ได้รับการฝึกเล่าเรื่อง

งานวิจัยเรื่องนี้เป็นการพัฒนาผู้เรียนในมาตรฐานที่ 2 แต่ไม่ครอบคลุมทุกตัว ชี้นำ

กิตติศักดิ์ ทรจ่านงค์ (2538) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาเจตคติต่ออาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีเจตคติต่ออาชีพระดับ มาก เปรียบเทียบตามตัวแปรสถานศึกษา พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีเจตคติต่ออาชีพ โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่ออาชีพแตกต่างกัน

งานวิจัยเรื่องนี้พัฒนาผู้เรียนในมาตรฐานที่ 8 แต่ครอบคลุมตัวชี้วัดที่งานแนะแนวต้องพัฒนาผู้เรียนได้บางส่วน

หงส์ นววงศ์วรกุล (2540) วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษากลุ่มกับรายบุคคลที่มีต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัย นักเรียนมีการเตรียมตัวสายอาชีพดีขึ้นหลังจากได้รับการให้คำปรึกษากลุ่ม และหลังจากได้รับการให้คำปรึกษารายบุคคล โดยที่นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่ม และนักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษารายบุคคลมีการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อสายอาชีพดีขึ้นไม่แตกต่างกัน

งานวิจัยเรื่องนี้ช่วยพัฒนาผู้เรียนในมาตรฐานที่ 8 ครอบคลุมตัวชี้วัดได้บางส่วนเช่นกัน

วาสนา สิงห์พร (2544) วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลการรับรู้ด้านอาชีพ ระหว่างการแนะแนวอาชีพด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กับการแนะแนวอาชีพเป็นกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ ปีการศึกษา 2543 ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผลการทดลองปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และนักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพเป็นกลุ่ม มีการรับรู้ด้านอาชีพสูงเกินกว่าการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และนักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและนักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพเป็นกลุ่มมีการรับรู้ด้านอาชีพ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยที่ยกมาอย่างข้างต้นทำให้เชื่อได้ว่า บุคคลสามารถพัฒนาให้ได้ตามเกณฑ์ที่ต้องการ แต่ต้องมีการพัฒนาและส่งเสริมอย่างถูกหลักวิชาการ แต่ยังไม่มียานวิจัยชิ้นใดที่พัฒนา

ผู้เรียนครอบคลุมมาตรฐานและตัวชี้วัดให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานและยังไม่มีงานวิจัยทางการ
การแนะแนวที่เป็นการศึกษาวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนาด้านสื่อ โดยเฉพาะสื่อทางด้านเทคโนโลยี เช่นชุด
แนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

1.5 แนวทางที่ผู้วิจัยคิดดำเนินการวิจัยเพื่อช่วยแก้ปัญหา

แนวทางแก้ปัญหาโดยหน่วยงาน สถาบันการศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขณะนี้
(เดือน กันยายน 2543) ได้ดำเนินการจัดการอบรมครู เรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้
ให้ครูตื่นตัว พัฒนาค้นเอง พัฒนางาน และส่งเสริมให้ครูอาจารย์ สร้างสื่อ นวัตกรรมใหม่ๆ
มาใช้ในการเรียนการสอน

แนวทางที่ผู้วิจัยคิดจะดำเนินการวิจัยเพื่อช่วยแก้ปัญหา ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูแนะ
แนว มีหน้าที่ป้องกันการเกิดปัญหาในผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตน
เองได้ ช่วยส่งเสริมและพัฒนาในส่วนที่ผู้เรียนมีความสามารถให้ได้พัฒนาเต็มศักยภาพแห่งตน
และผู้วิจัยมีความตั้งใจจะพัฒนาสื่อทางการแนะแนวซึ่งกำลังเป็นที่ต้องการของผู้รับบริการ
จึงมีความตั้งใจแน่วแน่ที่จะทำการวิจัยเรื่อง “ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะ
การดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนาชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.2.1 เพื่อพัฒนาชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรง
ชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.2.2 เพื่อศึกษาความก้าวหน้าในการเรียนรู้ โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่
พัฒนาขึ้น

2.2.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนจากการศึกษาค้นคว้าด้วยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80

3.2 ความก้าวหน้าทางการเรียนทางการเรียน หลังเรียนด้วยชุดแนะแนว จะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยชุดแนะแนวอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

4. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาชุดแนะแนวเรื่องทักษะการดำรงชีวิต เพื่อเสนอเป็นบริการสนเทศของงานแนะแนว ในลักษณะชุดการจัดกิจกรรมแนะแนวรายบุคคลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จ. สุราษฎร์ธานี โดยกำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

4.1 รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา โดยพัฒนาชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

สังกัดกรมสามัญศึกษา จ. สุราษฎร์ธานี นักเรียนประมาณ 25,957คน

4.2.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 –3 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย สุราษฎร์ธานี จำนวน 42 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายและแบบเจาะจง

4.3 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546

4.4 ขอบข่ายเนื้อหาที่ใช้ในการสร้างชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิตครั้งนี้ ครอบคลุม

4.4.1 ทักษะทางด้านอาชีพ จัดเป็นบริการสนเทศของงานแนะแนว ในรูปชุดแนะแนวรายบุคคล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และผู้สนใจทั่วไป

4.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

4.5.1 เครื่องมือต้นแบบชิ้นงาน (Prototype) ได้แก่ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

4.5.2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียน

4.5.3 เครื่องมือทางสถิติ (Statistic) ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่าที (t - test) การหาค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือ ค่าความยาก ค่าความเชื่อมั่น โดยการใช้โปรแกรม B - index การหาค่าประสิทธิภาพของชุดแนะแนว E_1 / E_2

การหาประสิทธิภาพของชุดแนะแนว เป็นการวัดความสามารถของผู้เรียนด้านพุทธิพิสัย และด้านจิตพิสัย

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Guidance Packages via Computer Network) หมายถึงชุดการจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อเป็นบริการสนเทศใช้หลักการของชุดการสอนรายบุคคล ประเภทที่ยึดคอมพิวเตอร์เป็นสื่อหลัก และผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

5.2 ทักษะการดำรงชีวิต เป็นข้อสนเทศเกี่ยวกับทักษะการเลือกอาชีพอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ 6 กลุ่ม ของ John L Holland

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ชุดแนะแนวเรื่องทักษะการดำรงชีวิตที่สร้างขึ้นจะมีประสิทธิภาพสามารถใช้เป็นบริการสนเทศในบริการแนะแนวในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1- 3

6.2 เป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อสำหรับงานแนะแนวที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเฉพาะสื่อคอมพิวเตอร์สนับสนุนการสอน

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี นั้นมีวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ชุดแนะแนว
 - 1.1 กิจกรรมแนะแนว
 - 1.2 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
 - 1.3 การใช้เทคโนโลยีทางการแนะแนว
2. ชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์
 - 2.1 ความหมาย ประเภท และประโยชน์ของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอน
 - 2.2 ชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์
3. ทักษะการดำรงชีวิต
 - 2.3 ทักษะทางด้านการศึกษา
 - 2.4 ทักษะทางด้านอาชีพ
 - 2.5 ทักษะด้านส่วนตัวและสังคม
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ชุดแนะแนว

1.1 กิจกรรมแนะแนว

กิจกรรมแนะแนวช่วยส่งเสริมคุณภาพการศึกษา (จากคู่มือแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา) โดยงานแนะแนว

- ช่วยนักเรียนให้
- รู้จักและเข้าใจตนเองในจุดดี จุดด้อย ความสามารถ
 - รู้จักวิเคราะห์ข้อมูลตนเองมาสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม
- เพื่อให้นักเรียน
- ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล เหมาะสมกับตนเอง
 - วางแผนปฏิบัติงานให้ตนเองเป็น
 - ปรับตัวเข้ากับบุคคลและสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้

- ฟังตนเองได้
- ช่วยครู - เข้าใจ ยอมรับความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน โดยเฉพาะ
ความสามารถที่ทุกคนมี
- เพื่อให้ครู - จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับนักเรียนรายบุคคล
- ช่วยโรงเรียน - รู้ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน โรงเรียน ชุมชน
- รู้ปัญหา ความต้องการ ความสามารถของนักเรียน
- เพื่อให้โรงเรียน - จัดทำหลักสูตร (วิชาเลือก) ได้เหมาะสม สอดคล้องกับปัญหา และ
ความสามารถของนักเรียนในแต่ละท้องถิ่น

งานแนะแนวช่วยให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามความคาดหวังของหลักสูตร คือ เป็นผู้

- มีความรู้ ความคิด
- มีทักษะ กระบวนการในการทำงาน
- มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม
- มีความสามารถในการจัดการ

เมื่อผู้เรียนมีคุณลักษณะดังกล่าวนี้คือคุณภาพการศึกษาที่ต้องการ

ปรัชญาการแนะแนว

จากคู่มือแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้ปรัชญาว่าการแนะแนวยึดหลัก

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. พฤติกรรมทุกอย่างของบุคคลย่อมมีสาเหตุ
3. บุคคลเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าที่มีศักยภาพแฝง
4. บุคคลมีศักดิ์ศรีและต้องการการยอมรับ
5. บุคคลมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาได้
6. บุคคลอยู่ร่วมกันควรช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

งานแนะแนว

ลักษณะงาน ป้องกัน แก้ปัญหา พัฒนา

ขอบข่าย การศึกษา อาชีพ บุคลิกภาพ

ภารกิจของงานแนะแนว ศึกษารวบรวมข้อมูล บริการสนเทศ ให้คำปรึกษา

จัดวางตัวบุคคล ติดตามและประเมินผล

กลุ่มเป้าหมาย นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน

หลักการจัดงานแนะแนว จัดให้ครบทั้ง 3 ด้าน จัดเพื่อเด็กทุกคน เด็กเป็นศูนย์กลาง มี ข้อมูลนักเรียน จัดอย่างต่อเนื่อง อาศัยความร่วมมือ จัดควบคู่กับการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ

ลักษณะของกิจกรรมแนะแนว

จากหนังสือคู่มือการจัดกิจกรรมแนะแนว(ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ 2537 :)

กิจกรรมแนะแนวมีลักษณะดังนี้

1. ไม่นับเนื้อหาวิชาและกระบวนการวัดผลการเรียนเหมือนการเรียนการสอนวิชาทั่วไป
2. เป็นการรวมกลุ่มของนักเรียนอันจะช่วยให้เกิดพัฒนาการในด้านต่าง ๆ และสามารถแก้ปัญหาได้
3. ไม่มีหน่วยการเรียน
4. ไม่มีการประเมินผล “ได้” หรือ “ตก” เหมือนรายวิชาทั่วไป
5. เป็นกิจกรรมแก้ปัญหา การพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน
6. เป็นกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้ค้นพบความถนัด ความสามารถและความสนใจของตน
7. เป็นกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาและอาชีพเพื่อวางแผนการศึกษาและเลือกอาชีพที่เหมาะสมสอดคล้องกับความถนัด และความสนใจของตนเอง
8. เป็นกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนพัฒนาบุคลิกภาพและปรับตัว รู้จักตนเอง สิ่งแวดล้อม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
9. เป็นกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรม และจริยธรรม เพื่อปลูกฝังค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน เช่น ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน มีนิสัยรับผิดชอบ
10. เป็นกิจกรรมเพื่อเสริมให้นักเรียนมีความรู้และทักษะในวิชาการต่าง ๆ มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ มีเจตคติที่ดีต่อสัมมาชีพ มีนิสัยรักการทำงานและสามารถเลือกอาชีพที่เหมาะสม กับตน

ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตั้งใจให้สอดคล้องกับกิจกรรมข้อ 7. เป็นกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้รับข้อมูล ข่าวสารด้านการศึกษาและอาชีพเพื่อวางแผนการศึกษาและเลือกอาชีพที่เหมาะสมสอดคล้องกับความ ถนัด และความสนใจของตนเอง

รายละเอียดของบริการหลักของการแนะแนว

1. บริการศึกษาข้อมูลเป็นรายบุคคล (Individual - Inventory Service)

บริการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนนี้เป็นการศึกษารายบุคคล เกี่ยวกับรายละเอียดของ นักเรียนทุกคนอย่างรอบคอบ ถี่ถ้วน และเป็นระบบทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ ภาวะสังคม อารมณ์ สภาพแวดล้อม ความสนใจ ความสามารถ เจตคติของเด็ก เพื่อให้รู้จักเด็กพอที่จะได้จัดโปรแกรม

1.3.5 เทคโนโลยีและนวัตกรรมบริการติดตามและประเมินผลการเรียน ใช้ร่วมกับแฟ้มประจำตัว กล้องบัตรข้อมูลหรือ ระบบเก็บข้อมูลโดยไมโครคอมพิวเตอร์

1.3.6 การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการแนะแนวด้านอาชีพ

การแนะแนวอาชีพนอกจากจะดำเนินการตามหลักการแนะแนวตามปกติแล้ว จำเป็นต้องเพิ่มเทคโนโลยีและนวัตกรรมสารสนเทศด้านอาชีพเข้ามาเป็นเครื่องมือช่วยอีกมาก เพราะวิทยาการด้านต่าง ๆ พัฒนามาอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีการประกอบอาชีพแบบใหม่ ๆ มากมายเกินที่นักเรียนจะตามทัน งานแนะแนวจำเป็นต้องตามเทคโนโลยี นวัตกรรม และสื่อสารการศึกษาใหม่ ๆ

- 1) เอกสารสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับอาชีพ
- 2) สื่อโสตทัศน์
- 3) เทปบันทึกภาพเพื่อการแนะแนวอาชีพ มี
 - (1) รายการเสนอข้อเท็จจริง
 - (2) รายการสาธิตวิธีการและทักษะพื้นฐานของวิชาชีพต่าง ๆ
 - (3) รายการปกิณกะเทปบันทึกภาพวิชาชีพ

1.3.7 การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการแนะแนวด้านส่วนตัวและสังคม

- 1) แบบทดสอบบุคลิกภาพรายบุคคล
- 2) การใช้ประโยชน์รายการเทปบันทึกภาพในการแนะแนวด้านส่วนตัวและสังคม
 - (1) รายการเทปบันทึกภาพสำหรับวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา
 - (2) การใช้รายการเทปบันทึกภาพแก้ไขบุคลิกภาพ

1.3.8 แนวโน้มการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการแนะแนวในสถานศึกษา

1) ลักษณะการรับอิทธิพลทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม การคาดการณ์แนวโน้มการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาหรือการแนะแนวในสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องดูพัฒนาการทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมในวงการศึกษ อุตสาหกรรม และการสื่อสารอื่น ๆ ของทั้งในและนอกประเทศเป็นแนวในการคาดการณ์

2) ระบบข้อมูลทางเทปบันทึกภาพ (Video Library System)

ระบบข้อมูลทางเทปบันทึกภาพเป็นระบบเสนอภาพวิดิทัศน์แบบอัตโนมัติทางจอ มอนิเตอร์ตามที่ใช้เลือกและกดคำสั่งที่รีโมทคอนโทรล ซึ่งจัดคู่ไว้กับมอนิเตอร์ระบบจะเลือกเทป ป้อนเข้าเครื่องรีเพลย์ และฉายภาพให้ผู้ดูทางมอนิเตอร์โดยอัตโนมัติ เมื่อผู้ดูเสร็จหรือเลิกใช้ เครื่องก็จะเก็บม้วนเทปเข้าที่เดิมโดยอัตโนมัติเช่นกัน

ทางการศึกษาให้เหมาะสมเป็นเฉพาะตัวกับเด็กแต่ละคน เท่าที่จะทำได้ จะมีการใช้เครื่องมือและเทคนิคทั้งปวงที่จะทำให้ได้ข้อมูลสำคัญ ๆ เกี่ยวกับตัวเด็ก ซึ่งเมื่อนำมาประมวลกันเข้าแล้วทำให้เห็นลักษณะของเด็กแต่ละคนได้ มีการใช้เครื่องมือและเทคนิคเช่น แบบสอบถาม แบบสำรวจ ปัญหา การเขียนชีวประวัติของนักเรียนเอง การทำสังคมมิติ การทดสอบ การสังเกตพฤติกรรม การบันทึกกระบวนพฤติกรรม การสัมภาษณ์ และเทคนิคในการบันทึกและแปลความหมายของข้อมูลทั้งปวง บริการนี้นับได้ว่าเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของบริการแนะแนวในอันที่จะช่วยให้เด็กได้รู้จักและเข้าใจตนเองได้อย่างถ่องแท้

2. บริการสนเทศ (Information Service)

บริการสนเทศเป็นบริการให้ความรู้และข่าวสารแก่นักเรียนซึ่งมีอยู่ 3 ลักษณะที่เกี่ยวข้องกันคือ ความรู้หรือข่าวเกี่ยวกับการอาชีพ การศึกษา และทางด้านส่วนตัวและทักษะ ทางสังคม ข้อมูลทางด้านอาชีพเป็นข้อมูลเกี่ยวกับโลกของงาน ข้อมูลทางการศึกษาเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ทางการเรียนในปัจจุบันและในอนาคต และข้อมูลทางด้านส่วนตัวและสังคม เป็นเรื่องซึ่งจะช่วยบุคคลให้เข้าใจพฤติกรรมของตนเองและของกลุ่มคนในวัยเดียวกัน

3. บริการให้คำปรึกษา (Counseling Service)

บริการให้คำปรึกษาเป็นบริการซึ่งได้จัดให้มีบุคลากรที่มีความสามารถ มีอุปกรณ์และเวลาไว้เพื่อที่นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสเข้าไปพบ และอภิปรายเรื่องราวของเขาในลักษณะที่เป็นส่วนตัวทั้งในเรื่องการศึกษา การเลือกอาชีพและเรื่องส่วนตัว หรือเรื่องอื่น ๆ อาจจะเป็นเพื่อการวางแผนแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ หรือเพื่อทราบข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อประกอบการตัดสินใจและเพราะถือว่าบริการให้การปรึกษานี้เป็นกิจกรรมส่วนบุคคลบริการนี้จึงไม่ควรมีขบวนการกลุ่มแบบต่าง ๆ อยู่ด้วย แต่หากในบางเรื่องที่ไม่ใช่เป็นความลับเฉพาะตัวก็อาจให้บริการ ในลักษณะการให้การปรึกษาเป็นหมู่ได้ บริการนี้ถือว่าเป็นบริการสำคัญหรือหัวใจ ของการแนะแนวและต้องมีผู้เชี่ยวชาญในการนี้โดยเฉพาะเป็นผู้ให้การปรึกษาแนะแนว

4. บริการจัดวางตัวบุคคล (Placement Service)

บริการจัดวางตัวบุคคลเป็นบริการซึ่งบูรณาการ โปรแกรมการแนะแนวทั้งหมดเข้าด้วยกัน จุดประสงค์หลักของบริการนี้คือ การช่วยนักเรียนให้ปรับตัวได้เป็นอย่างดีต่อประสบการณ์ในโรงเรียน และหลังจากจบออกไปจากโรงเรียนแล้วทั้งในด้านการศึกษา และด้านการอาชีพ เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนก้าวไปสู่อาชีพที่มีความถนัด มีความสนใจ มีความสนใจและได้เล่าเรียนในวิชาเรียนที่เลือกแล้วอย่างฉลาด บริการนี้ช่วยนักเรียน เช่น การเลือกวิชาเรียน

เลือก โปรแกรมการเรียน เลือกชุมนุม หรือกิจกรรมที่เข้าร่วมเป็นสมาชิก รวมถึงการช่วยหางานให้นักเรียนทำในเวลาว่างหรือระหว่างปิดภาคเรียนด้วย

5. บริการติดตามผลและประเมินผล (Follow – up and Evaluation Service)

บริการติดตามผลและประเมินผลเป็นบริการที่เกี่ยวข้องกับการติดตามรวบรวมและประเมินผลเกี่ยวกับปัญหา ความสำเร็จ ความผิดหวัง และข้อเสนอแนะของนักเรียนหลังจากที่เขาได้ออกไปสู่สถานการณ์ใหม่และได้มีโอกาสทดสอบประสบการณ์ทางการศึกษาซึ่งเขาได้รับมาจากชั้นมัธยมศึกษา การติดตามผลอย่างต่อเนื่องของนักเรียนที่ออกไปจากโรงเรียน หรือสำเร็จการศึกษาไปแล้วนั้นจะช่วยให้นักเรียนมีข้อมูลเพื่อนำมาปรับปรุงการจัดโปรแกรมการศึกษาในโรงเรียนได้ลักษณะหนึ่ง ว่ามีสิ่งใดบ้างในการให้บริการแนะแนวที่ควรแก้ไขปรับปรุง ที่ควรจะทำต่อไป หรือควรจะทำนอกจากรายละเอียดของงานดังกล่าวแล้วครูแนะแนวยังมีงาน อื่น ๆ อีก งานบริการทุนการศึกษา งานบริการอาหารกลางวัน งานบริการเสื้อผ้า หนังสือเรียน สำหรับนักเรียนที่ขาดแคลน งานกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา งานกิจกรรมคาบแนะแนว ซึ่งไม่ได้จัดไว้ในบริการทั้ง 5 แต่เป็นบริการเสริมในลักษณะงานสังคมสงเคราะห์ บุคลากรแนะแนว จะมีงานเยอะมาก และจำนวนบุคลากรแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด งานแนะแนวจึงขาดประสิทธิภาพ ครูแนะแนวจึงต้องช่วยกันสร้างสื่อทางเทคโนโลยีให้ผู้เรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของบริการแนะแนว

1.2 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

หลักการ

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น มีหลักการ ดังนี้

1. เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง
2. เป็นการศึกษาทั่วไป เพื่อเป็นพื้นฐาน สำหรับการประกอบสัมมาชีพหรือการศึกษาต่อ
3. เป็นการศึกษาที่สนองความต้องการของท้องถิ่นและประเทศชาติ

จุดหมาย

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาต่อ ให้สามารถเลือกแนวทางที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม ตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดี ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะเลือกตัดสินใจประกอบสัมมาชีพ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มี

นิสัยในการปรับปรุงงาน ตนเองและสังคม เสริมสร้างอนามัยชุมชนและ ครอบงำชีวิตโดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม

ในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ จะต้องมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญ และทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ
2. สามารถปฏิบัติตน ในการรักษาและเสริมสร้างสุขภาพอนามัยของตนเองและชุมชน
3. สามารถวิเคราะห์ปัญหาของชุมชน และเลือกแนวทางแก้ปัญหาให้สอดคล้องกับข้อจำกัดต่าง ๆ
4. มีความภูมิใจในความเป็นไทย สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
5. มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถปรับปรุงแนวทางปฏิบัติที่จะทำให้เกิดความเจริญแก่ตนเองและชุมชน
6. มีทัศนคติที่ดีต่อสัมมาชีพทุกชนิด มีนิสัยรักการทำงาน และมีความสามารถในการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความถนัดและความสนใจของตนเอง
7. มีทักษะพื้นฐานในการประกอบสัมมาชีพ มีความสามารถในการจัดการ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
8. เข้าใจสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมในชุมชน สามารถเสนอแนวทางพัฒนาชุมชน ภูมิใจในการปฏิบัติตนตามบทบาทและหน้าที่ในฐานะสมาชิกที่ดีของชุมชน ตลอดจนอนุรักษ์และเสริมสร้างสิ่งแวดล้อม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับชุมชนของตน

โครงสร้าง

หลักสูตร มีโครงสร้างดังนี้

1. วิชาบังคับ มีวิชาบังคับแกน และบังคับเลือก
2. วิชาเลือกเสรี
3. กิจกรรม กิจกรรมได้แก่กิจกรรมดังต่อไปนี้

3.1 กิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดกิจกรรมในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ คือกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี หรือยุวภาษา หรือผู้นำเพื่อประโยชน์ จำนวน 1 คาบต่อสัปดาห์ ต่อ ภาคและกิจกรรมอื่น ๆ อีก 1 คาบต่อสัปดาห์ ต่อภาค

3.2 กิจกรรมแนะแนว หรือกิจกรรมแก้ปัญหา หรือกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ จำนวน 1 คาบ ต่อสัปดาห์ ต่อภาค

3.3 กิจกรรมอิสระของผู้เรียน จำนวน 2 คาบ ต่อสัปดาห์ ต่อภาค

แนวดำเนินการ

เพื่อให้การจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายข้างต้น จึงกำหนดแนวดำเนินการไว้ดังนี้

1. จัดให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนอย่างหลากหลาย เพื่อสำรวจความถนัดและความสนใจ
2. จัดประสบการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้รู้จักและเข้าใจตนเอง และสามารถแสวงหาแนวทางในการพัฒนาตนเอง
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทางด้านวิชาการอย่างเต็มความสามารถ และได้มีโอกาสหาความรู้ และหาทักษะจากแหล่งวิชาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพ
4. จัดให้มีการศึกษา คิดตาม และแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง
5. ในการจัดการเรียนการสอน ให้ใช้วิธีผสมผสานการให้ความรู้กับการปฏิบัติจริง โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล และกระบวนการกลุ่ม
6. ให้ท้องถิ่นปรับรายละเอียด เนื้อหาของรายวิชาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น ส่งเสริมให้ท้องถิ่นจัดทำรายวิชาที่สนองความต้องการของท้องถิ่น และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดในการสร้างสรรค์งาน
7. ในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องการเสริมสร้างค่านิยมและการพัฒนาจริยธรรมอย่างสม่ำเสมอ
8. ในการเสริมสร้างค่านิยมที่ระบุไว้ในจุดหมาย ต้องปลูกฝังค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน เช่น ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน มีวินัย รับผิดชอบ ฯลฯ ควบคู่ไปด้วย
9. ในการจัดการเรียนการสอน ให้คำนึงถึงความต่อเนื่องกับหลักสูตรประถมศึกษาด้วย

งานแนะแนวจะต้องช่วยปลูกฝังผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามจุดหมายของหลักสูตรได้หลายข้อ เช่น ข้อ 3,4,5,6,8 และในแนวดำเนินการ นั้นงานแนะแนวจะมีบทบาทได้ในข้อ 4 จัดให้มีการศึกษาคิดตาม และแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ข้อ 7 ในการสอนและจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องการเสริมสร้างค่านิยมและพัฒนาจริยธรรมอย่างสม่ำเสมอ และข้อ 8 ต้องปลูกฝังค่านิยมพื้นฐาน เช่น ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน มีวินัย รับผิดชอบ

1.3 การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแนะแนว

มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการแนะแนว ทั้งทางด้านการศึกษาด้านอาชีพ และด้านส่วนตัวและสังคม(นิคม ทาแดง 2533 : 452 – 499)

1.3.1 เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการแนะแนวด้านการศึกษา

เทคโนโลยีและนวัตกรรมบริการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมด้านซอฟต์แวร์ มีดังต่อไปนี้

- 1) ระบบแฟ้มประจำตัวนักเรียน ระบบนี้เคยใช้ในโรงเรียนสาธิตประถมศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปัจจุบันยกเลิกไปแล้ว
- 2) ระบบกล่องข้อมูล ระบบนี้ เป็นระบบดัดแปลงหรือเขียนแบบมาจากลักษณะการเก็บข้อมูลของไฟล์คอมพิวเตอร์ ดัดแปลงมาเป็นกล่องบัตรสำหรับบรรจุข้อมูลของนักเรียนแต่ละคน มุมขวาของบัตรข้อมูลมีแถบสี่แยกประเภท มุมซ้ายของบัตรเป็นที่สำหรับเขียนชื่อเด็ก และวันเดือนปีที่บันทึกข้อมูล ระบบนี้เหมาะสำหรับโรงเรียนขนาดเล็กและไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในโรงเรียน
- 3) ระบบเก็บข้อมูลโดยไมโครคอมพิวเตอร์

1.3.2 เทคโนโลยีและนวัตกรรมบริการสนเทศทางเนื้อหาหลักสูตรและการสอน เช่น

- 1) เทปเสียง เทปบันทึกภาพ การปฐมนิเทศ และปัจฉิมนิเทศ
- 2) คู่มือการแนะแนวแบบโปรแกรม
- 3) ระบบโฮมรูมเสียงตามสาย
- 4) มุมบริการเทปเสียงและเทปบันทึกภาพ

1.3.3 เทคโนโลยีและนวัตกรรมบริการให้การปรึกษาด้านการเรียน

1.3.4 เทคโนโลยีและนวัตกรรมบริการจัดวางตัวบุคคลเกี่ยวกับการเรียน

- 1) ชุดการสอนซ่อมเสริมรายบุคคล
- 2) โปรแกรมไมโครคอมพิวเตอร์แนะนำการเลือกวิชาเรียน หรือ โปรแกรมการเรียน
- 3) คู่มือกิจกรรมเสริมหลักสูตรและกิจกรรมชมรม

การประยุกต์ใช้กับงานแนะแนว ระบบข้อมูลทางเทปบันทึกภาพ ระบบ ACL 300 เป็นระบบขนาดเล็ก หนึ่งชุดสามารถฉายภาพจากเทปบันทึกภาพพร้อมกันได้ 8 ม้วน แต่สามารถต่อพ่วงหลาย ๆ ชุดได้ โรงเรียนอาจจัดเป็นห้องข้อมูลทางเทปบันทึกภาพ ทำที่ดูเป็นช่อง ๆ รวบรวมเทปบันทึกภาพการเรียนการสอนตามหลักสูตร เทปเสริมประสบการณ์ในวิชาต่าง ๆ และเทปบันทึกภาพข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ มาจัดไว้ในระบบและจัดบัญชีดัชนีค้นเรื่องไว้ทุกช่องให้นักเรียนได้เข้ามาเลือกใช้ตามต้องการตามเวลาและโอกาสของแต่ละคนได้

3) ระบบการแนะแนวอัตโนมัติ (นิคม ทาแดง 2533 : 452 – 499)

- ระบบไปรษณีย์เสียง (Voicemail System)
- ระบบไซคลอปส์ (Cyclops) นำมาใช้กับการแนะแนวอัตโนมัติ เพราะเป็นระบบคอมพิวเตอร์สามารถจัดโปรแกรมให้ทำงานตามต้องการได้ เช่นการแนะแนวด้านการศึกษา
- ไมโครคอมพิวเตอร์ นำมาใช้ดังนี้

- (1) ระบบรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก
- (2) ระบบติดตามประเมินพฤติกรรมของเด็ก
- (3) ระบบเพื่อการศึกษาวิจัยและพัฒนาการบริการแนะแนว
- (4) ระบบวิเคราะห์หมวดหมู่เสนอข้อมูลแนะแนว
- (5) ระบบบริการสารสนเทศแก่ครูแนะแนว
- (6) ระบบบริการจัดวางตัวนักเรียน
- (7) ระบบประชาสัมพันธ์งานแนะแนว
- (8) ระบบจำลองสถานการณ์ และคอมพิวเตอร์สำหรับฝึกอบรมเพื่อการแนะแนว

สำหรับงานวิจัย ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ ในลักษณะที่ 8

2. ความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายคอมพิวเตอร์

2.1 ความหมายของเครือข่ายคอมพิวเตอร์

เครือข่ายคอมพิวเตอร์ พงษ์ระพี เศรษฐพงษ์ (2539 : 182) กล่าวว่า เป็นการนำเครื่องคอมพิวเตอร์หลายๆ เครื่องมาพ่วงกันเพื่อใช้สื่อสารระหว่างกันและใช้อุปกรณ์ร่วมกัน

นฤชิต แวศรีผ่อง (2543 : 58) กล่าวว่า เครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Computer Networking) คือ การเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ตั้งแต่ 2 เครื่องขึ้นไปเข้าด้วยกันด้วยสายเคเบิล หรือสื่ออื่นๆ ทำให้คอมพิวเตอร์สามารถรับส่งข้อมูลแก่กันและกันได้

ส่วนคำว่าอินเทอร์เน็ต ญัตถุชา นัตรสกุลพนิต และคณะ (2545 : 280) กล่าวว่า เป็นการโยงใยเครือข่ายคอมพิวเตอร์หลายๆ เครือข่ายเข้าด้วยกัน สามารถติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกันได้ทั่วโลก

ดร.ครรชิต มาลัยวงศ์ (2538:142) กล่าวว่า อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ระดับโลก

โดยสรุปแล้ว เครือข่ายคอมพิวเตอร์เป็นการเชื่อมโยงคอมพิวเตอร์เข้าด้วยกันตั้งแต่ 2 เครื่องขึ้นไป สามารถติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันได้ จะใช้งานอยู่ในพื้นที่จำกัด ส่วนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นการต่อเชื่อมเครือข่ายคอมพิวเตอร์หลายๆ เครือข่ายเข้าด้วยกัน และสามารถเชื่อมโยงกันได้ทั่วโลก เพราะฉะนั้นการสื่อสารหรือเผยแพร่ข้อมูลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ก็กับการสื่อสารหรือเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บจึงมีลักษณะ ไม่แตกต่างกัน

2.2 ประเภทของเครือข่ายคอมพิวเตอร์

ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ประกอบไปด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งแต่ 2 เครื่องขึ้นไป เพื่อแบ่งปันการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เครื่องพิมพ์ซีดีรอม เป็นต้น เพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูล หรือใช้งานไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ การเชื่อมต่ออาจใช้สายเคเบิล ระบบโทรศัพท์ คลื่นวิทยุ ระบบดาวเทียม หรือ ลำแสงอินฟราเรด ระบบเครือข่ายโดยทั่วไปมี 3 แบบ ดังนี้

2.2.1 Local Area Network (LAN). เป็นการเชื่อมต่อเครือข่ายขนาดเล็ก ในพื้นที่ไม่ใหญ่มากนัก เช่น ภายในห้อง สำนักงาน หรือในอาคาร

2.2.2 Metropolitan Area Network (MAN) เป็นการเชื่อมต่อเครือข่ายที่มีขนาดทางภูมิศาสตร์ที่ใหญ่ขึ้นกว่า LAN เช่น การเชื่อมต่อระบบระหว่างองค์กรในอำเภอหรือจังหวัด ข้อมูลสามารถถูกส่งผ่านระหว่างเครือข่ายได้โดยการเชื่อมต่อผ่านระบบโทรศัพท์ สายโคแอกเซียลหรือระบบสื่อสารแบบไร้สาย

2.2.3 Wide Area Networks (WANs) เป็นการเชื่อมต่อเครือข่ายที่มีขนาดทางภูมิศาสตร์ที่ใหญ่ขึ้นกว่าแบบ MAN เช่น การเชื่อมต่อระบบเครือข่ายในระดับจังหวัดกับจังหวัด หรือระหว่างประเทศ มักเป็นการเชื่อมต่อที่ใช้สายสัญญาณที่มีความเร็วสูงเพราะข้อมูลมักจะส่งเป็นข้อมูลจากเครือข่ายย่อยหลายๆ ส่วนถูกส่งผ่านไปยังเครือข่ายอื่นหรืออาจเป็นศูนย์แม่ข่าย

<http://www.thenetsec.com/tech/cnet.html>

โดยสรุป เครือข่ายคอมพิวเตอร์แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ เครือข่ายขนาดเล็กเป็นการเชื่อมต่อในพื้นที่ไม่ใหญ่มากนัก ภายในห้อง สำนักงานหรือระหว่างอาคาร เครือข่ายขนาดกลาง

เป็นการเชื่อมต่อระบบเครือข่ายองค์กรในอำเภอหรือจังหวัด และเครือข่ายขนาดใหญ่เป็นการเชื่อมต่อระบบเครือข่ายในระดับจังหวัดกับจังหวัด หรือระหว่างประเทศ

2.3 คุณสมบัติของเครือข่ายคอมพิวเตอร์

ในปัจจุบันถ้าหากพูดถึงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรืออินเทอร์เน็ต น้อยคนนักที่จะไม่รู้จัก เนื่องจากเทคโนโลยีดังกล่าวได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเราในทุกวงการ และนับวันยิ่งมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น สำหรับคุณประโยชน์ของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในด้านการศึกษา พอดีจะยกตัวอย่างให้เห็นพอสังเขปได้ดังนี้

เราสามารถต่อเข้ากับเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อค้นหาหาข้อมูลได้ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลทางวิชาการจากที่ต่างๆ ซึ่งในกรณีนี้เครือข่ายคอมพิวเตอร์จะทำหน้าที่เหมือนห้องสมุดขนาดใหญ่ ส่งข้อมูลที่เรากำลังต้องการมาให้ถึงบนจอคอมพิวเตอร์ที่บ้านหรือที่ทำงานของเราในเวลาไม่กี่วินาทีจากแหล่งข้อมูลทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ ศิลปกรรม สังคมศาสตร์ กฎหมายและอื่นๆ นักวิจัยสั่งให้ซูเปอร์คอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยทำการประมวลผลข้อมูลของคุณแล้วส่งรายงานกลับมาให้ได้ แม้ว่าเราจะอยู่ในห้องทดลองที่อยู่ห่างไกลออกไปหลายพันกิโลเมตร โดยใช้บริการของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยสามารถติดต่อกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ เพื่อค้นหาข้อมูลที่กำลังศึกษาอยู่ได้ ทั้งข้อมูลที่เป็นตัวอักษร ภาพและเสียง หรือแม้แต่มีเดียต่างๆ

โดยสรุป จะเห็นได้ว่าระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต มีประโยชน์ต่อวงการศึกษามากมายสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการค้นหาข้อมูลสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอน การทำวิจัย หรือประยุกต์ใช้สำหรับการเรียนการสอนในห้องเรียน

2.4 ชุดการเรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

2.4.1 ความหมายของชุดการเรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

การเรียนการสอนผ่านเว็บ มาจากคำในภาษาอังกฤษว่า Web-Based Instruction ซึ่งย่อว่า WBI ราชบัณฑิตยสถาน (พ.ศ.2543 : 256) ให้ความหมายว่าเป็นการสอนโดยใช้เว็บเป็นพื้นฐาน หรือ การสอนบนเว็บ

ใจทิพย์ ฌ สงขลา (2542 : 18) ได้ให้ความหมายการเรียนการสอนผ่านเว็บว่าหมายถึง การผนวกคุณสมบัติไฮเปอร์มีเดียเข้ากับคุณสมบัติของเครือข่ายเว็ลด์ไวด์เว็บ เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ ในมิติที่ไม่มีขอบเขตจำกัดด้วยระยะทางและเวลาที่แตกต่างกันของผู้เรียน (Learning without Boundary)

วิชุดา รัตนพิเชฐ (2541:45) กล่าวว่า การเรียนการสอนผ่านเว็บ เป็นการนำเสนอโปรแกรมบทเรียนบนเว็บเพจ โดยนำเสนอผ่านบริการเว็ลด์ไวด์เว็บในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้ออก

แบบและสร้างโปรแกรมการสอนผ่านเว็บ จะต้องคำนึงถึงความสามารถ และบริการที่หลากหลายของ อินเทอร์เน็ต และนำคุณสมบัติต่าง ๆ เหล่านี้มาใช้ เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนให้มากที่สุด

คาน (Khan, 1997) ได้ให้คำจำกัดความของการเรียนการสอนผ่านเว็บ (Web-Based Instruction) ไว้ว่า เป็นการเรียนการสอนที่อาศัยโปรแกรมไฮเปอร์มีเดียที่ช่วยในการสอน โดยการใช้ ประโยชน์จากคุณลักษณะและทรัพยากรของอินเทอร์เน็ต (WWW) มาสร้างให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย โดยส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีอยู่มาขยายในทุก ๆ ทาง

คลาร์ก (Clark, 1996) ได้ให้ความหมายการสอนผ่านเว็บว่า เป็นการสอนรายบุคคลที่นำเสนอโดยใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์สาธารณะหรือส่วนบุคคล และแสดงผลในรูปแบบของการใช้เว็บเบราว์เซอร์ สามารถเข้าถึงข้อมูลที่ติดตั้งไว้โดยผ่านเครือข่าย

พาร์สัน (Parson) ได้ให้ความหมายของการสอนผ่านเว็บว่า เป็นการสอนบางส่วนหรือทั้งหมดที่ผ่านทางเว็บ การสอนผ่านเว็บแบบนี้เป็นประโยชน์ ซึ่งมีหลายรูปแบบหลายอย่างที่ลึกลงเข้าด้วยกัน (Parson .1998)

โดยสรุป การเรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือการเรียนผ่านเว็บ หมายถึง การนำ เทคโนโลยีของระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ โดยผู้สอนทำการออกแบบบทเรียนที่ต้องการให้ผู้เรียนศึกษา แล้วนำไปติดตั้งไว้ภายในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ผู้เรียนสามารถที่จะศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเองผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ต่อเชื่อมกับระบบเครือข่ายได้ทุกที่

2.4.2 ประโยชน์ของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอน

1) ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Mail หรือ e-mail) เป็นการใช้ประโยชน์จากเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนหรือกับผู้เรียนด้วยกันเอง ในลักษณะเดียวกับการเขียนจดหมายโต้ตอบกัน เพียงแต่จะสามารถจะติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็วและไม่จำกัดเวลาในการรับส่ง กล่าวคือหากผู้ส่งและผู้รับนั่งอยู่ที่หน้าเครื่องคอมพิวเตอร์ก็สามารถจะติดต่อสื่อสารกันได้ที่ทันที แต่หากผู้รับไม่ได้อยู่ที่เครื่อง ผู้ส่งก็สามารถส่งข่าวสารข้อมูลทิ้งเอาไว้ เมื่อผู้รับมีเวลาก็สามารถเรียกมาดูได้ ดังนั้นครูจึงสามารถใช้อีเมลล์ในการสั่งงานให้นักเรียน และนักเรียนก็สามารถทำรายงานหรือตอบคำถามส่งกลับมาให้ผู้สอนได้ โดยไม่ต้องจำกัดด้วยเวลาและสถานที่

2) ร่วมใช้ข้อมูลข่าวสาร (Shared Document)

เครือข่ายคอมพิวเตอร์เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมใช้หรือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และทำงานร่วมกันได้ ผู้เรียนที่อยู่ในที่ต่าง ๆ สามารถที่จะค้นคว้าหาข้อมูลและใช้ข้อมูลจากแหล่ง หรือข้อมูลเดียวกันได้ นอกจากนี้ยังสามารถร่วมกันเขียนบทความ ทำวิจัย ศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือวิพากษ์วิจารณ์ประเด็นใดประเด็นหนึ่งร่วมกันได้โดยผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ได้อีกด้วย

3) การประชุมทางไกล (Tele - Conferencing)

เครือข่ายคอมพิวเตอร์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถทำการประชุมทางไกลใน ลักษณะที่ เป็นการสื่อสารแบบสองทางโดยไม่ต้องมาประชุมที่เดียวกัน ซึ่งปัจจุบันการประชุม ทางไกลผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์นั้นได้พัฒนาไปถึงขั้นที่สามารถประชุมโดยเห็นทั้งภาพและ เสียง ได้แล้ว (Desktop video Conferencing)

4) การสืบค้นข้อมูล (Data Retrieval)

นักเรียนสามารถใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์สืบค้นข้อมูลต่าง ๆ ที่ต้องการได้ โดยเข้าไปทำการสืบค้นในฐานข้อมูลของห้องสมุดหรือฐานข้อมูลต่าง ๆ ในเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ทั้งใน และนอกประเทศ ซึ่งนอกจากจะสืบค้นแล้วยังสามารถจะถ่ายโอน(Download)ข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ ได้อีกด้วย ซึ่งข้อมูลเหล่านี้อาจจะอยู่ในรูปต่าง ๆ เช่น ข้อมูลที่เป็นข้อมูลอักขระ(Text) เป็นภาพ (Graphic) เป็นเสียง (Audio) หรือภาพเคลื่อนไหว (Video) ก็สามารถจะถ่ายโอนมาใช้ได้

2.4.3 การผลิตชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

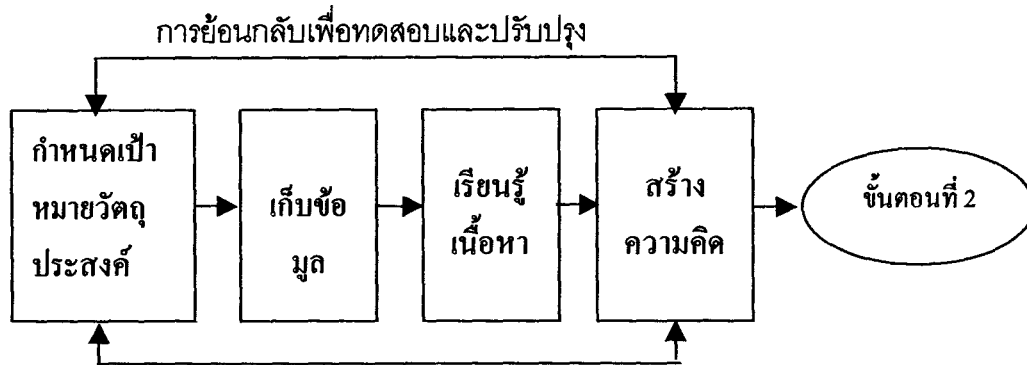
การผลิตชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้ คือ การออกแบบ ชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การออกแบบหน้าเว็บเพื่อการเรียนการสอน และการเรียนรู้ คุณสมบัติซอฟต์แวร์ที่ช่วยในการสร้างเว็บ

1) ขั้นตอนการออกแบบและสร้างชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบจำลองการออกแบบการผลิตคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของ

Alessi&Trollip, 1991 เป็นแบบจำลองการออกแบบเป็นเชิงระบบ (Systematic Design Method) ซึ่งเป็นระบบการออกแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีประสิทธิภาพ (ถนอมพร เลาหจรัสแสง 2541 : 28 : 30 , สุกรี รอดโพธิ์ทอง 2542:3-4) เป็นแนวทางสำหรับออกชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วยการออกแบบ 7 ขั้นตอน คือ การเตรียม การออกแบบบทเรียน การเขียนผังงาน การสร้าง สดอร์รี่บอร์ด การสร้างและเขียนโปรแกรม การผลิตเอกสารประกอบการสอน และการประเมินและ แก้ไขบทเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียม

ภาพที่ 2.1 แผนผังแสดงขั้นตอนที่ 1 การเตรียม

ที่มา : Stephen M. Alessi, Stanley R. Trollip *Computer-based instruction : methods and development* Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall,1991.

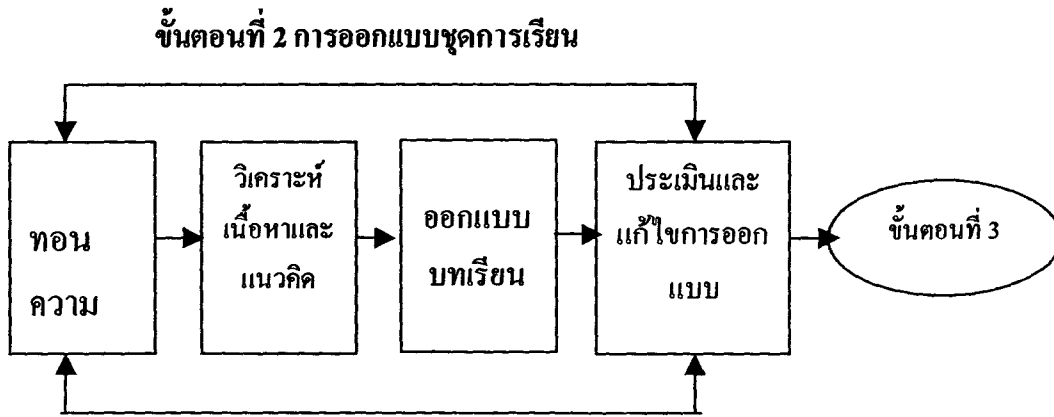
ขั้นตอนการเตรียม (Preparation) เป็นขั้นตอนที่สำคัญ เพื่อให้ได้ชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพ การเตรียมการครอบคลุมหัวข้อในด้าน กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ เก็บข้อมูล เรียนรู้เนื้อหา และสร้างความคิดเกี่ยวกับบทเรียน

1. กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ (Determine Goals and objectives) คือ การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน หลังจากศึกษาเนื้อหาและทำกิจกรรมแล้ว การกำหนดวัตถุประสงค์ต้องชัดเจน บอกถึงความก้าวหน้าของผู้เรียน คือ เมื่อผู้เรียนเรียนจบแล้ว จะสามารถทำอะไร ได้บ้าง นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนด้วย

2. เก็บข้อมูล (Collect Resources) เป็นการเตรียมความพร้อมทางด้านทรัพยากรสารสนเทศ (Information Resources) ทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนของเนื้อหา (Materials) การพัฒนาและออกแบบบทเรียน (Instructional development) และสื่อในการนำเสนอบทเรียน (Instructional delivery systems) เป็นการรวบรวมทั้งหมดในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ บุคคล (ผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ) หนังสือ รูปภาพ และสไลด์ อื่นๆ การมีข้อมูลที่สมบูรณ์จะทำให้การผลิตชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์มีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของการเรียน

3. เรียนรู้เนื้อหา (Learn Content) เมื่อผู้เขียนเนื้อหาได้ทำการวิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหาที่เรียน และปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ต้องมีการประสานและปรึกษาร่วมกันกับผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการเรียนการสอนและทีมงานด้านเทคนิค ผู้รับผิดชอบการผลิต เพราะเนื้อหาที่ถ่ายทอดในชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์จำเป็นต้องมีความถูกต้อง

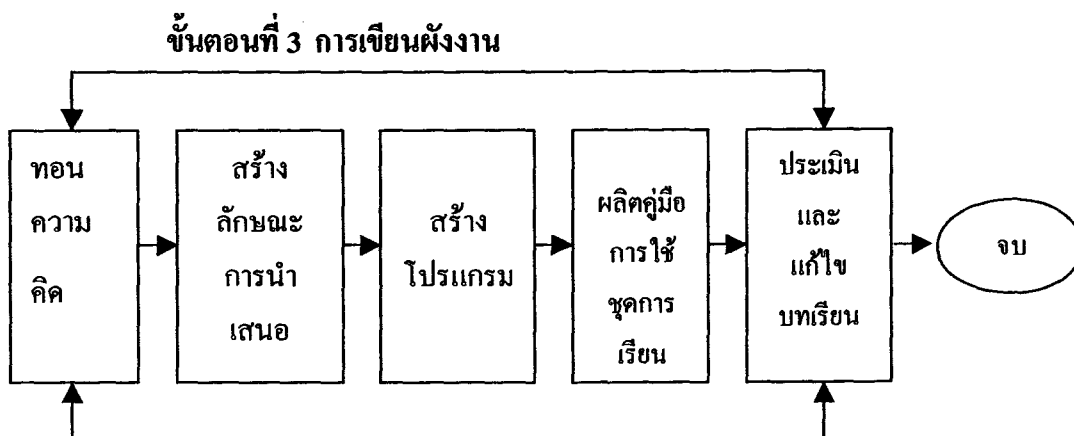
4. สร้างความคิดเกี่ยวกับบทเรียน (Generate Ideals) ผู้สร้างต้องระดมความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้ได้ข้อคิดเห็นต่างๆ จากทีมงาน เพื่อเป็นแนวทางในการผลิตขั้นต่อไป

ภาพที่ 2.2 แผนผังแสดงขั้นตอนที่ 2 การออกแบบชุดการเรียนรู้

ที่มา : Stephen M. Alessi, Stanley R. Trollip *Computer-based instruction : methods and development* Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall,1991.

ขั้นตอนการออกแบบชุดการเรียนรู้ (Design Instruction) ครอบคลุมการทอนความคิด การวิเคราะห์งาน และแนวคิดในการออกแบบบทเรียน ในขั้นตอนนี้ผู้สร้างจะต้องทอนความคิด (Elimination of Ideas) เช่น ข้อคิดที่ซ้ำกันหรือน้อยกว่าออกแล้วนำมาเรียบเรียงให้การเรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ เป็นขั้นตอนสอดคล้องกับการเรียนการสอนหลักการเรียนรู้ (Principle of learning) ในขั้นตอนนี้ผู้สร้างอาจขอความคิดเห็นในการสอนเนื้อหา แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มาออกแบบบทเรียนขั้นแรก (Preliminary Lesson description) ที่ครอบคลุมถึงการเรียนรู้ ประเภทชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การกำหนดขั้นตอนและทักษะจำเป็นหลังจากนั้นจึงมีการประเมินและแก้ไขออกแบบ (Evaluation and Revision of the Design) โดยขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ และผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการใช้ชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ จนได้ชุดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

ภาพที่ 2.3 แผนผังแสดงขั้นตอนที่ 3-7 การสร้างบทเรียนและการดำเนินการ

ที่มา : Stephen M. Alessi, Stanley R. Trollip *Computer-based instruction : methods and development* Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall, 1991.

การเขียนผังงาน(Flowchart Lesson, Layout Content) คือ ชุดของสัญลักษณ์ต่างๆ ที่อธิบายขั้นตอนต่างๆ ของบทเรียนที่สร้างขึ้น แสดงการเชื่อมต่อและสัมพันธ์การเชื่อมโยงของบทเรียน การเขียนผังงานควรออกแบบในลักษณะง่ายๆ ที่ไม่ลงรายละเอียดมากนัก โดยให้ลงรายละเอียดภาพโดยรวม และลำดับบทเรียนเท่าที่จำเป็น

ขั้นตอนที่ 4 การสร้างสตอรี่บอร์ด

การสร้างสตอรี่บอร์ด (Create Storyboard) เปรียบได้กับการนำความคิดและข้อมูลที่มีอยู่ถ่ายทอดออกมาเป็นภาพและเสียง รวมทั้งการออกแบบงานกราฟิกที่เกี่ยวข้อง ก่อนที่จะส่งต่อให้โปรแกรมเมอร์เป็นผู้เขียนโปรแกรมที่จะสร้างบทเรียน ดังนั้น สตอรี่บอร์ดจึงเป็นหัวใจในการสร้างชุดการเรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์อาจกล่าวได้ว่า สตอรี่บอร์ด คือ บทเรียนในชุดการเรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในกระดานนั่นเอง

ขั้นตอนที่ 5 การสร้างและเขียนโปรแกรม

การสร้างและเขียนโปรแกรม (Program Lesson) เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงสตอรี่บอร์ดให้เป็นบทเรียนในชุดการเรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ในขั้นนี้ผู้สร้างมีทางเลือกในการสร้าง โดยอาจให้โปรแกรมเมอร์เป็นผู้เขียนโปรแกรมให้ หรือผู้สร้างลองศึกษาโปรแกรมประเภท Authoring System แล้วทำการสร้างขึ้นมาเอง

ขั้นตอนที่ 6 การผลิตเอกสารประกอบบทเรียน

เอกสารประกอบบทเรียน (Produce Supporting Materials) เป็นสิ่งที่จำเป็นในการใช้ชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ในคู่มือนักเรียน ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง วิชา หน่วยการสอน ระดับชั้น วัตถุประสงค์ทั่วไปของบทเรียน เช่น เพื่อเสริมความรู้ เพื่อทดลองความรู้ หรือเพื่อใช้สอนแทนครูในชั้นเรียน เป็นต้น บอกวัตถุประสงค์ทั่วไปของเนื้อหา โครงร่างเนื้อหา หรือบทสรุปเนื้อหาในบทเรียน ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นก่อนเรียน แสดงตัวอย่างเฟรมในบทเรียนและคำชี้แจงในส่วนที่จำเป็น บอกขั้นตอนกิจกรรม กฎเกณฑ์ และข้อเสนอแนะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเขียน การทดสอบ และประมาณระยะเวลาในการเรียนบทเรียน

ขั้นตอนที่ 7 การประเมินและแก้ไขบทเรียน

การประเมินและแก้ไขบทเรียน (Evaluate and Revise) ชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่สร้างขึ้น ควรมีการประเมินคุณภาพ ทั้งในส่วนของบทเรียนเอง และเอกสารประกอบทั้งหมด การประเมินคุณภาพ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การประเมินคุณภาพด้านกายภาพ และการประเมินคุณภาพด้านประสิทธิภาพการเรียนรู้

1. การประเมินคุณภาพด้านกายภาพ ได้แก่ การประเมินลักษณะทั่วไปของสื่อ ในกรณีเอกสาร ได้แก่ การจัดรูปแบบ ขนาดตัวหนังสือ ความชัดเจนของภาพประกอบ ในกรณีของบทเรียน ได้แก่ ขนาดของข้อความที่ปรากฏบนจอภาพ จำนวนบรรทัดต่อหน้า สีของตัวหนังสือ สีของพื้น เวลาในการปรากฏของข้อความ ลักษณะกราฟิกในบทเรียน ความทันสมัยของเนื้อหา การประเมินในส่วนนี้ควรจะให้ผู้เชี่ยวชาญในแต่ละประเภทของสื่อได้ทำการประเมินโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น แล้วนำข้อมูลที่ได้นำไปปรับปรุงสื่อก่อนที่จะนำไปใช้จริง

2. การประเมินคุณภาพด้านประสิทธิภาพการเรียนรู้ ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับการวัด เช่น ต้องการหาประสิทธิภาพในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่สร้างขึ้นสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ของเนื้อหาที่กำหนดหรือไม่ การหาประสิทธิภาพต้องใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้สร้างบทเรียนในชุดการเรียนรู้ต้องสร้าง

2.1 แบบทดสอบวัดความรู้ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับบทเรียนในลักษณะแบบทดสอบแบบปรนัยนำไปใช้วัดความรู้ก่อนเรียนของบทเรียนในชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Pretest) และข้อสอบหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Posttest) หลังจากนั้นน่าจะแนบทั้งสองส่วนมาลบบกัน ผลที่ได้จะเป็นคะแนนผลการเรียนชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรียกว่า E_1/E_2

2.2 แบบทดสอบวัดความรู้ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับบทเรียน ในลักษณะแบบทดสอบปรนัย อัดนัย แต่ละหน่วยการเรียนรู้ของบทเรียน คะแนนส่วนนี้ เรียกว่าประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนในแต่ละหน่วย เรียกว่า E_1

โดยสรุป การออกแบบชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์มีขั้นตอนที่สำคัญ 7 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นตอนเตรียม ประกอบด้วย การกำหนดวัตถุประสงค์ เก็บข้อมูล เรียนรู้เนื้อหา สร้างความคิด (2) ขั้นตอนการออกแบบ ประกอบด้วย การทอนความคิด วิเคราะห์เนื้อหาและแนวคิด ออกแบบบทเรียน ประเมินและแก้ไขการออกแบบ (3) ขั้นตอนเขียนผังงาน (4) การสร้างสตอรี่บอร์ด (5) การสร้างและเขียนโปรแกรม (6) การผลิตเอกสารประกอบบทเรียน และ (7) ประเมินและแก้ไขบทเรียน

2.2.4 การออกหน้าเว็บเพื่อการเรียนการสอน

การผลิตชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ นอกจากเนื้อหาที่สร้างขึ้นได้ผ่านการวิเคราะห์มาแล้วก็ตาม ถ้าหากจะให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จต้องมีปัจจัยในเรื่องของการออกแบบหน้าเว็บ และการออกแบบในส่วนต่อประสานกับผู้ใช้ ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เป็นการเรียนที่ผู้เรียนจะต้องศึกษารายละเอียดต่างๆ ตลอดจนการทำกิจกรรมต้องกระทำผ่านทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ ถ้าหากการสร้างหน้าเว็บไม่สวยงาม การเข้าไปเรียนไม่สะดวก ก็จะมีผลทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายได้ ถนอมพร (ต้นดิพิพัฒน์) เลาหจรตแสง (2545:160-166) ได้กล่าวถึงหลักการออกแบบหน้าเว็บและการออกแบบส่วนต่อประสานกับผู้ใช้ ดังนี้

1) หลักการออกแบบหน้าเว็บ

การออกแบบหน้าเว็บนับว่ามีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้ชุดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ ถ้าหากชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์มีการออกแบบที่สวยงามจะมีผลทำให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะมีการปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาและกิจกรรมต่างๆ ภายในชุดการเรียนรู้ที่ปรากฏบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ ในการออกแบบเว็บเพจ ต้องคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการใช้ภาพกราฟิกและข้อความ เพื่อให้ผู้ใช้สามารถเปิดเว็บเพจได้รวดเร็ว นอกจากนี้ พื้นที่บนหน้าจอคอมพิวเตอร์นั้นเล็กกว่าหน้าที่ยพิมพ์ออกมา ผู้ออกแบบควรคำนึงว่าผู้เรียนสามารถเปิดดูเว็บเพจได้พอดีใน 1 หน้าจอหรือไม่ โดยตั้งความละเอียดของจอคอมพิวเตอร์ที่ 800x600 pixels ดังนั้นในการออกแบบควรอยู่ในพื้นที่ 760x420 pixels แต่หน้าจอที่ต้องการพิมพ์ออกมาจะใช้พื้นที่ 595x842 pixels ตามขนาดกระดาษ A4 และภาพกราฟิกควรมีขนาดไม่เกิน 535x320 pixels เพื่อให้การแสดงผลพอดีกับหน้าจอคอมพิวเตอร์ (อ้างอิงมาตรฐานกำหนดโดยบริษัท Macromedia)

การออกแบบเว็บนั้น ควรจะเริ่มด้วยการออกแบบสตอรี่บอร์ดของเว็บเพจเสียก่อน ซึ่งในขั้นนี้ผู้ออกแบบควรจะสร้างกริดสำหรับเว็บไซท์ก่อนที่จะสร้างเว็บจริง ๆ ด้วยการโปรแกรมสิ่งพิมพ์ตั้งโต๊ะ (Desktop Publishing) หรือ โปรแกรมวาดภาพ (Drawing Package) ซึ่งผู้ออกแบบสามารถสร้างกริดได้โดยไม่ต้องรู้จักภาษา HTML หมายความว่า แนวคิดในการออกแบบในสิ่งที่ต้องการให้เป็นในขั้นตอนการออกแบบและสร้างกริด ผู้ออกแบบอาจลองสร้างส่วนที่จะปรากฏในทุก ๆ หน้าไปพร้อมกัน เช่น ไอคอน ภาพโลโก้ เป็นต้น และลองนำมาใส่ไว้บนโครงร่างของหน้า เช่น หัวกระดาษ ท้ายกระดาษ หรือส่วนแถบของวิธีการนำทาง (Navigation Bar) ข้อควรพิจารณาที่สำคัญที่สุดในการออกแบบ การพัฒนาส่วนต่อประสาน และการออกแบบทางทัศนยะ ได้แก่ ความสามารถในการอ่านเนื้อหาของผู้เขียน (Readability) ที่จะต้องออกแบบให้อยู่ในรูปแบบที่อ่านได้ง่าย และชัดเจนที่สุด

การออกแบบเพื่อการอ่านที่ชัดเจน (Readability) ข้อควรพิจารณาที่สำคัญที่สุดในการออกแบบ การพัฒนาส่วนต่อประสาน และการออกแบบทางทัศนยะ ได้แก่ ความสามารถในการอ่านเนื้อหาของผู้เขียน (Readability) ที่จะต้องออกแบบให้อยู่ในรูปแบบที่อ่านได้ง่าย และชัดเจนที่สุด

จากงานของ ปาร์กเกอร์ (Parker, 1995 :10-12) พบว่าการเปลี่ยนรูปแบบการวางเลย์เอาต์ของหน้า จะช่วยเพิ่มความสามารถในการอ่านของผู้เขียนจาก 32% เป็น 67% และการเปลี่ยนแปลงตัวอักษรในส่วนของหัวข้อใหญ่ จะช่วยเพิ่มความสามารถในการอ่านของผู้เขียนมากขึ้น 38% ดังนั้นการออกแบบเลย์เอาต์จึงมีความสำคัญมาก

เครื่องมือสำหรับการออกแบบเลย์เอาต์ ได้แก่ ตารางเพราะตารางจะช่วยให้ผู้ออกแบบสามารถควบคุมการจัดข้อความให้เป็นระเบียบและความยาวของตัวอักษรแต่ละบรรทัดได้ นอกจากนี้ผู้ออกแบบยังสามารถใช้ตารางในการจัดขอบเขตของหน้า จัดคอลัมน์และช่องว่างระหว่างคอลัมน์ที่เรียกว่า Gutters การจัดข้อความให้เป็นระเบียบ รวมทั้งการใช้ตารางเพื่อช่วยในการจัดตำแหน่งภาพ

2) หลักการออกแบบส่วนต่อประสานกับผู้ใช้

การออกแบบในส่วนของการประสานงานกับผู้ใช้เป็นการออกแบบวิธีการเข้าสู่เนื้อหาภายในเว็บให้ผู้ใช้มีความสะดวก การออกแบบการเชื่อมโยง ทั้งในลักษณะภายในและภายนอก การออกแบบเครื่องช่วยนำทางต่างๆ รวมไปถึงการออกแบบสื่อที่นำเสนอเนื้อหาภายในชุดการเรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ไม่ว่าจะเป็นข้อความ ภาพ เสียง อนุกรมพร (ต้นดิพิพัฒนา) เลาหจรัสแสง (2545:149-153) ได้กล่าวถึงหลักการออกแบบในส่วนต่อประสานงานกับผู้ใช้ดังต่อไปนี้

(1) ออกแบบให้เรียบง่าย เว็บเพจที่มีประสิทธิภาพมักจะถูกออกแบบให้มีความเรียบง่าย และหลีกเลี่ยงการออกแบบที่รก หรือ เต็มไปด้วยเนื้อหาที่มากเกินไป โดยมีข้อแนะนำคือเนื้อหาบางอย่างที่ไม่มีความสำคัญก็ไม่จำเป็นต้องใส่ลงในเว็บเพจ

(2) ออกแบบให้ชิดหุ่น การออกแบบให้ผู้เรียนมีอิสระในการเข้าถึงเนื้อหาที่หลากหลาย จะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกว่าได้ควบคุมการเรียน รวมทั้งทำให้เว็บไซต์ไม่น่าเบื่อ เว็บเพจแต่ละหน้าจะต้องมีลิงค์กลับไปยังหน้าหลัก ไม่ควรออกแบบเว็บเพจที่ไม่มีทางไป เพราะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกสับสน และหลงทาง

(3) ควรออกแบบให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการ ได้อย่างรวดเร็ว โดยไม่ต้องผ่านการคลิกมากเกินไป การออกแบบโครงสร้างสารสนเทศล่วงหน้าจะช่วยลดขั้นตอนในการเข้าถึงสารสนเทศของผู้เรียน นอกจากนี้ควรมีการออกแบบการใช้ปุ่มต่าง ๆ ให้เหมาะสมในกรณีที่ต้องการให้ผู้ใช้สลับไปในเว็บก่อนหลัง ตามลำดับที่ตายตัว (Fixed Order) การจัดหาปุ่มหน้าถัดไป (Next) และหน้าที่แล้ว (Previous) เป็นสิ่งที่จำเป็น

(4) ออกแบบส่วนสำคัญให้ครบ ส่วนสำคัญที่ขาดไม่ได้ในหน้าแรกของเว็บคือ วันที่ซึ่งเว็บไซต์ได้รับการแก้ไขเป็นครั้งสุดท้าย ลิงค์ไปยังหน้าหลัก ที่อยู่ E-mail หรือ วิธีที่ผู้เรียนจะติดต่อกับผู้สอนได้ นอกจากนี้ควรมีการจัดให้มีลิงค์เชื่อมโยงในลักษณะข้อความไว้ด้วย ในกรณีที่ใช้การนำทางในลักษณะกราฟิก กรณีที่เนื้อหาค่อนข้างมาก ผู้เรียนอาจทำการดาวน์โหลดเนื้อหาและสั่งพิมพ์ได้ และควรมีข้อมูลเพื่อการอ้างอิงไว้บนเว็บเพจเสมอ เช่น ชื่อ URL ชื่อเรื่อง (Title) รวมทั้งเลขหน้า ซึ่งข้อมูลที่สำคัญ ๆ ที่กล่าวมานี้ มักจะถูกนำเสนอไว้ในส่วนท้ายหน้า

(5) กำหนดชื่อเรื่อง (Title) ของหน้าให้มีความหมาย การกำหนดชื่อเรื่องเป็นสิ่งที่มีความหมายมากสำหรับผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อผู้เรียนทำการคั่นหน้า (Bookmark) เพราะชื่อเรื่องที่มีความหมาย ซึ่งปรากฏอยู่บนแถบบนของหน้าต่างของ Browser จะทำให้ผู้เรียนสามารถกลับไปสู่เนื้อหาที่ต้องการได้อย่างสะดวก และรวดเร็ว

(6) วางส่วนประกอบสำคัญ ๆ ไว้ส่วนบนของหน้า หากเว็บค่อนข้างยาวและไม่สามารถนำเสนอได้ในหน้าจอเดียว ผู้ออกแบบจำเป็นต้องวางส่วนประกอบหรือเนื้อหาสำคัญ ๆ ไว้ส่วนบนของหน้าเสมอ ควรหลีกเลี่ยงการวางเนื้อหา ลิงค์ หรือข้อมูลสำคัญ ๆ ไว้ในส่วนล่างที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเลื่อนหน้าจอลงไป

(7) ควรมีการสร้างเครื่องช่วยนำทาง (Navigation Aids) ที่ชัดเจนโดยมีการใช้ ไอคอน กราฟิก หรือข้อความ สำหรับเชื่อมโยงที่คงที่ (Consistent) และชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจว่าจะสามารถนำทางไปในที่ ๆ ต้องการ โดยไม่เสียเวลามากเกินไป

(8) ใช้วิธีการนำทาง (Navigation) ภายในหน้าเดียวกัน ในหน้าที่ยาวมาก ๆ ผู้ออกแบบควรนำเครื่องมือช่วยในการนำทางมาใช้ในหน้านั้น ตัวอย่างเช่น การจัดให้มีสารบัญลิงค์ไว้ในส่วนบนของหน้า เพื่อเชื่อมโยงเนื้อหาที่ต้องการซึ่งอยู่ด้านล่าง ๆ ของหน้าต่อไป ในการใช้การนำทางในหน้าเดียวกันนี้ เมื่อผู้เรียนกดปุ่ม "Back" หรือ ข้อความ "Return to Top" ผู้เรียนก็จะสามารถกลับไปยังจุดเชื่อมโยงในหน้าเดียวกันได้ทันที การออกแบบหน้าในลักษณะนี้ มีความสะดวกต่อ

ผู้ออกแบบ เพราะช่วยประหยัดเวลาในการข่อยเนื้อหาออกเป็นหลาย ๆ หน้าแล้ว และยังมีความสะดวกต่อผู้เรียน เพราะประหยัดเวลาในการเลื่อนหน้าจอกลับไปยังส่วนบนของหน้าอีกด้วย

(9) ใช้หัวกระดาษ (Header) ส่วนบนของหน้า และท้ายกระดาษ (Footer) ท้ายหน้าที่สม่ำเสมอ เพราะการออกแบบหัวกระดาษและท้ายกระดาษที่สม่ำเสมอ จะทำให้ผู้ใช้สามารถค้นหาสิ่งที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการหาเครื่องมือช่วยนำทาง เช่น เมนู ลิงค์ เป็นต้น

(10) ออกแบบในลักษณะให้ผู้ใช้เป็นศูนย์กลาง ควรออกแบบให้ผู้ใช้สามารถควบคุมการใช้ได้อย่างง่ายและสะดวกที่สุด โดยมีการใช้ส่วนต่อประสานในลักษณะของกราฟิกเข้าช่วย หลีกเลี่ยงการออกแบบที่หวือหวา แต่ไร้ประโยชน์ ในการออกแบบเว็บนั้น ลูกเล่นที่ได้รับความนิยมมาก ๆ มักจะกลายเป็นสิ่งล้าสมัยได้อย่างรวดเร็ว เช่น กราฟิกเดินระบำ ข้อความกระพริบได้ เป็นต้น ดังนั้น การออกแบบเว็บสำหรับผู้เรียนที่ดี ไม่ควรใช้เทคนิคที่มากเกินไป หากต้องการใช้จริง ๆ ให้ใช้เพื่อการดึงความสนใจของผู้เรียน เข้าสู่เนื้อหาที่สำคัญจริง ๆ หรือเพื่อแสดงข้อควรระวังที่สำคัญมาก ๆ นอกจากนี้ ควรออกแบบการเชื่อมโยงโดยการใช้คำที่สื่อความหมาย เช่น ใช้คำว่า “คำแนะนำในการเรียน” แทนคำว่า “คลิกที่นี่”

(11) ควรออกแบบโดยคำนึงถึงความคงที่ (Consistency) และความเรียบง่าย (Simplicity) ดังนั้น ส่วนต่อประสานควรใช้ภาพ หรือข้อความที่สื่อความหมายชัดเจนและเป็นเหตุเป็นผลสำหรับผู้ใช้งาน การออกแบบธีมที่ใช้ภาพเปรียบเทียบจะต้องเป็นการเปรียบเทียบที่ผู้ใช้รู้สึกคุ้นเคยจนไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นการเปรียบเทียบ เช่น การเปรียบเทียบการออกแบบสารสนเทศกับหนังสือ หรือห้องสมุด ไม่ใช่กับยานอวกาศหรือเครื่องรับโทรทัศน์ เป็นต้น การออกแบบให้คงที่ด้วยวิธีใช้เครื่องช่วยนำทาง เพื่อให้ผู้ใช้รู้สึกสะดวกและง่ายต่อการใช้งาน

(12) ควรออกแบบให้ดูน่าเชื่อถือ การออกแบบอย่างประณีต จะทำให้ผู้ใช้เชื่อถือในสารสนเทศที่นำเสนอบนเว็บไซต์ ในขณะที่เดียวกันเว็บไซต์ที่ออกแบบอย่างไม่พิถีพิถัน เช่น เว็บเพจที่เต็มไปด้วยการพิมพ์ที่ผิดพลาด เป็นต้น จะทำให้ผู้ใช้หมดความเชื่อถือได้เช่นกัน นอกจากนี้ยังควรทดสอบการทำงานให้มีความน่าเชื่อถือด้วย ทั้งในขณะที่ออกแบบและเมื่อนำออกใช้งานแล้ว เช่น การทดสอบการทำงานของลิงค์ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกว่าไม่มีลิงค์เสีย เป็นที่ยอมรับว่าการเปลี่ยนแปลงบนเว็บเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมาก จึงควรมีการทดสอบการเชื่อมโยงไปยังเนื้อหาภายนอกว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ซึ่งนับเป็นสิ่งจำเป็นมาก

(13) ควรออกแบบโดยคำนึงอุปกรณ์ในการเข้าถึงเว็บไซต์ของผู้ใช้ กล่าวคือ หากผู้ใช้ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอุปกรณ์การเข้าถึงข้อมูลจำกัด เช่น โมเด็มความเร็วต่ำ การออกแบบโดยใช้ข้อความส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่เหมาะสม แต่หากผู้ใช้ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการเข้าถึงข้อมูลจากมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมด้านอุปกรณ์ การออกแบบโดยใช้กราฟิก เป็นสิ่งที่เหมาะสม

(14) ควรมีการให้ผลป้อนกลับ ผู้ออกแบบต้องมีช่องทางในการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียน และต้องเตรียมตัวในการให้ผลป้อนกลับในกรณีผู้เรียนมีข้อสงสัย ข้อแนะนำต่าง ๆ การออกแบบเว็บไซต์ที่ดีจะต้องมีลิงค์ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนติดต่อไปยังเว็บมาสเตอร์ หรือผู้ดูแลระบบ ได้โดยตรง

(15) ควรออกแบบให้มีทางเลือกในการเข้าถึงข้อมูลหลาย ๆ ลักษณะ เช่น กรณีที่ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ใช้ที่ติดต่อผ่านทางโมเด็มเป็นประจำ การออกแบบเครื่องมือค้นหา หรือเนื้อหาในลักษณะของตัวอักษร เป็นสิ่งจำเป็นควบคู่ไปกับในลักษณะของกราฟิก

บุญเรือง เนียมหอม (2540:103-104) แสดงความคิดเห็นและเสนอแนะเว็บไซต์สำหรับรายวิชา ซึ่งควรจะมีองค์ประกอบที่เป็นเว็บเพจ ดังต่อไปนี้

1. โฮมเพจ (Home Page) เป็นเว็บเพจแรกของเว็บไซต์ โฮมเพจควรมีเนื้อหาสั้นๆ เฉพาะที่จำเป็นเกี่ยวกับรายวิชา ซึ่งประกอบด้วย ชื่อรายวิชา ชื่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบรายวิชา สถานที่โฮมเพจควรจะจบในหน้าจอเดียว ควรหลีกเลี่ยงที่จะใส่ภาพ กราฟิก ขนาดใหญ่ ซึ่งจะทำให้ต้องใช้เวลานานในการเรียกโฮมเพจ ขึ้นมาดู

2. เว็บเพจแนะนำ (Introduction) แสดงสังเขปรายวิชา ควรจะมีการเชื่อมโยง ไปยังรายละเอียดของหน้าที่เกี่ยวข้อง ควรจะใส่ข้อความทักทาย ค้อนรับ รายชื่อผู้ที่เกี่ยวกับการสอนรายวิชานี้ พร้อมทั้งการเชื่อมโยงไปยังเว็บเพจที่อยู่ของผู้เกี่ยวข้องแต่ละคน และเชื่อมโยงไปยังรายละเอียดของวิชา

3. เว็บเพจแสดงภาพรวมของรายวิชา (Courseware) แสดงภาพรวมโครงสร้างของรายวิชา มีคำอธิบายสั้นๆ เกี่ยวกับหน่วยการเรียนรู้ วิธีเรียน วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของวิชา

4. เว็บเพจแสดงสิ่งจำเป็นในการเรียนรายวิชา (Course Requirements) เช่น หนังสือ ประกอบบทเรียนคอมพิวเตอร์ ทรัพยากรการศึกษาในระบบเครือข่าย (On-Line Resources) เครื่องมือต่างๆ ทั้ง ฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์ โปรแกรมอ่านเว็บที่จำเป็นต้องใช้ในการเรียนทางอินเทอร์เน็ตโดยใช้เว็บเพจ

5. เว็บเพจแสดงข้อมูลสำคัญ (Vital Information) ได้แก่ การติดต่อผู้สอนหรือผู้ช่วยสอน ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ เวลาที่จะติดต่อแบบออนไลน์ การเชื่อมโยงไปยังเว็บเพจการลงทะเบียนใบรับรองการเรียน การเชื่อมโยงไปยังเว็บเพจ คำแนะนำ การเชื่อมโยงไปใช้ห้องสมุดเสมือน และการเชื่อมโยงไปยังนโยบายของสถาบันการศึกษา

6. เว็บเพจแสดงบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้อง (Responsibilities) ได้แก่ สิ่งที่คาดหวังจากผู้เรียนในการเรียนตามรายวิชา กำหนดการส่งงานที่ได้รับมอบหมาย วิธีการประเมินผลรายวิชา บทบาทหน้าที่ของผู้สอน ผู้ช่วยสอน และผู้สนับสนุน เป็นต้น

7. เว็บเพจกิจกรรมที่มอบหมายให้ทำการบ้าน (Assignment) ประกอบด้วยงานที่จะมอบหมายหรืองานที่ผู้เรียนจะต้องกระทำ ในรายวิชาทั้งหมด กำหนดส่งงาน การเชื่อมโยงไปยังกิจกรรมสำหรับกิจกรรมที่ได้รับการมอบหมายงาน

8. เว็บเพจแสดงกำหนดการเรียน (Course Schedule) กำหนดวันส่งงาน วันทดสอบย่อย วันสอบ เป็นการกำหนดเวลาที่ชัดเจนจะช่วยให้ผู้เรียนควบคุมตัวเองได้ดียิ่งขึ้น

9. เว็บเพจทรัพยากรสนับสนุนการเรียน (Resource) แสดงรายชื่อแหล่งทรัพยากร สื่อพร้อมการเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์ที่มีข้อมูลความรู้ที่เกี่ยวกับรายวิชา

10. เว็บเพจแสดงตัวอย่างแบบทดสอบ (Sample Tests) แสดงคำถาม แบบทดสอบในการสอบย่อย หรือตัวอย่างของงานสำหรับทดสอบ

11. เว็บเพจแสดงประวัติ (Biography) แสดงข้อมูลส่วนตัว ของผู้สอน ผู้ช่วยสอนและทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน พร้อมภาพถ่าย ข้อมูลการศึกษา ผลงาน สิ่งที่น่าสนใจ

12. เว็บเพจแบบประเมิน (Evaluation) แสดงแบบประเมินเพื่อให้ผู้เรียนใช้ในการประเมินผลรายวิชา

13. เว็บเพจแสดงคำศัพท์ (Glossary) แสดงคำศัพท์และดัชนีคำศัพท์ และความหมายที่ใช้ในการเรียนรายวิชา

14. เว็บเพจการอภิปราย (Discussion) สำหรับการสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น สอบถามปัญหาการเรียนระหว่างผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ซึ่งเป็นได้ทั้งแบบสื่อสารในเวลาเดียวกัน (Synchronous Communication) คือติดต่อสื่อสารพร้อมกันตามเวลาจริง และสื่อสารต่างเวลา (Asynchronous Communication) ซึ่งผู้เรียนส่งคำถามไปในเว็บเพจนี้ และผู้ที่ต้องการจะตอบคำถามหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น จะมาพิมพ์ข้อความเมื่อมีเวลว่าง

15. เว็บเพจประกาศข่าว (Bulletin Board) สำหรับให้ผู้เรียนและผู้สอนใช้ในการประกาศข้อความต่างๆ ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนก็ได้

16. เว็บเพจคำถามคำตอบที่พบบ่อย (FAQ Page) แสดงคำถามและคำตอบเกี่ยวกับรายวิชา โปรแกรมการเรียน สถาบันการศึกษา และเรื่องที่เกี่ยวข้อง

17. เว็บเพจแสดงคำแนะนำในการเรียนรายวิชา คำแนะนำในการออกแบบเว็บไซต์ของรายวิชา

โดยสรุป การออกแบบเว็บเพื่อการเรียนการสอนให้ประสบความสำเร็จมีข้อที่ควรคำนึงประกอบด้วย 2 ส่วน คือ (1) การออกแบบหน้าเว็บต้องเริ่มจากการสร้างสตอรี่บอร์ด เพื่อให้เห็นการสร้างที่เป็นขั้นตอน (2) การออกแบบส่วนต่อประสานกับผู้ใช้ ควรออกแบบให้มีความเรียบง่าย มี

ความยืดหยุ่น ผู้ใช้สามารถเข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว ความมีการสร้างเครื่องช่วยนำทาง มีช่องทางการสื่อสารที่สะดวก สำหรับในส่วนองค์ประกอบของเว็บเพจควรมีองค์ประกอบที่สำคัญ เช่น โฮมเพจ เว็บเพจแนะนำรายวิชา เว็บเพจกำหนดการเรียนรู้ เว็บเพจแสดงภาพรวมของรายวิชา เป็นต้น

2.2.5 ซอฟต์แวร์ที่ใช้ผลิตชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

การที่คอมพิวเตอร์ทำงานได้มากมาย เนื่องจากมีโปรแกรมคอมพิวเตอร์คอยทำหน้าที่สั่งงานให้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ การที่คอมพิวเตอร์ดำเนินการให้ประโยชน์ได้มากมายมหาศาลจะอยู่ที่ซอฟต์แวร์ ซอฟต์แวร์จึงเป็นส่วนสำคัญของระบบคอมพิวเตอร์ หากขาดซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ก็ไม่สามารถทำงานได้ ซอฟต์แวร์จึงมีความสำคัญมาก เป็นส่วนประกอบหนึ่งที่ทำให้ระบบสารสนเทศเป็นไปได้ตามที่ต้องการ และในปัจจุบันมีซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบเว็บมาก ทั้งนี้ เพื่อให้การออกแบบออกมาดี และเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว สามารถแบ่งชนิดของซอฟต์แวร์ ตามสภาพการทำงานออกได้เป็น 2 ประเภท คือ ซอฟต์แวร์ระบบ และซอฟต์แวร์ประยุกต์

1) ซอฟต์แวร์ระบบ

หน้าที่การทำงานของซอฟต์แวร์ระบบ คือ ดำเนินงานพื้นฐานต่าง ๆ ของระบบคอมพิวเตอร์ เช่น รับข้อมูลจากแผงแป้นอักขระ แล้วแปลความหมายให้คอมพิวเตอร์เข้าใจ นำข้อมูลไปแสดงผลบนจอภาพหรือนำออกไปยังเครื่องพิมพ์ จัดการข้อมูลในระบบแฟ้มข้อมูลบนหน่วยความจำสำรอง ทันทันทีที่มีการจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับคอมพิวเตอร์ เมื่อเปิดเครื่อง คอมพิวเตอร์จะทำงานตามโปรแกรมทันที โปรแกรมแรกที่สั่งคอมพิวเตอร์ทำงานนี้เป็นซอฟต์แวร์ระบบ ซอฟต์แวร์ระบบอาจเก็บไว้ในรอม หรือในแผ่นจานแม่เหล็ก หากไม่มีซอฟต์แวร์ระบบ คอมพิวเตอร์จะทำงานไม่ได้ นอกจากนี้ ซอฟต์แวร์ระบบยังใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาซอฟต์แวร์อื่น ๆ รวมไปถึงซอฟต์แวร์ที่ใช้ในการแปลภาษาต่าง ๆ

ซอฟต์แวร์ระบบมีหน้าที่หลักที่สำคัญ ดังนี้คือ

1. ใช้ในการจัดการหน่วยรับเข้าและหน่วยส่งออก เช่น รับการกดแป้นต่าง ๆ บนแผงแป้นอักขระ ส่งรหัสตัวอักษรออกจากจอภาพ หรือเครื่องพิมพ์ ติดต่อกับอุปกรณ์รับเข้าและส่งออกอื่น ๆ เช่น เมาส์ อุปกรณ์สังเคราะห์เสียง
2. ใช้ในการจัดการหน่วยความจำเพื่อนำข้อมูลจากแผ่นบันทึกมาบรรจุยังหน่วยความจำหลัก หรือในทำนองกลับกัน คือ นำข้อมูลจากหน่วยความจำหลักมาเก็บไว้ในแผ่นบันทึก

3. ใช้เป็นตัวเชื่อมต่อระหว่างผู้ใช้งานกับคอมพิวเตอร์ สามารถใช้งานได้
ง่ายขึ้น เช่น การขอคู่มือการสารบบในแผ่นบันทึก การทำสำเนาเพิ่มข้อมูล (วารสาร
สุขกระสานติ, 2541 : 3-4)

2) ซอฟต์แวร์ประยุกต์

เป็นโปรแกรมที่ทำให้คอมพิวเตอร์สามารถทำงานต่าง ๆ ตามความต้องการ
ของผู้ใช้ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้โดยตรง ปัจจุบันมีผู้พัฒนาซอฟต์แวร์ใช้งานทางด้านต่าง ๆ
ออกจำหน่ายมาก การประยุกต์งานคอมพิวเตอร์ จึงกว้างขวางและแพร่หลาย ซอฟต์แวร์ประยุกต์แบ่ง
ออกได้ 2 ประเภท คือ ซอฟต์แวร์สำหรับงานเฉพาะด้าน และซอฟต์แวร์สำหรับงานทั่วไป

(1) ซอฟต์แวร์สำหรับงานเฉพาะด้าน (*Special Purpose Software*) การประยุกต์
ใช้งานด้วยซอฟต์แวร์สำเร็จ มักจะเน้นการใช้งานทั่วไป แต่อาจจะนำมาประยุกต์โดยตรงกับงานทาง
ธุรกิจบางอย่างไม่ได้ เช่น ในกิจการธนาคาร มีการฝากถอนเงิน งานทางด้านบัญชี หรือ ในห้างสรรพ
สินค้า ก็มีงานการขายสินค้า การออกใบเสร็จรับเงิน การควบคุมสินค้าคงคลัง ดังนั้นจึงต้องมีการ
พัฒนาซอฟต์แวร์ใช้งานเฉพาะสำหรับงานแต่ละประเภท ให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้แต่ละราย

(2) ซอฟต์แวร์สำหรับงานทั่วไป (*General Purpose Software*) บางครั้งเรียกว่า
โปรแกรมสำเร็จรูป (*Package Software*) เป็นซอฟต์แวร์ที่ออกแบบมาสำหรับงานทั่ว ๆ ไป สามารถ
นำมาประยุกต์ใช้กับงานขององค์กร งานส่วนตัวได้อย่างหลากหลาย ได้แก่ ซอฟต์แวร์ด้านกราฟิก
ซอฟต์แวร์ด้านงานพิมพ์ ซอฟต์แวร์นำเสนอ เป็นต้น

นอกจากซอฟต์แวร์ที่กล่าวมาแล้วในข้างต้นในการพัฒนาชุดการเรียนผ่านเครือข่าย
คอมพิวเตอร์ยังมีซอฟต์แวร์อื่นๆ ที่ช่วยพัฒนาถูกเล่นเพื่อให้ชุดการเรียนมีความน่าสนใจและนำมาใช้
ในเรื่องของการเก็บฐานข้อมูล โดยมีซอฟต์แวร์ที่นิยมใช้ในปัจจุบัน ได้แก่ โปรแกรม ASP โปรแกรม
PHP และภาษา HTML

1. โปรแกรม ASP ย่อมาจาก Active Server Pages ใช้สำหรับสร้างงาน (Application) ชั้นสูง
ในอินเทอร์เน็ต อินทราเน็ต เสริมการทำงานที่ไฟล์ html ธรรมดาทำไม่ได้ หรือต้องการให้งานต่างๆ
เป็นไปอย่างอัตโนมัติ โดยผู้ใช้ไม่ต้องทำการปรับปรุงข้อมูลเอง เหมาะสำหรับผู้มีอาชีพหรือผู้ที่สน
ใจอย่างจริงจัง ทำเป็นอาชีพ สำหรับผู้ใช้ที่ไม่ต้องการเว็บไซต์ที่มีลักษณะดังกล่าวข้างต้นหรือมีข้อมูล
น้อยเพียงไม่กี่หน้า นานๆ จะปรับปรุงข้อมูลสักครั้ง แต่สำหรับงานที่ต้องการให้เป็นอัตโนมัติเช่น
Guest Book, Counter, สถิติ, ห้องสนทนา ก็สามารถสมัครใช้บริการหรือใช้ cgi สำเร็จรูปได้ซึ่งมีหลาย
เว็บไซต์ให้บริการโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

2. โปรแกรม PHP แต่เดิม PHP คือ Professional Home Page แต่ในปัจจุบัน PHP หมายถึง PHP Preprocessor ซึ่งเป็นภาษา Script แบบหนึ่งเรียกว่า Server Side Script ที่ประมวลผลฝั่ง Server แล้วส่งผลลัพธ์ไปฝั่ง Client ผ่าน Web Browser ปัจจุบันได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในการนำไปช่วยพัฒนางานบนเว็บ ที่เรียกว่า Web Development หรือ Web Programming เนื่องจากมีจุดเด่นหลายประการ รูปแบบของภาษา PHP มีเค้าโครงมาจากภาษา C และ Perl ที่นำมาปรับปรุงทำให้มีประสิทธิภาพสูง และทำงานได้เร็วขึ้น (ไพศาล โมลิสกุลมงคล 2543:152 - 154)

3. โปรแกรม HTML (Hypertext Markup Language) เป็น Script ที่ใช้สร้าง Home page บน Web เป็น Script ที่มีความสามารถในการเชื่อมโยงข้อมูลใน Computer ระหว่าง Computer ในเครือข่าย และระหว่างเครือข่ายใน Internet โดยอ้างอิงจาก URL (Uniform Resource Locators) ด้วยโปรโตคอล http ซึ่งเป็นโปรโตคอลของ www.

การสร้าง HTML Document ประกอบไปด้วย โปรแกรม Text editor เช่น Notepad เพื่อพิมพ์คำสั่ง (Tag) ของ HTML ซึ่งเป็น Text File แล้วจึง Save ให้ Extension เป็น .htm หรือ .html (สำหรับ os ตัวอื่นๆ ที่ไม่ใช่ Dos หรือ Window)

Browser ที่นิยมก็คือ Netscape หรือจะเป็นตัวอื่นก็ได้ เพื่อไว้อ่าน HTML Document แล้วแปลออกมาเป็นหน้าตาของ Home Page (Browser คนละบริษัทอาจให้ผลลัพธ์แตกต่างกันเล็กน้อย)

Server ที่ใช้เก็บ Home Page ซึ่งต้อง Support โปรโตคอล HTTP หรือ Run http แล้วนั่นเอง (ศรีไพโร ศักดิ์รุ่งพงศากุล 2544:77)

โดยสรุป จะเห็นได้ว่าปัจจุบันได้มีการพัฒนาซอฟต์แวร์ต่างๆ สำหรับอำนวยความสะดวกในการใช้สร้างเว็บมากมาย ที่สามารถนำไปประยุกต์สร้างเป็นชุดการเรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ได้แต่ทั้งนี้ผู้สร้างต้องมีการเตรียมความพร้อมโดยต้องเรียนรู้ถึงคุณสมบัติของแต่ละโปรแกรมว่ามีคุณสมบัติอย่างไรบ้าง เพื่อที่จะได้นำมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม สำหรับชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ใช้ โปรแกรม ASP

2.2.6 ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้ ในการพัฒนาชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์

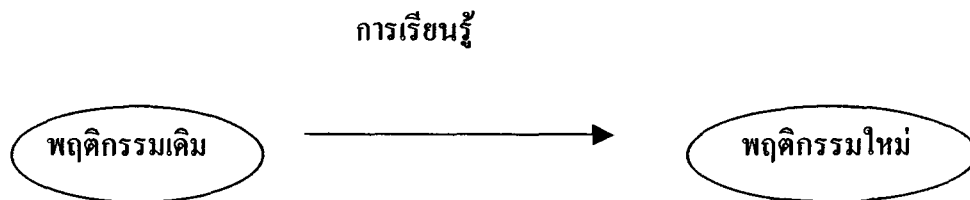
ทฤษฎีและหลักการในการพัฒนาชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ ยังไม่มีปรากฏเป็นที่แน่ชัด จึงต้องอาศัยการประยุกต์หลักทฤษฎีทางจิตวิทยามาควบคู่ในการสร้างสรรค์

ลักษณะของการเรียนรู้มี 3 ประการคือ

- 1) การเรียนรู้เกิดขึ้นได้เพราะมีวัตถุประสงค์หรือแรงจูงใจ
 - 2) การเรียนรู้เกิดจาก การพยายามตอบสนองหลายรูปแบบเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ หรือแก้ปัญหา
 - 3) การตอบสนองจะต้องทำงานเป็นนิสัย
- การเรียนรู้หมายถึงกระบวนการที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเดิมไปเป็นพฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวร ซึ่งเป็นผลจากการได้รับประสบการณ์หรือได้รับการฝึกฝน มิใช่เป็นผลมาจากการตอบสนองตามธรรมชาติหรือ สัญชาตญาณ วุฒิกภาวะ รวมทั้งอุบัติเหตุหรือความบังเอิญ

ซึ่งการเรียนรู้จะเกิดขึ้นหรือไม่ จะต้องทราบถึงสิ่งสำคัญ 2 สิ่งคือ

- 1) พฤติกรรมเดิมก่อนให้การเรียนรู้
 - 2) พฤติกรรมใหม่เมื่อให้การเรียนรู้แล้ว
- สามารถเขียนแผนผังแสดงได้ดังนี้

พฤติกรรมเดิม = ศึกษาจากภูมิหลัง

พฤติกรรมใหม่ = ศึกษาจากจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการเรียนรู้

ทฤษฎีการเรียนรู้ในการพัฒนาชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์

1. ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบจงใจกระทำของสกินเนอร์ (Operant Conditioning Theory)
 - 1) หลักการเรียนรู้ของทฤษฎีนี้เชื่อว่าการวางเงื่อนไขแบบอาการกระทำ เมื่อต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้จาสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่ง จะปล่อยให้ผู้เรียนเลือกแสดงพฤติกรรมเอง เมื่อผู้เรียนแสดงพฤติกรรมเรียนรู้แล้วจึง “ เสริมแรง ” พฤติกรรมนั้นทันที เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าพฤติกรรมการเรียนรู้นั้นถูกต้อง หรือแก้ปัญหาถูกต้องนั่นเอง
 - 2) หลักการเรียนรู้ของสกินเนอร์คือ “ กฎการเสริมแรง ”
 - หลักที่ 1 การเสริมแรงทันทีทันใด (Immediately or continuous reinforcement)
 - หลักที่ 2 การเสริมแรงเป็นครั้งคราว (Partially reinforcement)

2. ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคค์ (Thorndikes's Connectionism theory)

1) ทฤษฎีของธอร์นไคค์ เรียกว่า ทฤษฎีการเชื่อมโยง (Connectioned theory) กล่าวถึงการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus) กับการตอบสนอง (Response) โดยมีหลักว่า “ การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง โดยการตอบสนองมักจะออกมาเป็นรูปแบบต่าง ๆ หลายรูปแบบจนกว่าจะพบรูปแบบที่ดีหรือเหมาะสมที่สุด เรียกว่า การลองผิดลองถูก (Trial and error) นั่นคือการเลือกตอบสนองของผู้เรียนจะกระทำด้วยตนเอง ไม่มีผู้ใดมากำหนดหรือชี้ช่องทางในการปฏิบัติ และเมื่อเกิดการเรียนรู้ขึ้นแล้ว การตอบสนองหลายรูปแบบจะหายไปเหลือเพียงการตอบสนองรูปแบบเดียวที่เหมาะสมที่สุด

2) กฎการเรียนรู้ของธอร์นไคค์ แบ่งเป็น 3 กฎ ดังนี้

(1) กฎแห่งความพร้อม (Law of reading) กล่าวถึง สภาพความพร้อมทางร่างกายและจิตใจ

(2) กฎแห่งการฝึกหัด (Law of exercise) กล่าวถึงการสร้างความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้อง โดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร

(3) กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of effect) กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรม การเรียนรู้แล้วถ้าได้รับผลที่พึงพอใจ ผู้เรียนย่อมอยากจะทำซ้ำต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ ผู้เรียนก็ไม่อยากจะทำซ้ำหรือเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ได้

ปัจจัยที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

หลักการใช้แรงจูงใจในการเรียนรู้

1. การเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ทำได้โดย

1.1 การให้ผู้เรียนทราบความสำเร็จในการเรียน การที่ผู้เรียนได้ทราบความสำเร็จในการเรียนมากน้อยเพียงใด จะเป็นแรงจูงใจให้อยากเรียนมากขึ้นเท่านั้น

1.2 การให้ผู้เรียนทราบพัฒนาการความก้าวหน้าของตนเอง

1.3 การให้รางวัลและลงโทษ ควรให้โดยทันทีและเร็วที่สุด เพื่อให้เรียนรู้ได้เร็วขึ้น โดยทราบผลงานที่ถูกต้องและผิด

2. การเสริมแรง (Reinforcement) หมายถึง การที่ให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจหลังจากแสดงพฤติกรรมการเรียนแล้ว การทำให้เกิดความพอใจนี้อาจเป็นการให้สิ่งเร้าที่ชอบ เช่น คำชมเชย รางวัล เป็นต้น

3. ทักษะการดำรงชีวิต

ความรู้เกี่ยวกับทักษะการดำรงชีวิต ต้องการให้ผู้เรียนได้ศึกษา 3 เรื่องต่อไปนี้

- 3.1 ทักษะด้านการศึกษา
- 3.2 ทักษะด้านอาชีพ
- 3.3 ทักษะด้านส่วนตัวและสังคม

3.1 ทักษะด้านการศึกษา

ในการจัดบริการสนเทศเพื่อให้นักเรียนมีทักษะการดำรงชีวิตทางการศึกษานั้น ครูแนะแนวจะต้องจัดกระบวนการให้นักเรียนรู้จัก เข้าใจและเลือกศึกษาได้อย่างเหมาะสมตามเอกภาพและความสามารถของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทางสติปัญญา ความเฉลียวฉลาดได้อย่างเต็มที่ตามขีดความสามารถ

ทักษะทางการศึกษาที่นักเรียนควรมี

1. การรู้จักวิธีเรียนที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
2. การรู้จักโลกกว้างทางการศึกษา เช่น รู้จักแหล่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทางการศึกษา และทางเลือกการศึกษาต่อ
3. การรู้จักค้นคว้าด้านวิชาการต่าง ๆ เช่น วิธีการใช้อุปกรณ์การเรียน การรู้จักใช้ห้องสมุด วิธีการรวบรวมและเขียนรายงาน
4. การรู้จักเลือกเรียนตามความสนใจ หรือความถนัด หรือความสามารถของตนเอง
5. ให้รู้จักแก้ปัญหาวิธีการเรียน เช่น การทำงานไม่เรียบร้อย การทำงานล่าช้ากว่าคนอื่น การไม่รอบคอบในการทำงาน เป็นต้น

สำหรับชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ชุดนี้ เน้นเรื่องให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นรู้จักโลกกว้างทางอาชีพจึงขอเสนอด้านการศึกษาไว้เพียงแค่นี้

3.2 ทักษะด้านอาชีพ

ในการจัดบริการสนเทศสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น มุ่งเน้นให้บุคคลมีความสามารถในการเลือกประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับความถนัด ความสามารถและความสนใจของตน ช่วยให้ผู้ศึกษามีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ และช่วยให้บุคคลได้พัฒนาอาชีพของตน โดยจะสรุปเป็นวัตถุประสงค์ในการจัดบริการสนเทศด้านอาชีพ ดังนี้

1. เพื่อเตรียมนักเรียนให้รู้จักเลือกอาชีพตามความสามารถของตน เช่นความถนัด ความสามารถ ความสนใจ บุคลิกภาพ ความต้องการของตนเองเป็นต้น
2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักโลกของงานอาชีพ เช่นอาชีพต่าง ๆ ที่อยู่ในชุมชนนั้น ๆ ลักษณะของงานอาชีพ คุณสมบัติของบุคคลที่จะประกอบอาชีพ หรืองานย่อยในอาชีพต่าง ๆ ความก้าวหน้ารายได้ ความมั่นคง การฝึกอบรมที่จะเข้าสู่อาชีพต่าง ๆ
3. เพื่อให้นักเรียนรู้จักเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ เช่นการเข้ารับการอบรมในอาชีพต่าง ๆ เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถในอาชีพนั้น ๆ การแสวงหางาน การสมัครงาน การเข้าสัมภาษณ์เป็นต้น
4. ให้รู้จักปรับตัวในการทำงาน รู้จักวิธีการปรับตัวเข้ากับผู้ร่วมงานทุกคน รู้จักปรับปรุงความสามารถให้ทันและเหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติอยู่ ตลอดจนบุคลิกภาพให้เหมาะสมสอดคล้องกับตำแหน่งที่จะปฏิบัติงาน เช่นการมีมนุษยสัมพันธ์ การแต่งกาย การรู้จักหน้าที่ในการปฏิบัติงาน เป็นต้น

ในชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้น จัดทำในรูปแบบข้อ 1 เพื่อเตรียมนักเรียนให้รู้จักเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ โดยให้นักเรียนรู้จักกลุ่มอาชีพ 6 กลุ่ม “RIASEC” Self Direct Search ของ John L Holland โดยจะให้นักเรียนทราบลักษณะความสนใจของคนในอาชีพแต่ละกลุ่ม และอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ สาขาวิชาที่อาจเลือกศึกษา ดังนี้

กลุ่มอาชีพของ John L. Holland

กลุ่มที่ 1 กลุ่มอาชีพทางช่าง (Realistic)

ผู้ที่ประกอบอาชีพกลุ่มนี้ ต้องมีความสนใจทางช่าง ชอบทำงานกับวัตถุ เครื่องจักร พึงพอใจกับกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นรูปร่างเด่นชัด มีกฎเกณฑ์และระบบที่แน่นอน รวมถึงกิจกรรมประเภทที่ต้องสัมผัสจับต้องได้ เป็นอาชีพที่เน้นการจัดการกับเครื่องมือ เครื่องจักรกล กิจกรรมทางการเกษตร ไฟฟ้า เน้นความชำนาญทางช่างมากกว่ากิจกรรมพบปะสังสรรค์

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ	สาขาวิชาที่อาจเลือกศึกษา ได้แก่
- วิศวกร (โยธา เกษตร เครื่องกล อุตสาหกรรม)	- ศึกษาศาสตร์เกษตร
- ช่างเทคนิค	- พลศึกษา / สันทนาการ
- ช่างฝีมือ	- ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
- ผู้ควบคุมการส่งวิทยุ	- ศิลปศึกษาอุตสาหกรรมศิลป์
- ผู้ควบคุมการจราจรทางอากาศ	- สุขศึกษา
- นักบิน	- วิศวกรรมเกษตร / เครื่องกล / โยธา / อุตสาหกรรม
- เกษตรกรรม	- เกษตรศาสตร์ / พืชศาสตร์
- ป่าไม้	- วนศาสตร์
- ประมง	- ประมง
- สัตวแพทย์	- สัตวบาล / สัตวแพทย์
- ผู้จัดการฟาร์ม	- วิทยาศาสตร์การแพทย์ (กายภาพบำบัด)
- ผู้สอนพลศึกษา	- สถาปัตยกรรมศาสตร์
- ผู้ฝึกนักกีฬา	
- นักกายภาพบำบัด	
- เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร	
- สถาปนิก	

กลุ่มอาชีพของ John L Holland

กลุ่มที่ 2 กลุ่มอาชีพทางวิทยาศาสตร์ (Investigative)

ผู้ที่ประกอบอาชีพกลุ่มนี้ต้องเป็นคนช่างสังเกต เรียนรู้ วิเคราะห์ ตัดสินปัญหาเป็นหลัก การ และเหตุผล สงสัยใฝ่รู้ ไม่เชื่ออะไรง่ายๆ ไม่ชอบพึ่งพา ละเอียครอบคอบ สงวนท่าทีและค่อนข้าง จะอนุรักษ์นิยม พึ่งพอกับกิจกรรมที่ต้องใช้การสังเกต และการค้นคว้าวิทยาการใหม่ๆ โดยเฉพาะ ด้านวิทยาศาสตร์

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ	สาขาวิชาที่อาจเลือกศึกษา ได้แก่
<ul style="list-style-type: none"> - แพทย์ - ทันตแพทย์ - เกษตรกร - สัตวแพทย์ - เจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์ - เจ้าหน้าที่รังสีเทคนิค - เจ้าหน้าที่เคมีภัณฑ์ - นักวิทยาศาสตร์ , เคมี , ฟิสิกส์ - นักคณิตศาสตร์ - นักวิเคราะห์ระบบคอมพิวเตอร์ - นักอุศุนิยมวิทยา, นักธรณีวิทยา - นักอนุรักษ์นิยม - นักนิเวศน์วิทยา - นักจิตวิทยา, นักสังคมศาสตร์ - นักมานุษยวิทยา - นักเศรษฐศาสตร์ - นักเขียนงานวิชาการ - นักอาชญวิทยา - นักโบราณคดี - วิศวกร (เคมี ไฟฟ้า คอมพิวเตอร์) 	<ul style="list-style-type: none"> - แพทย์ ทันตแพทย์ เกษตรศาสตร์ - เทคนิคการแพทย์ - ศึกษาศาสตร์ สาขาเคมี ชีววิทยา ฟิสิกส์ วิทยาศาสตร์ทั่วไป สุขศึกษา คณิตศาสตร์ - มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขา มนุษยวิทยา สังคมวิทยา เศรษฐศาสตร์ จิตวิทยา โบราณคดี ภูมิศาสตร์ - วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ สาขาเคมี ชีววิทยา ฟิสิกส์ ธรณีศาสตร์ อุศุนิยมวิทยา ดาราศาสตร์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ คณิตศาสตร์ สถิติ - วิศวกรรมศาสตร์สาขาไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์

กลุ่มอาชีพของ John L Holland

กลุ่มที่ 3 กลุ่มอาชีพทางศิลปะ (Artistic)

ผู้ที่ประกอบอาชีพกลุ่มนี้ต้องมีความสนใจด้านศิลปะ ชอบความอิสระ คิดฝันในการทำงาน ชอบการแสดงออก มีความคิดริเริ่ม ชอบทำอะไรตามอารมณ์ มักไม่ชอบทำงานที่มีโครงสร้างตายตัว หรือมีระเบียบที่เคร่งครัด

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ	สาขาวิชาที่อาจเลือกศึกษา ได้แก่
<ul style="list-style-type: none"> - สถาปนิก มัณฑนากร - จิตรกร ประติมากร - นักเขียนการ์ตูน - นักออกแบบแฟชั่น - นักถ่ายภาพศิลป์ - นักเขียนภาพ - ครูสอนศิลปะ - สอนละคร กำกับ - นักดนตรี - นักแต่งเพลง - ศิลปิน - นักประพันธ์ - นักเขียน - บรรณารักษ์ - นักหนังสือพิมพ์ - ประชาสัมพันธ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ศิลปศึกษา - ศิลปกรรมศาสตร์ - สถาปัตยกรรมศาสตร์ - การเขียนแบบ - ออกแบบ - มัณฑนศิลป์ - จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ - วรรณคดีศึกษา - วรรณคดีเปรียบเทียบ - ปรัชญา - ภาษาศาสตร์ - หนังสือพิมพ์ - การสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ - การถ่ายภาพ การภาพยนตร์ - ดนตรีศึกษา - ศิลปการละคร

กลุ่มอาชีพของ John L Holland

กลุ่มที่ 4 กลุ่มอาชีพบริการสังคม (Social Type)

ผู้ที่ประกอบอาชีพกลุ่มนี้ต้องชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยเหลือผู้อื่น เป็นกันเอง ชอบสังคม ชอบให้ความรู้ ไม่ชอบให้ใครสั่ง มีอุดมคติ น่าเชื่อถือ รับผิดชอบ และมีทักษะทางภาษา

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ	สาขาวิชาที่อาจเลือกศึกษา ได้แก่
- นักสังคมสงเคราะห์	- จิตวิทยา
- ครู - อาจารย์	- จิตวิทยาการศึกษา และการแนะแนว
- นักแนะแนว	- สังคมวิทยา
- นักจิตวิทยา	- ศึกษาศาสตร์ทุกสาขาวิชา
- นักรัฐศาสตร์	- พยาบาลศาสตร์
- ผู้บริหารการศึกษา	- บรรณารักษศาสตร์
- พยาบาล	- สังคมวงเคราะห์
- นักกายภาพบำบัด	- รัฐศาสตร์
- ผู้ดูแลหอพัก	
- ผู้จัดการโรงแรม	
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล	
- นักจัดรายการ	
- นักประวัติศาสตร์	
- ถ้าม	
- บรรณารักษ์	
- พัฒนาการ	
- ผู้ฝึกสอนกีฬา	

กลุ่มอาชีพของ John L Holland

กลุ่มที่ 5 กลุ่มอาชีพธุรกิจ (Enterprising)

ผู้ที่ประกอบอาชีพกลุ่มนี้ต้องเป็นคนชอบชักนำผู้อื่น มีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ใ้ทักษะทางการพูดจา เป็นผู้นำที่มีความกล้า เชื้อมั่นในตนเอง ชอบแสดงออก คดองแคล้ว ว่องไว ชอบถกเถียงปัญหาทางการเมือง มีความเป็นอิสระ

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ	สาขาวิชาที่อาจเลือกศึกษา ได้แก่
- นักธุรกิจ	- เศรษฐศาสตร์
- นายธนาคาร	- ทรัพยากรมนุษย์
- นักวิจัยตลาด	- บริหารธุรกิจ การเงิน / การตลาด /
- ผู้จัดการฝ่ายขาย	ประกันภัย / การจัดการ / การบริหาร –
- นายหน้า	บุคคล
- ผู้ขายประกัน	- รัฐศาสตร์ การปกครอง
- ผู้พิพากษา / ทนายความ	- บริหารรัฐกิจ บริหารบุคคล
- พนักงานเดินตลาด	- นิเทศศาสตร์ สิ่งพิมพ์ โฆษณา
- โฆษก - พิธีกร	ประชาสัมพันธ์
- ผู้จัดการรายการโทรทัศน์	- พัฒนาชุมชน
- นักประชาสัมพันธ์	- นิติศาสตร์
- นักการเมือง	
- ข้าราชการ	
- แอร์โฮสเตส	

กลุ่มอาชีพของ John L. Holland

กลุ่มที่ 6 กลุ่มอาชีพธุรการ (Conventional)

ผู้ที่ประกอบอาชีพกลุ่มนี้ เป็นคนที่ชอบทำตามคำชี้แนะของผู้อื่น ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ชอบคล้อยตามกฎที่เคยปฏิบัติมา เจ้าระเบียบ ไม่ยืดหยุ่น ชอบการทำงานเกี่ยวกับตัวเลข การจัดเก็บ บันทึก ชอบบทบาทของการเป็นผู้ได้บังคับบัญชา

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ	สาขาวิชาที่อาจเลือกศึกษา ได้แก่
<ul style="list-style-type: none"> - เลขานุการ - เสมียน / เจ้าหน้าที่ธุรการ - เจ้าหน้าที่การเงิน / การธนาคาร - ผู้ตรวจสอบบัญชี - เจ้าหน้าที่งบประมาณ - สมุหบัญชี - พนักงานไปรษณีย์ - บรรณารักษ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - การบัญชี - การเงิน / การบัญชี - เลขานุการ - บรรณารักษศาสตร์ - เศรษฐศาสตร์

3.3 ทักษะด้านส่วนตัวและสังคม

การจัดบริการสนเทศเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะด้านส่วนตัวและสังคมเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เยาวชนได้พัฒนาด้านส่วนตัวและสังคมในเรื่องความเป็นอยู่ ให้มีความเจริญทางกาย ทางใจ มีอารมณ์ที่มั่นคง สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นสุข เป็นบุคคลที่มีประสบการณ์ต่อตนเองและสังคมเช่น

- การมีบุคลิกภาพที่ดี การเสริมสร้างลักษณะบุคลิกภาพที่ดี โดยชี้ให้เห็นลักษณะบุคลิกภาพที่ดี ชี้ให้เห็นความสำคัญของบุคลิกภาพกับอาชีพต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถฝึกฝนตนเองได้
- การเสริมสร้างสุขภาพจิต และการปรับอารมณ์ให้เหมาะสม เมื่อมีปัญหาหรือเหตุการณ์สะเทือนใจ
- การปรับตัวได้ดีในสังคม และปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้
- มีความสามารถเป็นผู้นำและผู้ตาม
- มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์และแข็งแรง
- มีชีวิตครอบครัวที่มีความสุข
- มีการวางแผนชีวิตในอนาคตได้อย่างเหมาะสม

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ มี 2 กลุ่ม คือ งานวิจัยที่เกี่ยวกับงานแนะแนว และงานวิจัยที่เกี่ยวกับเครือข่ายคอมพิวเตอร์

งานวิจัยที่เกี่ยวกับงานแนะแนว เช่น

เรื่องเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์

อรพรรณ โลกัตถจริยา (2539) ได้วิจัยเรื่องความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดจากการฝึกสร้างเรื่องและการฝึกเล่าเรื่อง ผลปรากฏว่า กลุ่มที่ได้รับการฝึกสร้างเรื่อง และฝึกเล่าเรื่องมีคะแนนความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนการทดลอง ไม่มีความแตกต่างในระหว่างความคิดสร้างสรรค์หลังการทดลองระหว่างกลุ่มที่ได้รับการฝึกสร้างเรื่องและกลุ่มที่ได้รับการฝึกเล่าเรื่อง

เรื่องการศึกษาเจตคติต่ออาชีพ

กิตติศักดิ์ ครุจางค์ (2538) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาเจตคติต่ออาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีเจตคติต่ออาชีพระดับ มาก เปรียบเทียบตามตัวแปรสถานศึกษา พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีเจตคติต่ออาชีพโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่ออาชีพแตกต่างกัน

เรื่องการให้คำปรึกษากลุ่มและรายบุคคลที่มีต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อสายอาชีพ

หงส์ นววงศ์วรกุล (2540) วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษากลุ่มกับ รายบุคคลที่มีต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน วัดจรเข้ใหญ่ จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัย นักเรียนมีการเตรียมตัวสายอาชีพดีขึ้นหลังจากได้รับการให้คำปรึกษากลุ่ม และหลังจากได้รับการให้คำปรึกษารายบุคคล โดยที่นักเรียนที่ได้รับ คำปรึกษากลุ่ม และนักเรียนที่ได้รับคำปรึกษารายบุคคลมีการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อสายอาชีพดีขึ้นไม่แตกต่างกัน

เรื่องการศึกษาเปรียบเทียบผลการรับรู้ด้านอาชีพระหว่างการแนะแนวอาชีพด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการแนะแนวอาชีพเป็นกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วาสนา สิงห์พร (2544) วิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบผลการรับรู้ด้านอาชีพระหว่างการแนะแนวอาชีพด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการแนะแนวอาชีพเป็นกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และนักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพเป็นกลุ่ม มีการรับรู้ด้านอาชีพสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 และนักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับนักเรียนที่ได้รับการแนะแนวเป็นกลุ่มมีการรับรู้ด้านอาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับเครือข่ายคอมพิวเตอร์

นิโคล พอล ซี. (Nichols, Paul C. 1991) วิจัยเรื่อง Technology in Career Education ผลการวิจัย : หน่วยการศึกษาของรัฐเวอร์จิเนีย ดำรงการให้คำปรึกษาผ่านมหาวิทยาลัยโอไฮโอในปี 1990 ผลสรุปว่า

1. การให้คำปรึกษาเรื่องอาชีพยังมีไม่ครบทุกโรงเรียน
2. ผู้ให้คำปรึกษาชอบให้คำปรึกษาแบบเดี่ยวมากกว่าแบบกลุ่ม
3. อาจารย์วิชาอื่นในโรงเรียนยังไม่ทราบว่าผู้ให้คำปรึกษาทำอะไร

เสนอแนะให้ผู้ให้คำปรึกษาสร้างแรงจูงใจในเรื่องการให้คำปรึกษาเรื่องอาชีพ แนะนำสื่อที่โรงเรียนมัธยมปลายบรูว์สวิค (Brunswick Senior High School) ใช้คือ โปรแกรมการให้คำปรึกษาเรื่องอาชีพผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ บริการ CD ROM การสำรวจงานผ่านอินเทอร์เน็ต การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม การทดสอบความสามารถเฉพาะทางสำหรับนักเรียนเกรด 10-12

บลิค เอ็ดดี้ (Blick Eddie. 1995) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Use of an Electronic Discussion Group for High School Publications Advisers : A descriptive Pilot Study

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ในหน้ากระดานข่าว (Bulletin Board) ในหัวข้อ การประกาศข่าว การแชท ใครรู้บ้าง ข่าวกีฬา การแนะนำ กฎหมาย พบว่า ยอดผู้สนใจสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การประกาศข่าว การแชท ใครรู้บ้าง จากสาเหตุ

1. ความถี่ของการส่งข้อมูล
2. ข้อความถูกใจผู้ส่งและผู้รับ
3. ส่วนใหญ่ข้อความนั้นส่งจากผู้ส่งรายบุคคล

เคฟลิน เควิน เอ็ม (Devlin, Kevin M. 1990) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Indiana's College Placement and Assessment Center. Innovations.

งานวิจัยนี้ มีสาเหตุจาก วิทยาลัยอินเดียน่า มีนักเรียนสนใจเข้าเรียนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ต่ำสุดในประเทศ วิทยาลัยจึงจัดตั้ง Indiana College Placement and Assessment Center (ICPAC) และให้คำปรึกษานักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและผู้ปกครองในช่วงที่นักเรียนกำลังตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ พบว่านักเรียนต้องการวางแผนการประกอบอาชีพ ทาง ICPAC จึงจัดทำโปรแกรม สำหรับนักเรียนมัธยม เกรด 9 บริการข้อมูลส่วนบุคคล เช่น ผลการเรียนระดับมัธยม รายวิชาต่าง ๆ การวางแผนการศึกษาต่อ ความสนใจในอาชีพ โดยผ่านโทรศัพท์ฮอตไลน์ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ วารสาร

การศึกษาต่าง ๆ หน่วยงานของรัฐและเอกชนสนับสนุน วิทยาลัยอินเดียน่าจึง เป็นที่สนใจของ
นักเรียนและผู้ปกครองไม่แพ้สถาบันอื่น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาาระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดแนะแนวที่สร้างขึ้น โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับ ม.1 – ม.3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 47 โรงเรียน นักเรียนจำนวนประมาณ 25,957 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการทดสอบประสิทธิภาพชุดแนะแนว เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นระดับ ม.1-ม.3 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ได้กลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มแบบหลายชั้น ชั้นแรก จับฉลากหากกลุ่มสหวิทยาเขตโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมี 8 สหวิทยาเขต ได้เขตศรีวิชัย ชั้นที่สอง จับฉลากเลือกโรงเรียนในสหวิทยาเขตศรีวิชัยได้โรงเรียนกาญจนานิเทศวิทยาลัย อ.ไชยา จ. สุราษฎร์ธานี จากนั้นดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพของชุดแนะแนวแบบเดี่ยว (1:1) ใช้วิธีเจาะจง เลือกนักเรียน จากระดับ ม.1 – ม.3 จำนวน 3 คน ระดับละ 1 คน โดยคณะกรรมการระดับสติปัญญา เก่ง ปานกลาง และ อ่อน

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพของชุดแนะแนวแบบกลุ่ม (1 : 10) ใช้วิธีเจาะจงมาระดับชั้น ละ 3 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่าง 9 คน โดยคณะกรรมการระดับสติปัญญา เก่ง ปานกลางและอ่อน

1.2.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพของชุดแนะแนวแบบภาคสนาม (1 : 100) ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จับฉลากห้องนักเรียนจาก ระดับ ม.1 เลือกมา 1 ห้องเรียน จากนั้นจับฉลากชื่อนักเรียนจำนวน 10 คน จากระดับม.2 และระดับ ม.3 ใช้วิธีเดียวกันเพื่อให้ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างจากระดับ ม.2 จำนวน 10 คน และจากระดับ ม.3 จำนวน 10 คน รวม 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

2.1 เครื่องมือค้นแบบชิ้นงาน คือ ชุดแนะแนวเรื่องทักษะการดำรงชีวิต จำนวน 3 ชุด คือ

(1) ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพกลุ่ม The Realistic Type และกลุ่ม The Investigative Type

(2) ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพกลุ่ม The Artistic Type และกลุ่ม The Social Type

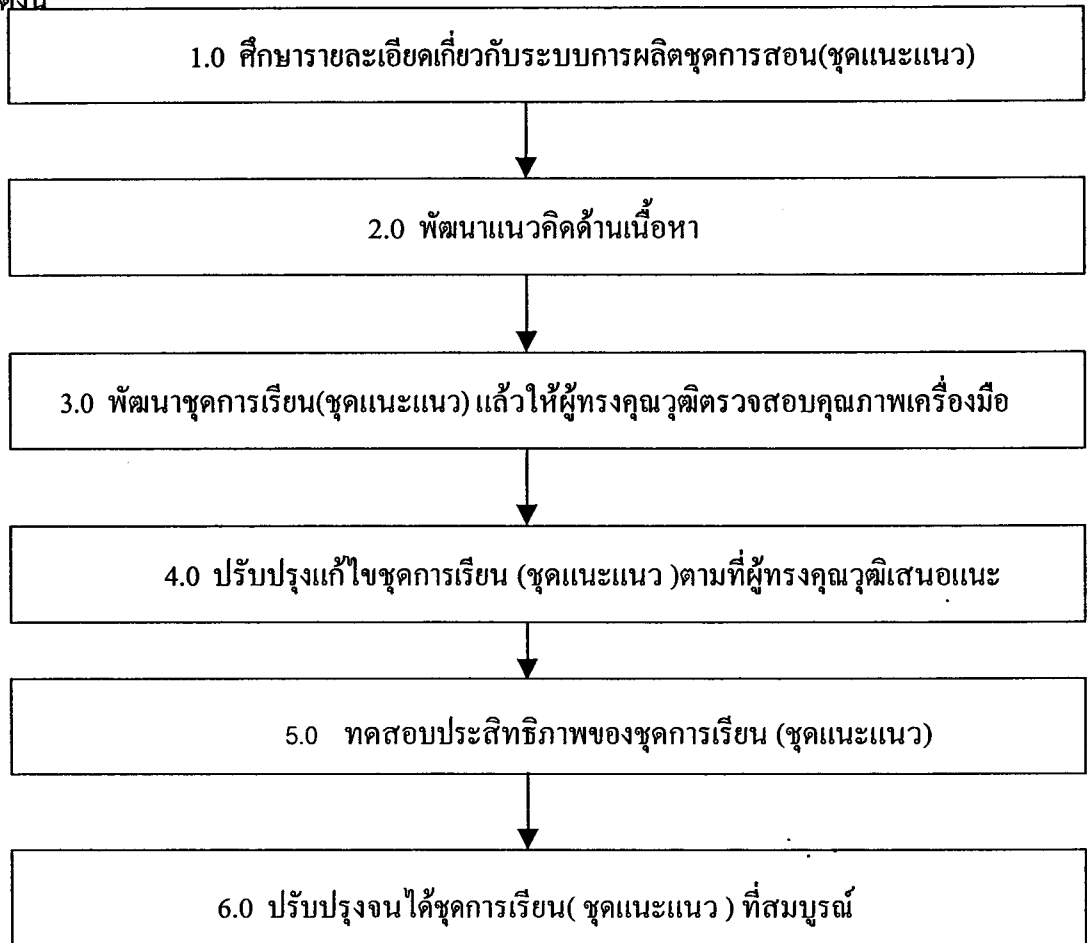
(3) ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพกลุ่ม The Enterprising Type และกลุ่ม The Conventional Type

2.2 เครื่องมือประเมินผลกระทบ คือ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็น

2.3 เครื่องมือทางสถิติ ได้แก่ ค่า $E1 / E2$ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าที (t-test)

เครื่องมือแต่ละประเภทมีกระบวนการสร้างดังนี้

กระบวนการสร้างชุดแนะแนว อิงรูปแบบการสร้างชุดการเรียนมีกระบวนการ 6 ขั้นตอน
ดังนี้

ภาพที่ 3.1 แสดงกระบวนการสร้างชุดแนะแนว โดยอิงกระบวนการสร้างชุดการสอน

ที่มา : ปรีชา วิหกโต “หน่วยที่ 3 เครื่องมือการวิจัยทางเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา”

ใน *ประมวลสาระชุดวิชาวิทยานิพนธ์ 2* หน้า 149 นนทบุรี แจนงวิชา

เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2538

ขั้นที่ 1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับระบบการผลิตชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์
ด้วยการศึกษา วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์มาเป็นกรอบ
การสร้างชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

ขั้นที่ 2 พัฒนาแนวคิดด้านเนื้อหา ของชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะ
การดำรงชีวิตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยเน้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใน

ลักษณะของบริการสนเทศ โดยครอบคลุม ทักษะทางด้านอาชีพ ให้ผู้เรียนรู้จักข้อมูลเกี่ยวกับ อาชีพ 6 กลุ่ม ของ John L Hollen คือ the Realistic Type, The Investigative type, The Artistic type, The Social type, The Conventional Type และ The Enterprising Type (จาก หนังสือแนะแนวศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย : 2538)

ขั้นที่ 3 พัฒนาชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ แล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบดังนี้

ชุดที่ 1 เรื่องทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพแบบ R และ I

ตอนที่ 1.1 ข้อคิดในการเลือกศึกษาต่อเพื่อประกอบอาชีพ

ตอนที่ 1.2 ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพกลุ่ม

The Realistic Type

ตอนที่ 1.3 ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพกลุ่ม

The Investigative Type

ชุดที่ 2 เรื่องทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ กลุ่ม A และ S

ตอนที่ 2.1 ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพกลุ่ม

The Artistic Type

ตอนที่ 2.2 ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพกลุ่ม

The Social Type

ชุดที่ 3 เรื่องทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ กลุ่ม E และ C

ตอนที่ 3.1 ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพกลุ่ม

The Enterprising Type

ตอนที่ 3.2 ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพกลุ่ม

The Conventional Type

ขั้นที่ 4 ปรับปรุงแก้ไขชุดการเรียนรู้ตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะ

ขั้นที่ 5 ทดสอบประสิทธิภาพของชุดแนะแนว

5.1 เพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้องของชุดแนะแนวในด้าน

- ความครบถ้วนของชุดแนะแนว
- ความถูกต้องและเหมาะสมของโครงสร้างและเนื้อหา

5.2 การทดสอบประสิทธิภาพของบทเรียน

นำชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ได้รับการตรวจสอบและแก้ไข แล้วไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกาญจนาภิเษก -

วิทยาลัย จ. สุราษฎร์ธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 เพื่อปรับปรุง
ทดสอบหาประสิทธิภาพของกระบวนการและผลสัมฤทธิ์ (ค่า E1 / E2)

การทดสอบประสิทธิภาพของชุดแนะแนว แบ่งเป็น 3 ครั้ง ได้แก่

ครั้งที่ 1 การทดลองแบบเดี่ยว (1 : 1) นำชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ไป

ทดลองกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับ ม.1 – ม.3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน
ทดลองเป็นรายบุคคลเพื่อตรวจสอบ บันทึกปัญหาในการใช้ พบปัญหาดังนี้ คำถามบางข้อไม่ชัดเจน
ในช่วงศึกษาทเรียนมีคำพิมพ์ผิด ด้านสระ ตัวสะกด บางคำไม่ถูกหลักการใช้ภาษา และได้นำ
ปัญหาที่บันทึกไว้มาแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่อง ทดสอบวันที่ 13 สิงหาคม 2546

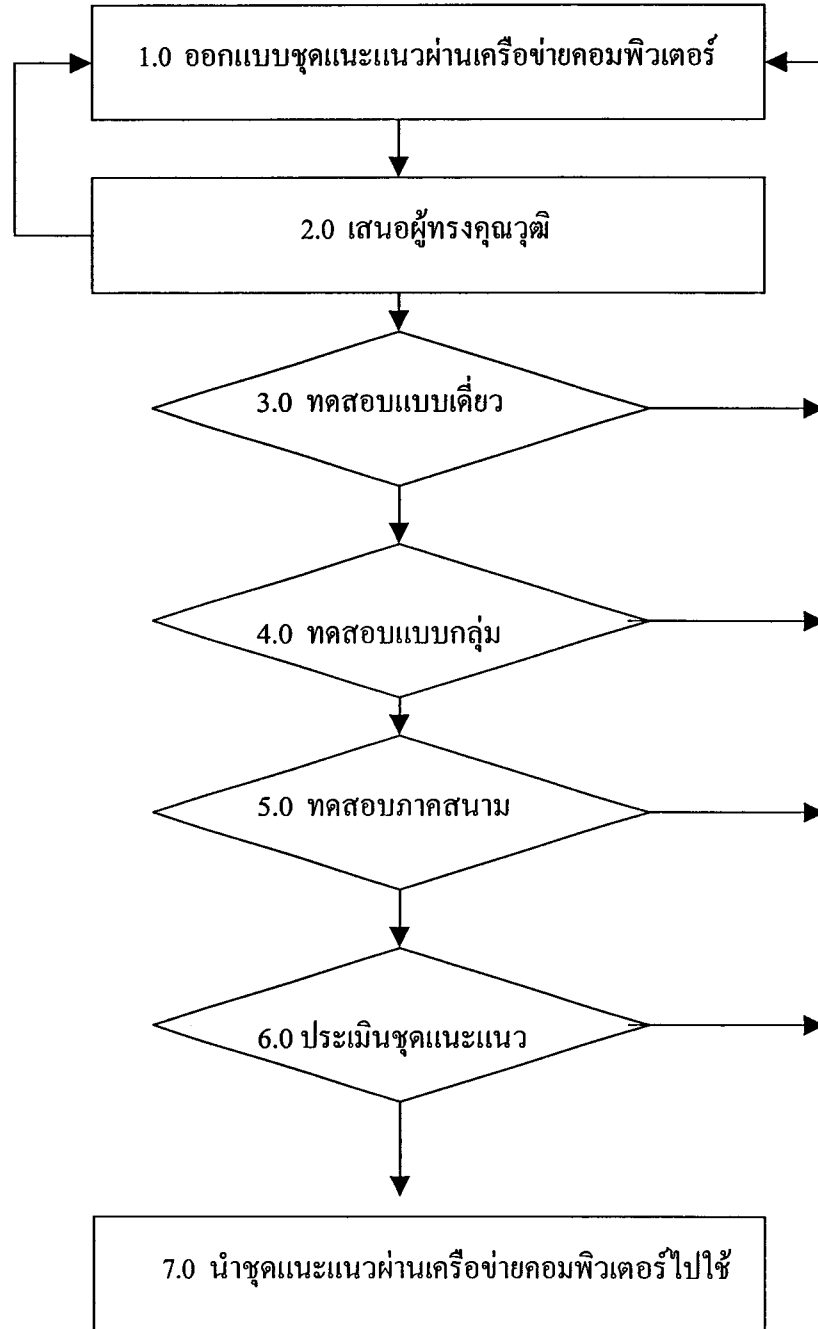
ครั้งที่ 2 การทดลองแบบกลุ่ม (1 :10) นำชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ที่ได้ปรับปรุง

แก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับ ม.1 - ม.3 ระดับละ 3 คนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง รวม 9 คน
บันทึกปัญหากระบวนการใช้ชุดแนะแนว พบว่าหน้าเว็บเพจบางหน้าลิงค์ไม่สะดวก ผู้วิจัยต้องช่วย
แก้ปัญหา และได้บันทึกปัญหามาแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่อง และคำนวณหาประสิทธิภาพ
ทดสอบวันที่ 22 สิงหาคม 2546

ครั้งที่ 3 การทดลองภาคสนาม (1 : 100) นำชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่

ผ่านการทดลองขั้นที่ 2 และได้รับการปรับปรุงแก้ไขไปทดลองกับนักเรียนระดับ ม.1 – ม.3 ซึ่งเป็น
กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน
80 / 80 (E1 / E2) โดยได้ค่าคะแนนจากแบบฝึกหัดระหว่างเรียน แล้วหาค่าเฉลี่ยของคะแนน
แล้วคิดค่าเฉลี่ยเป็นร้อยละของคะแนนจากแบบฝึกหัดระหว่างเรียน(E1) จากนักเรียนที่ใช้ทดลองชุด
แนะแนวจะต้องได้ตามเกณฑ์คือร้อยละ 80 ส่วนคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน โดยหาค่า
เฉลี่ยของคะแนนแล้วคิดเป็นร้อยละของคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียน (E2) จากนักเรียนที่
ทดลองชุดแนะแนวจะต้องได้ร้อยละ 80 หมายถึงคะแนนอยู่ระหว่าง 77.50-82.50 (ชัยยงค์
พรหมวงศ์ 2520 : 52) จึงจะถือว่าชุดแนะแนวมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80 ทำการทดสอบ
ในวันที่ 11- 14 กันยายน 2546

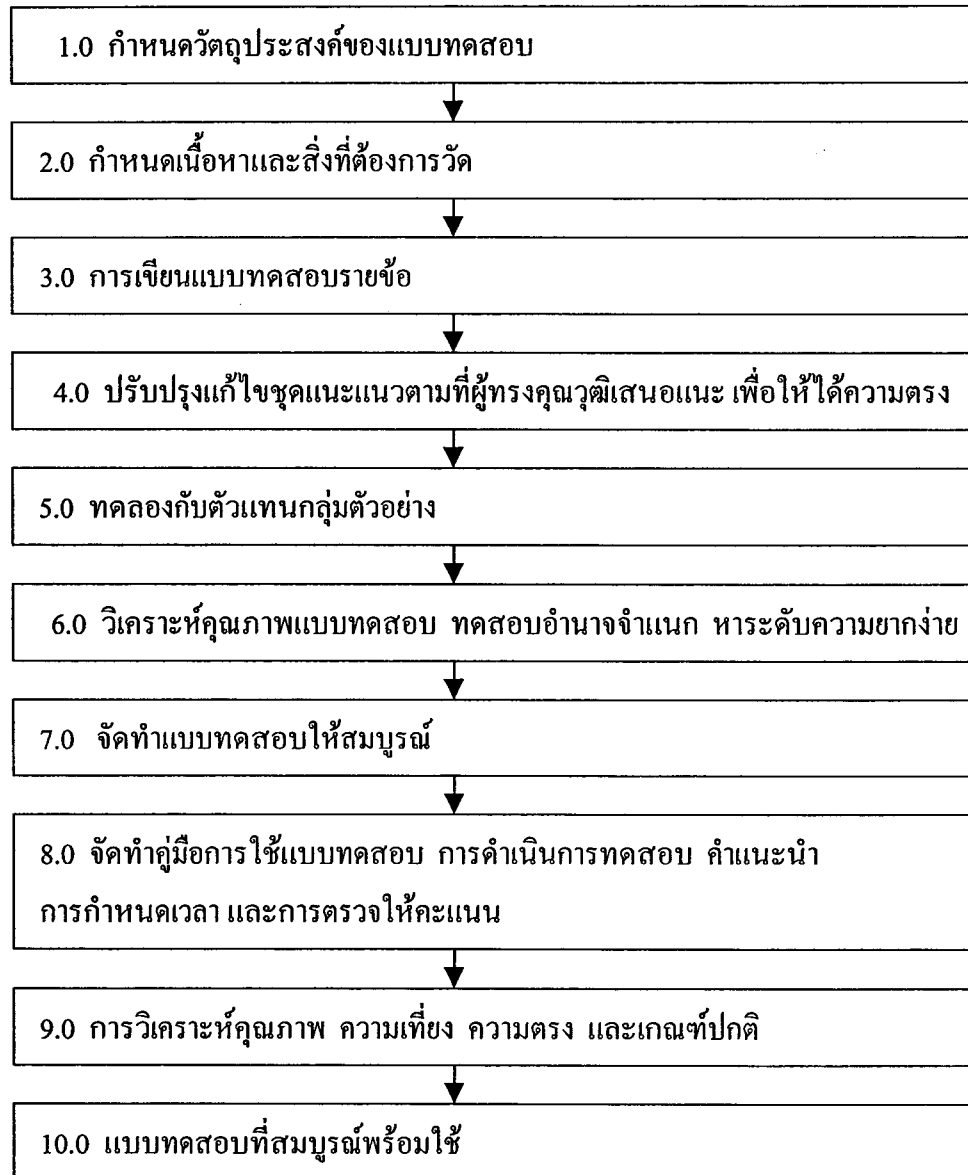
แผนผังขั้นตอนการพัฒนาชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

ภาพที่ 3.2 แสดงแผนผังการพัฒนาชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

2.2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต มีขั้นตอนการสร้างดังนี้ (ปรีชา วิหคโต 2538 : 171)

ขั้นที่ 1 ศึกษาทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างแบบทดสอบและเทคนิคการเขียนแบบทดสอบชนิดมาตรวัดประมาณค่า และกำหนดวัตถุประสงค์ของแบบทดสอบ

ขั้นที่ 2 ศึกษาและกำหนดเนื้อหา ชุดแนะแนวเรื่องทักษะการดำรงชีวิต จากตำรา เอกสารต่าง ๆ โดยเนื้อหาที่ใช้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีดังนี้

หน่วยที่ 1 ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ ชุดที่ 1

หน่วยที่ 2 ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ ชุดที่ 2

หน่วยที่ 3 ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ ชุดที่ 3

ขั้นที่ 3 สร้างแบบทดสอบ ลักษณะของคำถามครอบคลุมจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก การให้คะแนน ข้อถูกได้ 1 คะแนน ข้อผิดไม่ได้คะแนน มีจำนวนชุดละ 40 ข้อ

ขั้นที่ 4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอน ตรวจสอบความถูกต้องทางทฤษฎี คุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำไปปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 5 นำแบบทดสอบมาปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับ ม.4 โรงเรียนไชยวิทยา เนื่องจากนักเรียนเคยเรียนเรื่องทักษะการดำรงชีวิตมาแล้ว จำนวน 1 ห้องเรียน 40 คน หาค่าอำนาจจำแนกค่าความยากง่าย และค่าความเชื่อมั่น

ขั้นที่ 6 นำผลการทดสอบที่ผ่านการประเมินมาตรวจให้คะแนน หลังจากตรวจทุกคนแล้ว ทำการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อวิเคราะห์หาค่าดัชนีจำแนก ค่าความยากง่าย และค่าความเชื่อมั่นด้วยโปรแกรม B- Index

ขั้นที่ 7 จัดทำแบบทดสอบฉบับปรับปรุง โดยคัดเลือกจากค่าดัชนีจำแนก บี (B – Index) ระหว่าง .20 – 1.0 และค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง .20 - .80 คัดเลือกข้อสอบให้เหลือชุดละ 30 ข้อ มาเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบคู่ขนาน ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้

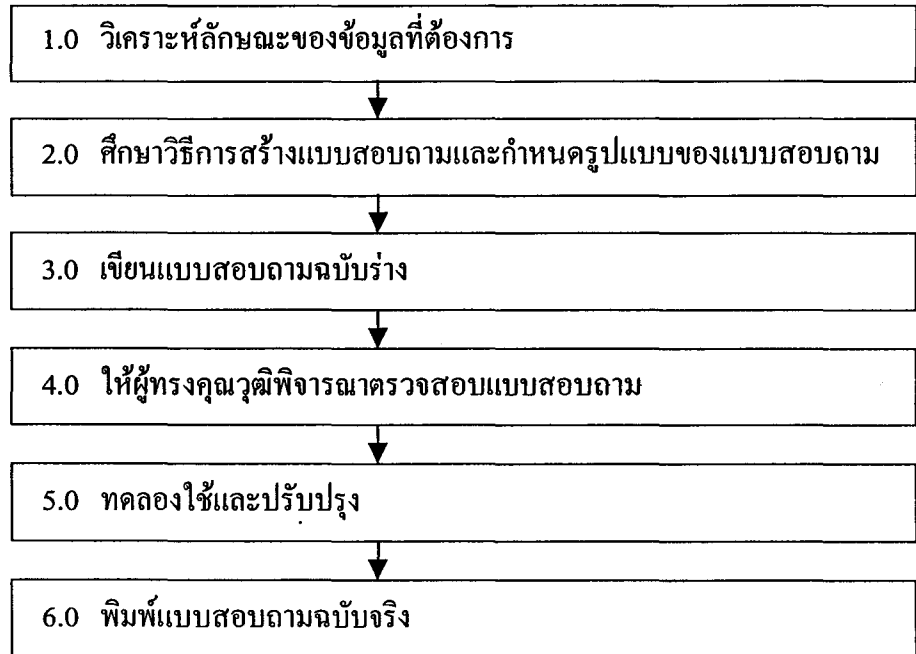
ขั้นที่ 8 จัดทำคู่มือแบบทดสอบ โดยบอกวิธีดำเนินการสอบ คำแนะนำในการดำเนินการสอบ และเวลาที่ใช้ในการสอบ

ขั้นที่ 9 นำแบบทดสอบไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วหาคุณภาพของแบบทดสอบทั้งฉบับ ได้แก่ค่าดัชนีจำแนก ค่าความยากง่าย และค่าความเชื่อมั่นด้วยโปรแกรม B- Index

ขั้นที่ 10 ได้แบบทดสอบที่สมบูรณ์พร้อมใช้

2.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา (ตอนต้น ม.1 – ม.3) ที่มีต่อชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนด้วยชุด
แนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ดังนี้

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการ เป็นขั้นตอนของการวิเคราะห์ลักษณะของ
ข้อมูลที่ต้องการสร้างแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์จากวัตถุประสงค์ในการวิจัย กำหนดโครงสร้าง
เนื้อหาของแบบสอบถาม

ขั้นที่ 2 ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามและกำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม จากเอกสาร
ตำราต่าง ๆ ที่มีผู้ทำวิจัยที่สอดคล้องกันหรือคล้ายคลึงกัน และกำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม
โดยกำหนดเป็นข้อคำถามชนิดมาตราประมาณค่า (Rating Scale) โดยให้ค่าระดับคะแนนดังนี้

ความคิดเห็นในระดับเหมาะสมมากที่สุด	5 คะแนน
ความคิดเห็นในระดับเหมาะสมมาก	4 คะแนน
ความคิดเห็นในระดับเหมาะสม ปานกลาง	3 คะแนน
ความคิดเห็นในระดับไม่เหมาะสม	2 คะแนน
ความคิดเห็นในระดับไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง	1 คะแนน

และให้ความหมายโดยการให้ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และกำหนดเกณฑ์
การแปลความหมายดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 ความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 ความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 ความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสม

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 ความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เหมาะสม

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 ความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง

ขั้นที่ 3 เขียนแบบสอบถามฉบับร่าง โดยลงมือเขียนแบบสอบถามฉบับร่าง เพื่อให้ได้โครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามตามหลักการสร้างและรูปแบบที่กำหนดไว้

ขั้นที่ 4 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบ โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดผล คุณภาพด้านความเที่ยงเชิงเนื้อหา ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ของคำถามแต่ละข้อ และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

ขั้นที่ 5 ทดลองใช้และปรับปรุง นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้ที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่างประมาณ 15 คน และเก็บรวบรวมข้อมูลรวมทั้งปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากการใช้แบบสอบถามมาพิจารณาปรับปรุง

ขั้นที่ 6 พิมพ์แบบสอบถามฉบับจริง โดยคำนึงถึงความชัดเจนของจุดประสงค์ เนื้อหาสาระ และความถูกต้องของการพิมพ์

3. การรวบรวมข้อมูล

3.1 การรวบรวมข้อมูลเพื่อทดสอบประสิทธิภาพของชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

นำชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ไปทดลองหาประสิทธิภาพ จำนวน 3 ครั้ง คือ การทดลองแบบเดี่ยว (1 : 1) การทดลองแบบกลุ่ม (1 : 10) และการทดลองภาคสนาม (1 : 100) รวบรวมข้อมูลทั้ง 3 ครั้ง ให้ได้ประสิทธิภาพของชุดแนะแนว

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการใช้ชุดการเรียน 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การทดสอบก่อนเรียน ใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ก่อนเริ่มศึกษาด้วยตนเองจากชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต เพื่อตรวจสอบความรู้เดิมของนักเรียน
2. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนมีความพร้อมและต้องการที่จะเรียนรู้

3. ชั้นประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการปฏิบัติตามขั้นตอนในแผนการจัดกิจกรรม ชูคแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยการศึกษาด้วยตนเอง และเก็บคะแนนระหว่างการทำ กิจกรรมการเรียนรู้

4. ชั้นทดสอบหลังเรียน ใช้แบบทดสอบหลังเรียนทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ชูคแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ด้วยตนเองเสร็จ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

3.2 การรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ความก้าวหน้าทางการเรียน

นำคะแนนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากการทดสอบก่อนเรียน เปรียบเทียบกับ คะแนนทดสอบหลังเรียน โดยการใช้ค่า t -test แบบ Dependent Sample

3.3 การรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยชูคแนะแนวผ่าน เครือข่ายคอมพิวเตอร์

ให้นักเรียนกรอกแบบสอบถามความคิดเห็นหลังจากได้ศึกษาตามกระบวนการต่าง ๆ จบแล้ว และเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามดังกล่าว

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ลำดับขั้นการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

4.1.1 วิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ ใช้โปรแกรม B – index หาค่าอำนาจจำแนก ค่าความยากง่าย ค่าความเชื่อมั่น

4.1.2 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพ ของชูคแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ใช้สูตร $E1 / E2$

4.1.3 วิเคราะห์หาความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยเปรียบเทียบจาก คะแนน ทดสอบก่อนเรียน และคะแนนทดสอบหลังเรียน ใช้สูตร t -test (Dependent Sample)

4.1.4 วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่เรียนด้วยชูคแนะแนวผ่าน เครือข่ายคอมพิวเตอร์ ใช้ X และ S.D.

4.2 เครื่องมือทางสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 วิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ โปรแกรม B – index

4.2.2 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของชุดแนะแนวในการทดลองแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และภาคสนามใช้สูตรการหาประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80 / 80 ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2530 : 491)

1) การหาประสิทธิภาพของกระบวนการ ใช้สูตร

$$E_1 = \frac{\sum x}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum x$ คือ ประสิทธิภาพของคะแนนรวมนักเรียนจากแบบฝึกในชุดแนะแนว

A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกในบทเรียน

N คือ จำนวนนักเรียน

2) การหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ใช้สูตรดังนี้

$$E_2 = \frac{\sum F}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

$\sum F$ คือ คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน

B คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N คือ จำนวนนักเรียน

4.2.3 วิเคราะห์หาค่าความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน

เพื่อศึกษาความแตกต่างของคะแนน ที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สูตร t-test (t-Dependent) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2538 : 104)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อ D เป็นความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
N เป็นจำนวนคู่

4.2.4 วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนในการเรียนด้วย ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

โดยการหาค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การแปลความหมายค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดช่วงของค่าเฉลี่ยตามแนวของเบสท์ (Best) ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

- 1) การหาค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามชนิดมาตราวัดประมาณค่า ใช้สูตรดังนี้ (ถ้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2538 : 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ X = คะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ = ผลรวมของคะแนน

N = จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

- 2) การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ถ้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2538 : 79)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X = คะแนนดิบ

$\sum X^2$ = ผลรวมกำลังสองของคะแนนทั้ง N จำนวน

N = จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์
2. ผลของการทดสอบความก้าวหน้า โดยการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจากการเรียนด้วยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์
3. ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนหลังการศึกษาด้วยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

การหาประสิทธิภาพของชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ได้กำหนดการหา ประสิทธิภาพของกระบวนการและผลลัพธ์ (E_1/E_2) ดังนี้คือ 1) การทดสอบแบบเดี่ยว 2) การทดสอบแบบกลุ่ม 3) การทดสอบภาคสนามกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายเป็นดังนี้

1.1 การวิเคราะห์ผลการทดสอบแบบเดี่ยว (1:1)

1.1.1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามเกณฑ์ 80/80 ในการทดสอบแบบเดี่ยว (1:1) ชุดที่ 1 - ชุดที่ 3 ดังตาราง

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการทดสอบประสิทธิภาพของชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์
เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ในการทดสอบแบบเดี่ยว (1:1)

การทดสอบประสิทธิภาพ	E_1	E_2	E_1/E_2
ชุดที่ 1	78.5	78.88	78.5/78.88
ชุดที่ 2	78.66	81.11	78.66/81.11
ชุดที่ 3	80.83	81.11	80.83/81.11

หมายเหตุ ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หมายถึงคะแนนอยู่ระหว่าง 77.50 - 82.50
(ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2520 : 52)

จากตารางที่ 4.1 แสดงว่าชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์มีประสิทธิภาพ
ตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

ในการทดสอบแบบเดี่ยวผู้วิจัยได้บันทึกปัญหาการเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
ด้านการใช้ภาษา ความเหมาะสมของเนื้อหา เพื่อปรับปรุงต่อไป

1.2 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์
ตามเกณฑ์ 80/80 ในการทดสอบแบบกลุ่ม (1: 10)

1.2.1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดแนะแนวผ่านเครือข่าย
คอมพิวเตอร์ตามเกณฑ์ 80/80 ในการทดสอบแบบกลุ่ม (1:10) ชุดที่ 1- ชุดที่ 3 ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการทดสอบประสิทธิภาพของชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์
เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ในการทดสอบแบบกลุ่ม (1:10)

การทดสอบประสิทธิภาพ	E_1	E_2	E_1/E_2
ชุดที่ 1	81.73	79.62	81.73/79.62
ชุดที่ 2	80.88	80.74	80.88/80.74
ชุดที่ 3	81.66	80.0	81.66/80.0

หมายเหตุ ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หมายถึงคะแนนอยู่ระหว่าง 77.50 - 82.50
(ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2520 : 52)

จากตารางที่ 4.2 แสดงว่าชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่
ตั้งไว้

ในการทดลองแบบกลุ่มผู้วิจัยได้บันทึกปัญหาด้านการเชื่อมโยงหน้าเว็บ และนำไป
ปรับปรุง

1.3 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามเกณฑ์
80/80 ในการทดสอบภาคสนามกับกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการ
ดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามเกณฑ์ 80/80 ในการ
ทดสอบภาคสนามกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการทดสอบประสิทธิภาพของชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในการทดสอบภาคสนาม (1:100)

การทดสอบประสิทธิภาพ	E_1	E_2	E_1/E_2
ชุดที่ 1	82.11	82.55	82.11/82.55
ชุดที่ 2	80.8	82.11	80.8/82.11
ชุดที่ 3	81.58	79.0	8.581/79.0

หมายเหตุ ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หมายถึงคะแนนอยู่ระหว่าง 77.50 - 82.50
(ชัยงค์ พรหมวงศ์ 2520 : 52)

จากตารางที่ 4.3 แสดงว่าชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ผลการทดสอบความก้าวหน้าในการเรียนด้วยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

ในการเรียนด้วยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ซึ่งผลการทดสอบความก้าวหน้าของชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์มีดังนี้

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน หลังเรียน และค่า t เพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของชุดแนะแนวเรื่องทักษะการดำรงชีวิต ชุดที่ 1 – ชุดที่ 3

กลุ่มที่ทำการทดลอง	แบบทดสอบก่อนเรียน 30 คะแนน (\bar{X})	แบบทดสอบหลังเรียน 30 คะแนน (\bar{X})	t
ชุดที่ 1	11.2	24.76	23.65*
ชุดที่ 2	14.6	24.63	12.33*
ชุดที่ 3	14.3	23.7	15.51*

$P < .05, t(.05 df29) = 1.699$

จากตารางที่ 4.4 แสดงว่าชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนในการทดสอบภาคสนามสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน

3. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

หลังจากนักเรียนเรียนด้วยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ครบทั้ง 30 คน จำนวน 30 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ด้วยคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย \bar{X} และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต

คุณลักษณะที่ประเมิน	\bar{X}	SD	แปลผล
1. หน้าโฮมเพจน่าสนใจ	3.97	.69	เหมาะสมมาก
2. เนื้อเรื่องในแต่ละชุดน่าสนใจ	4.2	1.20	เหมาะสมมาก
3. ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์สามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้ง่าย	4.03	.26	เหมาะสมมาก
4. ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย	4.26	1.39	เหมาะสมมาก
5. ขนาดและรูปแบบของอักษรที่ใช้เหมาะสม	4.03	.69	เหมาะสมมาก
6. การทำงานบน website ลื่นไหลสะดวก	3.8	1.2	เหมาะสมมาก
7. สีที่ใช้ในหน้าจอที่น่าสนใจ	4.03	.69	เหมาะสมมาก
8. คำถามที่ใช้เข้าใจง่าย	4.0	.91	เหมาะสมมาก
9. การใช้คำถามเป็นแบบฝึกเป็นระยะ ๆ ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น	4.10	.79	เหมาะสมมาก
10. นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเลือกอาชีพได้	4.13	.53	เหมาะสมมาก
เฉลี่ยทั้ง 10 รายการ	4.06	.83	เหมาะสมมาก

จากตารางที่ 4.5 แสดงว่าชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้ง 3 ชุด มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ในระดับ เหมาะสมมาก ทุกข้อมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 3.51

ข้อที่มีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย (4.26) รองลงมาคือเนื้อเรื่องในแต่ละชุดน่าสนใจ (4.20) และอันดับสาม คือ นักเรียนสามารถนำความรู้ไปเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเลือกอาชีพ (4.13)

บทที่ 5

ต้นแบบชิ้นงาน

ผู้วิจัยได้สร้างต้นแบบชิ้นงาน “ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี” แบ่งออกเป็น 3 ชุดดังนี้

ชุดที่ 1

ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพแบบ R และ I

ตอนที่ 1.1 ข้อคิดในการเลือกศึกษาต่อเพื่อประกอบอาชีพ

ตอนที่ 1.2 ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพกลุ่ม

The Realistic Type

ตอนที่ 1.3 ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพกลุ่ม

The Investigative Type

ชุดที่ 2

ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพแบบ A และ S

ตอนที่ 2.1 ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพกลุ่ม

The Artistic Type

ตอนที่ 2.2 ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพกลุ่ม

The Social Type

ชุดที่ 3

ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพแบบ E และ C

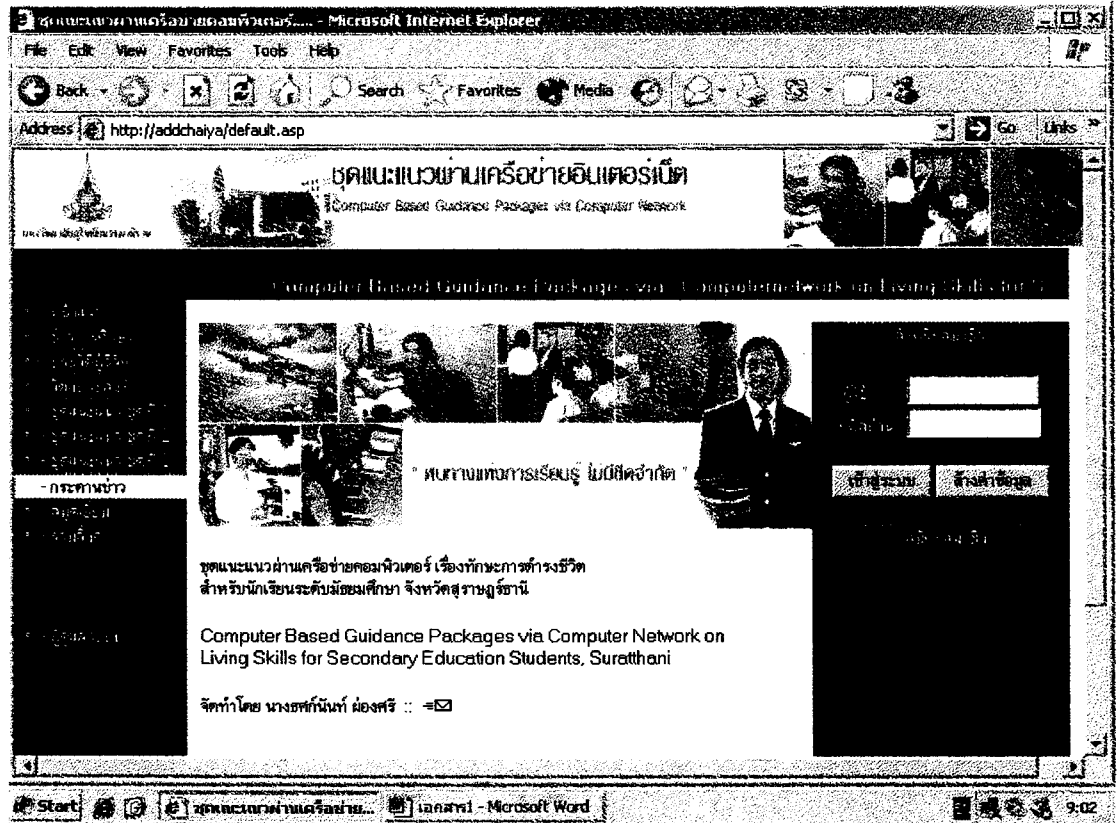
ตอนที่ 3.1 ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพกลุ่ม

The Enterprising Type

ตอนที่ 3.2 ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพกลุ่ม

The Conventional Type

ดั่งภาพหน้าโฮมเพจชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต
สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

ภาพที่ 5.1 แสดงหน้าโฮมเพจของชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต

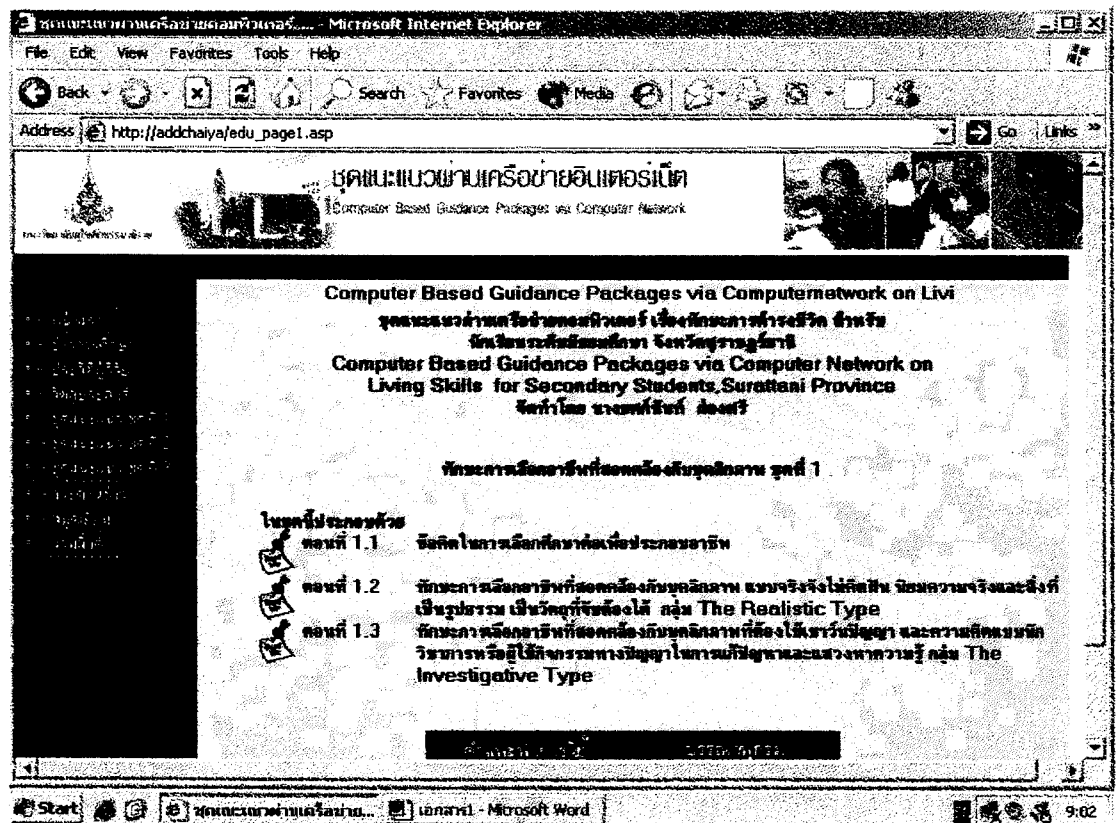
ปัจจุบันอยู่ที่ www.chaiya.ac.th

ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับ
นักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

Computer Based Guidance Packages via Computer Network on
Living Skills for Secondary Students, Surattani Province

จัดทำโดย นางชศกัณันท์ ผ่องศรี

ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ ชุดที่ 1

ภาพที่ 5.2 แสดงเว็บเพจของชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ชุดที่ 1

แบบทดสอบชุดที่ 1.0 แบบทดสอบก่อนเรียน เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ชุดที่ 1 แสดงทั้งหมด
30 ข้อ

1. การรู้จักโลกของอาชีพนั้น เราจะต้องรู้จัก ลักษณะทั่วไปของอาชีพ คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ โอกาสก้าวหน้าในอาชีพ ความต้องการแรงงาน การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ และต้องสำรวจว่าอาชีพตรงกับความต้องการ ความถนัด และความสนใจ ของตนเองด้วย ข้อใดคือลักษณะของอาชีพค้าขาย

- ก. รักอิสระ ชอบงานกลางแจ้ง อดทน
- ข. รู้ความต้องการของลูกค้า บริการดี ยิ้มแย้มเสมอ
- ค. ชอบทำงานกับเครื่องจักร เอาใจคนไม่เป็น ไม่ชอบพูดคุย
- ง. สอบทำงานสำนักงาน จัดระบบงานหนังสือ ทำหนังสือได้ตอบ

2. ไชยณรงค์ มีความอดทน ไม่ชอบสังคม ชอบงานทางจักรกลทางการเกษตรหรือที่ต้องใช้กำลัง นักเรียนคิดว่าข้อใดมีความเหมาะสมกับไชยณรงค์มากที่สุด

- ก. ไชยณรงค์เหมาะที่จะเรียนอุตสาหกรรมเกษตร เพราะเหมาะสมกับบุคลิกภาพ
- ข. ไชยณรงค์เหมาะที่จะเรียนสาขาเกษตรกลวิธาน เพราะเหมาะสมกับบุคลิกภาพ
- ค. ไชยณรงค์เหมาะที่จะเรียนสาขาปฐพีวิทยา เพราะเหมาะสมกับบุคลิกภาพ
- ง. ไชยณรงค์เหมาะที่จะเรียนสาขาวิชาการเกษตร เพราะเหมาะสมกับบุคลิกภาพ

3. ผู้ที่ทำงานในห้องปฏิบัติการ ที่เกี่ยวกับวงการแพทย์ เช่น ตรวจ ปัสสาวะ เลือด นำผลการตรวจไปให้แพทย์ใช้รักษาผู้ป่วยให้ได้ผลดีและถูกต้องยิ่งขึ้น เป็นงานของใคร

- ก. อายุรแพทย์
- ข. ทันตแพทย์
- ค. จักษุแพทย์
- ง. พนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์

4.บุคคลที่มีความสามารถ และเชี่ยวชาญด้านสาขาต่าง ๆ ทางวิทยาศาสตร์ ด้านฟิสิกส์ ด้านเคมี ด้านชีววิทยา เราเรียกว่าอะไร

- ก. นักวิทยาศาสตร์
- ข. นักดาราศาสตร์
- ค. นักวิชาการเกษตร
- ง. นักวิทยาศาสตร์การแพทย์

5.ผู้ที่มีน้ำใจเสียสละต่อเพื่อนมนุษย์ และสังคมรอบครัว สนใจวิทยาศาสตร์ด้านต่างๆ มีความมั่นคงทางอารมณ์และจิตใจ ร่างกายแข็งแรง ซื่อสัตย์ต่ออาชีพของตน เป็นของอาชีพใด

- ก. นักวิทยาศาสตร์
- ข. นักปฐพีวิทยา
- ค. นักชีววิทยา
- ง. แพทย์

6.นักวิทยาศาสตร์สาขาฟิสิกส์ ทำงานตามข้อใด

- ก. ศึกษา ทดลองวิจัย ทางอินทรีย์เคมี อนินทรีย์เคมี และชีวเคมี
- ข. ศึกษากำเนิด พัฒนาการ โครงสร้าง สรีรวิทยา การกระจายพันธุ์
- ค. ปฏิบัติงานในห้องทดลอง หรือในสนาม นำสิ่งค้นพบใช้ป้องกันโรค
- ง. ทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสง เสียง ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ อะตอม นิวเคลียร์

7.ผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการปรุงยา การควบคุมการผลิตยา จัดระเบียบควบคุมการใช้ยาเป็นคุณสมบัติของใคร

- ก. เกษัชกร
- ข. แพทย์ฝ่ายวิจัย
- ค. แพทย์ฝ่ายรักษา
- ง. นักวิทยาศาสตร์การแพทย์

8.สมานเป็นนักเรียนที่เรียนดีในสาย วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกายภาพบำบัด สมานควรเลือกเรียนสาขาใด

- ก. รังสีเทคนิค
- ข. วิทยาศาสตร์ทั่วไป
- ค. วิทยาศาสตร์การแพทย์
- ง. พละศึกษา/สันทนาการ

9.ผู้ที่ทำหน้าที่สำรวจเพื่อทำแผนที่ธรณีวิทยาของโลก และเสาะหาแหล่งแร่ แหล่งน้ำบาดาล แหล่งเชื้อเพลิงธรรมชาติ แหล่งทรัพยากรธรรมชาติ และศึกษาการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกโลก เราเรียกว่า

- ก. นักภูมิวิทยา
- ข. นักธรณีวิทยา
- ค. นักอุคุนิยมวิทยา
- ง. นักปฐพีวิทยา

10.เกษตรแปรรูป เช่นการแปรรูปธัญพืช การแปรรูปอาหาร การบรรจุผลิตภัณฑ์ การบรรจุผลิตภัณฑ์ การแปรรูปผักและผลไม้ การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด เป็นงานของใคร

- ก. เกษตรกลวิธาน
- ข. นักเคมีการเกษตร
- ค. นักวิชาการเกษตร
- ง. นักอุตสาหกรรมเกษตร

15. สุรศักดิ์ ใฝ่ฝันที่จะเป็นวิศวกรควบคุมการก่อสร้าง สุรศักดิ์ควรเลือกเรียนคณะวิศวกรรมสาขาใด

- ก. วิศวกรรมไฟฟ้า
- ข. วิศวกรรมเครื่องกล
- ค. วิศวกรรมอุตสาหการ
- ง. วิศวกรรมโยธา

16. สดศรี มีส่วนสูง 138 ซม. น้ำหนัก 39 กก. สดศรีบอกเพื่อน ๆ ว่าถ้าส่วนสูงและน้ำหนักของเธอไม่เพิ่ม เธอจะเลือกเรียนต่อสายพยาบาลไม่ได้ สดศรีรู้จักตนเองด้านใด

- ก. บุคลิกภาพ
- ข. ร่างกาย
- ค. สติปัญญา
- ง. สุขภาพ

17. สุดใจอยากประกอบอาชีพเกี่ยวกับการ ตรวจ การวินิจฉัย การบำบัด หรือการป้องกันโรคฟัน อาชีพนั้นคือ

- ก. ศัลยแพทย์
- ข. อายุรแพทย์
- ค. ทันตแพทย์
- ง. จักษุแพทย์

18. นักวิชาการเกษตรที่ศึกษาเกี่ยวกับแมลงที่เป็นศัตรูพืช สัตว์ แมลงที่เป็นประโยชน์ด้านการป้องกันและกำจัดแมลง และแมลงเพื่อการอุตสาหกรรม เราเรียกว่า

- ก. กัญญาวิทยา
- ข. ปฐพีวิทยา
- ค. เคมีการเกษตร
- ง. การจัดการศัตรูพืช

19. สมศักดิ์ ฝ้ายพันธ์จะทำงานด้วยการแปรรูปปรัชพืช แปรรูปอาหาร การบรรจุผลิตภัณฑ์ การแปรรูป ผัก ผลไม้ การวิเคราะห์ต้นทุน การผลิตและจำหน่าย สมศักดิ์ควรเรียนสาขาใด

- ก. เกษตรกรรม
- ข. อุตสาหกรรมการเกษตร
- ค. ศาสตร์เกษตร
- ง. วิศวกรรมเกษตร

20. คุณนิมิตร มีอาชีพรับออกแบบอาคารให้สวยงาม และสอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ และกฎหมาย นักเรียนคิดว่าเขาประกอบอาชีพอะไร

- ก. ช่างเทคนิค
- ข. มัณฑนากร
- ค. วิศวกร
- ง. สถาปนิก

21. ชัชชนม์ อ่านรายละเอียด ในระเบียบการของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ตำรวจสาขาวิชาที่เปิดสอน ระยะเวลาในการศึกษา คุณสมบัติเฉพาะของแต่ละรายวิชา ฯลฯ ชัชชนม์ กำลังศึกษาเกี่ยวกับอะไร

- ก. ข้อมูลของอาชีพ
- ข. ข้อมูลทางการศึกษา
- ค. ข้อมูลของตนเอง
- ง. ข้อมูลสภาพแวดล้อม

22. วิศวกรทำหน้าที่วางแผน จัดระบบการควบคุมงาน สร้างทางหล

- ก. วิศวกรเครื่องยนต์
- ข. วิศวกรเคมี
- ค. วิศวกรโยธา
- ง. วิศวกรอุตสาหกรรม

23.สมพรใช้ภาษาได้ดี นำเสียงนำฟัง มีความเชื่อมั่น ชอบพูดคุย และอยากเป็นนักจัดรายการวิทยุ สมพรรู้จักตนเองด้านใด

- ก. อุปนิสัย
- ข. ค่านิยม
- ค. สติปัญญา
- ง. สุขภาพ

24.กชกรบอกกับทุกคนว่าเขามีความถนัดในการใช้เครื่องมือก่อสร้าง นักเรียนคิดว่ากชกรรู้จักตนเองในด้านใด

- ก. สติปัญญา
- ข. อุปนิสัยและบุคลิกภาพ
- ค. เป้าหมายในชีวิต
- ง. สุขภาพอนามัยและลักษณะทางร่างกาย

25.นงคราญฐานะทางบ้านไม่ดี พ่อแม่มีอาชีพรับจ้าง รายได้ไม่แน่นอน นงคราญมีน้องหลายคน นงคราญจะเลือกศึกษาในสถาบันที่หลักสูตรที่สามารถมีงานทำได้เร็ว จบ ม.3 แล้วนงคราญควรเลือกเรียนที่หลักสูตรใด

- ก. มัธยมศึกษาตอนปลาย
- ข. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ
- ค. การศึกษานอกระบบโรงเรียน
- ง. การศึกษาคามอรรถศาสตร์

26.สมพงษ์ วางแผนอนาคตว่าจะประกอบอาชีพ ช่างกระจก และ อดุมิเนียม โดยวางแผนว่า หลังจบ ม.3 จะสมัครเรียนที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน สมพงษ์รู้จักตนเองในด้านใด

- ก. ความสามารถ
- ข. เป้าหมายในชีวิต
- ค. บุคลิกภาพ
- ง. สุขภาพ

27.นุจรีย์บอกเพื่อนสนิทว่าเธอจะเลือกเรียนสาขาวิชาคหกรรม ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษา และเมื่อ จบการศึกษาจะเปิดร้านอาหารของตนเอง ด้วยเหตุผลว่าที่บ้านจะใช้จ่ายเงินส่งเสียเธอไม่มากนัก เพื่อน้องๆ ได้มีโอกาสเรียนต่อด้วย นุจรีย์รู้จักตนเองด้านใด

- ก. สติปัญญา
- ข. เป้าหมายในชีวิต
- ค. อุปนิสัยและบุคลิกภาพ
- ง. สภาพทางเศรษฐกิจและครอบครัว

28.สุภาวดีคิดว่าหลังจากจบ ม.3 แล้วจะเรียนต่อ แผนการเรียน วิทย-คณิต ในระดับ ม.ปลาย เพื่อจะสมัครเรียนสาขามณฑลศิลป์ในมหาวิทยาลัย นักเรียนคิดว่าข้อใดถูกต้องที่สุด

- ก. สุภาวดีควรเลือกเรียนแผนธุรกิจ
- ข. สุภาวดีควรเลือกเรียนแผน สามัญ-อาชีพ
- ค. สุภาวดีเลือกแผนการเรียนสอดคล้องกับสาขาที่จะศึกษาต่อ
- ง. สุภาวดีเลือกแผนการเรียนไม่สอดคล้องกับสาขาที่จะศึกษาต่อ

29.สมภพชอบทดลอง สังเกต แก้ปัญหา ใฝ่หาความรู้ ชอบวิจารณ์อย่างมีเหตุผล มีคะแนนคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ ดี ถ้านักเรียนเป็นสมภพจะเลือกเรียนสาขาใดในระดับอุดมศึกษา

- ก. วิทยาการคอมพิวเตอร์
- ข. วิศวกรรมคอมพิวเตอร์
- ค. ฟิสิกส์
- ง. จะเลือก

30.ผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวกับการปรุงยา จ่ายยาและสิ่งเกี่ยวข้องตามใบสั่งยา หรือตามสูตร เตรียมหรือควบคุมการผลิตยา เรียกว่า

- ก. แพทย์
 - ข. เกษัชกร
 - ค. นักวิทยาศาสตร์
 - ง. นักวิทยาศาสตร์การแพทย์
-

ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ ชุดที่ 1
ตอนที่ 1.1 ข้อคิดในการเลือกศึกษาต่อเพื่อประกอบอาชีพ

หัวเรื่อง

- 1.1.1 มองตน
- 1.1.2 มองอาชีพ
- 1.1.3 มองการศึกษา
- 1.1.4 ตัดสินใจการเลือกศึกษาต่อ

แนวคิด

1. การมองตนเองอย่างรู้จักและเข้าใจโลกเกี่ยวกับคนนั้น จะทำให้คนเรารู้จักตนเองทางด้านนิสัย สติปัญญา สุขภาพ เป้าหมายชีวิตและสุขภาพ เป้าหมายชีวิตและสภาพเศรษฐกิจของครอบครัวทำให้สามารถเลือกประกอบอาชีพที่สอดคล้อง กับบุคลิกภาพของตนได้
2. การมองอาชีพอย่างรู้จักโลกของอาชีพก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้บุคคลเลือกประกอบอาชีพได้สอดคล้องกับบุคลิกของตนเอง
3. การมองการศึกษาอย่างรู้จักโลกของการศึกษา ก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้บุคคลเลือกประกอบอาชีพได้สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตนเอง
4. การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ต้องการอย่างชาญฉลาดเป็นการฝึกความคิดและเป็นการประสานความสัมพันธ์ระหว่างตนเอง ข้อมูลทางการศึกษาและข้อมูลทางอาชีพประกอบการตัดสินใจที่เหมาะสม

วัตถุประสงค์

1. หลังจากศึกษาเรื่องข้อคิดในการเลือกศึกษาต่อเพื่อประกอบอาชีพ แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับข้อคิดได้ถูกต้อง

มองตนเองอย่างรู้จักและเข้าใจโลกที่เกี่ยวกับตน

- (1) อุปนิสัยและบุคลิกภาพ คือลักษณะและคุณสมบัติทั้งทางร่างกายและจิตใจ ได้แก่ รูปร่าง หน้าตา กิริยาท่าทาง การแสดงออก อารมณ์ น้ำเสียง การพูดจา ไหวพริบ ความเชื่อมั่น รวมทั้งจะต้องรู้จัก ทักษะ ความสามารถ พิเศษ ความถนัดที่แท้จริง ทัศนคติ ความสนใจ และค่านิยม ของตนเอง
- (2) สถิติปัญญา หมายถึงความสามารถในการคิดค้นหาเหตุผล วิเคราะห์ สังเคราะห์ สื่อความหมายหรือแสดงออกให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างทะลุปรุ โปร่งอาจดูได้จากผลการเรียนที่ผ่านมา
- (3) สุขภาพ อนามัยและลักษณะทางกาย ได้แก่ ความแข็งแรง อ่อนแอ โรคประจำตัว ความสูง น้ำหนัก ความผิดปกติของสายตาหรือความพิการในอวัยวะบางส่วนของร่างกาย บางสาขาวิชา กำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับผู้ที่เข้าศึกษาด้วย
- (4) เป้าหมายในชีวิต คนที่จะประสบความสำเร็จ จะต้องวางเป้าหมายว่าจะทำอย่างไรกับอนาคตของตนเอง แต่จะต้องอยู่บนรากฐานของความเป็นจริงของแต่ละบุคคล
- (5) สภาพทางเศรษฐกิจของตนเองและครอบครัว การศึกษาในระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการศึกษาเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะบางสาขาวิชาผู้ที่เข้าศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายในการฝึกปฏิบัติ ค่าเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ผู้สนใจจะศึกษาต้องตระหนักด้วย

แบบฝึกหัดชุดที่ 1.1.1 มองตนเองอย่างรู้จักและเข้าใจโลกเกี่ยวกับตน แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1.สุดาใช้เวลาตอนเย็นไปสมัครเรียนวิชาช่างเสื้อผ้าสตรี ที่โรงเรียนสารพัดช่างแห่งหนึ่ง และบอกเพื่อนๆว่า จบ ม. 3 จะสมัครเรียนประเภทวิชาคหกรรมที่วิทยาลัยอาชีวศึกษา ระดับปวช. และจะหางานทำช่วยคุณพ่อ คุณแม่ส่งน้องเรียนเพราะ สูดาคือลูกคนโต มีน้องอีก 4 คน ทางบ้านมี

- ก. อุปนิสัย
- ข. สุขภาพ อนามัย
- ค. เป้าหมายชีวิต
- ง. สภาพทางเศรษฐกิจของตนเองและครอบครัว

2.นุสบาไปพบจักษุแพทย์ และทราบว่าตนเองตาบอดสี นุสบาเสียใจมาก เนื่องจากนุสบาใฝ่ฝันจะเป็นเภสัชกรในอนาคต และทราบมาว่าคณะเภสัชกรรม กำหนดคุณสมบัติผู้เรียนตาจะต้องไม่บอดสี นุสบารู้จักตนเองด้านใด

- ก. สุขภาพ อนามัย
- ข. สติปัญญา
- ค. เป้าหมายชีวิต
- ง. สภาพเศรษฐกิจครอบครัว

3.โสภณขยันเรียนมากขึ้นในปีการศึกษานี้ โสภณบอกอาจารย์ปรึกษาว่าจะเรียนม. 4 แผนการเรียนศิลป์-ภาษา และจะพยายามอย่างที่สุดเพื่อจะศึกษาต่อสาขารัฐศาสตร์การทูต โดยมุ่งหวังจะทำงานกระทรวงต่างประเทศ นักเรียนคิดว่าโสภณรู้จักตนเองในด้านใด

- ก. สุขภาพ อนามัย
- ข. ความถนัด หรือ ค่านิยม
- ค. เป้าหมายชีวิต
- ง. สภาพเศรษฐกิจครอบครัว

4. จุลจักรทำคะแนนวิชาภาษาไทย และภาษาอังกฤษดีมาก ได้รับคัดเลือกไปแข่งขันทักษะทางภาษาเสมอๆ และได้รับรางวัล นำชื่อเสียงให้โรงเรียนและตนเองเสมอๆ จุลจักร จะศึกษาต่อ
ม. ปลาย แผนศิลปะ-ภาษา จุลจักรรู้จักตนเองในด้านใด

- ก. สุขภาพ
- ข. สติปัญญา
- ค. เป้าหมายชีวิต
- ง. สภาพเศรษฐกิจครอบครัว

5. ศตวรรษขออนุญาตคุณแม่ไปช่วยญาติที่ซ่อมมอเตอร์ไซด์ทุกเย็น และกลับมาบอกแม่ว่าสนุกกับการซ่อมรถ เจ้าของร้านชมว่า ศตวรรษช่วยงานคล่องมาก มีพรสวรรค์ทางช่างจริงๆ ศตวรรษขออนุญาตศึกษาต่อสาขาช่างยนต์ นักเรียนคิดว่า ศตวรรษรู้จักตนเองในด้านใด

- ก. อุปนิสัย
- ข. สติปัญญา
- ค. สุขภาพอนามัย
- ง. ค่านิยม

มองอาชีพอย่างรู้จักโลกของอาชีพที่จะศึกษา

ก่อนที่จะตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพ จะต้องสำรวจสำรวจหาข้อมูลเกี่ยวกับการทำงาน ความก้าวหน้า แนวโน้มตลาดแรงงานความต้องการแรงงานทั้งปัจจุบันและอนาคตรวมทั้งสำรวจว่าอาชีพนั้นตรงกับความต้องการและบุคลิกภาพของเรามากที่สุด

ก่อนที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพ ต้องตรวจสอบว่างานที่จะทำนั้นสอดคล้องกับบุคลิกภาพของเราหรือไม่ เช่น ตัวเราอนดึกไม่ได้ เป็นเลือดไม่ได้อาจต้องเป็นลมทุกครั้ง ทำความสะอาดร่างกายของบุคคลอื่น เช่น อาเจียน อุจจาระไม่ได้จะเลือกอาชีพพยาบาลไม่ได้

อาชีพที่เราจะตัดสินใจเลือกนั้นควรดูแนวโน้ม ความต้องการแรงงานด้วยในบางยุคสมัย อาชีพใดอาชีพหนึ่งมีความต้องการสูงมาก เช่นอาชีพวิศวกร เคยได้รับความต้องการสูงมาก แต่ปัจจุบันความต้องการแรงงานด้านนี้ลดลงตลาดแรงงานกำลังต้องการบุคลากรทางด้านเทคโนโลยีสาขาต่าง ๆ

นอกจากที่กล่าวมาแล้วการตัดสินใจเลือกอาชีพใดนั้นควรมั่นใจได้ว่าจะมีความมั่นคงและมีโอกาสก้าวหน้าในเรื่องรายได้ ตำแหน่งทางการงานหรือโอกาสในการศึกษาต่อของตนเอง

แบบฝึกหัดชุดที่ 1.1.2 มองอาชีพอย่างรู้จักโลกของอาชีพที่จะศึกษา แสดงทั้งหมด 2 ข้อ

1. สืบศักดิ์ จะเปิดหนังสือพิมพ์อ่านหน้าสมัครงานทุกวัน และจดบันทึกว่าอาชีพอะไรประกาศรับสมัครงานมาก และชอบอ่านวิเคราะห์แนวโน้มตลาดแรงงาน ความต้องการของแต่ละอาชีพนักเรียนคิดว่าการกระทำเช่นนี้ มีประโยชน์อย่างไร

- ☞ ก. ช่วยให้รู้ทันคน
- ☞ ข. ช่วยให้รู้เรื่องเล่าเพื่อน ๆ
- ☞ ค. ช่วยฝึกประสิทธิภาพในการอ่าน
- ☞ ง. ช่วยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อได้ถูกต้อง

2. สูดใจขออาสาช่วยงานที่ร้านไข่เค็มร้านหนึ่ง เพื่อศึกษาข้อมูลรายละเอียด ขั้นตอนการผลิตไข่เค็ม การบรรจุกล่อง การกำหนดราคา การจัดจำหน่าย การขยายตลาด สูดใจจะนำข้อมูลเหล่านี้ทำรายงานส่งอาจารย์ และจะเก็บข้อมูลไว้พิจารณาตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพของตนเองด้วย สูดใจกำ

- Ⓒ ก. ถูก เพราะสูดใจกำลังศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ เพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกอาชีพ
- Ⓒ ข. ไม่ถูก เพราะการศึกษาเรื่องอาชีพสามารถอ่านจากหนังสือได้
- Ⓒ ค. ถูก เพราะสูดใจจะประกอบอาชีพขายไข่เค็มหลังจบการศึกษา
- Ⓒ ง. ไม่ถูก เพราะการศึกษาข้อมูลอาชีพ ใช้วิธีสัมภาษณ์ใช้เวลาน้อยกว่า

มองการศึกษาอย่างรู้จักโลกของการศึกษา

คือ การรู้จักโลกของการศึกษา โดยเฉพาะระดับอุดมศึกษา ทั้งในด้านระบบการศึกษา หลักสูตร และสาขาวิชา ระยะเวลาในการศึกษา สถานที่ตั้ง วิธีการรับเข้าศึกษา คุณสมบัติเฉพาะของแต่ละสาขาวิชา ค่าใช้จ่าย บริการและสวัสดิการ วุฒิที่จะได้รับเมื่อสำเร็จการศึกษา

ก่อนจะตัดสินใจ เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา ตนเองจะต้องตอบคำถามให้ได้ว่า อาชีพที่มีความประสงค์จะประกอบหลังจบการศึกษาคืออาชีพใด แล้วเลือกศึกษาให้สอดคล้องกับอาชีพที่ต้องการ นอกจากนั้นต้องทราบหลักสูตร ช่วงเวลาที่ต้องเข้าเรียน บางครั้งคือเรียนบ่ายหรือค่ำอาจไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สถานที่ตั้งของสถานศึกษาก็มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจ สถานศึกษาไม่ควรอยู่ไกลจากที่พัก ถ้าอยู่ไกลผู้เรียนจะต้องมีที่พักในสถานศึกษาหรือใกล้สถานศึกษา ควรมีผู้ปกครองช่วยตัดสินใจในเรื่องความปลอดภัยเช่นกัน

วุฒิที่ได้รับหลังจบการศึกษา เป็นสิ่งสำคัญในการพิจารณาด้วยเพราะหมายถึงค่าตอบแทนจากการประกอบอาชีพตามวุฒิหรือ โอกาสก้าวหน้าจากการศึกษาต่อและ โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน

แบบฝึกหัดชุดที่ 1.1.3 มองการศึกษาอย่างรู้จักโลกของการศึกษา แสดงทั้งหมด 1 ข้อ

1. โฉมฉายขออ่านระเบียบการของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ในห้องแนะแนว นักเรียนคิดว่าโฉมฉายศึกษาข้อมูลอะไรได้บ้างจากระเบียบการเหล่านั้น ที่เป็นประโยชน์กับตนเองที่สุด

- Ⓐ ก. วิธีการเข้าศึกษาของแต่ละสถาบัน ค่าใช้จ่าย
- Ⓐ ข. ค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวนอาคารของสถาบัน
- Ⓐ ค. รูปแบบของอาคาร จำนวนห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศ
- Ⓐ ง. จำนวนของคาราแสดงที่ศึกษาอยู่ในแต่ละสถาบัน

ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ต้องการอย่างชาญฉลาด

ในขั้นนี้เป็นการฝึกความคิดและประสานสัมพันธ์ระหว่างตนเอง ข้อมูลทางการศึกษาและข้อมูลทางอาชีพ ประกอบการตัดสินใจให้เหมาะสมกับตัวเอง และมีความเป็นไปได้มากที่สุด

ฮอลแลนด์ ได้ตั้งทฤษฎีการเลือกอาชีพโดยมีแนวคิดพื้นฐาน 4 ประการ คือ

ประการที่ 1 อาชีพเป็นเครื่องแสดงออกทางบุคลิกภาพ บุคคลจะเลือกอาชีพใด ย่อมแสดงว่าบุคลิกภาพของเขาจะออกมาในทิศทางนั้นด้วย

ประการที่ 2 บุคลิกภาพของแต่ละบุคคล มีความสัมพันธ์กับชนิดของสิ่งแวดล้อมในการทำงานของบุคคลนั้น ดังนั้นบุคคลจึงมีแนวโน้มจะหันเข้าหางานหรืออาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของเขา

ประการที่ 3 บุคคลจะค้นหาสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้เขาได้ฝึกทักษะและใช้ความสามารถของเขา ทั้งยังเปิด โอกาสให้เขาได้แสดงเจตคติ ค่านิยม และบทบาทของเขา

ประการที่ 4 บุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อมจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ดังนั้นเมื่อสามารถทราบบุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อมของบุคคลแล้ว ก็จะทำให้ทราบผลที่คิดตามมาของบุคคลนั้นด้วย เช่น การเลือกอาชีพ ความสำเร็จในอาชีพ ตลอดจนพฤติกรรมต่างๆ การศึกษาอาชีพและสังคมด้วย

แบบฝึกหัดชุดที่ 1.1.4 ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ต้องการอย่างชาญฉลาด แสดงทั้งหมด 1 ข้อ

1. สมศักดิ์ชอบทำงานกับวัดดู ไม่ชอบทำงานที่ต้องพูดคุยกับคนจำนวนมาก สมศักดิ์บอกว่าถ้าอยู่ในที่ที่ต้องสัมพันธ์กับคนมากๆ แล้วรู้สึกท้อหน่ายใจ ถ้าอยู่กับสิ่งของ เครื่องยนต์ วัดดูแล้วจะรู้สึกเฟลิดเฟลีน และสบายใจ สมศักดิ์ควรศึกษาสาขาใดเหมาะสมที่สุด

- Ⓐ ก. คหกรรม เช่น เสื้อผ้า อาหาร ดอกไม้ ไม้ดอกไม้ประดับ
- Ⓑ ข. พาณิชยกรรม เช่น เลขานุการ การขาย การบัญชี
- Ⓒ ค. ศิลปอาชีพ เช่น ช่างทอผ้า ช่างทำดอกไม้ประดิษฐ์ ของชำร่วย
- Ⓓ ง. สาขาช่าง เช่น ช่างกล ช่างเชื่อม ช่างก่อสร้าง

ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ ชุดที่ 1

ตอนที่ 1.2 ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ กลุ่ม Realistic

หัวเรื่อง

- 1.2.1 อาชีพวิศวกร
- 1.2.2 อาชีพนักวิชาการเกษตร
- 1.2.3 อาชีพสัตวแพทย์
- 1.2.4 อาชีพสถาปนิก
- 1.2.5 อาชีพนักอุตสาหกรรมการเกษตร
- 1.2.6 เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบ Realistic

แนวคิด

1.2.1 อาชีพวิศวกร เป็นงานที่เกี่ยวกับงานออกแบบ วางแผนการจากระบบงาน ควบคุมการก่อสร้าง การผลิต การติดตั้ง สิ่งก่อสร้างและอุปกรณ์ต่างๆ ควบคุมและร่วมสำรวจดินและน้ำ ตลอดจนวิจัยต่างๆ มีหลายประเภท เช่น วิศวกรโยธา วิศวกรเครื่องยนต์ วิศวกรอุตสาหกรรม ฯลฯ

1.2.2 อาชีพนักวิชาการเกษตรศึกษาศาखाต่าง ๆ เกี่ยวกับเกษตรกรรม เช่น กล้วยวิทยา เกษตรกลุวิชา นฐพีวิทยา พืชไร่นาพืชสวน โรคพืช ส่งเสริมและนิเทศศาสตร์ เกษตร สัตวบาล การจัดการศัตรูพืช และเคมีการเกษตร

1.2.3 อาชีพสัตวแพทย์ เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่วินิจฉัยโรค ให้ยาหรือสั่งยา หรือผ่าตัดสัตว์ที่เจ็บป่วย ศึกษาสาเหตุและการระบาดของโรค และอาจมีความเชี่ยวชาญในการระบาดของโรค และอาจมีความเชี่ยวชาญในการรักษาสัตว์เลี้ยงชนิดใดชนิดหนึ่ง เช่น โคนม ม้า สัตว์ปีก หรือ หมู เป็นต้น

1.2.4 อาชีพสถาปนิก คือการออกแบบอาคารประเภทต่าง ๆ ในลักษณะของการประหยัดและงดงาม ตรงตามเป้าหมายของผู้ใช้อาคารนั้น ๆ

1.2.5 นักอุตสาหกรรมการเกษตร เป็นผู้ประรูกริจทางการเกษตร โดยใช้ผลิตภัณฑ์ทางด้าน การเกษตร เช่น การแปรรูป พืชพรรณ การบรรจุภัณฑ์ การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การควบคุมคุณภาพของวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ทาง อุตสาหกรรมการเกษตร

วัตถุประสงค์

1. หลังจากนักเรียนศึกษาเรื่อง(อาชีพวิศวกร) แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพวิศวกรได้ถูกต้อง
2. หลังจากนักเรียนศึกษาเรื่อง(อาชีพวิศวกร) แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพวิศวกรได้ถูกต้อง
3. หลังจากนักเรียนศึกษาเรื่อง(อาชีพสัตวแพทย์) แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพสัตวแพทย์ได้ถูกต้อง
4. หลังจากนักเรียนศึกษาเรื่อง(อาชีพสถาปนิก) แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพสถาปนิกได้ถูกต้อง
5. หลังจากนักเรียนศึกษาเรื่อง(อาชีพนักอุตสาหกรรมเกษตร) แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพนักอุตสาหกรรมเกษตรได้ถูกต้อง

วิศวกร

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ | รายได้และการทำงาน
โอกาสก้าวหน้าในอาชีพ | ความต้องการแรงงาน | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

อาชีพวิศวกร เป็นงานที่ต้องปฏิบัติงานเกี่ยวกับการออกแบบ วางแผนจัดระบบงาน และควบคุมการก่อสร้าง การผลิต การติดตั้ง การใช้ และซ่อมแซมก่อสร้างอุปกรณ์ต่าง ๆ ควบคุมและร่วมสำรวจดินและน้ำ และปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการสำรวจตลอดจนวิจัย และให้คำแนะนำเทคนิคต่าง ๆ ด้วยผู้ประกอบอาชีพนี้ แบ่งประเภทออกได้ดังนี้

1. วิศวกรโยธา ทำหน้าที่เป็นผู้วางแผน จัดระบบงานและควบคุมงาน สร้างถนน ทางหลวง สะพาน ทางรถไฟ อาคารท่าอากาศยาน และสิ่งอำนวยความสะดวกในการขนส่งต่าง ๆ ตลอดจนการติดตั้ง การใช้ และการบำรุงรักษาระบบไฮดรอลิกระบบสุขาภิบาล ทำการตรวจตราและทดสอบ รวมทั้งทำงานวิจัย และให้คำแนะนำทางเทคนิคต่าง ๆ ด้วยได้แก่ วิศวกรโยธาทั่วไป วิศวกรสุขาภิบาล ทำการตรวจตราและทดสอบ รวมทั้งทำงานวิจัย และให้คำแนะนำเทคนิคต่าง ๆ ด้วยได้แก่ วิศวกรโยธาทั่วไป วิศวกรสุขาภิบาล วิศวกรการทาง วิศวกรท่าอากาศยาน วิศวกรไฟฟ้า วิศวกรสะพาน วิศวกรอุโมงค์ และวิศวกรศาสตร์เกี่ยวกับดิน เป็นต้น

2. วิศวกรเครื่องกล ทำหน้าที่เป็นผู้ออกแบบเครื่องชนิด เครื่องจักร ยานพาหนะ อุปกรณ์เครื่องจักรกลต่างๆ รวมทั้งวางแผนและควบคุมการผลิต การติดตั้ง การใช้ การซ่อมทำการ ตรวจตราและทดสอบตลอด งานงานวิจัยและให้คำแนะนำเทคนิคต่างๆ

3. วิศวกรไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ ทำหน้าที่เป็นผู้ออกแบบระบบไฟฟ้า ระบบ อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งการวางแผนและควบคุมการผลิต การติดตั้ง การใช้ การซ่อม ทำการตรวจและทดสอบ ทำการวิจัยและให้คำแนะนำทางเทคนิคต่าง ๆ ได้แก่ วิศวกรไฟฟ้าทั่วไป วิศวกรอิเล็กทรอนิกส์ วิศวกรไฟฟ้า และ วิศวกรโทรคมนาคม เป็นต้น

4. วิศวกรเคมี ทำหน้าที่เป็นผู้ออกแบบ ควบคุมการทำกรวิจัยเกี่ยวกับการก่อสร้าง การติดตั้งและการใช้อุปกรณ์ โรงงานและทำผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ซึ่งต้องใช้กรรมวิธีการผลิต ได้แก่ วิศวกรเคมีทั่วไป วิศวกรผลิตภัณฑ์น้ำมันปิโตรเลียม

5. วิศวกรเหมืองแร่ ทำหน้าที่เป็นผู้วางแผนระบบงาน และควบคุมงานเกี่ยวกับการ ขุดทองแข็ง ของกิ่งแหวนออกจากพื้นดิน และเตรียมวัตถุเหล่านี้ ก่อนที่จำทำออกไปใช้ในกรรมวิธีการ ผลิตต่อไป ทำการตรวจตราและทดสอบ และให้คำแนะนำทางเทคนิคต่าง ๆ

6. วิศวกรอุตสาหกรรม ทำหน้าที่เป็นผู้วิเคราะห์งาน ออกแบบ และควบคุมงานตาม แผนการผลิตรวมทั้งวิธีการควบคุมการทำงานและต้นทุนการผลิต และวิธีทำงาน โดยปลอดภัย เพื่อให้ประสิทธิภาพสูงขึ้น ได้แก่ วิศวกรควบคุมประสิทธิภาพ วิศวกรการผลิต วิศวกรรักษาความปลอดภัย

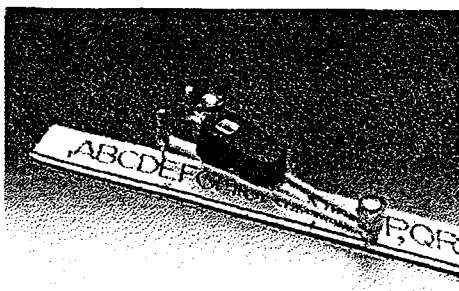
7. วิศวกรซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น ทำหน้าที่ทางสถาปัตยกรรมและวิศวกรรม ซึ่งได้จัดประเภท ไว้ในที่อื่นรวมทั้งการพัฒนาและควบคุมการทำอิฐ เครื่องปั้นดินเผา และเครื่อง แก้ว การวางแผนการจัดระบบงาน และการควบคุมงานวิศวกรรมที่เกี่ยวกับการใช้และพัฒนาที่ดิน เพื่อการเกษตร การก่อสร้างสิ่งปลูกสร้าง การใช้และการพัฒนา เครื่องจักรและเครื่องมือเครื่องใช้ การออกแบบ การวางแผนการสร้าง การดัดแปลง การซ่อมเรือ การศึกษาสภาพการจราจรของ ยวดยานในเขตเมืองและชนบท และวางแผนให้การจราจรปลอดภัยและลดความ แออัดของยวดยาน ได้แก่ วิศวกรเครื่องปั้นดินเผา เครื่องเคลือบดินเผา และ เครื่องแก้ว และวิศวกรการเกษตร เป็นต้น

ถ้าจัดแบ่งตามลักษณะของงาน จะได้เป็นประเภทต่าง ๆ คือ

1. งานประเภทสำรวจ อันได้แก่ งานแขนงวิศวกรรมสำรวจ วิศวกรรมโยธาทั่วไป และงานของวิศวกรรมเมืองแร่ เป็นงานซึ่งต้องปฏิบัติอยู่ในต่างจังหวัดและในเขตทุรกันดารเป็นส่วนใหญ่
2. งานประเภทออกแบบ เป็นงานทำในสำนักงาน เป็นหน่วยสมองของงานวิศวกรรม มีหน้าที่ออกแบบ อาคารบ้านเรือน ตลอดจนเครื่องจักรกลต่าง ๆ
3. งานประเภทควบคุมและบำรุงรักษา เป็นงานที่วิศวกรใช้ความรู้ ความสามารถของตนเองควบคุม ระบบการทำงานของเครื่องกลในสถานที่ต่าง ๆ ตลอดจนควบคุมวางแผนปฏิบัติงานด้านวิศวกรรมทุกชนิด
4. งานประเภทวิจัย เป็นงานที่ค้นคว้าแสวงหาความรู้ ความก้าวหน้า ใหม่ ๆ ในทางวิศวกรรมศาสตร์ หรือหาวิธีการใหม่ ๆ ที่จะประยุกต์ความรู้ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เป็นงานประเภทที่ยังความก้าวหน้า รุดไปข้างหน้าของงานวิศวกรรมศาสตร์
5. งานประเภทเผยแพร่ความรู้ หมายถึง งานการเป็นครู - อาจารย์ตามวิทยาลัยหรือ มหาวิทยาลัยการเขียนตำราเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางวิศวกรรมศาสตร์

วิชาวิศวกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ปัญหาต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างสภาวะแวดล้อมให้เหมาะสมกับความเป็นอยู่ของมนุษย์ และเพื่อประดิษฐ์เครื่องมือจะอำนวยความสะดวกในการดำรงชีพและการปฏิบัติหน้าที่การงานของมนุษย์ แล้วนำเอาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ด้านต่าง ๆ นั้นนำมาใช้ เช่น ถ้ามีความรู้ทางฟิสิกส์เกี่ยวกับเรื่องแม่เหล็กไฟฟ้า อิเล็กตรอน ก็จะนำมาใช้ในการออกแบบสร้างกำเนิดไฟฟ้า และการวางสายไฟฟ้า

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

นักศึกษาที่ต้องการศึกษาวิชาเกี่ยวกับวิศวกรรมศาสตร์ให้บังเกิดผลสำเร็จ สมประสงค์ และสามารถนำวิชาชีพนี้ให้บังเกิดผลได้ดี ก็ควรพิจารณาจากสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ มีความประพฤติชอบ และขยันหมั่นเพียรเป็นนิจ
2. ควรมีคุณสมบัติด้านความอดทน
3. ควรมีลักษณะความเป็นผู้นำ ทั้งนี้เพราะงานวิศวกรรมศาสตร์นั้นเป็นส่วนใหญ่ จะเกี่ยวข้องกับควบคุมผู้คนเป็นจำนวนมาก

4. นอกจากนี้ ผู้ที่จะเป็นวิศวกรที่ดีนั้นก็ควรเป็นผู้ที่มีความสามารถ และมีความถนัดในด้าน เครื่องยนต์กลไกและสนใจในการสร้างสรรค์ และงานด้านการทดลองประดิษฐ์ และค้นคว้า ในการเตรียมตัวที่เข้าศึกษาวิชาวิศวกรรมศาสตร์

รายได้และการทำงาน

รายได้ของผู้ประกอบอาชีพ เป็นวิศวกรรม ขึ้นอยู่กับการเลือกแหล่งงานที่ประกอบอาชีพ กล่าวคือ

- (1) ถ้าเข้ารับราชการจะได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนระดับ 3
- (2) ถ้าเข้าทำงานรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของเอกชนจะได้เงินเดือนอย่างต่ำ 10,000 บาท หรือมากกว่านั้น

โอกาสก้าวหน้าในอาชีพ

การประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษาผู้สำเร็จหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์แล้ว จะสามารถประกอบอาชีพได้โดยกว้างขวาง ทั้งงานราชการ งานเอกชน และงานส่วนตัว ฯลฯ

1. เป็นวิศวกรคุมงานก่อสร้างอาคารต่าง ๆ ทางหลวง เขื่อนต่าง ๆ ระบบชลประทาน

2. ทำงานด้านวิศวกรรมเกษตรทุกสาขา
3. ทำงานด้านเครื่องจักรและระบบกระแสไฟฟ้า
4. ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม
5. ทำงานเป็นอาจารย์สอนในมหาวิทยาลัย

หน่วยงานการประกอบอาชีพของวิศวกรมีอย่างกว้างขวาง เช่น รัฐบาลในกรมและองค์กรต่าง ๆ เช่นกรมโยธากรมชลประทาน ที่ดิน กรมตำรวจ กองทัพบก เรือ อากาศ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงวิทยาศาสตร์ กระทรวงคมนาคม สำนักพลังงานแห่งชาติ เป็นต้น ทำงานในรัฐวิสาหกิจ เช่น การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค องค์กร โทรศัพท์แห่งประเทศไทย การทางพิเศษแห่งประเทศไทย การเคหะแห่งชาติ การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย โรงงานยาสูบการทำเรือ การรถไฟ เป็นต้น

ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมและธุรกิจการค้าเอกชนประกอบอาชีพส่วนตัว เช่นทำงานเป็นที่ปรึกษา ออกแบบรับเหมาอาคารก่อสร้างต่าง ๆ รับซ่อมเครื่องกล เครื่องไฟฟ้า โรงงานอุตสาหกรรม ทำเหมืองแร่ ฯลฯ วิศวกรมีความก้าวหน้าในอาชีพที่แตกต่างกันไปตามหน่วยงานและหน้าที่ที่ปฏิบัติ

ความต้องการแรงงาน

ทั้งในวงการรัฐบาลและเอกชนต่างก็ขาดแคลนกำลังช่างหรือวิศวกรเป็นอย่างมากด้วยต้นเหตุที่วิศวกรที่สำเร็จการศึกษาใหม่ จะต้องเสริมวิศวกรเดิมรับหน้าที่งานที่ขยายเพิ่มจากเดิมตามความเจริญของประเทศที่พัฒนาขึ้น โดยเฉพาะในปัจจุบันที่ประเทศไทยกำลังเปลี่ยนประเทศเกษตรกรรมเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ หรือที่เรียกกันว่านิคส์ นั่นเอง จึงต้องมีความพัฒนา มากขึ้น เช่น ด้านการพัฒนาถนนหนทาง การก่อสร้างอาคารบ้านเรือน เช่น ในด้านโครงสร้างอาคาร เป็นต้น

นอกจากนี้อย่างที่กล่าวมาข้างต้นว่า ประเทศไทยกำลังจะเปลี่ยนแปลงเป็นประเทศอุตสาหกรรม จึงหลีกเลี่ยงมิได้ที่จะต้องมีการเพิ่มโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นเป็นอันมาก จากการพัฒนาอย่างรวดเร็วในทุก ๆ ด้านนี้เองที่ทำให้วิศวกรมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อประเทศชาติ แต่เท่าที่สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่ทำการผลิตวิศวกรออกมานั้นยังไม่สามารถผลิตวิศวกรได้เพียงพอกับความต้องการของหน่วยงาน โดยเฉพาะหน่วยงานของเอกชน จนกระทั่ง มีเหตุที่มีการซื้อตัววิศวกรอยู่เนื่อง ๆ วิศวกรจึงเป็นอาชีพที่มีความต้องการอยู่มาก

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.bunditcenter.com/articles.php?articleId=13>
- <http://www.alumni.kku.ac.th/guidance/career>

แบบฝึกหัดชุดที่ 1.2.1 อาชีพวิศวกร แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1. หน่วยงานที่วิศวกรสามารถทำงานได้มีหลายแห่ง ทั้งหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชน เช่น กรมโยธาธิการ กรมชลประทาน กรมที่ดิน การไฟฟ้า การท่าเรือ การรถไฟ อยากรทราบว่าวิศวกรทำงานตามข้อใด

- ก. การแปรรูปอาหาร
- ข. ออกแบบอาคารรวมทั้งการตกแต่ง
- ค. ศึกษาเกี่ยวกับเครื่องยนต์
- ง. ควบคุมการก่อสร้างอาคาร

2. รัชฎ์นนท์ สนใจที่จะทำงานเป็นผู้วิเคราะห์ วางแผน ออกแบบและควบคุมงานตามแผนการผลิต ควบคุมการทำงานและต้นทุนการผลิต เช่น ผลิตอาหารสำเร็จรูป รัชฎ์นนท์ทราบว่าสามารถเลือกเรียนในคณะวิศวกรรมศาสตร์ และจบมาเป็นวิศวกรได้ นักเรียนคิดว่ารัชฎ์นนท์อยากเป็นวิศวกรด้านใด

- ก. วิศวกรเคมี
- ข. วิศวกรการเกษตร
- ค. วิศวกรอุตสาหการ
- ง. วิศวกรเครื่องกล

3.งานของวิศวกรรมสำรวจ วิศวกรรมโยธาทั่วไป และงานของวิศวกรรมเหมืองแร่ ซึ่งต้องปฏิบัติ
งานในแดนทบกันดารเป็นส่วนใหญ่ จัดเป็นงานประเภทใดของวิศวกรรม

- ก. งานประเภทสำรวจ
- ข. งานประเภทออกแบบ
- ค. งานประเภทวิจัย
- ง. งานประเภทเผยแพร่ความรู้

4.ในการสร้างถนนหนทาง การสร้างอาคารบ้านเรือนจะต้องใช้วิศวกรด้านใด

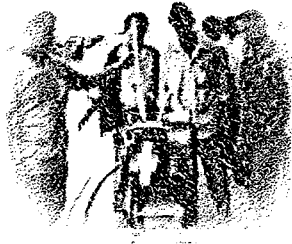
- ก. วิศวกรโยธา
- ข. วิศวกรเครื่องกล
- ค. วิศวกรเคมี
- ง. วิศวกรอุตสาหกรรม

5.สืบพงศ์บอกเพื่อนๆว่ารุ่นพี่ของเขาคนหนึ่งทำงานที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ต้องควบคุมดูแลลูก
น้องจำนวนมาก รุ่นพี่คนนี้ใจร้อนมาก ไม่อดทน ทะเลาะกับลูกน้องบ่อยมาก จึงต้องลาออกจากงาน
นักเรียนคิดว่าการทำงานเป็นวิศวกรต้องมีคุณสมบัติอะไรบ้าง

- ก. อดทน เข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ มีลักษณะเป็นผู้นำ มีความสามารถด้านคณิตศาสตร์ และ ฟิสิกส์
- ข. มีลักษณะเป็นผู้นำ รักธรรมชาติ รักอิสระ อดทน สนใจเครื่องจักร ทำงานได้รอบด้าน
- ค. มีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ สนใจสัตว์ แมตดาปราณี อดทน
- ง. มีความรับผิดชอบต่อสังคม ถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาพได้ มนุษยสัมพันธ์ดี

นักวิชาการเกษตร

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ | รายได้และการทำงาน |
โอกาสก้าวหน้าในอาชีพ | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

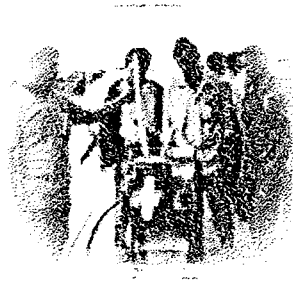
[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

งานอาชีพเกี่ยวกับการเกษตรในปัจจุบันได้เปิดสอนอย่างกว้างขวาง โดยแยกออกเป็นสาขาวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การเกษตรกรรม และโดยเฉพาะลักษณะทั่ว ๆ ไปซึ่งอาจพอสรุปได้ดังนี้

1. กีฏวิทยา เป็นการศึกษาวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับแมลง เช่น ศัตรูพืช สัตว์ แมลงที่เป็นประโยชน์ทั้งด้านในการป้องกันกำจัดแมลงและเพื่อการอุตสาหกรรม อันได้แก่ ผึ้ง ไหม และ ครั่ง เป็นต้น
2. เกษตรกลวิธาน เป็นการศึกษาเกี่ยวกับเครื่องยนต์ เครื่องทุ่นแรงการเกษตร เช่น เครื่องมือในการเตรียมดิน เครื่องปลูก เครื่องเก็บเกี่ยว เครื่องนวด เครื่องสี เครื่องมือกลการเกษตร ก่อนปลูกและการเก็บเกี่ยว ตลอดจนเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการเกษตร การเลือกใช้เครื่องมือเครื่องทุ่นแรงให้เหมาะสมแก่พืชและสภาพของดิน การอนุรักษ์ดิน การบำรุงรักษา และซ่อมแซมเครื่องยนต์ เครื่องทุ่นแรงและอุปกรณ์ต่าง ๆ

3. ปฐมพีวิทยา เป็นการศึกษาเกี่ยวกับดิน สมบัติของดิน การแก้ไขปรับปรุงสภาวะทางเคมี ทางกายภาพและทางชีวภาพของดิน การสำรวจดิน การจำแนกดิน การใช้ปุ๋ย การจัดการด้านความอุดมสมบูรณ์ของดิน ตลอดจนการเลือกใช้ การบำรุงรักษา การฟื้นฟูสภาพดินให้เหมาะสมกับการเพาะปลูกพืชที่สำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ

4. พืชไร่นา เป็นการศึกษาเกี่ยวกับพืชไร่นาทั่วไป เช่น ธัญพืช พืชหัว พืชน้ำเต้าตาล หรืออาหารสัตว์ ฯลฯ เริ่มตั้งแต่กรรมวิธีผลิต การเพิ่มผลผลิต และคุณภาพของพืชผล สรีระวิทยาการผลิต การเก็บรักษาพืชผล การปรับปรุงพันธุ์เหล่านี้ให้มีลักษณะและมีคุณสมบัติตามความต้องการ เช่น ให้ผลผลิตสูง มีคุณภาพดี ทนทานต่อสภาพความแห้งแล้ง ลำดับความสำคัญทางเศรษฐกิจในปัจจุบันของพืชเหล่านี้ รวมทั้งพืชไร่นาชนิดอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต

5. พืชสวน เป็นการศึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีการเพาะปลูกการผลิต การบำรุงรักษา การปรับปรุงพันธุ์ การขยายพันธุ์ การเพาะพันธุ์เลี้ยงเนื้อ การเก็บเกี่ยวของผลไม้ ไม้ดอก ไม้ประดับ พืชสมุนไพร และเครื่องเทศ รวมทั้งให้การศึกษาเกี่ยวกับหลักการในการจัดสวน การตกแต่งสถานที่ และวิชาการทางภูมิสถาปัตยกรรม

6. โรคพืช เป็นการศึกษาเกี่ยวกับโรคชนิดต่าง ๆ ที่ทำความเสียหายแก่พืชและผลผลิตทางการเกษตรหลังการเก็บเกี่ยว อันมีสาเหตุจากเชื้อรา แบคทีเรีย ไวรัส ไรโซมา โคลพลาสมา ไส้เดือนฝอย และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ศึกษาถึงความสัมพันธ์ทางพันธุศาสตร์ของเชื้อกับพืชที่เป็น โรคและวิธีป้องกันกำจัด

7. ส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร เป็นการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การเกษตร รวมถึงการผลิต การแปรรูป และบริโภค การตลาดเกษตร เศรษฐศาสตร์เกษตร สหกรณ์การเกษตร เพื่อการพัฒนาการเกษตร ตลอดจนพฤติกรรมเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาพฤติกรรมของ

มนุษย์ และการติดต่อสื่อสารที่สนับสนุนการพัฒนาเพิ่มคุณค่าการดำรงชีวิตภาคเกษตรและชนบท เป็นสำคัญ

8. สัตวบาล เป็นการศึกษาเกี่ยวกับผลผลิตสัตว์ฟาร์มที่เป็นประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศ เช่น สัตว์ปีก สัตว์ให้นม และเนื้อ โค กระบือ แกะ สุกร และผลิตผลชั้นประถมสัตว์
9. การจัดการศัตรูพืช เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการกำจัดศัตรูพืชโดยสามารถนำเอาความรู้มาประสานเข้าด้วยกัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมศัตรูพืชและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร และหาแนวทางที่จะลดความเสียหายต่อพืชที่เกิดจากศัตรูพืช
10. เคมีการเกษตร เป็นการศึกษาในด้านที่เกี่ยวกับสารเคมีที่ใช้ในการเกษตร ซึ่งได้แก่ สารกำจัดศัตรูพืช สารควบคุม การเจริญเติบโตของพืชและสัตว์ โดยมีความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของสารวิธีนำประโยชน์วิธีการทดสอบ วิธีการวิเคราะห์ปริมาณและคุณภาพ และมีความรู้เรื่องการสลายตัวและผลตกค้างในสารในผลผลิตทางการเกษตรและสภาพแวดล้อม ตลอดจนการใช้สารเคมีในวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวโดยสามารถนำสารเคมีทางการเกษตรมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับชีวิตประจำวัน

คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ

นักเรียนนักศึกษาที่ต้องการศึกษาวิชาเกี่ยวกับเกษตรกรรม ให้เกิดผลสำเร็จสามารถนำวิชาชีพนี้อไปประกอบอาชีพให้เกิดผลดีได้ ก็ควรพิจารณาและคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ คือ

1. ควรเป็นผู้ที่มีนิสัยรักธรรมชาติ รักความอิสระ ชอบและสนใจเกี่ยวกับต้นไม้ พืชพันธุ์ และสัตว์นานาชนิด

2. ควรเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติด้านความอดทน รักที่จะทำงานหนักมีความเข้มแข็งทั้งทางร่างกายและจิตใจ ขณะเดียวกันก็ต้องมีอารมณ์เยือกเย็น มีความคิดสุขุมเรียบร้อย
3. ควรเป็นผู้ที่มีความสนใจเรื่องเครื่องจักรและหุ่นยนต์ พร้อมทั้งรู้จักใช้เครื่องมือในการผ่อนแรง ตลอดจนมีความรู้ในทางเกษตรกรรมเป็นอย่างดี นอกจากนี้ควรมีความชำนาญในการปลูกพืชไร่และสนใจในการเลี้ยงสัตว์
4. ควรเป็นผู้ที่มีความสามารถในการทำงานได้รอบด้าน มีความคล่องตัวในการทำงาน มีลักษณะเป็นผู้นำ และความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

รายได้และการทำงาน

รายได้ของผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกร ย่อมอยู่กับการเลือกแหล่งงานที่เข้าประกอบอาชีพถ้าเข้ารับราชการตามหน่วยงานรัฐบาล สำหรับผู้สำเร็จหลักสูตรปริญญาตรี (เรียน 2 ปี) ต่อจาก ปวส. จะได้รับการบรรจุเท่ากับผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี (4 ปี) คือเป็นราชการพลเรือนสามัญระดับ 3 ชั้น 5,560 บาท เป็นขั้นเริ่มต้นถ้าเข้าทำงานในรัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน จะได้มากกว่านี้ นอกจากนี้อาจจะได้รับเงินสะสม เงินทุนสวัสดิการ เงินค่ารักษาพยาบาล หรือเงินโบนัส เป็นต้น

โอกาสความก้าวหน้าในชีวิต

แหล่งประกอบอาชีพที่ผู้สำเร็จการศึกษาทางด้านการเกษตร จะสามารถเลือกประกอบอาชีพ คือ นอกจากจะ ประกอบอาชีพส่วนตัวทางด้านการเกษตรกรรมแล้ว ยังมีสิทธิเข้ารับราชการเป็นข้อดี เช่น ที่กรมพัฒนาที่ดิน กรมเกษตร กรมป่าไม้ กรมส่งเสริมและเผยแพร่ทางการเกษตร สำนักงานแรงรัดพัฒนาชนบท สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัย และวิทยาลัยเกษตรกรรมต่าง ๆ เป็นต้น

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.bunditcenter.com/articles.php?articleId=15&page=>
- <http://www.bunditcenter.com/articles.php?articleId=15&page=2>

แบบฝึกหัดชุดที่ 1.2.2 นักวิชาการเกษตร แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1. ผู้ที่จบทางด้านวิชาการเกษตร ถ้าเข้าทำงาน ในบริษัทเอกชน นอกจากจะได้รับเงินเดือนสูงกว่ารับราชการแล้ว ยังได้รับเงินพิเศษที่ทางราชการไม่มีให้ เงินนั้นเรียกว่า

- ก. ค่ารักษาพยาบาล
- ข. เงินสวัสดิการ
- ค. เงินสะสม
- ง. เงิน โบนัส

2. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมควรมีลักษณะเด่นในจุดใด

- ก. รักธรรมชาติ รักงานอิสระ มีความอดทน
- ข. ชอบทำงานในสำนักงาน ชอบงานบัญชี
- ค. ชอบเดินทาง ใช้ภาษาได้หลายภาษา
- ง. ชอบพบปะผู้คน ชอบบริการ

3. ผู้ที่จบทางด้านวิชาการเกษตรมีโอกาสเลือกทำงานที่ใดจึงจะเหมาะสมที่สุด

- ก. กรมส่งเสริมและเผยแพร่การผลิต
- ข. กรมการขนส่ง
- ค. กรมราชทัณฑ์
- ง. กรมพลศึกษา

4. ผู้ที่ศึกษาทางการเกษตร ผู้ใดที่ศึกษาเกี่ยวกับแมลง

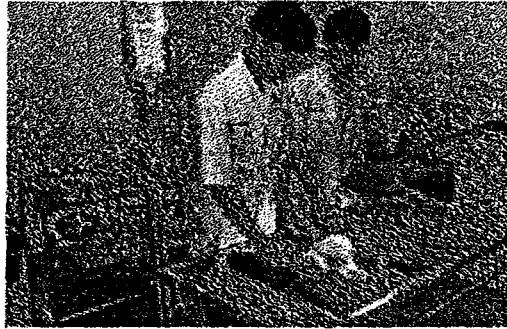
- ก. กัญญาวิทยา
- ข. ปฐพีวิทยา
- ค. นักอนุกรมวิทยา
- ง. การจัดการศัตรูพืช

5.การศึกษาเกี่ยวกับการผลิตและการพัฒนาสัตว์ฟาร์มที่เป็นประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศ เช่น สัตว์ปีก สัตว์ให้นม และเนื้อเราเรียกว่า

- ๐ ก. เกษตรกลุวิธาน
- ๐ ข. เคมีการเกษตร
- ๐ ค. พืชไร่นา
- ๐ ง. สัตวบาล

สัตวแพทย์

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ | หลักสูตรการศึกษา | รายได้และการทำงาน
โอกาสก้าวหน้าในอาชีพ | ความต้องการแรงงาน | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

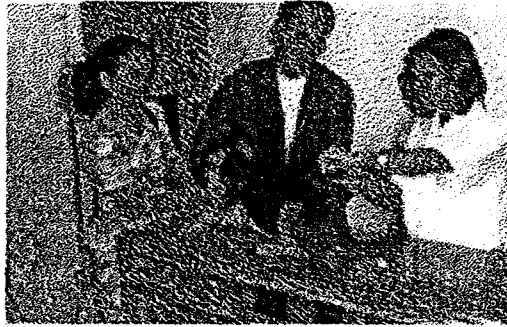
ผู้ประกอบอาชีพสัตวแพทย์ ปฏิบัติงานหน้าที่วินิจฉัยโรค ให้ยาหรือสั่งยา หรือผ่าตัดสัตว์ที่เจ็บป่วย บาดเจ็บหรือต้องการให้การรักษา ศึกษาหาสาเหตุและการระบาดของโรค การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างและหน้าที่ของอวัยวะซึ่งเนื่องมาจากการเป็นโรค รวมทั้งการวินิจฉัยลักษณะของโรค หรือการบาดเจ็บและให้การรักษาโดยวิธีผ่าตัด หรือให้ยา ตรวจร่างกายโคนม หรือสัตว์อื่นๆ และฉีดยาป้องกันโรค ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลี้ยงดูสัตว์ และทำงานอื่น ๆ ที่ให้ความรู้ด้านสัตวแพทย์ศาสตร์ เช่น บริการด้านสัตวศาสตร์ ผ่าซากสัตว์เพื่อพิสูจน์โรคให้คำแนะนำเจ้าของสัตว์ในด้านสุขศาสตร์ เช่น การให้อาหาร การผสมพันธุ์ และการเลี้ยงดูทั่วไป นอกจากนี้อาจมีความเชี่ยวชาญในการรักษาสัตว์เลี้ยงชนิดโคชนิดหนึ่ง เช่น โคนม ม้า สัตว์ปีก หรือ หมู เป็นต้น

คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ

ผู้ที่ตั้งเป้าหมายจะเป็นสัตวแพทย์ในอนาคตจะต้องสำรวจดูว่า ตนเองมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้หรือไม่

1. ด้านความรู้ ผู้ที่จะเป็นสัตวแพทย์ ควรมีพื้นฐานความรู้ทางวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะวิชาทางเคมี ชีววิทยาฟิสิกส์ เพราะว่า 2 ปีแรกที่เข้าศึกษานั้น นักเรียนจะต้องเรียนวิชาเหล่านี้เป็นพื้นฐานในการศึกษาวิชาสัตวแพทย์ต่อไป

2. ด้านอุปนิสัยใจคอ ควรเป็นผู้ที่สนใจเกี่ยวกับสัตว์ทุกชนิด
3. ด้านร่างกาย ควรเป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรง มีความอดทนต่อดินฟ้าอากาศและห้องที่ที่กันดานได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะขณะศึกษาอยู่ ต้องศึกษาวิชาการต่าง ๆ
4. ด้านฐานะทางการเงิน เนื่องจากหลักสูตรสัตวแพทย์ต้องใช้เวลาในการศึกษานานถึง 6 ปี ซึ่งนานกว่าหลักสูตรปริญญาตรี ฉะนั้นผู้เรียนทางด้านนี้ ควรมีฐานะทางการเงินที่มั่นคงพอสมควร เพื่อที่จะได้ศึกษาตลอดจนหลักสูตร ถ้าประกาศนียบัตรวิชาชีพสัตวแพทย์ หลักสูตร 2 ปี ที่ค่าใช้จ่ายในการศึกษาจะถูก

หลักสูตรการศึกษา

หลักสูตรปริญญาแพทยศาสตรบัณฑิต จะใช้เวลาในการศึกษา 6 ปี โดยจะศึกษาเน้นถึงการวินิจฉัยโรค การวิเคราะห์ชั้นสูตร การบำบัดรักษา การป้องกันโรคสัตว์ ตลอดจนการเลี้ยงดู การขยายพันธุ์ และการควบคุมการสาธารณสุข โดยจะต้องศึกษาหมวดต่าง ๆ เช่น หมวดวิชาพื้นฐาน มนุษย์ศาสตร์ สังคมศาสตร์ หมวดวิชาชีพในภาควิชาต่าง ๆ เช่น กายวิภาคศาสตร์ พยาธิวิทยา ศัลยศาสตร์ สัตวบาล อายุรศาสตร์ เกษตรวิทยา สุนัขศาสตร์ เภสัชศาสตร์ และวิทยาการสืบพันธุ์ และหมวดวิชาเลือก เป็นต้น

รายได้และการทำงาน

รายได้ของผู้ประกอบอาชีพสัตวแพทย์นั้นขึ้นอยู่กับสถานประกอบการ คือ

1. รับราชการตามหน่วยงานต่าง ๆ ผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีจะได้รับเงินเดือนขั้นต่ำมากกว่าผู้ที่สำเร็จ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสัตวแพทย์
2. ทำงานในหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของเอกชน จะได้รับเงินเดือนขั้นต้นมากกว่าที่จะได้รับจากทางราชการ นอกจากนี้ยังจะได้รับโบนัส และเงินเดือนพิเศษอื่น ๆ อีกด้วย

3. นอกจากงานประจำแล้ว สัตวแพทย์อาจเปิดคลินิกส่วนตัวได้ โดยเฉพาะเมืองใหญ่ ๆ ประชาชนมักจะมีสัตว์เลี้ยงในบ้าน และยังเป็นการเพิ่มรายได้มากขึ้นอีกด้วย

โอกาสและความก้าวหน้าในอาชีพ

สัตวแพทย์ สามารถประกอบอาชีพได้หลายแนวด้วยกันจึงทำให้มีโอกาสความก้าวหน้าแตกต่างกันดังนี้

1. เข้ารับราชการตามหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กรมปศุสัตว์ กรมการสัตว์พาหนะทางบก กรมอนามัย กรมอาชีวศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ คณะอายุรศาสตร์เขตร้อนเทศบาลต่าง ๆ หรือเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย
2. ประกอบอาชีพส่วนตัว โดยตั้งคลินิกรักษาสัตว์ หรือเป็นสัตวแพทย์ประจำคลินิก
3. เป็นพนักงานตรวจเนื้อสัตว์ที่นำมาฆ่าในโรงงานฆ่าสัตว์ของเทศบาล
4. เป็นสัตวแพทย์ประจำบริษัทขายยาสัตว์ หรือบริษัทเอกชน ความก้าวหน้าขึ้นอยู่กับความสามารถของสัตวแพทย์นั้น ๆ

ความต้องการแรงงาน

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม พลเมืองประมาณร้อยละ 80 มีอาชีพทางการเพาะปลูก และอาชีพการเพาะปลูกนี้จะต้องเกี่ยวกับการใช้แรงงานสัตว์ต่าง ๆ โดยเฉพาะโค กระบืออีกทั้งประเทศไทยเรามีการเลี้ยง ปศุสัตว์มากมาย จะสามารถส่งเป็นสินค้าออกได้ ดังนั้น สัตวแพทย์จึงมีบทบาทหน้าที่สำคัญต่อสัตว์ แต่สถาบันการศึกษาก็ไม่อาจผลิตสัตวแพทย์ได้เพียงพอตามจำนวนที่ต้องการ

สัตวแพทย์ศาสตร์บัณฑิตจะต้องผ่านการเรียนประมาณ 240 หน่วยกิต ซึ่งใช้เวลา 6 ปี เป็นอย่างน้อย ในปัจจุบันมีสถานที่เปิดสอนสัตวแพทย์ศาสตร์บัณฑิต 6 แห่ง คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยนวมินทรา ซึ่งสามารถรับนิสิตนักศึกษา ได้ปีละประมาณ 50 – 150 คน ทั้งนี้ การรับนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐมีทั้งระบบการสอบคัดเลือกของทบวงลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.pixiart.com/links/science/science-007.html>
- <http://www.alumni.kku.ac.th/guidance/career/>

แบบฝึกหัดชุดที่ 1.2.3 สัตวแพทย์ แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1. ข้อใด ไม่ใช่ โอกาสก้าวหน้าของอาชีพสัตวแพทย์

- ก. ทำงานราชการตามหน่วยงานต่างๆ เช่น กรมป่าไม้ กรมส่งเสริมการเกษตร
- ข. รับราชการตามหน่วยงานต่างๆ เช่น กรมปศุสัตว์ อาจารย์มหาวิทยาลัย
- ค. ประกอบอาชีพส่วนตัว เปิดคลินิก รักษาสัตว์ หรือเป็นสัตวแพทย์ประจำคลินิก
- ง. เป็นเจ้าหน้าที่ตรวจเนื้อสัตว์ที่นำมาฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ของเทศบาล

2. ผู้ที่จะศึกษาเพื่อเป็นสัตวแพทย์ในอนาคต ควรเตรียมตนเองให้มีพื้นฐานความรู้ในด้านใด

- ก. เคมี ชีววิทยา ฟิสิกส์
- ข. เคมี ภาษาไทย คณิตศาสตร์
- ค. ชีววิทยา สังคมศึกษา คณิตศาสตร์
- ง. ฟิสิกส์ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์

3. สัตวแพทย์ต้องสนใจเกี่ยวกับสัตว์ทุกชนิด มีความเมตตา ปราบต่อสัตว์ และยังต้องการคุณสมบัติด้านอื่นอีก นักเรียนคิดว่าคำตอบข้อใดถูกต้องที่สุด

- ก. ควรมีพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษดีมาก
- ข. ควรมีพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ดีมาก
- ค. ควรเป็นคนชอบทำงานในเมืองใหญ่
- ง. ควรมีร่างกายแข็งแรง อดทนต่อดินฟ้าอากาศได้

4. หลักสูตรสัตวแพทย์ ต้องใช้เวลาเรียนกี่ปี

- ก. 2 ปี
- ข. 4 ปี
- ค. 5 ปี
- ง. 6 ปี

5.งานในข้อใดเป็นงานของสัตวแพทย์ที่ถูกต้อง

- ก. วินิจฉัยโรคสัตว์ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์
 - ข. เป็นการผลิตสัตว์ฟาร์มที่เป็นประโยชน์ทางเศรษฐกิจ เช่น สัตว์ปีก
 - ค. เป็นการศึกษาเกี่ยวกับแมลงเพื่อการอุตสาหกรรม เช่น ผึ้ง ไหม
 - ง. ตรวจสอบเกี่ยวกับเชื้อรา การเพาะเชื้อ โดยเลือกเครื่องมือที่เหมาะสม
-

สถาปนิก

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | รายได้และการทำงาน | โอกาสก้าวหน้าในอาชีพ
ความต้องการแรงงาน | การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ | ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

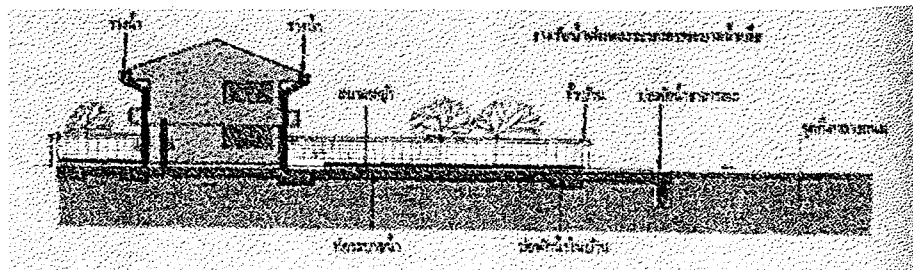

[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

สถาปนิก คือ อาชีพการออกแบบอาคารประเภทต่าง ๆ ให้เป็นในลักษณะของการประหยัดและคงามในทำนองเดียว กันต้องมุ่งให้ตรงตามเป้าหมายของผู้ใช้อาคารนั้น ๆ ทั้งในทางศิลปะและเทคนิคมารวมกัน ประกอบกับ ต้องมีความเข้าใจใน มาตรฐานความเป็นอยู่และ ความต้องการของบุคคลในระดับต่าง ๆ ของสังคม รวมทั้งระดับมาตรา ฐานทางเศรษฐกิจของชาติ

อาชีพสถาปนิกขึ้นอยู่กับการณ์มั่นคง และความต้องการในระบบสังคม รวมทั้งความก้าวหน้าในระบบเศรษฐกิจ ในระบบการครองชีพในสังคม ถ้าหากประเทศชาติพัฒนาเจริญขึ้นเพียงไร ความต้องการและความเปลี่ยนแปลงในระบบอาคาร ประเภทต่าง ๆ ก็ยิ่งทวีจำนวนมากขึ้นเพียงนั้น

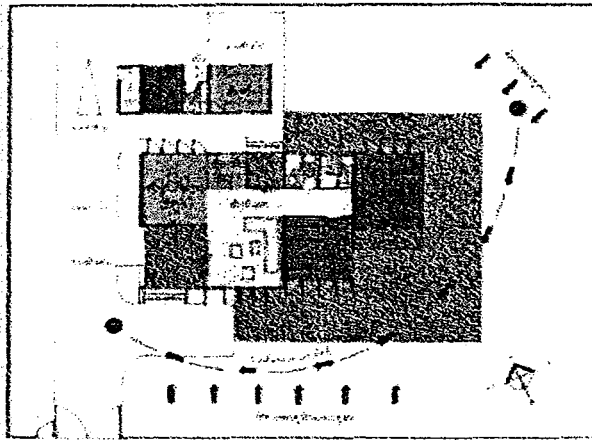
การออกแบบอาคารให้สวยหรือถูกต้องตามมาตรฐานและประหยัดเป็นสิ่งเหมาะสมกับสภาพของการใช้ชีวิตสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องยากเพราะจะต้องใช้เวลาในการฝึกฝนในระยะเวลาที่นานปี โดยเริ่มต้นตั้งแต่ศึกษาในวิทยาลัยและระหว่างการประชุมอาชีพนับเป็นระยะเวลานานทีเดียว การออกแบบมีหลักว่าจะต้องศึกษาถึงความต้องการของผู้เป็นเจ้าของอาคารให้เข้าใจนั้น โดยละเอียดว่าประสงค์และมุ่งหมายอย่างไรและต้องประมาณการว่าแบบที่ออกมา นั้นถูกต้องภายในงบประมาณที่ผู้เป็นเจ้าของอาคารกำหนดเอาไว้ให้รวมทั้งจะต้องศึกษากับเทคนิคการก่อสร้างและกรรมวิธีอันพิสดาร ประกอบด้วยปราศจากปัญหาข้อโต้แย้งกันได้ ในระหว่างเจ้าของอาคารกับผู้รับเหมาก่อสร้าง

หรืออาจกล่าวโดยสรุปว่า อาชีพสถาปนิกนั้น หมายถึง การออกแบบและควบคุมการก่อสร้าง วางแผนและประสานงาน การพัฒนาผังเมือง วางแผนเตรียมแบบแปลนและควบคุมปรับตกแต่งบริเวณพื้นที่ที่จะพัฒนาหรืออาจจะเชี่ยวชาญทางด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์ โดยเฉพาะสาขาใดสาขาหนึ่ง และมีชื่อเสียงตามความเชี่ยวชาญนั้น ๆ เช่น นักวางผังเมือง ภูมิสถาปนิก สรุปได้ว่า สถาปนิกต้องปฏิบัติงานเกี่ยวกับ

1. ออกแบบอาคารและสิ่งก่อสร้าง ตลอดจนกระทำหน้าที่ควบคุมการก่อสร้าง
2. ปรึกษากับผู้ว่าจ้างในเรื่องแบบและชนิดของอาคาร และสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ
3. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องราคาและการใช้วัสดุ ตลอดจนกำหนดเวลาเกี่ยวกับการก่อสร้าง
4. การออกแบบอาคารรวมทั้งลักษณะการตกแต่ง เพื่อให้ปฏิบัติการนั้นเป็นไปตามกฎข้อบังคับแห่งท้องถิ่นและ แบบลักษณะทางด้านสถาปัตยกรรม
5. เขียนแบบแปลน โดยละเอียด พร้อมทั้งรวบรวมรายละเอียดและปริมาณของวัสดุก่อสร้าง
6. ตรวจสอบก่อสร้าง เพื่อให้แน่ใจว่าอาคารนั้นสร้างขึ้นตามเงื่อนไขของสัญญา อาจวางแผนและควบคุมการตัดแปลงการซ่อมแซมอาคาร
7. เขียนแบบอย่างละเอียด และรูปแบบทางด้านเทคนิค จากภาพถ่ายหรือจากบันทึกแสดงรายการต่าง ๆ
8. การผังและประสานงานพัฒนาเมืองด้วยการจัดเตรียมและควบคุมการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ และเตรียมวางผังสำหรับโครงการปรับปรุงในอนาคต รวมทั้งการแบ่งเขตอุตสาหกรรม เขตที่อยู่อาศัย สวนสาธารณะ โรงเรียน ถนนและสถานที่อื่น ๆ
9. การวางแผน เตรียมการเขียน ควบคุม การตกแต่งพื้นที่ กำหนดวางแผนจัดสถานที่ต่าง ๆ เช่น สนามกอล์ฟคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพเนื่องจากงานสถาปัตยกรรมเป็นงานที่มุ่งสร้างอาคารให้คงามควรแก่ความภาคภูมิใจ

ดังนั้นผู้ที่สนใจจะประกอบอาชีพนี้ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

1. มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
2. เป็นผู้รักศิลปะ ช่างสังเกต มีความคิดสร้างสรรค์ ซื่อสัตย์ รักเกียรติ และในเวลาเดียวกัน ก็เป็นคนที่ทำงานอย่างมีเหตุผล
3. ควรมีมนุษยสัมพันธ์ดีเข้าใจกับคนทั่วไป โดยเฉพาะการติดต่อประสานงานระหว่างวิศวกร คนงานก่อสร้างและเจ้าของอาคาร
4. มีจินตนาการและสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นภาพให้ลูกค้าเห็นถึงความต้องการนั้น ๆ

รายได้และการทำงาน

รายได้ขึ้นอยู่กับทางเลือกแหล่งที่ประกอบอาชีพ คือ ถ้าเข้ารับราชการในหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐบาล ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจะได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนระดับ 3 ขั้น 5,560 บาท ถ้าทำงานในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจหรือเอกชนจะสูงกว่าทางราชการ และอาจได้รับเงินพิเศษเพิ่ม เช่น โบนัส หรือค่าครองชีพ ฯลฯ การประกอบอาชีพส่วนตัวโดยจัดตั้งสำนักงานสถาปัตยกรรมของตนเอง หรือรับงานจากบริษัทเอกชน ด้วยตนเองรายได้ขึ้นอยู่กับฝีมือความสามารถและความนิยมของลูกค้า ถ้ามีฝีมือดีงามก็เข้าเรื่อย ๆ ซึ่งก็หมายถึงรายได้ดีนั่นเอง

โอกาสก้าวหน้าในอาชีพ

การประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาด้านสถาปัตยกรรม อาจจำแนกได้เป็น

1. รับราชการในหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ เช่น เป็นผู้ช่วยทางสถาปนิก สถาปนิกที่ปรึกษาสถาปัตยกรรม ครู อาจารย์ ฯลฯ
2. การประกอบอาชีพส่วนตัว โดยจัดตั้งเป็นสำนักงานสถาปนิกรับออกแบบอาคารทั่วไป
3. ทำงานเป็นผู้ช่วยสถาปนิกในบริษัทที่ออกแบบอาคารของต่างประเทศ

ความต้องการแรงงาน

อาคารของสถาปนิกนั้นจะก้าวหน้าไปตามความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศ และจำนวนพลเมืองเพิ่มขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เนื่องจาก จำนวนพลเมืองเพิ่มขึ้นอาคารประเภทต่าง ๆ ก็เพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว งานและประสบการณ์ต่าง ๆ จำทำให้เกิดมาตรฐานของอาคาร แต่ละประเภทนี้จึงยังคงมีอยู่ประสบการณ์และความชำนาญของงานสถาปนิกเป็นหลักประกันสำคัญที่มีผลโดยตรงต่อสถาปนิก ดังนั้นผู้สำเร็จการศึกษาด้านนี้ควรแสวงหาประสบการณ์ที่เกี่ยวกับงานและสร้างผลงานออกมาให้ปรากฏ เพื่อความก้าวหน้าของคนในด้านการงาน การเงิน ความเจริญทางสังคม

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

- 1.ฝึกฝีมือในการเขียน เพราะงานสถาปัตยกรรมสื่อสารกันด้วยการเขียนภาพ (Graphic Communication)
- 2.รู้จักสังเกตสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัว สภาพอาคารต่าง ๆ รวมถึงความเป็นอยู่ของมนุษย์
- 3.จบการศึกษาระดับมัธยมตอนปลาย สาขาวิทยาศาสตร์ เช่นเรียนมหาวิทยาลัยของรัฐ หรือเอกชน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ใช้เวลาศึกษาประมาณ 5 ปี หรือจบการศึกษาระดับ ปวส. ทางด้านเขียนแบบ แล้วฝึกฝนในสำนักงานสถาปนิก หรือศึกษาต่อเพื่อให้ได้ปริญญาทางสถาปัตยกรรม
- 4.ติดตามเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมถึงเขียนแบบโดยใช้คอมพิวเตอร์ แหล่งศึกษาอบรมของรัฐและเอกชน ขณะนี้มีการเปิดสาขาวิชาสถาปัตยกรรมมากกว่า

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.bunditcenter.com/articles.php?articleId=15&page=4>
- <http://www.alumni.kku.ac.th/guidance/career/>

แบบฝึกหัดชุดที่ 1.2.4 สถาปนิก แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1.อาชีพสถาปนิกปฏิบัติงานเกี่ยวกับอะไรบ้าง

- ก. ศึกษามาตรฐานโรงงานอุตสาหกรรม
- ข. จัดระบบงาน วางแผน ควบคุมการก่อสร้าง
- ค. ออกแบบอาคารและสิ่งก่อสร้าง วางผังโครงการปรับปรุงในอนาคต
- ง. ศึกษาเรื่องการสถาปัตยกรรม ผลการตกค้างของสารในผลผลิตทางการเกษตร

2.ถ้าจะเลือกเรียน คณะสถาปัตยกรรม ในระดับอุดมศึกษา จะต้องเลือกเรียนแผนการเรียนใดใน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

- ก. สามัญ-อาชีพ
- ข. ศิลป์-ภาษา
- ค. ศิลป์-คำนวณ
- ง. วิทย์-คณิต

3.สถาปนิกหรือผู้ที่จบสถาปัตยกรรมศาสตร์ ควรมีคุณสมบัติอย่างไรบ้าง

- ก. รักงานศิลป์ ช่างสังเกต มีความคิดสร้างสรรค์ ถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาพ
- ข. อคตชน เข้มแข็ง มีลักษณะเป็นผู้นำ สนใจการประดิษฐ์และสร้างสรรค์
- ค. มีความเมตตา ปรานีต่อสัตว์ ร่างกายแข็งแรง อคตชนต่อดินฟ้าอากาศ
- ง. รักธรรมชาติ รักอิสระ ลักษณะเป็นผู้นำ สนใจพืชและสัตว์

4.สถาปนิกนอกจากรับราชการแล้วยังสามารถทำงานตามข้อใด ถูกต้องที่สุด

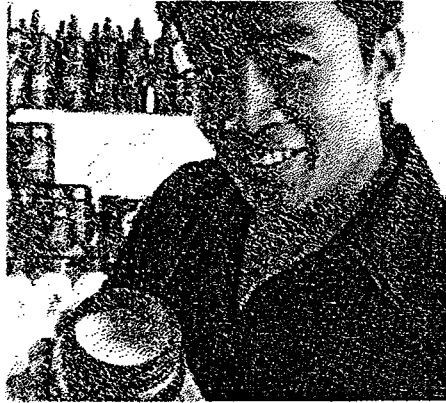
- ก. รับซ่อมเครื่องเรือน เครื่องใช้ในบ้าน
- ข. เปิดสำนักงานรับออกแบบอาคารทั่วไป
- ค. รับดูแล ตกแต่งต้นไม้ ดูแลสวนหย่อม
- ง. เปิดคลินิกรับรักษาสัตว์

5.รายได้ของสถาปนิก สอดคล้องกับข้อใดมากที่สุด

- ก. จำนวนชั่วโมงทำงานของสถาปนิก
- ข. ประสบการณ์และความชำนาญของสถาปนิก
- ค. จำนวนประชากรเพิ่มขึ้น งานของสถาปนิกมีมากขึ้น
- ง. จำนวนระยะเวลาที่สถาปนิกเล่าเรียนในระดับอุดมศึกษา

นักอุตสาหกรรมเกษตร

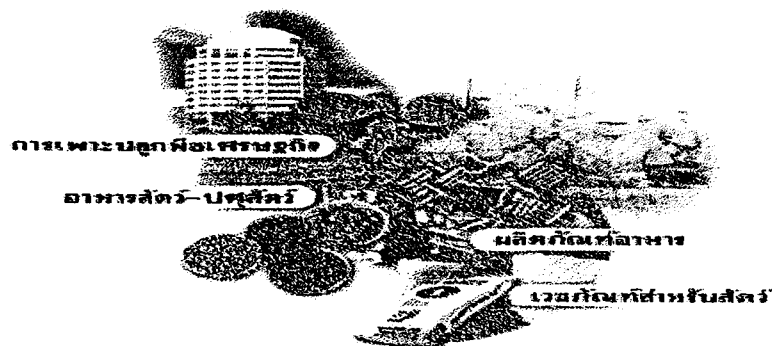
ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติผู้ประกอบการอาชีพ | การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

ประกอบธุรกิจทางการเกษตร โดยใช้ผลิตภัณฑ์ทางด้านเกษตร เช่น การแปรรูปธัญพืช การแปรรูปอาหาร การบรรจุผลิตภัณฑ์ การแปรรูปผักและผลไม้ การผลิตอาหาร สัตว์และสิ่งทอ เป็นต้น วิเคราะห์ความต้องการของตลาดประสิทธิภาพของการตลาดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเกษตร วิเคราะห์ด้านการผลิตและจำหน่าย มีความรู้ความเข้าใจในระบบการขนส่ง และการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ อาจมีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำกฎหมายอาหาร และ โรงงานอุตสาหกรรมเกษตร ไปใช้ในสถานประกอบการ มีความรู้ความเข้าใจถึงมาตรฐานการจัดระดับชั้น กฎระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเกษตร วิธีการควบคุมคุณภาพของวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเกษตร

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

1. มีกิจนิสัยที่ดี อดทน ขยันหมั่นเพียร มีความรับผิดชอบ
2. มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความสนใจและภาคภูมิใจในอาชีพ
3. มีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์สามารถพัฒนางานอาชีพของตนเองได้
4. มีบุคลิกภาพดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม
5. มีสุขภาพกายใจสมบูรณ์ แข็งแรง

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

1. สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่าตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ
2. ศึกษาต่อสาขาวิชาอุตสาหกรรมการเกษตร คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หรือมหาวิทยาลัยนเรศวร คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะธุรกิจการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ คณะเทคโนโลยีการเกษตรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง หรือคณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ระยะเวลาการศึกษาประมาณ 4 ปี

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.bunditcenter.com/articles.php?articleId=15&page=>
- <http://www.alumni.kku.ac.th/guidance/career/>

แบบฝึกหัดชุดที่ 1.2.5 นักอุตสาหกรรมเกษตร แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1. นักอุตสาหกรรมเกษตร นอกจาก แปรรูปอาหาร การผลิตอาหารสัตว์และสิ่งทอ วิเคราะห์ความต้องการของตลาด วิเคราะห์ด้านต้นทุน และผลิตจำหน่าย และยังมีงานในข้อใดที่เป็นงานของนักอุตสาหกรรมเกษตร

- ก. การคัดเลือกวัตถุดิบ การบรรจุหีบห่อ
- ข. การเดินสายติดต่อขายปลีก การคำนวณราคาขาย
- ค. มีความรู้เรื่องกฎหมาย และผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเกษตร
- ง. การติดต่อยานพาหนะในการขนส่ง การต่อรองราคาขนส่ง

2. ผู้ที่จะเป็นนักอุตสาหกรรมเกษตร ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- ก. ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถพัฒนาอาชีพของตนได้
- ข. จิตใจเมตตา ปรานี ต่อสัตว์ ร่างกายแข็งแรง อดทนต่อดินฟ้าอากาศ
- ค. รักงานศิลป์ มนุษย์สัมพันธ์ดี ถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาพได้
- ง. ซื่อสัตย์ อดทนสูง รายงานผลให้แพทย์ทราบตามความเป็นจริง

3. ถ้าอยากเรียนคณะอุตสาหกรรมเกษตร จบ ม. 3 ควรเลือกเรียน แผนการเรียนใดในระดับ ม. ปลาย

- ก. ศิลป์-คำนวณ
- ข. วิทยาศาสตร์
- ค. ศิลป์-ภาษา
- ง. สามัญ-อาชีพ

4. นักอุตสาหกรรมเกษตร ต้องมีความรู้ทางด้านกฎหมายสาขาใดดีกว่าผู้อื่น

- ก. กฎหมายการบำบัดน้ำเสีย
- ข. กฎหมายการควบคุมมลภาวะทางอากาศ
- ค. กฎหมายอาหารและโรงงานอุตสาหกรรม
- ง. กฎหมายการสร้างอาคาร การต่อเติมอาคารและสิ่งแวดล้อม

5.เกรียงไกร มาจากครอบครัวการเกษตรที่มีฐานะดีมาก ทางบ้านมีสวนทุเรียน เงาะ มังคุด ประมาณ 200 ไร่ บางปีราคาผลไม้ตกต่ำมาก เกรียงไกรจบคณะอุตสาหกรรมเกษตรจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กำลังตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพ นักเรียนคิดว่าเกรียงไกรน่าจะทำงานอะไรจึงสอดคล้องกับอาชีพ

- Ⓒ ก. ประกอบอาชีพส่วนตัว แปรรูปผลไม้เพื่อจำหน่าย
- Ⓒ ข. สมัครทำงานในธุรกิจเอกชน เช่น โรงงานแปรรูปผลไม้
- Ⓒ ค. สมัครเข้าทำงานสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นครูสอนเกี่ยวกับการแปรรูปผลไม้
- Ⓒ ง. สมัครเข้าทำงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เผยแพร่ความรู้เรื่องการแปรรูปผลไม้

เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบ Realistic

เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับบุคลิกภาพ Realistic บุคลิกแบบจริงจัง ไม่คิดฝัน นิยมความจริง ละสิ่งที่เป็นรูปธรรม เป็นวัตถุที่จับต้องได้ (The Realistic Type)

ผู้ที่ประกอบอาชีพกลุ่มนี้ ต้องมีความสนใจทางช่างชอบทำงานกับวัตถุเครื่องจักรพึงพอใจกับกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นรูปร่างเด่นชัดมีกฎเกณฑ์และระบบที่แน่นอน รวมถึงกิจกรรมประเภทที่ต้องสัมผัสและต้อง ได้เป็นอาชีพที่เน้นการจัดการกับเครื่องมือ เครื่องจักรกล กิจกรรมทางการเกษตร ไฟฟ้า เน้นความชำนาญทางช่างมากกว่ากิจกรรมพบปะสังสรรค์

โดยทั่วไป ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบนี้จะชอบกิจกรรมที่ใช้กำลังชอบทำงานอยู่กลางแจ้ง กิจกรรมที่ไม่สลับซับซ้อน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของ เช่น เครื่องจักรกล ชาติทักษะทางภาษา ชาติทักษะในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล หลีกเลียงกิจกรรมที่ต้องเข้าสังคมกับบุคคลอื่น ค่อนข้างก้าวร้าว มีลักษณะความเป็นชาย มีค่านิยมทางการเมืองและเศรษฐกิจในรูปแบบที่มีระบบแบบแผนยึดถือประเพณีนิยม นิยมสิ่งที่เป็นรูปธรรมและลักษณะภายนอกของบุคคล เช่น เงิน อำนาจ สถานภาพ

ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ มีความเป็นผู้ใหญ่ มีความอดทนบีบบั่น มีความบากบั่น กล้าแสดงผลงาน ชาติทักษะในการสร้างสัมพันธภาพทางสังคม

การประเมินตนเอง มีความเป็นผู้นำต่ำ มีทักษะในการสื่อสารต่ำ มีสุนทรีย์ต่ำ

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ	สาขาวิชาที่อาจเลือกศึกษา ได้แก่
วิศวกร (โยธา เกษตรกรรม เครื่องกล อุตสาหกรรม)	ศึกษาศาสตร์ วิศวกรรม
ช่างเทคนิค	เทคโนโลยีการเกษตร / สัตวศาสตร์
ช่างฝีมือ	วิศวกรรม อุตสาหกรรม
ผู้ควบคุมการตั้งวิชน	ศิลปศึกษา อุตสาหกรรมศิลป์
ผู้ควบคุมการจราจรทางอากาศ	ดุริยางคศิลป์
นักบิน	วิศวกรรมเกษตรกรรม / เครื่องกล โยธา
เกษตรกรรม	อุตสาหกรรม
นักกีฬา	เกษตรศาสตร์ / ศึกษาศาสตร์
ประมง	วนศาสตร์
สัตวแพทย์	ประมง
ผู้จัดการโรงแรม	ศึกษาศาสตร์ / สัตวแพทย์
ผู้สอนพิเศษศึกษา	ศึกษาศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)
ผู้ฝึกนักศึกษา	ศิลปศึกษาศาสตร์
นักสายงานเบ็ดเตล็ด	
เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร	
สถาปนิก	
นักอุตสาหกรรมเกษตรกรรม	

ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ ชุดที่ 1

ตอนที่ 1.3 ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ กลุ่ม Investigative หัวเรื่อง

1.3.1 นักเทคนิคการแพทย์

1.3.2 นักวิทยาศาสตร์

1.3.3 นักธรณีวิทยา

1.3.4 แพทย์

1.3.5 เกษัชกร

1.3.6 เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับบุคลิกภาพ แบบ Investigative

แนวคิด

1. อาชีพนักเทคนิคการแพทย์ หรือ พนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ มีความสำคัญแขนงหนึ่งในวงการแพทย์ มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ไม่ยิ่งหย่อนกว่างานแขนงอื่นๆ ในวงการแพทย์ เพราะถ้านักเทคนิคการแพทย์ทำงานผิดพลาดอาจจะเป็น อันตรายต่อชีวิตคนไข้

2. อาชีพนักวิทยาศาสตร์ หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถทางวิทยาศาสตร์โดยเฉพาะแขนงใดแขนงหนึ่ง เช่น นักฟิสิกส์ นักเคมี หรือนักชีววิทยา

3. อาชีพนักธรณีวิทยา คือ ทำหน้าที่สำรวจเพื่อทำแผนที่ของ โลกเสาะหาแหล่งน้ำบาดาล และแหล่งเชื้อเพลิงธรรมชาติ รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติ พลังน้ำ ความร้อนภายในโลก

4. อาชีพแพทย์ คือ ผู้ให้บริการทางการแพทย์และอนามัยแก่ชุมชน เพื่อบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพและป้องกันโรคต่างๆ ไปโดยถูกต้องเหมาะสม

5. อาชีพเกษัชกร คือ ทำงานเกี่ยวกับการปรุงยา จ่ายยาและสิ่งที่เกี่ยวข้องตามใบสั่งหรือตามสูตร เตรียมหรือควบคุมการผลิตยา

วัตถุประสงค์

1. หลังจากศึกษาเรื่อง “นักเทคนิคการแพทย์” แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับนักเทคนิคการแพทย์ได้ถูกต้อง

2. หลังจากศึกษาเรื่อง “นักวิทยาศาสตร์” แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับนักวิทยาศาสตร์ได้ถูกต้อง

3. หลังจากศึกษาเรื่อง “นักธรณีวิทยา” แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับนักธรณีวิทยาได้ถูกต้อง

4. หลังจากศึกษาเรื่อง “แพทย์” แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับแพทย์ได้ถูกต้อง

5. หลังจากศึกษาเรื่อง “เภสัชกร” แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเภสัชกรได้ถูกต้อง

นักเทคนิคการแพทย์-รังสีเทคนิค

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ | หลักสูตรการศึกษา | รายได้และการทำงาน | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

อาชีพ นักเทคนิคการแพทย์ – นักรังสีเทคนิค หรือ พนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. พนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ระดับหัวหน้า หรือผู้ควบคุม มีวิทยฐานะชั้นปริญญา
2. พนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ ระดับผู้ช่วย มีวิทยฐานะชั้นประกาศนียบัตร ลักษณะโดยทั่วไป ของงานอาชีพพนักงาน วิทยาศาสตร์การแพทย์ มีสังเขปดังนี้

ทำงานด้านการตรวจสอบในห้องปฏิบัติการ ที่เกี่ยวกับวงการแพทย์เพื่อเป็นแนวทางช่วยแพทย์ในการรักษาพยาบาลผู้ป่วย ให้ได้ผลดีและถูกต้องยิ่งขึ้น

ตรวจสอบตัวอย่างที่ได้จากร่างกายของคนไข้ เช่น ปัสสาวะ เลือด ของเหลวจาก ไชสันหลัง น้ำย่อยในกระเพาะอาหารเพื่อให้ทราบ ถึงสารที่เกิดขึ้นและปริมาณของสาร ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้ภายในร่างกายคนไข้

ตรวจสอบเกี่ยวกับเชื้อรา เชื้อแบคทีเรีย มีการเพาะเชื้อ จากตัวอย่างเลือกเครื่องมือที่เหมาะสมและใช้วิธีการตรวจสอบแบบมาตรฐาน

ตรวจสอบชิ้นเนื้อ หาสภาวะทางพยาธิวิทยา และรายงานสิ่งที่พบให้นักพยาธิวิทยาทราบ หรืออาจจะช่วยนักพยาธิวิทยาในการผ่าตัดศพ ทำงานด้วยการใช้รังสีในการตรวจรักษา วินิจฉัย และวิจัยเกี่ยวกับโรคต่างๆ

อาชีพ พนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ มีความสำคัญแขนงหนึ่งในวงการแพทย์ และมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าแขนงอื่นๆ ในวงการแพทย์ด้วยกัน เพราะแพทย์ผู้ให้การรักษายะพิจารณาไปตามผลการตรวจพบโดยพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ ซึ่งเป็นผู้ตรวจและรายงานให้แพทย์ทราบ หากพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์คนใดรายงานผลผิดพลาดผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น อาจจะเป็นอันตรายต่อชีวิตคนไข้

หน้าที่การงานของพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ คือ ทำงานในห้องปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับวงการแพทย์อยู่ตลอดเวลา

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

นักศึกษาที่ต้องการประกอบอาชีพเป็น พนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ ก่อนที่จะทำการตัดสินใจเลือก ควรจะได้พิจารณาและสำรวจตนเองเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้

1. บุคลิกภาพของผู้ประกอบอาชีพ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ หรือนิสัยใจคอ ควรเป็นผู้ที่มีความสุขุมรอบคอบ เยือกเย็น มีความขยันหมั่นเพียร รักความเป็นระเบียบ และมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง เช่น ไม่รายงานผลไปตามความเป็นจริงแล้วผลเสียที่เกิดขึ้นยอมเป็นภัยต่อชีวิตคนไข้อย่างแน่นอน และ จะต้องเป็นผู้ที่มีความอดทนอย่างมาก เพราะการทดสอบบางอย่างต้องใช้เวลารอคอยผลของปฏิกิริยา หรือบางครั้งอาจเกิดความล้มเหลว จำเป็นต้องทำกันใหม่

2. ความสามารถของผู้ประกอบอาชีพ เชื่อว่าทุกคนสามารถทำงานทางด้านนี้ หากมีความสนใจ และพยายามที่จะทำ ทั้งนี้ต้องอาศัยเวลาที่จะฝึกฝนหาความชำนาญต่อไป ผู้ที่มีความสนใจก็จะทำงานได้รวดเร็วและได้ผลดีกว่าผู้ที่มีความสนใจน้อย

3. สุขภาพและฐานะการเงิน ถ้าไม่พิการไม่เป็นโรคติดต่อ ก็ไม่มีปัญหาอะไร ส่วนฐานะการเงินนั้นการศึกษาทางด้านนี้ ไม่มีค่าใช้จ่ายพิเศษมาก ฉะนั้นจึงไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นผู้มีฐานะการเงินดีจึงจะศึกษาได้ แต่ทั้งนี้การใช้จ่ายขึ้นอยู่กับตัวบุคคลนั้น ๆ

หลักสูตรการศึกษา

การศึกษาในหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเทคนิคการแพทย์และรังสีเทคนิคนี้ ต้องอาศัยพื้นฐานความรู้และความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ตลอดจนภาษาอังกฤษ เป็นส่วนมาก ดังนั้นผู้ที่เลือกเรียนวิชานี้ต้องมีความสนใจทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ และพร้อมที่จะเสียสละเพื่อประโยชน์สุขของผู้ป่วยเป็นสำคัญ นอกจากนี้จะต้องเป็นผู้มีความขยันหมั่นเพียร เอาใจใส่ในการศึกษาอย่างมาก จึงจะสามารถศึกษาสำเร็จตามหลักสูตรได้

วิชาชีพเทคนิคการแพทย์และรังสีเทคนิคนี้ ใช้เวลาในการศึกษาทั้งหมด 4 แ โดยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ

ระยะแรกจะเป็นการศึกษาวิชาวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานต่างๆ เช่น ชีววิทยา เคมี ฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ เป็นต้น

ระยะสองเป็นการศึกษาเกี่ยวกับอาชีพ โดยจะต้องศึกษาทั้งในภาคทฤษฎีและปฏิบัติในห้องปฏิบัติการทดลอง

รายได้และการทำงาน

รายได้ของนักเทคนิคการแพทย์-นักรังสีเทคนิค และพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์นี้ ขึ้นอยู่กับการเลือกแหล่งงานที่ประกอบอาชีพ เข้ารับราชการตามหน่วยงานต่าง ๆ

ผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) จะได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนระดับ 3 ชั้น 6,380 บาท

ถ้าเข้าทำงานในรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานเอกชนก็จะได้รับค่าตอบแทนที่สูงกว่าโอกาสความก้าวหน้าในอาชีพผู้สำเร็จหลักสูตร การศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพได้ทั้งของภาครัฐ เอกชน และประกอบอาชีพส่วนตัว เช่น

1. ปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการชั้นสูงตรในโรงพยาบาล สถานพยาบาล หน่วยงานสาธารณสุขต่าง ๆ เช่น กรมวิทยาศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข สถาบันทางการแพทย์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ สภากาชาดไทย และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นต้น โดยทำการตรวจสิ่งต่างๆ ที่ได้จากผู้ป่วยโดยอาศัยเทคนิคต่างๆ และเครื่องมือวิทยาศาสตร์เพื่อประกอบ การวินิจฉัยโรค ตลอดจนติดตามผลการรักษา
2. เป็นอาจารย์สอนในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ
3. ทำงานในสถาบันหรือศูนย์ค้นคว้า วิจัยทางการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพต่าง ๆ
4. ทำงานในบริษัทหรือดำเนินกิจการเกี่ยวกับการจัดจำหน่ายหรือซ่อมแซมเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการตรวจทางห้อง ปฏิบัติการบันสูงตร หรือเครื่องมือทางรังสี
5. เป็นบุคลากรที่ทำงานด้านรังสีในสถาบันอุดมศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

แนวทางก้าวหน้าเพื่อเพิ่มวิทยฐานะความรู้ของพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ระดับหัวหน้า และระดับผู้ช่วยนั้นนอกจากออกไปประกอบอาชีพแล้ว ยังสามารถศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท สาขาวิชาต่างๆ ในคณะแพทยศาสตร์ เช่น สาขาจุลชีววิทยา ปรสิตวิทยา และศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าปริญญาทั้งในประเทศและต่างประเทศ

1. อาชีพนักเทคนิคการแพทย์ – รังสีเทคนิค หรือ เจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.alumni.kku.ac.th/guidance/career/care.htm>
- <http://www.bunditcenter.com/articles.php?articleId=13>

แบบฝึกหัดชุดที่ 1.3.1 นักเทคนิคการแพทย์-รังสีเทคนิคหรือเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์ แสดง
ทั้งหมด 5 ข้อ

1. นักเทคนิคการแพทย์มีโอกาสเลือกทำงานในบริษัทเอกชน จะเป็นบริษัทตามข้อใด

- ก. บริษัทจัดจำหน่ายอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน
- ข. บริษัทจัดจำหน่าย ซ่อมแซมอุปกรณ์ชั้นสูงตร หรือเครื่องมือทางรังสี
- ค. บริษัทจัดจำหน่าย ซ่อมแซม อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และเครื่องพิมพ์
- ง. บริษัทจัดจำหน่าย ซ่อมแซมอุปกรณ์เครื่องมือทางการแพทย์ สาขาต่างๆ

2. นักเทคนิคการแพทย์มีโอกาสเลือกทำงานได้หลายที่ ข้อใดคือที่ทำงานของนักเทคนิคการแพทย์

- ก. ปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการชั้นสูงตรโรคในโรงพยาบาล
- ข. ปฏิบัติงานในส่วนประชาสัมพันธ์ของโรงพยาบาล
- ค. ปฏิบัติงานในห้องตรวจรักษาฟันในโรงพยาบาล
- ง. ปฏิบัติงานในห้องจ่ายยาในโรงพยาบาล

3. ลักษณะของงานอาชีพนักเทคนิคการแพทย์ คือข้อใด

- ก. ทำงานด้านการตรวจสอบในห้องปฏิบัติการ ตรวจสอบตัวอย่างที่ได้จากร่างกายคนไข้
- ข. ทำการตรวจสอบร่างกายคนไข้ เพื่อรักษาความผิดปกติที่เกิดขึ้นกับร่างกายและจิตใจ
- ค. วิจัย พัฒนา วิเคราะห์ส่วนประกอบทางเคมี นำมาใช้งานอุตสาหกรรม
- ง. ประงษา หรือจ่ายยาตามใบสั่ง หรือตามสูตร ควบคุมการผลิตยา

4. อาชีพนักเทคนิคการแพทย์ มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์มาก ไม่ยิ่งหย่อนกว่าแขนงอื่นๆ ในวงการ
แพทย์ เหตุผลข้อใดถูกต้องที่สุด

- ก. เพราะนักเทคนิคการแพทย์ ต้องขยัน สุขุม รอบคอบ ซื่อสัตย์ต่อตนเอง
- ข. เพราะแพทย์ผู้ให้การรักษายะพิจารณาไปตามผลการตรวจพบโดยนักเทคนิคการแพทย์
- ค. เพราะนักเทคนิคการแพทย์ต้องเก่งภาษาอังกฤษ และเป็นผู้เสียสละ
- ง. เพราะนักเทคนิคการแพทย์มี 2 ระดับ ปริญญา และระดับ ประกาศนียบัตร

5. นักเรียนอยากเป็นนักเทคนิคการแพทย์ ควรเลือกเรียนแผนการเรียนใดในระดับ ม. ปลาย

- ๐ ก. ศิลป์-ภาษา
- ๐ ข. ศิลป์ - คำนวณ
- ๐ ค. สามัญ-อาชีพ
- ๐ ง. วิทยาศาสตร์

นักวิทยาศาสตร์

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ | การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ |
ความต้องการแรงงาน | ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

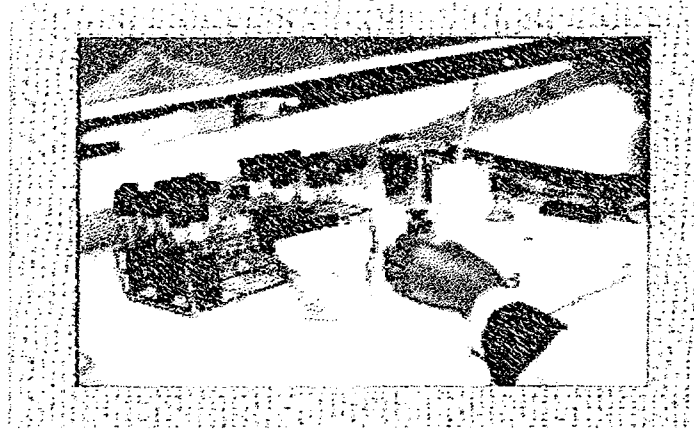
นักวิทยาศาสตร์ หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถและเชี่ยวชาญงานด้านสาขาต่าง ๆ ทางวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะ ฉะนั้นผู้ที่ทำงานในด้านนี้ จึงเป็นผู้ที่มีความสามารถเฉพาะตัวในวิทยาศาสตร์สาขาใดสาขาหนึ่ง เช่น เป็นนักฟิสิกส์ นักเคมี หรือนักชีววิทยา ซึ่งแต่ละสาขาเหล่านี้ยังมีแขนงย่อย ๆ ไปอีก ผู้ปฏิบัติงานในอาชีพเหล่านี้ อาจสรุปได้ว่าต้องปฏิบัติงานดังต่อไปนี้

1. นักวิทยาศาสตร์สาขาฟิสิกส์ ต้องศึกษาเกี่ยวกับการสอบสวนปรากฏการณ์ทาง ฟิสิกส์ ทำงานวิจัย ทดสอบ ทดลอง และวิเคราะห์เพิ่มนำกฎทางฟิสิกส์ในแขนงต่าง ๆ ที่ตนถนัดและเชี่ยวชาญในแขนงใดแขนงหนึ่ง เช่น กลศาสตร์ ความร้อน แสง เสียง ไฟฟ้า แม่เหล็กอิเล็กทรอนิกส์ อะตอม และนิวเคลียร์ มาใช้ในงานอุตสาหกรรมทางการแพทย์ และงานด้านอื่น ๆ ซึ่งมีชื่อเรียกเฉพาะตามงานที่ทำ

2. นักวิทยาศาสตร์สาขาเคมี ต้องศึกษาและปฏิบัติงานด้านวิจัย พัฒนา ทดสอบ ทดลอง และวิเคราะห์ ส่วนประกอบและ การเปลี่ยนแปลงอันเกิดขึ้นได้ของสารในทางเคมีในแขนงใดแขนงหนึ่ง เช่น อินทรีย์เคมี อนินทรีย์เคมี และชีวเคมี เพื่อนำมาใช้งาน ทางอุตสาหกรรมทางการแพทย์ การเกษตร และงานด้านอื่น ๆ ซึ่งมีชื่อเรียกเฉพาะตามงานที่ทำ

3. นักวิทยาศาสตร์สาขาชีววิทยา ต้องศึกษาปฏิบัติงานวิจัยในแขนงวิชาชีววิทยา สัตวแพทย์ พฤษศาสตร์ และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกันในห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ หรือโดยการปฏิบัติงานในสนาม แล้วนำสิ่งที่ค้นพบต่างๆ มาใช้สำหรับป้องกันโรค หรือบำรุงรักษา และส่ง

เสริมสุขภาพอนามัยให้แก่ชีวิต สัตว์และพืช รวมถึงการศึกษาเกี่ยวกับกำเนิดพัฒนาการ โครงสร้างสรีรวิทยา การกระจายกรรมพันธุ์ สิ่งแวดล้อม ความสัมพันธ์ภายในระหว่างกัน การจัดประเภทและรูปการมูลฐานของชีวิตพืชและสัตว์ การศึกษากรรมวิธีทางเคมีที่เกี่ยวกับสัตว์และพฤกษชาติ และการนำสิ่งที่ค้นพบต่างๆ มาใช้แก้ปัญหาลักษณะเกี่ยวกับการรักษาโรค งานทาง อุตสาหกรรม และงานอื่น ๆ

คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ

นักศึกษาที่ต้องการศึกษาวิชาวิทยาศาสตร์ให้บังเกิดผลสำเร็จสมประสงค์และสามารถนำวิชาชีพนี้ไปประกอบอาชีพ ให้บังเกิดผลดีได้ ควรจะพิจารณาและคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้

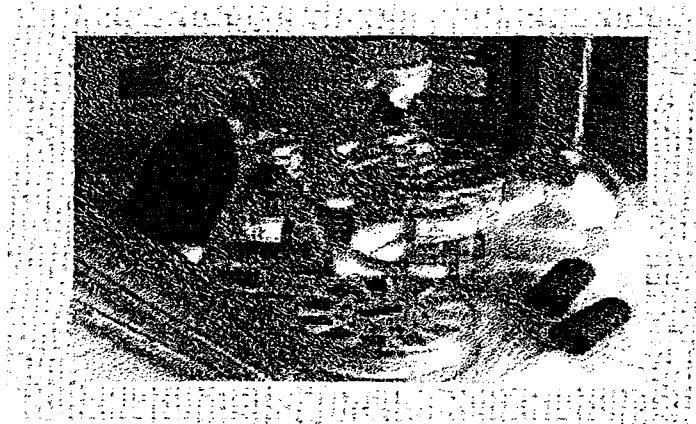
1. ควรเป็นผู้มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์เบื้องต้นเป็นอย่างดี โดยเฉพาะวิชาฟิสิกส์ ชีววิทยา และเคมี เนื่องจากจะต้องใช้วิชาเหล่านี้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อไป
2. ควรเป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ ช่างซักถาม มีเหตุผล สนใจและมีพื้นความรู้ทางคณิตศาสตร์ และสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างชัดเจนและกะทัดรัด
3. ควรเป็นผู้มีร่างกายแข็งแรง อดทน สามารถปฏิบัติงานได้ดีทั้งในขณะที่อยู่ใน ห้องปฏิบัติการและงานสนาม
4. ควรเป็นผู้มีความสามารถพิเศษในการสังเกต มีความกระตือรือร้น คิดอะไรมีระบบ มีระเบียบ มีความอดทน และสามารถรู้วิธีแสดงผลการค้นคว้าออกมาได้ง่าย และชัดเจนทั้งการพูดและเขียน

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

นักวิทยาศาสตร์ผู้ที่ประสงค์จะเป็นนักวิทยาศาสตร์ เมื่อศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต้องศึกษาในโปรแกรมทางวิทยาศาสตร์ และเข้าศึกษาต่อในคณะวิทยาศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน การศึกษาในระดับปริญญาตรีใช้เวลา 4 ปี เมื่อสำเร็จการศึกษาอาจจะศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ซึ่งใช้เวลาประมาณ 2 ปี และปริญญาเอก อีกประมาณ 3 ถึง 5 ปี

ความต้องการแรงงาน

สถานที่ราชการ เช่น โรงพยาบาล สถานพยาบาล องค์กรหรือสถาบันทางการแพทย์อื่น ๆ ตลอดจน การแพทย์ของเอกชน มีความสนใจและมีความต้องการนักเทคนิคการแพทย์และนักรังสีเทคนิคเป็นจำนวนมาก จะเห็นได้จากจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาแต่ละปีไม่เพียงพอกับความ ต้องการของหน่วยงานต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องผลิตอีกระดับหนึ่งขึ้นคือ ระดับพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ ซึ่งใช้เวลาอบรมเพียง 2 เท่านั้น ทั้งนี้เพื่อขจัดปัญหาการขาดแคลนเจ้าหน้าที่ที่ทำงานเกี่ยวกับอาชีพนี้ทั้งในโรงพยาบาล ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.bunditcenter.com/articles.php?articleId=15>
- <http://www.alumni.kku.ac.th/guidance/career/>

แบบฝึกหัดชุดที่ 1.3.2 นักวิทยาศาสตร์ แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1. นักวิทยาศาสตร์ หมายถึงบุคคลที่มีความสามารถ และเชี่ยวชาญงานด้านสาขาต่างๆ ทางวิทยาศาสตร์ นักเรียนคิดว่ามีสาขาตามข้อใดถูกต้องที่สุด

- ก. สาขาฟิสิกส์ สาขาเคมี สาขาชีววิทยา
- ข. สาขานิเวศลิษฐ์ สาขาเคมี สาขาชีววิทยา
- ค. สาขาฟิสิกส์ สาขาชีวเคมี สาขาชีววิทยา
- ง. สาขาฟิสิกส์ สาขาเคมี สาขาพฤกษศาสตร์

2. นักวิทยาศาสตร์สาขาเคมี ทำงานตามข้อใด

- ก. ศึกษา ทดลองวิจัย ทางอินทรีย์เคมี อนินทรีย์เคมี และชีวเคมี
- ข. ศึกษากำเนิด พัฒนาการ โครงสร้าง สรีรวิทยา การกระจายพันธุ์
- ค. ปฏิบัติงานในห้องทดลอง หรือในสนาม นำสิ่งค้นพบใช้ป้องกันโรค
- ง. ทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสง เสียง ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ อะตอม นิเวศลิษฐ์

3. ถ้าอยากเป็นนักวิทยาศาสตร์ ต้องเลือกเรียนแผนการเรียนใดในระดับ ม.ปลาย

- ก. แผน วิทย์ - คณิต
- ข. แผนศิลป์ - ภาษา
- ค. แผนศิลป์- คำนวณ
- ง. แผน สามัญ - อาชีพ

4. นักเรียนคิดว่านักวิทยาศาสตร์ควรมีคุณสมบัติตามข้อใดถูกต้องที่สุด

- ก. ควรเป็นผู้มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์เบื้องต้นเป็นอย่างดี ช่างสังเกต มีเหตุผล
- ข. ควรเป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถถ่ายทอดความคิดมาเป็นภาพได้
- ค. ควรเป็นผู้มีร่างกายแข็งแรง อดทน ชอบธรรมชาติ รักอิสระ เมตตาต่อสัตว์
- ง. ควรเป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ สนใจการแปรรูปอาหาร

5. นักวิทยาศาสตร์สาขาฟิสิกส์ ทำงานตามข้อใด

- ก. ศึกษา ทดลองวิจัย ทางอินทรีย์เคมี อนินทรีย์เคมี และชีวเคมี
 - ข. ศึกษากำเนิด พัฒนาการ โครงสร้าง สรีรวิทยา การกระจายพันธุ์
 - ค. ปฏิบัติงานในห้องทดลอง หรือในสนาม นำสิ่งค้นพบใช้ป้องกันโรค
 - ง. ทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสง เสียง ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ อะตอม นิวเคลียร์
-

นักธรณีวิทยา

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ | การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ
 สถานที่เปิดสอน | โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ | ความต้องการแรงงาน | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

นักธรณีวิทยา คือ ผู้ที่ทำหน้าที่สำรวจเพื่อทำแผนที่ธรณีวิทยาของโลกและเสาะหาแหล่งแร่ แหล่งน้ำบาดาลและแหล่งเชื้อเพลิงธรรมชาติ รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติ พลังน้ำ ความร้อนภายในโลก และศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงความเป็นไปของโลก ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของโลก ที่มองเห็นได้และมองไม่เห็นรุนแรงและไม่รุนแรง เช่น การระเบิดภูเขาไฟ แผ่นดินไหว การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำทะเล การเคลื่อนไหวของเปลือกโลก

นอกจากนี้งานของนักธรณีวิทยายังได้ขยายกว้างขวางออกไปอีก โดยการศึกษาและวิเคราะห์วิจัยสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์อยู่ทุกวัน เช่น การสำรวจวิเคราะห์อากาศเสีย น้ำเน่า วิเคราะห์น้ำทะเลและวิจัยน้ำในลำน้ำที่มีตะกั่วปนอยู่ ซึ่งจะทำให้เป็นพิษ เป็นอันตรายต่อมนุษย์ จึงเห็นได้ว่างานด้านธรณีวิทยานั้นมีขอบข่ายกว้างขวางมากทีเดียวแทบกล่าวได้ว่านักธรณีวิทยานั้นมองโลกได้ทะลุปรุโปร่ง สามารถบอกได้ว่าส่วนไหนของโลกเป็นอย่างไร ภูเขาถูกโคมิแร่ชนิดไหน นักธรณีวิทยา จึงมีความสำคัญมากจนมีผู้กล่าวว่า ถ้าหากประเทศไทยเราไม่มีนักธรณีวิทยาแล้ว

ปานนี้ถนนสายต่าง ๆ ทั่วประเทศคงจะสร้างด้วย แร่ธาตุที่มีคุณค่าหรือไม่ เรื่องนี้ก็ต้องอาศัยนักธรณีวิทยาเช่นกัน

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

นักศึกษาหรือผู้ที่ต้องการจะศึกษาวิชาเกี่ยวกับธรณีวิทยาให้บรรลุตามประสงค์และสามารถจะนำวิชานี้ไปประกอบอาชีพให้บังเกิดผลดีแก่ตนและประเทศชาติ ควรจะมีคุณสมบัติดังนี้

1. มีจิตใจมั่นคงไม่ทอดง่าย ชอบท่องเที่ยวผจญภัย ทนต่อความลำบากในท้องถิ่นที่ห่างไกลกันดาร กิจอยู่ง่ายมีความคิดริเริ่ม มีการตัดสินใจและแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างรวดเร็ว
2. ต้องมีความขยันขันแข็ง บำเพ็ญตนเป็นหัวหน้าหรือผู้นำที่ดี และเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูกน้องได้บังคับบัญชาในทางที่ถูก เพราะการเดินทางสำรวจธรณีวิทยาในป่าเขาอันเต็มไปด้วยอันตรายรอบด้าน บางครั้งต้องขึ้นเขา ใต้เขา ลงท้ายต้องผจญกับสัตว์ร้ายนานาชนิด เช่น เสือ ช้างป่า งูพิษ เป็นต้น เหล่านี้ทำให้ผู้ได้บังคับบัญชาหรือแม้แต่ลูกหาบ ไม่กล้าเดินทางสืบหน้าต่อไป บางครั้งถึงกับต้องใช้กำลัง ดังนั้น นักธรณีวิทยาจะต้องมีลักษณะของผู้นำเพื่อแก้ไขหรือตัดสินใจในเหตุการณ์เฉพาะหน้าที่เกิดขึ้น
3. ควรเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องเครื่องมือในการสำรวจธรณี หรือเครื่องยนต์กลไกบ้างและควรขับรถเป็นด้วยบางครั้งต้องขี่ช้างเพราะรถเข้าไม่ถึง
4. ต้องมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง ควรออกกำลังกายอยู่เสมอ มีความรู้ และรู้จักป้องกันตัวในเมื่อเจ็บป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ เพราะบางครั้ง ร่างกายปรับตัวไม่ทันด้วยอากาศเปลี่ยนแปลง บางครั้งต้องผจญภัยในป่า บางครั้งถึงกับต้องอดข้าว เนื่องจากเสบียงอาหารหมด เนื่องจากการเดินทาง ที่แสนจะยากยิ่งไม่สามารถไปถึงจุดนัดพบได้ตามกำหนด ต้องกินรากไม้ ใบไม้ ทั้งต้องทนต่อความหนาวเย็นในภูเขาสูง นักธรณีวิทยาจึงต้องมีความแข็งแรงอดทน5. ต้องมีความจำที่ดีและช่างสังเกตสามารถนำข้อสังเกตไปเปรียบเทียบอธิบายให้เหตุผลได้

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

1. สำเร็จประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ

2. ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยหลักสูตร 4 ปี ได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วทบ.)

สาขาธรณีวิทยา

สถาบันที่เปิดสอน

1. แผนกวิชาธรณีวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. สาขาเทคโนโลยีธรณี คณะเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. สาขาธรณีวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ

หน่วยงานที่นักธรณีวิทยาสามารถทำงานได้นั้นมีอยู่กว้างขวาง แต่สิ่งที่นักธรณีวิทยาควรจะมีก็คือ ความอดทนเพราะในการปฏิบัติของ นักธรณีวิทยานั้น นอกจากการปฏิบัติในสำนักงานแล้ว ยังต้องปฏิบัติงานในภาคสนาม หมายถึง การสำรวจแหล่งน้ำบาดาล น้ำมัน แหล่งแร่ต่าง ๆ เป็น โดยต้องออกปฏิบัติงานตามภูเขา ท้องทะเล หรือพื้นราบแล้วแต่กรณี ซึ่งในบางครั้งอาจไม่ได้หยุดงานตามวันเวลาที่กำหนดไว้ก็ได้ ขึ้นอยู่กับหัวหน้าคณะ จะเห็นความแนวทางในการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จวิทยาศาสตร์แผนกวิชาธรณีวิทยานั้นกว้างขวางทั้งในส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงาน เอกชนทั่วไป เช่น กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงอุตสาหกรรม บริษัทเหมืองแร่ เอกชน

อาจารย์มหาวิทยาลัยต่าง ๆ

การไฟฟ้าฝ่ายผลิต

กรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ศูนย์อุตสาหกรรมเหมืองแร่

พลังงานแห่งชาติ

บริษัทเอกชน

การพลังงานทหาร
กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม
กรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ
กรมโยธาเทศบาล
และอื่น ๆ ฯลฯ

แนวทางศึกษาต่อในการเพิ่มวิทยฐานะและความก้าวหน้าของผู้สำเร็จชั้นปริญญาตรีแล้ว ได้แก่ ศึกษาต่อชั้นปริญญาโทและปริญญาเอก ได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ความต้องการแรงงาน

ประเทศไทยมีแหล่งแร่ซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติเป็นจำนวนมาก แต่เรายังขาดนักธรณีวิทยา ซึ่งทำหน้าที่สำรวจหาแหล่งแร่ได้คืนอีกมีใช้น้อย ความต้องการแรงงานด้านนี้จึงยังไม่ถึงจุดอิ่มตัว มหาวิทยาลัยต่าง ๆ น่าจะเร่งผลิตนักธรณีวิทยาให้มากขึ้น โดยเฉพาะในปัจจุบัน ประเทศไทยกำลังตื่นตัวในการค้นหาแหล่งแร่และน้ำมันเชื้อเพลิงอย่างรีบเร่งเพื่อความอยู่รอดของประเทศ โดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจ ซึ่งกำลังทรุดลงทุกขณะ รัฐบาลควรจะให้การสนับสนุนในการผลิตนักธรณีวิทยาอย่างกว้างขวาง

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.bunditcenter.com/articles.php?articleId=13>
- <http://www.alumni.kku.ac.th/guidance/career/care44.htm>

แบบฝึกหัดชุดที่ 1.3.3 อาชีพนักธรณีวิทยา แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1. ถ้าอยากเป็นนักธรณีวิทยา ต้องเลือกเรียนคณะวิชาอะไรในระดับอุดมศึกษา

- ก. คณะเทคโนโลยีการเกษตร
- ข. คณะทรัพยากรธรรมชาติ
- ค. คณะอุตสาหกรรมเกษตร
- ง. คณะวิทยาศาสตร์

2. ข้อใด ไม่ใช่ หน้าที่ของนักธรณีวิทยา

- ก. นักธรณีวิทยา ทำหน้าที่เสาะหาแหล่งแร่ แหล่งน้ำบาดาล
- ข. นักธรณีวิทยา ทำหน้าที่เสาะหาเชื้อเพลิงธรรมชาติ ทรัพยากรธรรมชาติ
- ค. นักธรณีวิทยา ทำหน้าที่วิเคราะห์อากาศเสีย น้ำนํ้า แผ่นดินไหว
- ง. นักธรณีวิทยา ทำหน้าที่ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของโลกด้านกายภาพและเศรษฐกิจ

3. ถ้านักเรียนอยากเป็นนักธรณีวิทยา ต้องเลือกแผนการเรียนใดในระดับ ม.ปลาย

- ก. แผน วิทยาศาสตร์ - คณิต
- ข. แผน ศิลป์ - คำนวณ
- ค. แผน ศิลป์ - ภาษา
- ง. แผน สามัญ - อาชีพ

4. ผู้ที่จะศึกษาเกี่ยวกับธรณีวิทยา ควรมีคุณสมบัติใดบ้าง 1. ชอบท่องเที่ยว ผจญภัย ร่างกายแข็งแรง 2. ขยันขันแข็ง บำเพ็ญตนเป็นหัวหน้าที่ดี ช่างสังเกต 3. ควรมีความรู้เรื่องเครื่องมือในการสำรวจธรณี สามารถขับรถได้ 4. มีความจำดี ช่างสังเกต ไม่ชอบการเป็นผู้นำ

- ก. ข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 4
- ข. ข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3
- ค. ข้อ 1 ข้อ 3 และข้อ 4
- ง. ข้อ 2 ข้อ 3 และข้อ 4

5. ถ้าอยากเป็นนักธรณีวิทยา ต้องเลือกเรียนคณะวิชาอะไรในระดับอุดมศึกษา

- ก. คณะเทคโนโลยีการเกษตร
- ข. คณะทรัพยากรธรรมชาติ
- ค. คณะอุตสาหกรรมเกษตร
- ง. คณะวิทยาศาสตร์

แพทย์

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ | หลักสูตรการศึกษา
รายได้และการทำงาน | โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ | ความต้องการแรงงาน | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

ผู้ประกอบอาชีพแพทย์ คือ ผู้ให้บริการทางแพทย์และอนามัยแก่ชุมชน เพื่อบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพและป้องกันโรคต่างๆ ได้โดยถูกต้องเหมาะสม ด้วยการวินิจฉัยโรค สังเกต และให้การรักษาทางอายุรกรรม และศัลยกรรมในความคิดที่เกื้อหนุน กับร่างกายและจิตใจของมนุษย์ ทำการวินิจฉัย ปัญหาทางการแพทย์ และปฏิบัติงานที่ต้องใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ เพื่อรักษาอาการบาดเจ็บโรคหรือความผิดปกติ โดยทำงานเฉพาะการให้คำแนะนำและการรักษาทางยาหรือทางผ่าตัดเกี่ยวกับโรค หรือความผิดปกติเฉพาะอย่าง ตรวจค้นโรคและความผิดปกติต่างๆ ของมนุษย์เพื่อทราบลักษณะแก่นแท้ สมมติฐานอาการแสดงผลของโรค และความผิดปกตินั้น ๆ แล้วช่วย กำหนดวิธีการรักษาตรวจร่างกายมนุษย์ หรือวัตถุจากร่างกายมนุษย์หรือวัตถุภายนอกอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับทางการแพทย์ เพื่อค้นหาขั้นสุดเหตุของความผิดปกติในร่างกายและทำงานอื่น ๆ ที่ต้องใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ผู้ที่ต้องการประกอบอาชีพ แพทย์ ควรจะสำรวจตนเองว่ามีความเหมาะสมกับอาชีพนี้หรือไม่ เพราะอาชีพแพทย์เป็นอาชีพที่ต้องการผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมหลายประการ เช่น

1. ควรเป็นผู้สนใจและเสียสละต่อเพื่อนมนุษย์และสังคมรอบตัว มีมารยาทดีและสามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลทุกระดับได้เพราะงานของแพทย์เป็นงานที่ต้องพบปะกับผู้คนอยู่ตลอดเวลา ถ้าแพทย์ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับคนไข้ให้ได้การดำเนินการรักษาก็คงจะไม่ได้ผล

2. มีความสนใจวิชาการด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ทั้งนี้เพราะอาชีพแพทย์ในปัจจุบันจะต้องเกี่ยวข้องกับเครื่องมือ เครื่องใช้ที่มีความสลับซับซ้อนมาก นอกจากนี้ยังต้องสนใจและมีความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์ วรรณคดี จิตวิทยา ภาษาอังกฤษ มนุษยวิทยา และหลักเกี่ยวกับมนุษยสัมพันธ์พอสมควร เพราะวิชาการเหล่านี้ช่วยกลมเกลียวอุปนิสัยของแพทย์ ให้เหมาะสมที่จะเป็นผู้นำในชุมชนซึ่งจะต้องพบปะสังสรรค์กับบุคคลต่าง ๆ ไม่เว้นแต่ละวัน

3. ต้องมีความมั่นคงทางอารมณ์และจิตใจ ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ออกกำลังกายเป็นประจำที่จะทำงานหนัก และสามารถอุทิศเวลาของตนให้แก่เพื่อนมนุษย์ได้ทุกโอกาส เพราะการเจ็บป่วยของคนเรานั้นสามารถเจ็บป่วยได้ตลอดเวลาผู้เป็นแพทย์จึงต้องสามารถอุทิศเวลาให้กับผู้ป่วยได้ตลอด

4. ต้องมีความซื่อสัตย์ในวิชาชีพของตนเอง ไม่ใช้ความรู้ทางวิชาการหลอกลวงให้ผู้อื่นหลงเชื่อ กลั่นแกล้งหรือ ทำลายผู้อื่นหรือใช้เครื่องมือสำหรับฆาตกรรม ทั้งนี้เพราะแพทย์มีความรู้ที่จะปกปิดหลักฐานความคิดต่าง ๆ ได้ดีและสนิทมาก ผิดกับฆาตกรทั่วไป

5. ต้องมีฐานะการเงินดีพอสมควร แม้ว่ารัฐบาลจะสนับสนุนการเงินบ้างแล้วก็ตาม แต่กว่าที่จะสำเร็จวิชาการแพทย์มาได้ นักศึกษาจำเป็นต้องซื้อ หรือจัดหาตำราต่างประเทศ เครื่องมือ เครื่องใช้บางอย่าง และเงินใช้จ่ายส่วนตัวอีกด้วย

หลักสูตรการศึกษา

นักศึกษาแพทยศาสตร์ จะใช้เวลาในการศึกษาทั้งหมด 6 ปีด้วยกัน โดยในแต่ละปีจะศึกษาในรายละเอียดของวิชาต่างกัันดังนี้

ในชั้นปีที่ 1 จะศึกษาวิชาพื้นฐานทั่วไป ซึ่งได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ ชีววิทยา ฟิสิกส์ พลศึกษา ภาษาอังกฤษ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ในชั้นปีที่ 2-3 จะศึกษาวิชาพื้นฐานเกี่ยวกับวิชาแพทย์ ซึ่งได้แก่ สรีรวิทยา กายวิภาคศาสตร์ ชีวเคมี เภสัชวิทยา ปรสติวิทยา จุลชีววิทยา และพยาธิวิทยา

ในชั้นปีที่ 4,5,6 เป็นการเรียนในชั้นคลินิก ซึ่งมีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในโรงพยาบาล โดยนักศึกษาจะต้องฝึกปฏิบัติบนหอผู้ป่วยในแผนกต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ กุมารเวชศาสตร์ จิตเวชศาสตร์ รังสีวิทยา ศัลยศาสตร์ สูติศาสตร์นรีเวชวิทยา อายุศาสตร์ เวชศาสตร์ชุมชน วิทยาศาสตร์ วิสัญญีวิทยา จักษุวิทยา โสตศอนาสิก การรังสีวิทยา และศัลยศาสตร์ ออร์โธปิดิกส์ ฯลฯ นอกจากนี้ยังต้องฝึกทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และฝึกทำงานเวชปฏิบัติทั่วไป

รายได้และการทำงาน

ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาแพทยศาสตร์สามารถทำงานโดยใช้วิชาชีพได้หลายหน่วยงานด้วยกัน เช่น รับราชการเป็นแพทย์ประจำโรงพยาบาล ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข หรือหน่วยงานต่างๆ เช่น ในสังกัดกระทรวงกลาโหมในสังกัดกระทรวงมหาดไทย เป็นต้น ทำงานเป็นแพทย์ประจำโรงพยาบาลของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนประกอบธุรกิจส่วนตัว ด้านวิชาชีพ เช่น เปิดคลินิกส่วนตัว เปิดโพลีคลินิก หรือดำเนินการจัดตั้งโรงพยาบาลเอกชนของตนเอง ทำงานนอกเวลาในโรงพยาบาลเอกชนทั่วไป หลังจากเลิกงานประจำแล้ว การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต จากคณะแพทยศาสตร์ของมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยผ่านการสอบคัดเลือกบุคคล เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ตามระเบียบการของทบวงมหาวิทยาลัย หรือคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยต่างๆ สอบคัดเลือกเอง โดยมีรายละเอียดของคุณสมบัติผู้สมัคร การสอบข้อเขียน การสอบสัมภาษณ์ การตรวจร่างกาย และการตรวจสุขภาพจิตที่ต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ

สายงานในอาชีพแพทย์ เมื่อสำเร็จเป็นแพทย์แล้ว แพทย์มีโอกาสที่จะเลือกสายงานในอาชีพแพทย์ที่ตนมีความต้องการได้ตามความสมัครใจ ดังนี้

1. การเลือกศึกษาต่อเพิ่มเติม ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก
2. แพทย์มีโอกาสเลือกเป็นแพทย์ฝ่ายรักษาได้ 2 ประเภท ด้วยกันคือแพทย์ฝ่ายรักษาประเภทแรก จะทำหน้าที่เวชปฏิบัติทั่วไป (General Practitioner) โดยมีหน้าที่ในการรักษาคนไข้ทุกประเภท และถ้าสามารถให้การวินิจฉัย และรักษาเองได้ก็ให้การรักษาไป แต่ถ้าอาการของคนไข้อยู่ในขั้นหนักหรือมีอุปกรณ์การวินิจฉัย หรือให้การรักษาไม่เพียงพอ ต้องส่งคนไข้ไปให้แพทย์เฉพาะโรคนั้น ๆ ตรวจรักษา แพทย์ฝ่ายรักษาอีกประเภท ได้แก่ แพทย์ผู้เชี่ยวชาญโดยเฉพาะ (Specialist) เช่น ศัลยแพทย์ แพทย์ของโรคภายใน แพทย์โรคหัวใจ แพทย์โรคประสาท หรือแพทย์ทางการคลอดและโรคสตรี เป็นต้น แพทย์ดังกล่าว จะต้องได้รับการฝึกฝนและอบรมโดยเฉพาะทางของโรคนั้น ๆ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 3 ปีตามโครงการของแพทยสภา เมื่อจบการฝึกฝนอบรมที่สถาบันการแพทย์ที่คณะแพทยศาสตร์รับรองแล้ว จึงได้รับวุฒิเป็นแพทย์เฉพาะโรค แพทย์เฉพาะโรคส่วนมากจะอยู่ประจำโรงพยาบาลใหญ่ ๆ เพราะการวินิจฉัยและการรักษาที่ทันสมัยนั้น จำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือที่ทันสมัยและอุปกรณ์ที่ละเอียด
3. การเลือกสายงานเป็นแพทย์ฝ่ายป้องกัน แพทย์ประเภทนี้จะต้องเป็นผู้ที่มีความเสียสละอย่างสูงเพราะต้องออกไปทำงาน ในต่างจังหวัดและบางแห่งในท้องถิ่นทุรกันดารเพื่อให้คำแนะนำและการศึกษาแก่ประชาชนที่จะป้องกันโรคและหาวิธีการป้องกันโรคในเขตชุมชนต่างๆ
4. เป็นนักวิจัย ทำงานในสถาบันทางการแพทย์ ซึ่งแพทย์เหล่านี้จะต้องใช้ความรู้ความสามารถของตน ประดิษฐ์คิดค้นวิทยาการทางการแพทย์แบบใหม่ ให้เจริญก้าวหน้าเพื่อประโยชน์แก่มวลมนุษยชาติ
5. เป็นครูแพทย์ การเป็นครูแพทย์นั้น นอกจากจะทำหน้าที่เป็นครูสอนแล้ว ยังจะต้องทำหน้าที่การวิจัยเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ตนเอง ตลอดจนจะต้องบริการคนไข้ในโรงพยาบาลที่คณะแพทยศาสตร์ตั้งอยู่

ความต้องการแรงงาน

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังขาดแคลนแพทย์อยู่เป็นจำนวนมาก เนื่องจากการเพิ่มประชากรกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีต่าง ๆ ทำให้ประชากรมีโอกาสรอดตายสูง และในขณะที่เดียวกันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีก็ทำให้ประชากรมีโอกาสเจ็บป่วยมากยิ่งขึ้น ไม่

ว่าจะเป็นในด้านการเจ็บป่วยทั่วไป หรือเกิดจากอุบัติเหตุ ซึ่งต่างจากจำนวนแพทย์ที่ในแต่ละปีจะมีการเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนน้อยกว่า

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.alumni.kku.ac.th/guidance/career/care/7.htm>
- <http://www.bunditcenter.com/articles.php?articleId=13>

แบบทดสอบชุดที่ 1.3.4 อาชีพแพทย์ แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1.คำกล่าวต่อไปนี้ประโยคใดถูกต้องที่สุด

- ก. นายแพทย์สมศักดิ์ รักษาเฉพาะโรคหัวใจ เพราะทำหน้าที่เวชปฏิบัติทั่วไป (อายุรแพทย์)
- ข. นายแพทย์วิชัย รักษาเฉพาะโรคตา เพราะทำหน้าที่เวชปฏิบัติทั่วไป (อายุรแพทย์)
- ค. แพทย์หญิงสมสุข รักษาเฉพาะฟัน เพราะทำหน้าที่เวชปฏิบัติทั่วไป (อายุรแพทย์)
- ง. แพทย์หญิงปรานี รักษาโรคทุกประเภท เพราะทำหน้าที่เวชปฏิบัติทั่วไป (อายุรแพทย์)

2.บุคคลที่มีความเสียดสต่อเพื่อนมนุษย์และสังคม มีความมั่นคงทางอารมณ์และจิตใจ สนใจทหาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ มีความซื่อสัตย์ต่ออาชีพของตน คือใคร

- ก. นักวิทยาศาสตร์
- ข. แพทย์
- ค. เกษตรกร
- ง. วิศวกร

3.แพทย์ที่ทำหน้าที่วิจัย บริการคนไข้ในโรงพยาบาลที่คณะแพทยศาสตร์ตั้งอยู่ และสอนนักศึกษาแพทย์ด้วย เราเรียกว่า

- ก. แพทย์ฝ่ายป้องกัน
- ข. แพทย์ฝ่ายรักษา
- ค. แพทย์ฝ่ายวิจัย
- ง. แพทย์ที่ทำหน้าที่ครูแพทย์

4. นายแพทย์ที่เชี่ยวชาญเฉพาะทาง (Specialist) เช่น ศัลยแพทย์ แพทย์โรคประสาท แพทย์โรคหัวใจ จัดเป็นแพทย์ประเภทใด

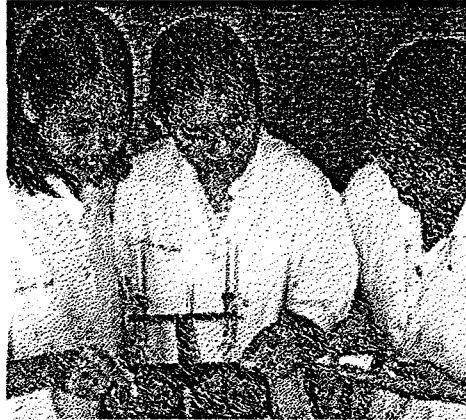
- ก. แพทย์ฝ่ายป้องกัน
- ข. แพทย์ฝ่ายรักษา
- ค. แพทย์ฝ่ายวิจัย
- ง. แพทย์ที่ทำหน้าที่ครูแพทย์

5. หลักสูตรการเรียนแพทย์ ต้องใช้เวลาเรียน 6 ปี คำกล่าวต่อไปนี้ ข้อใดถูกต้องที่สุด

- ก. ชั้นปีที่ 1 และ 2 ศึกษาวิชาพื้นฐานเกี่ยวกับแพทย์
 - ข. ชั้นปีที่ 3 และ 4 ศึกษาวิชาพื้นฐานทั่วไป
 - ค. ชั้นปีที่ 4 ถึง ปีที่ 6 เป็นการเรียนในชั้นคลินิก
 - ง. ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 6 เป็นการเรียนในชั้นคลินิก
-

เภสัชกร

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ | หลักสูตรการศึกษา
รายได้และการทำงาน | ความต้องการแรงงาน | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

แบบฝึกหัด [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

ผู้ประกอบอาชีพเภสัชกรจะต้องทำงานเกี่ยวกับการปรุงยา จำหน่ายและสิ่งที่เกี่ยวข้องตามใบสั่งหรือตามสูตรเตรียมหรือควบคุมการผลิตยา เช่น ยาน้ำ ยาขี้ผึ้ง ยาเม็ดกลม แคปซูล และยาฉีด ตามใบสั่งของแพทย์หรือตามสูตรที่รับรองกันแล้ว ซึ่งแจ้งแก่แพทย์ พยาบาล และผู้ทำงานแขนงอื่น ๆ เกี่ยวกับการแพทย์ เกี่ยวกับยาเคมีภัณฑ์ และการใช้สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ความคุมและจำหน่ายเสพติดให้โทษ ยาพิษ และสารพิษที่ต้องการใช้เพื่อการแพทย์ กิจการในบ้าน อุตสาหกรรมหรือเกษตรกรรม และจำหน่ายสิ่งนั้น ตามกฎข้อบังคับ ทำหน้าที่วิเคราะห์และทดสอบตามปกติ เพื่อทราบชนิด ความบริสุทธิ์ และความแรงของยา จัดระเบียบและควบคุมรักษายาในคลัง ทำบัญชีประจำคลัง โดยแบ่งเป็นหมวดหมู่ เช่น ยาเสพติดให้โทษ ยาอันตราย ยาสามัญ เคมีภัณฑ์ และเครื่องใช้ในการแพทย์ อาจจัดซื้อเวชภัณฑ์ และเคมีภัณฑ์ และสะสมเครื่องใช้ในการแพทย์ไว้จ่ายแก่คนไข้และห้องรักษาโรค อาจทำจำหน่าย และชี้แจงเกี่ยวกับการใช้ผลิตภัณฑ์ เช่น สุขภัณฑ์ เครื่องสำอาง เครื่องเคมีสำหรับเกษตรกรรมและพืชสวน และยาสำหรับสัตว์

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ผู้ที่ต้องการศึกษาวิชาเกี่ยวกับเกษตรกรรมให้บังเกิดผลสำเร็จ และนำความรู้ไปประกอบอาชีพตามความปรารถนาได้เป็นอย่างดี ควรจะพิจารณาคุณสมบัติของตนเองในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านบุคลิกภาพ ควรมีสภาพสมบูรณ์แข็งแรง สามารถอดทนต่อสภาพที่ต้องใช้ความรับผิดชอบอย่างสูง มีความละเอียดรอบคอบเป็นพิเศษ มีจิตใจหนักแน่นซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพ มีอุปนิสัยใจคอกว้างขวาง สามารถปรับตัวให้เข้ากับทุกสภาวะของสังคมได้ และมีมนุษยสัมพันธ์ดีกับคนทั่วไป

2. ด้านความสามารถและความถนัด ความสามารถของเกษตรกรขึ้นอยู่กับความคิดริเริ่ม และความสามารถในการวินิจฉัยพิจารณา เพราะการประกอบอาชีพทางเกษตรกรรมต้องการความสามารถทั้งสองด้านนี้

3. ด้านความสนใจ ตามลักษณะของวิชาชีพนี้ เกษตรกรควรจะสนใจวิทยาการใหม่ ๆ โดยเฉพาะทางด้านเคมีและชีววิทยา นอกจากนี้ควรสนใจสภาวะเศรษฐกิจของชาติอีกด้วย

4. ด้านฐานะการเงินนักศึกษาที่จะเรียนวิชาเกษตรกรรม ควรมีฐานะการเงินดีพอสมควร เพราะในระหว่างการศึกษาจำเป็นต้องซื้อหาตำราต่างประเทศ เครื่องมือและอุปกรณ์บางอย่างที่ใช้ควบคู่กับการเรียน

หลักสูตรการศึกษา

หลักสูตรเกษตรศาสตรบัณฑิต ใช้เวลาในการศึกษา 5 ปี โดยนักศึกษาจะต้องเรียนในหมวดวิชาต่าง ๆ ดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป ประกอบด้วยวิชาในสาขาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์

2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน แบ่งออกเป็น 2 หมวด คือหมวดวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพในวิชาพื้นฐาน เช่น ชีวเกษตรศาสตร์ กายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยา สาธารณสุข หลักการเกิดโรค และจุลชีววิทยา

หมวดวิชาชีพ ประกอบด้วยวิชาต่าง ๆ เช่น เกษษวิเคราะห์ เกษษศาสตร์สัมพันธ์
อาหารเคมีและโภชนาการ บทนำเกษษภัณฑ์
เกษษพฤกษศาสตร์ ชีวเกษษกรรม และเกษษจลนศาสตร์ เกษษเวท เกษษกรรมและการบริหาร
เกษษกิจ เกษษวิทยา และเกษษวิทยาคลีนิก นิติเกษษ และจริย-ธรรมพิษวิทยา เกษษอุตสาหกรรม
การฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพ และเกษษเคมี เป็นต้น

รายได้และการทำงาน

บัณฑิตเกษษกรรม สามารถทำงานได้หลายประเภทด้วยกัน เช่น

1. เกษษกรโรงพยาบาล เป็นเกษษกรประจำในโรงพยาบาล ศูนย์อนามัยแม่และ
เด็กและสถานอนามัย เป็นต้น
2. เกษษกรอุตสาหกรรม เป็นเกษษกรประจำในโรงพยาบาลผลิตยาแผนปัจจุบัน
หรือบริษัทจำหน่ายยาทั้งของรัฐบาลและเอกชน โดยอาจทำหน้าที่
ในแผนกต่าง ๆ ดังนี้
 - 2.1 แผนกผลิต ทำหน้าที่ผลิตยารูปต่าง ๆ วัสดุลาต
 - 2.2 แผนกควบคุมมาตรฐาน ทำหน้าที่ตรวจและควบคุมทั้งวัตถุดิบ และผลิต
ภัณฑ์สำเร็จรูปให้อยู่ในมาตรฐานก่อนสู่ตลาด
 - 2.3 แผนกวิจัย ทำหน้าที่ค้นคว้าเพื่อหายา ตำรับยา เตรียยาที่เหมาะสมและดี
ขึ้น
3. เกษษกรชุมชน เป็นเจ้าของผู้จัดการหรือเกษษกรประจำร้านขายยา

4. เกษตรกรการตลาด ทำหน้าที่แนะนำผลิตภัณฑ์ยาให้แก่ผู้ประกอบการโรคสัตว์สาขาต่าง ๆ เช่น เป็นเกษตรกร ทำงานในตำแหน่งต่าง ๆ ในสำนักงานคณะกรรมการอาหารและเวชภัณฑ์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข สำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค กรมศุลกากร และทำงานในด้านการศึกษา เช่น เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เป็นนักวิจัยหรือเป็นนักวิเคราะห์ให้กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ เป็นต้น

สำหรับรายได้ของเกษตรกรนั้นก็ขึ้นอยู่กับแหล่งงาน และประเภทของงานว่าทำอะไรเช่นรับราชการ ในหน่วยงานของรัฐบาลทำงานในหน่วยงานของเอกชน เช่น โรงงานผลิตยา โรงงานเคมีภัณฑ์ ร้านจำหน่ายยา เป็นต้น จะได้รับเงินตามความสามารถและประสบการณ์ในการทำงาน โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพความก้าวหน้าใน ตำแหน่งหน้าที่ของเกษตรกร สามารถแยกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ความก้าวหน้าในอาชีพ เกษตรกรที่ทำงานในแหล่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการรับราชการ การเป็นเกษตรกรในโรงงานอุตสาหกรรม หรือหน่วยงานเอกชนต่าง ๆ เกษตรกรมีโอกาที่จะเจริญก้าวหน้าในอาชีพโดยการเลื่อนตำแหน่งขึ้นอยู่ในระดับสูง เช่น เป็นหัวหน้ากอง หัวหน้าแผนก ในหน่วยงานราชการหรือการเลื่อนขั้นขึ้นเป็นผู้จัดการฝ่าย ในหน่วยงานเอกชน เป็นต้น ทั้งนี้โอกาสความก้าวหน้าของเกษตรกรจะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับระดับความรู้และประสบการณ์ในการทำงาน

2. ความก้าวหน้าในการศึกษาเกษตรกรที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีสามารถศึกษาต่อได้ในระดับปริญญาโท และปริญญาเอกทั้งในประเทศและต่างประเทศเตรียมตัวเข้าสู่อชีพเกษตรกรจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายวิทยาศาสตร์ ศึกษาต่อคณะเกษตร-ศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน

ความต้องการแรงงาน

งานด้านเกษตรกรรมมีความจำเป็นต่อสุขภาพของมนุษย์เป็นอย่างมาก แม้สถานการณ์การศึกษาต่าง ๆ จะพยายามเร่งผลิตเกษตรกรออก มาสนองความต้องการของสังคม แต่ก็ยังไม่เพียงพอ เพราะอัตราการผลิตไม่สมดุลกับอัตราการเกิดของพลเมือง จึงทำให้ความต้องการเกษตรกรยังมีอยู่อีกมาก

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.alumni.kku.ac.th/guidance/career/care77.htm>
- <http://www.bunditcenter.com/articles.php?articleId=15>

แบบฝึกหัดชุดที่ 1.3.5 เกสักร แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1. นักศึกษาขณะเกสักรรรม ศึกษาเกี่ยวกับ เกสักรวิเคราะห์ ชิวเกสักรรรม เกสักรวิทยากลินิก เราเรียกเขากำลังศึกษาในหมวดวิชา

- ก. หมวดวิชาชีพ
- ข. หมวดวิชาจริยธรรม
- ค. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป
- ง. หมวดวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

2. คำกล่าวต่อไปนี้ ข้อใดคืองานของเกสักรอุตสาหกรรม

- ก. เป็นเกสักรประจำร้านยา
- ข. ผลิตยาต่างๆ สู่ตลาด
- ค. แนะนำผลิตภัณฑ์ยา
- ง. ควบคุมการจ่ายยาในโรงพยาบาล

3. ถ้านักเรียนอยากเรียน คณะเกสักรรรม ต้องเลือกเรียนแผนการเรียนใดในระดับ ม. ปลาย

- ก. แผน สามัญ-อาชีพ
- ข. แผนศิลป์ - ภาษา
- ค. แผน ศิลป์ - คำนวณ
- ง. แผน วิทย์ - คณิต

4. ผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการปรุงยา การควบคุมการผลิตยา จัดระเบียบควบคุมการใช้ยาเป็นคุณสมบัติของใคร

- ก. เภสัชกร
- ข. แพทย์ฝ่ายวิจัย
- ค. แพทย์ฝ่ายรักษา
- ง. นักวิทยาศาสตร์การแพทย์

5. เภสัชกรที่ทำหน้าที่เป็นผู้จัดการหรือเภสัชกรประจำร้านยา เราเรียกว่า

- ก. เภสัชกรโรงพยาบาล
- ข. เภสัชกรอุตสาหกรรม
- ค. เภสัชกรการตลาด
- ง. เภสัชกรชุมชน

เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบ Investigative

บุคลิกภาพแบบที่ต้องใช้หาข้อเท็จจริงและความคิดแบบนักวิชาการ หรือผู้ใช้กิจกรรมทางปัญญาในการแก้ปัญหา และแสวงหาความรู้ (The Investigative Type)

โดยทั่วไป ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบนี้ จะชอบคิด สังเกต วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัยอย่างมีเหตุผล ชอบแก้ปัญหา ชอบใฝ่หาความรู้ มีหลักการ สนใจการจัดระบบ การทดสอบด้านกายภาพ ชีวภาพและปรากฏการณ์ทางธรรมชาติเพื่อจะได้เข้าใจและ ควบคุมปรากฏการณ์นั้น ชอบทำงานที่สลับซับซ้อน ชอบคิดมากกว่าเป็นผู้ลงมือกระทำ ไม่คิดประเพณีนิยม หลีกเลียงงานประเภทค้าขาย การชักชวน การเข้าสังคม และการเลียนแบบ

ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความคิดเห็นรุนแรง มีความบากบั่นอุทิศเวลาให้กับงาน เก็บตัว ไม่ใคร่สนใจสังคม

การประเมินตนเอง มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ไม่ชอบเอาอย่างใครสูง มีความร่าเริงต่ำ

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ	สาขาวิชาที่อาจเลือกศึกษาได้แก่
แพทย์	แพทยศาสตร์ เภสัชศาสตร์ เภสัชศาสตร์
ทันตแพทย์	ทันตกรรม
เภสัชกร	เภสัชศาสตร์ เภสัชศาสตร์ เภสัชศาสตร์
สัตวแพทย์	สัตวศาสตร์ สัตวศาสตร์ สัตวศาสตร์
เจ้าหน้าที่วิทยุสมัครสัมพันธ์	วิทยุสมัครสัมพันธ์ และ วิทยุสมัครสัมพันธ์
เจ้าหน้าที่รังสีเทคนิควิทยา	เทคนิคการแพทย์ และ วิทยาศาสตร์
เจ้าหน้าที่เคมีภัณฑ์	วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์
นักวิทยาศาสตร์ เภสัช, ฟิสิกส์	วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์
นักเคมีวิเคราะห์	วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์
นักวิเคราะห์ หุ่นยนต์คอมพิวเตอร์	คอมพิวเตอร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์
นักอุตุนิยมวิทยา เภสัชศาสตร์ วิทยาศาสตร์	วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์
นักอิเล็กทรอนิกส์	วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์
นักจิตวิทยา นักสังคมศาสตร์	วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์
นักเศรษฐศาสตร์	วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์
นักเขียนงานเขียนสร้างสรรค์	วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์
นักอาชุนิยมวิทยา	วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์
นักโหราศาสตร์	วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์
วิศวกร (เคมี ไฟฟ้า คอมพิวเตอร์)	วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์

แบบทดสอบชุดที่ 1.3.6 แบบทดสอบหลังเรียน เรื่องทักษะการดำรงชีวิตชุดที่ 1

1. ข้อใดแสดงถึงการรู้จักตนเองด้านสติปัญญา

- ก. สุขสันต์เลือกเรียนรัฐศาสตร์ เพราะตนเองและครอบครัวอยากให้เป็นข้าราชการ
- ข. สมพรใช้ภาษาได้ดี น้ำเสียงน่าฟัง ชอบพูดคุย อยากทำงานเป็นนักจัดรายการวิทยุ
- ค. สุพรออกกำลังกาย และค้ำนมเป็นประจำ เพราะอยากสูงพอที่จะสมัครเรียนพยาบาล
- ง. อรุณดีตั้งใจเรียน ศิลป์-ภาษา เพราะมีคะแนนภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษดี

2. ข้อใดแสดงว่าเป็นคนรู้จักตนเองด้านสุขภาพ

- ก. สุขสันต์เลือกเรียนรัฐศาสตร์เพราะตนเองและครอบครัวอยากให้เป็นข้าราชการ
- ข. สมพรใช้ภาษาได้ดี น้ำเสียงน่าฟัง ชอบพูดคุย อยากทำงานเป็นนักจัดรายการวิทยุ
- ค. สุพรออกกำลังกายเป็นประจำ และค้ำนมเพราะอยากสูงพอที่จะสมัครเรียนพยาบาล
- ง. อรุณดีตั้งใจเลือกเรียน ศิลป์ - ภาษา เพราะมีคะแนนภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษดี

3. ผู้ที่เรียนจบสาขาวิศวกรรมเครื่องกล ทำงานตามข้อใด

- ก. จัดระบบวางแผน ควบคุมการผลิต งานเหมืองแร่
- ข. จัดระบบ และควบคุมงานสร้าง ถนน สะพาน ทางรถไฟ
- ค. ออกแบบ ควบคุมการผลิต การติดตั้งระบบไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์
- ง. ออกแบบ ควบคุมการผลิต ติดตั้ง การใช้เครื่องยนต์ เครื่องจักรต่าง ๆ

4. ผู้ที่มีหน้าที่ออกแบบอาคารประเภทต่างๆให้เป็นไปในลักษณะของการประหยัด งดงามและตรงตามเป้าหมายของผู้ใช้อาคาร เป็นคุณสมบัติของอาชีพใด

- ก. จิตรกร
- ข. สถาปนิก
- ค. วิศวกร
- ง. มัณฑนากร

5. ข้อใดคืองานของสัตวแพทย์

- ก. ศึกษาเกี่ยวกับแมลงที่เป็นศัตรูพืช
- ข. ควบคุม การสร้างทางหลวง สะพาน รถไฟ ทำอากาศยาน
- ค. วินิจฉัยโรค ให้ยา ผ่าตัด ศึกษาสาเหตุการเกิดโรคของสัตว์
- ง. วิเคราะห์ ตำรวจ คุณสมบัติของดิน การจำแนกดิน การใช้ปุ๋ย

6. งานที่ต้องรู้ความต้องการของลูกค้า บริการดี ยิ้มแย้มอยู่เสมอ เป็นงานอะไร

- ก. ค้าขาย
- ข. เกษตรกรรม
- ค. อุตสาหกรรมเกษตร
- ง. พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน

7. นักวิชาการเกษตรที่ศึกษาเกี่ยวกับ คุณสมบัติของดิน การสำรวจดิน การจำแนกดิน การใช้ปุ๋ยเราเรียกว่า

- ก. นักกีฏวิทยา
- ข. นักปฐพีวิทยา
- ค. นักสัตวบาล
- ง. นักเคมีการเกษตร

8. ถ้าจะเลือกเรียนวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ในระดับมหาวิทยาลัย ควรมีคะแนนดีในวิชาอะไรในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

- ก. วิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ คณิตศาสตร์
- ข. คอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา
- ค. คณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ
- ง. ภาษาไทย คอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ

9. ผู้ที่มีความเสียสละ มารยาทดี มีมนุษยสัมพันธ์ อดทนต่องานหนัก ไม่ใช้ความรู้ทางวิชาการทำลายผู้อื่น อุทิศเวลาให้ผู้ป่วยคือใคร

- ก. นักวิทยาศาสตร์
- ข. นักประณีตวิทยา
- ค. นักชีววิทยา
- ง. แพทย์

10. การศึกษาต่อสาขามัณฑนศิลป์ในมหาวิทยาลัย ควรมีพื้นฐานจากแผนการเรียนใด

- ก. วิทย์ - คณิต
- ข. ศิลป์ - คำนวณ
- ค. ศิลป์ - ภาษา
- ง. เลือกแผนการเรียนศิลป์ จาก ข้อ ข. หรือ ค. ก็ได้

11. กิจกรรมข้อใดที่แสดงว่านุจรีย์รู้จักสภาพเศรษฐกิจและครอบครัว

- ก. เธอเลือกเรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษา เพราะทางบ้านจะเสียเงินน้อย
- ข. เธอเลือกสอบเข้าสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยวเพราะอยากเป็นมัคคุเทศก์
- ค. เธอเลือกฝึกงานพนักงานต้อนรับในโรงแรม เพราะเธอใช้ภาษาอังกฤษได้ดี
- ง. เธอเลือกเรียนคหกรรมเพราะเธอมีความสามารถทำอาหารได้ดี

12. ก่อนตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันใด นักเรียนต้องรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันนั้นๆ พอสมควร เราเรียกข้อมูลนี้ว่า

- ก. ข้อมูลการศึกษา
- ข. ข้อมูลเบื้องต้นของอาชีพ
- ค. ข้อมูลความสามารถพิเศษ
- ง. ข้อมูลทางสังคมและสภาพแวดล้อม

13. สาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์ เรียนเกี่ยวกับข้อใด

- ก. กายภาพบำบัด
- ข. การวินิจฉัยโรค
- ค. การรักษาเฉพาะทาง
- ง. การรักษาด้วยศัลยกรรมตกแต่ง

14. ข้อใดแสดงว่าเป็นการรู้จักตนเองด้านเป้าหมายชีวิต

- ก. สัมพันธ์เลือกเรียนช่างยนต์ เพราะต้องการสืบทอดอาชีพจากบรรพบุรุษ
- ข. สุขพงษ์ เลือกเรียนช่างเชื่อม เพราะตนเองมีความถนัดในด้านการใช้เครื่องมือ
- ค. สุรพงษ์เลือกเรียน สาขาช่างก่อสร้างเพราะสามารถหางานทำได้เมื่อจบหลักสูตร ป.วช.
- ง. สมพงษ์อยากประกอบอาชีพเป็นช่างกระจกอลูมิเนียม จึงสมัครเรียนสาขานี้ที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน

15. ผู้ที่ทำหน้าที่ เสาะหาแหล่งน้ำบาดาล ศึกษาการระเบิดของภูเขาไฟ แผ่นดินไหว การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำทะเล การเคลื่อนไหวของเปลือกโลก เราเรียกว่า

- ก. นักภูมิวิทยา
- ข. นักธรณีวิทยา
- ค. นักปฐพีวิทยา
- ง. นักอุคุนิยมวิทยา

16. มหาวิทยาลัยขอนแก่น เปิดสอนสาขาเทคโนโลยีธรณี ในคณะวิชาใด

- ก. คณะวิทยาศาสตร์
- ข. คณะเทคโนโลยี
- ค. คณะเทคโนโลยีธรณี
- ง. คณะทรัพยากรธรรมชาติ

17. ช่างเทคนิคทำงานเกี่ยวกับอะไร

- ก. ทำงานเกี่ยวกับการผลิตบรรจุภัณฑ์
- ข. ทำงานเกี่ยวกับการออกแบบอาคาร
- ค. ทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักรกล
- ง. ทำงานเกี่ยวกับการก่อสร้าง

18. วิศวกรที่เป็นผู้วิเคราะห์ วางแผน ออกแบบ และควบคุมงานตามแผนการผลิต รวมทั้งวิธีการควบคุมการทำงาน ต้นทุนการผลิต เป็นวิศวกรประเภทใด

- ก. วิศวกรโยธา
- ข. วิศวกรเคมี
- ค. วิศวกรเหมืองแร่
- ง. วิศวกรอุตสาหกรรม

19. ผู้ที่ทำหน้าที่แปรรูปอาหาร และนำกฎหมายอาหาร และโรงงานอุตสาหกรรมเกษตรไปใช้ในสถานประกอบการ มีความรู้ด้านการควบคุมคุณภาพของวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ เป็นคุณสมบัติของอาชีพใด

- ก. เกษตรกลวิธาน
- ข. นักเคมีการเกษตร
- ค. นักวิชาการเกษตร
- ง. นักอุตสาหกรรมเกษตร

20. สุดใจอยากเป็นทันตแพทย์ ดังนั้นงานที่ สุดใจอยากทำมีลักษณะงานตามข้อใด

- ก. ตรวจ วินิจฉัย บำบัด ป้องกันโรคไต
 - ข. ตรวจ วินิจฉัย บำบัด ป้องกันโรคตา
 - ค. ตรวจ วินิจฉัย บำบัด ป้องกันโรคฟัน
 - ง. ตรวจ วินิจฉัย บำบัด ป้องกันโรคทั่วไป
-

21. ผู้ที่ทำงานด้านการตรวจสอบในห้องปฏิบัติการ ตรวจสอบเชื้อรา เชื้อแบคทีเรีย ตรวจสอบ
 ชิ้นเนื้อ หาสาเหตุทางพยาธิวิทยา และใช้รังสีในการตรวจ วินิจฉัยโรคต่างๆคือคุณสมบัติของ
 อาชีพใด

- ก. อายุรแพทย์
- ข. ทันตแพทย์
- ค. จักษุแพทย์
- ง. พนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์

22. อุตสาหกรรมเกษตร ทำงานตามลักษณะงานในข้อใด

- ก. บำรุงรักษา ส่งเสริมสุขภาพอนามัยให้แก่ชีวิตสัตว์
- ข. แปรรูปพืชผัก แปรรูปอาหาร การบรรจุผลิตภัณฑ์
- ค. ตรวจ วินิจฉัย การบำบัด หรือการป้องกันโรคพืช
- ง. ดำรงแหล่งน้ำบาดาล แหล่งเชื้อเพลิง และศึกษาถึงความเปลี่ยนแปลงของโลก

23. ข้อใดที่แสดงว่า กษกร รู้จักตนเองในด้านอุปนิสัย และบุคลิกภาพ

- ก. กษกรบอกได้ว่าเขาเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้ดี
- ข. กษกรบอกได้ว่าเขาอยากเป็นตำรวจในอนาคต
- ค. กษกรบอกได้ว่าเขามีความถนัดในการใช้เครื่องมือก่อสร้าง
- ง. กษกรบอกได้ว่าเขาตัวเตี้ยไม่เหมาะสมจะเป็นพนักงานต้อนรับของโรงแรม

24. ข้อใดแสดงถึงการรู้จักตนเองด้านอุปนิสัย

- ก. สุขสันต์เลือกเรียนรัฐศาสตร์เพราะตนเองและครอบครัวอยากให้เป็นข้าราชการ
- ข. สมพรใช้ภาษาได้ดี น้ำเสียงน่าฟัง ชอบพูดคุย อยากทำงานเป็นนักจัดรายการวิทยุ
- ค. สุพรออกกำลังกายเป็นประจำ และตีมนมเพราะอยากสูงพอที่จะสมัครเรียนพยาบาล
- ง. อัฐชิตั้งใจเลือกเรียน ศิลป์ - ภาษา เพราะมีคะแนนภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษดี

25. สถาปนิกทำงานตามข้อใด

- Ⓐ ก. ตรวจสอบเชื้อรา เชื้อแบคทีเรีย
 - Ⓑ ข. ตกแต่งภายในอาคาร ตามความต้องการของผู้ใช้
 - Ⓒ ค. ปฏิบัติงานด้านวิจัย ทดสอบ ทดลอง วิเคราะห์อินทรีย์เคมี
 - Ⓓ ง. ออกแบบอาคารให้สวยงาม ประหยัด เหมาะกับลักษณะอากาศ
-

26. ผู้ที่ควบคุมการจ่ายยาเสพติดให้โทษ ยาพิษ และสารพิษที่ต้องการใช้ทางการแพทย์ จัดระเบียบและควบคุมยาในคลังคือ

- Ⓐ ก. แพทย์
 - Ⓑ ข. เกษัชกร
 - Ⓒ ค. นักวิทยาศาสตร์
 - Ⓓ ง. นักวิทยาศาสตร์การแพทย์
-

27. ผู้ที่ทำงาน วิจัย ทดสอบ ทดลอง ทางด้านกลศาสตร์ ความร้อน แสง เสียง ไฟฟ้า อะตอม นิวเคลียร์ มาใช้ในงานอุตสาหกรรมและทางการแพทย์คือใคร

- Ⓐ ก. นักวิทยาศาสตร์
 - Ⓑ ข. นักดาราศาสตร์
 - Ⓒ ค. นักวิชาการเกษตร
 - Ⓓ ง. นักวิทยาศาสตร์การแพทย์
-

28. นักวิทยาศาสตร์สาขาฟิสิกส์ ทำงานตามข้อใด

- Ⓐ ก. ศึกษา ทดลองวิจัย ทางอินทรีย์เคมี อนินทรีย์เคมี และชีวเคมี
 - Ⓑ ข. ศึกษากำเนิด พัฒนาการ โครงสร้าง สรีรวิทยา การกระจายพันธุ์
 - Ⓒ ค. ปฏิบัติงานในห้องทดลอง หรือในสนาม นำสิ่งค้นพบไปพัฒนาอาวุธสงคราม
 - Ⓓ ง. ทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสง เสียง ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ อะตอม นิวเคลียร์
-

29. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ป.ว.ช) ใช้เวลาเรียนหลัง จบ ม. 3 กี่ปี

- ก. 2 ปี
 - ข. 3 ปี
 - ค. 4 ปี
 - ง. 5 ปี
-

30. เกษตรที่ทำหน้าที่ผลิตยา ควบคุมมาตรฐานผลิตภัณฑ์ และวิจัยเพื่อค้นคว้าหายาเพิ่ม คือ เกษตรประเภทใด

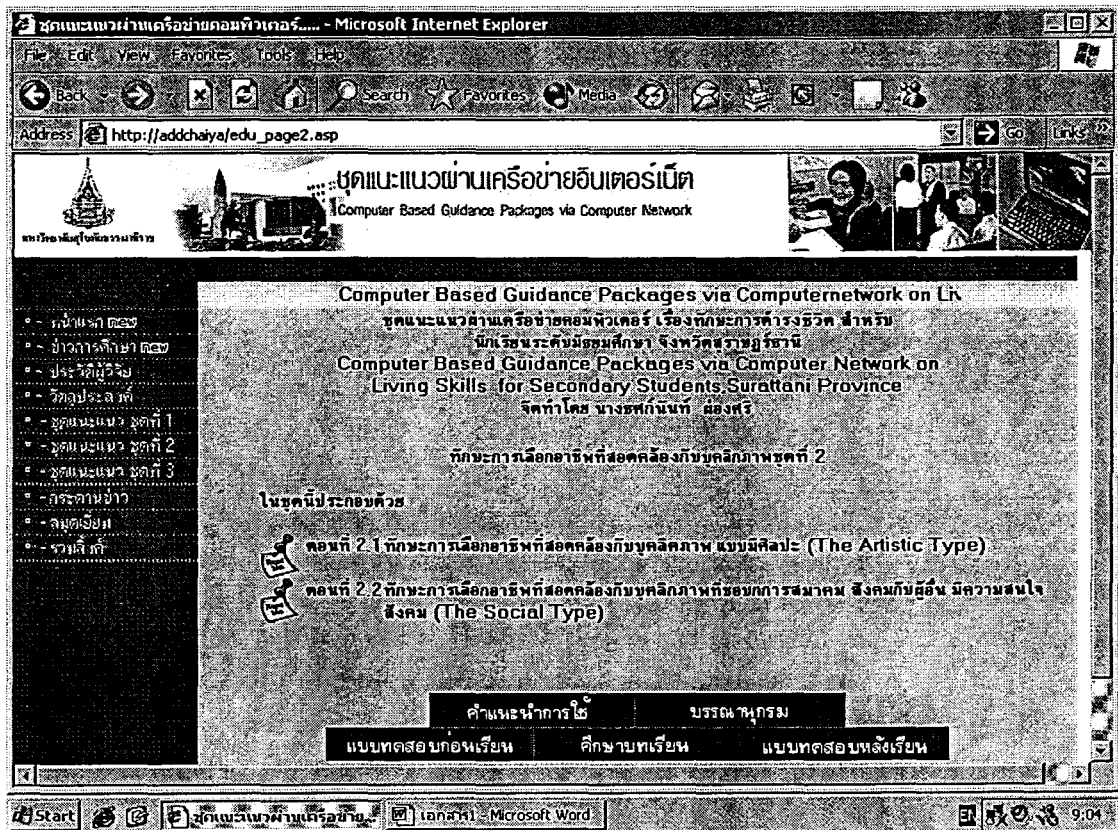
- ก. เกษตรชุมชน
- ข. เกษตรการตลาด
- ค. เกษตรโรงพยาบาล
- ง. เกษตรอุตสาหกรรม

ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับ
นักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

Computer Based Guidance Packages via Computer Network on
Living Skills for Secondary Students, Surattani Province
จัดทำโดย นางศกัณันท์ ผ่องศรี

ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพชุดที่ 2

ดั่งภาพเว็บเพจแรกของชุดที่ 2 ดังนี้

ภาพที่ 5.3 แสดงเว็บเพจของชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ชุดที่ 2

แบบทดสอบชุดที่ 2.0 แบบทดสอบก่อนเรียน เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ชุดที่ 2
แสดงทั้งหมด 30 ข้อ

1. ปัจจุบันรายได้เข้าประเทศอันดับหนึ่งได้จาก

- ก. อุตสาหกรรมอาหารสำเร็จรูปเพื่อการส่งออก
- ข. อุตสาหกรรมหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
- ค. อุตสาหกรรมไวน์ไทยสู่ตลาดโลก
- ง. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

2. การเป็นนักจัดรายการวิทยุ ต้องมีคุณสมบัติตามข้อใดสำคัญที่สุด

- ก. สอบได้ใบประกาศนียบัตรประชาสัมพันธ์
- ข. มีการออกเสียงชัดเจน พูดจาไพเราะชวนฟัง
- ค. จบการศึกษาระดับ ม.ปลาย ชอบงานด้านวิทยุ
- ง. จบการศึกษาด้านนิเทศศาสตร์เคยฝึกงานด้านวิทยุ

3. ข้อใดคือลักษณะของผู้กำกับการแสดง

- ก. ประดิษฐ์ท่าแสดง ท่ารำ
- ข. เขียนบทภาพยนตร์ ละคร
- ค. กำกับการแสดงภาพยนตร์ ละคร
- ง. ควบคุม แนะนำการแสดงดนตรี อำนวยการเพลงหมู่

4. ถ้านักเรียนเป็นนักหนังสือพิมพ์ นักเรียนจะเลือกประพจน์แบบใด

- ก. เขียนข่าวตามใจผู้ว่าจ้าง ไม่คำนึงถึงความจริง
- ข. เสนอข่าว บทความ ตามความคิดของตนเอง
- ค. เสนอข่าวตรงไปตรงมา รักษาผลประโยชน์ของแผ่นดิน
- ง. เลือกปฏิบัติตามข้อ ข.และค.

5. สมศรี ชอบเขียนภาพแฟชั่นเสื้อผ้าให้เพื่อนๆ ดูเสมอ เพื่อนชมว่าสมศรีออกแบบเสื้อผ้าได้ดีดูมีรสนิยม และเสนอแนะให้สมศรีประกอบอาชีพด้านนี้ นักเรียนคิดว่าอาชีพนี้คืออาชีพอะไร

- ก. นักออกแบบตกแต่ง
- ข. นักออกแบบเครื่องแต่งกาย
- ค. นักออกแบบเคหะภัณฑ์
- ง. นักออกแบบบรรจุภัณฑ์

6. ข้อใดเป็นลักษณะของจิตรกรที่ดี

- ก. มีจินตนาการสูง สนใจงานศิลปะ อุทิศเวลาให้กับความคิด
- ข. เชื้อมั่นในตนเอง นำเสนอความคิดด้วยภาษาได้ดี
- ค. บุคลิกภาพดี น้ำเสียงไพเราะ สนใจงานศิลปะ
- ง. ชยันหมั่นเพียร อดทน เชื้อมั่นในตนเอง

7. สดศรีบอกเพื่อนๆ ว่า ผู้ปกครองอยากให้เธอเรียนพยาบาล แต่เธอเองมีจุดอ่อน คือถ้าเห็นเลือดจะเป็นลมทุกครั้ง ถ้านักเรียนเป็นสดศรีจะอย่างไร

- ก. เรียนพยาบาลโดยขออนุญาตผู้สอน ไม่ทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเลือด
- ข. เรียนพยาบาลโดยแจ้งให้ผู้ปกครองเตรียมเงินค่าปรับเมื่อเรียนไม่ได้
- ค. ไม่เรียนพยาบาล เพราะตนเองมีคุณสมบัติไม่เหมาะสม
- ง. ไม่เรียนพยาบาล เพราะงานหนัก ไม่ได้พักผ่อนตามเวลา

8. มัณฑนากรที่ดีควรมีคุณสมบัติเช่นไร

- ก. มีความละเอียดรอบคอบ ประณีต สนใจวิทยาการและแฟชั่นใหม่ๆ
- ข. เป็นนักอ่าน เป็นผู้รู้มาก รู้บางอย่างในทุกสิ่ง และรู้ทุกสิ่งในบางอย่าง
- ค. ชยัน อดทน มนุษย์สัมพันธ์ดี กล้าแสดงออก เสียงไพเราะ
- ง. มีพรสวรรค์ทางศิลปะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีมนุษยสัมพันธ์ดี

9. สมชายไปเที่ยววัดพระบรมธาตุไชยากับคุณแม่ สมชายเจอนักท่องเที่ยวต่างชาติกลุ่มหนึ่งลงจากรถ มีคนไทยคนหนึ่งพูดภาษาอังกฤษเก่งมาก บุคลิกภาพดี คล่องแคล่ว แนะนำนักท่องเที่ยวถึงประวัติความเป็นมาของพระบรมธาตุไชยาได้อย่างดี สมชายอยากทราบว่าอาชีพคือ อาชีพอะไร

- ก. นักประวัติศาสตร์
- ข. ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ค. ผู้จัดการท่องเที่ยว
- ง. มัคคุเทศก์

10. จากคำถามในข้อ 1 เมื่อจบ ม. ปลายแล้ว กุลริดา ควรจะเลือกเรียนสาขาวิชาใดในระดับ อุดมศึกษา

- ก. มัณฑนศิลป์
- ข. สถาปัตยกรรมศาสตร์
- ค. ศิลปกรรมศาสตร์
- ง. จิตรกรรม

11. คำกล่าวในข้อใดพูดถึงงานแนะแนวได้ถูกต้องที่สุด

- ก. งานแนะแนวช่วยแก้ปัญหาให้นักเรียนด้านการปรับตัว
- ข. งานแนะแนวช่วยวางแผนชีวิตให้นักเรียนด้านการศึกษา อาชีพ
- ค. งานแนะแนวช่วยให้นักเรียนสามารถวางแผนชีวิตและแก้ปัญหาด้วยตนเองได้
- ง. งานแนะแนวช่วยตัดสินใจให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อและประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง

12. การเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบเครื่องแต่งกายมีหลายสถาบัน นักเรียนคิดว่าสาขาใดที่เปิดสอนเกี่ยวกับการออกแบบเครื่องแต่งกาย

- ก. สาขาการออกแบบพัสดราภรณ์
- ข. สาขานาฏยศิลป์/ทัศนศิลป์
- ค. สาขาศิลปกรรม/นฤมิตศิลป์
- ง. สาขาการออกแบบอัญมณี

13. นักกายภาพบำบัดนอกจากต้องมีความรักเพื่อนมนุษย์แล้ว คุณสมบัติต่อไปนี้ข้อใดถูกต้องที่สุด

- ก. ต้องมีความจำเป็นเลิศ
- ข. ร่างกายแข็งแรง
- ค. รักษาความลับได้
- ง. มีอารมณ์ขัน

14. ข้อใดคือลักษณะงานของผู้เขียนบทภาพยนตร์

- ก. เขียนบทการทำงานของทุกคนในกองถ่ายภาพยนตร์
- ข. เขียนบทพูดของตัวละครในภาพยนตร์
- ค. กำกับการแสดงภาพยนตร์
- ง. อำนวยการสร้างภาพยนตร์

15. ในโรงเรียนมีคนคอยช่วยเหลือนักเรียนในเรื่องการศึกษา การปรับตัว การเลือกแนวทางการศึกษา ต่อ ช่วยให้นักเรียนรู้จักโลกของงาน รู้จักพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้า รู้จักแก้ปัญหาที่ซับซ้อน นักเรียนคิดว่าเขาคือใคร

- ก. นักจิตวิทยา
- ข. ครูประจำชั้น
- ค. นักแนะแนว
- ง. ครูทุกคนในโรงเรียน

16. กุลธิดา เป็นเด็กที่ได้รับความสวยงาม มีศิลปะ ชอบการตกแต่งภายในอาคาร กุลธิดา ควรเรียน

- ก. วิทยาศาสตร์ - คณิต
- ข. ศิลปะ - คำนวณ
- ค. ศิลปกรรมศาสตร์
- ง. จิตรกรรม

17. เครื่องมือใด ไม่ใช่ เครื่องมือของนักกายภาพบำบัด

- ก. น้ำอุ่น น้ำร้อน น้ำเย็น
- ข. เครื่องสั้น เครื่องช่วยออกกำลัง
- ค. การรักษาด้วยยาน้ำ ยาฉีด ยาเม็ด
- ง. การรักษาด้วยแสงอาทิตย์ ไฟฟ้า เครื่องกล

18. การเริ่มเป็นนักหนังสือพิมพ์ทำได้อย่างไร

- ก. สนใจข่าวรับสมัครงานจากหนังสือพิมพ์
- ข. สนใจข่าวรับสมัครงานจากวารสารรายเดือน
- ค. สนใจข่าวรับสมัครงานจากวิทยุ โทรทัศน์
- ง. ส่งใบสมัคร หรือไปสมัครด้วยตนเองที่สำนักพิมพ์ต่างๆ

19. การตัดสินใจเลือกเรียนพยาบาล ควรตรวจสอบคุณสมบัติของตนเอง ข้อใดถูกต้องที่สุด

- ก. ปฏิบัติต่อสิ่งไม่น่าอกริมย์ เช่น เลือด อาเจียน และอุจจาระของผู้อื่นได้
- ข. ฐานะทางการเงินของครอบครัวอยู่ในเกณฑ์ดี ผลการเรียนดี
- ค. อดทนต่อการนอนดึกได้ ผลการเรียนทุกวิชาดี
- ง. สมองมีความจำเป็นเลิศ รักเพื่อนมนุษย์

20. โสภณเรียนจบสาขาจิตรกรรม โสภณชอบทำงานถ่ายทอดความรู้ให้กับเยาวชน โสภณควรเลือกทำงานตามข้อใด

- ก. ทำงานเป็นช่างศิลป์ในโรงงานอุตสาหกรรม
- ข. เปิดร้านรับวาดภาพเหมือน รับเขียนป้าย
- ค. ทำงานเป็นครูสอนใน โรงเรียนต่างๆ
- ง. เปิดร้านรับออกแบบผลิตภัณฑ์ต่างๆ

21. ข้อใดกล่าวถึงมัคคุเทศก์ ถูกต้องที่สุด

- ก. เปรียบเสมือนชุด ที่แสดงออกทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี
- ข. เปรียบเสมือนเจ้าของบ้านที่ยินดีต้อนรับแขกที่มาเยือนทุกคน
- ค. เปรียบเสมือนเจ้าของบ้านที่ยินดีต้อนรับลูกค้าจากทุกชาติ
- ง. เปรียบเสมือนร้านขายของที่ระลึกที่ต้องมีกำไรจากการขาย

22. นักออกแบบเครื่องแต่งกาย ควรจะมีคุณสมบัติในข้อใด

- ก. ละเอียด รอบคอบ ประณีต เลือกใช้วัสดุราคาแพงเอาใจลูกค้า
- ข. สนใจแฟชั่นใหม่ๆ เลือกใช้วัสดุตามความต้องการของลูกค้า
- ค. มีรสนิยมในการแต่งการดี โน้มน้าวแต่งกายด้วยวัสดุราคาแพง
- ง. มีศิลปะ ใจเย็น แนะนำให้ลูกค้าใช้วัสดุราคาถูก

23. การเตรียมตัวเรียนพยาบาลนั้น ควรเลือกเรียนแผนการเรียนใดในระดับ ม. ปลาย

- ก. แผน วิทย์ - คณิต
- ข. แผน ศิลป์ - คำนวณ
- ค. แผน สามัญ - อาชีพ
- ง. แผน ศิลป์ - ภาษา

24. คำกล่าวต่อไปนี้ข้อใด ไม่ใช่ ลักษณะของนักจัดรายการวิทยุ

- ก. อาชีพเป็นผู้ให้ความรู้ ความบันเทิงต่อผู้ฟัง
- ข. อาชีพนี้ต้องไปสัมภาษณ์ผู้ฟังถึงบ้านเพื่อให้ได้ข้อมูล
- ค. อาชีพนี้ต้องอดทนในการรับฟังปัญหาต่างๆ ที่ผู้ฟังโทรศัพท์เข้ามา
- ง. อาชีพนี้สามารถพัฒนาไปสู่อาชีพพิธีกรทางรายการโทรทัศน์

25. สิ่งที่นักจัดรายการวิทยุควรทำคือข้อใด

- ก. จัดรายการเพลงสากล
- ข. จัดรายการเพลงตามคำขอ
- ค. สอดแทรกคำนิยมที่ดั่งมในทุกรายการ
- ง. นำเสนอข่าวสารที่มีสาระ เช่น การเมือง กีฬา

26. จิตรกร คือใคร

- ก. ช่างเขียน ซึ่งเสนอแนวความคิดทางศิลปะด้วยการประพันธ์เพลง
- ข. ช่างเขียน ซึ่งเสนอแนวความคิดทางศิลปะด้วยการประพันธ์บทกวี
- ค. ช่างเขียน ซึ่งเสนอแนวความคิดทางศิลปะด้วยการเขียนหนังสือ
- ง. ช่างเขียนซึ่งเสนอแนวความคิดทางศิลปะด้วยการเขียนภาพ

27. ถ้าผู้ป่วยได้รับอุบัติเหตุ เสียขา เสียแขน หรือเป็นอัมพาต ผู้ที่ช่วยฟื้นฟูสมรรถภาพให้ช่วยเหลือตนเองได้คือใคร

- ก. อายุรแพทย์
- ข. แพทย์แผนไทย
- ค. นักกายภาพบำบัด
- ง. นักวิทยาศาสตร์การแพทย์

28. การแนะนำอาชีพ คือกระบวนการตามข้อใด

- Ⓐ ก. ช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จในการศึกษาและทำงานที่ตนถนัด
- Ⓑ ข. ช่วยให้บุคคลรู้จักโลกของงาน เลือกอาชีพได้เหมาะสมกับตนเอง
- Ⓒ ค. ช่วยให้บุคคลมีบุคลิกภาพดี สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้
- Ⓓ ง. ช่วยให้บุคคลรู้ข้อมูลอาชีพต่าง ๆ และสามารถให้คำปรึกษาผู้อื่นเรื่องอาชีพได้

29. อาชีพนักแสดงหรือศิลปินมีรายได้ดี แต่ไม่แน่นอน ดังนั้นนักแสดงต้องปฏิบัติตนตามข้อใด

- Ⓐ ก. พักผ่อนให้เพียงพอ เริ่มสะสมเงินไว้ตอนหนุ่มสาว
- Ⓑ ข. ฝึกฝนความสามารถ ทำงานให้หนัก พักผ่อนน้อยๆ
- Ⓒ ค. อดทน พยายามติดต่อขอทำงานหลายๆ ที่ในแต่ละวัน
- Ⓓ ง. รักษาสุขภาพกายให้แข็งแรง ใช้เงินได้อย่างฟุ่มเฟือยกว่าอาชีพอื่น

30. ถ้าอยากเป็นนักหนังสือพิมพ์จะเลือกเรียนที่ใดได้บ้าง

- Ⓐ ก. คณะนิเทศสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- Ⓑ ข. คณะมนุษยศาสตร์ สาขาสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- Ⓒ ค. คณะวารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน สาขาหนังสือพิมพ์ และสิ่งพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- Ⓓ ง. ถูกทั้ง 3 ข้อ

ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพชุดที่ 2

ตอนที่ 2.1 บุคลิกภาพแบบ มีศิลปะ (The Artistic Type)

หัวเรื่อง

1. เรื่องนำรู้เกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบ The Artistic Type
2. อาชีพมัณฑนากร
3. อาชีพนักออกแบบเครื่องแต่งกาย
4. อาชีพนักหนังสือพิมพ์
5. อาชีพศิลปิน
6. อาชีพจิตรกร

แนวคิด

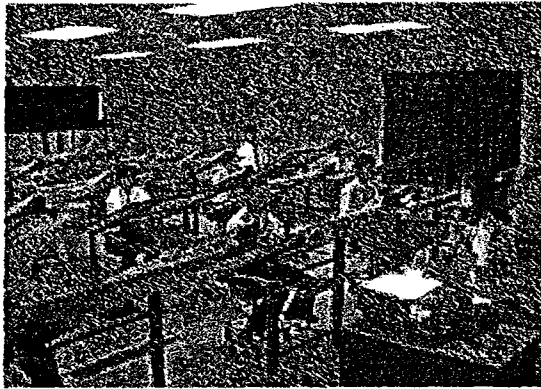
1. อาชีพมัณฑนากร คือ ช่างผู้ออกแบบตกแต่งภายในอาคารทุกประเภท บ้านเรือน ที่ทำการสำนักงาน ร้านค้า โรงภาพยนตร์ รวมถึงการให้สี การจัดหาเครื่องเรือน การประมาณราคาวัสดุที่ต้องใช้ ควบคุมดูแลการติดตั้งเครื่องเรือนเครื่องใช้
2. อาชีพนักออกแบบเครื่องแต่งกาย คือ ผู้ออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องนุ่งห่ม โดยพิจารณาถึงจุดมุ่งหมาย ต้นทุน รายการทางเทคนิคต่างๆ ทั้งนี้ผู้ประกอบการอาชีพนี้ จะต้องสนใจแฟชั่นใหม่ๆ อยู่เสมอ ใจเย็น มีศิลปะ และมีรสนิยมในการแต่งกาย
3. อาชีพนักหนังสือพิมพ์ ได้ชื่อว่าเป็นอาชีพเพื่อประชาชน มีประสบการณ์ในการเขียนข่าว รวมถึงนักประพันธ์ เรื่องสั้น นวนิยาย สารคดี บทความ โดยมีจุดมุ่งหมาย คือ ให้ข่าวสาร ให้ความบันเทิง ให้ข้อคิดเห็น ให้การศึกษาและบริการ โฆษณา
4. อาชีพศิลปิน คือ ผู้ให้ความบันเทิงแก่ประชาชนในแบบต่าง ๆ ประกอบด้วย ผู้ปฏิบัติเครื่องดนตรี นักดนตรี นักขับร้องเพลง ผู้อำนวยการเพลงหม้ขับร้อง นักประดิษฐ์ท่าแสดง ผู้แสดงระบำ นักแสดง ผู้กำกับการแสดง ผู้เขียนบทภาพยนตร์ ผู้พากย์บทภาพยนตร์
5. อาชีพจิตรกร คือ ช่างเขียนซึ่งเสนอแนวความคิดทางศิลปะ สะท้อนให้เห็นสภาพ สังคม เศรษฐกิจการเมือง ด้วยภาพในลักษณะของการแสดงออกเฉพาะตัวของ บุคคล

วัตถุประสงค์

1. หลังจากศึกษาเรื่อง “มณฑนากร” แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพมณฑนากรได้ถูกต้อง
2. หลังจากศึกษาเรื่อง “นักออกแบบเครื่องแต่งกาย” แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพนักออกแบบเครื่องแต่งกายได้ถูกต้อง
3. หลังจากศึกษาเรื่อง “นักหนังสือพิมพ์” แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพนักหนังสือพิมพ์ได้ถูกต้อง
4. หลังจากศึกษาเรื่อง “ศิลปิน” แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพศิลปินได้ถูกต้อง
5. หลังจากศึกษาเรื่อง “จิตรกร” แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพจิตรกรได้ถูกต้อง

มัณฑนากร

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ | รายได้และการทำงาน
 การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ | โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ | ความต้องการแรงงาน |
 ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

อาชีพ มัณฑนากร คือ ช่างผู้ออกแบบตกแต่งภายใน ทั้งนี้รวมถึงการให้สี การจัดหา เครื่องเรือน เครื่องตกแต่งไม่ว่าจะเป็นภาพแจกัน หรือสิ่งอื่นใด โดยคำนึงถึงความงดงาม ความ ประหยัด ถูกสุขลักษณะ มีความเหมาะสมและสะดวกสบายในการใช้ชีวิตอยู่

มัณฑนากร จะแนะนำ ประมาณราคาวัสดุที่ต้องใช้ ระยะเวลาการก่อสร้าง ติดตั้ง แหล่งที่จะซื้อหรือจัดหามา ใช้หลังจากที่เสนอราคาจนเป็นที่ตกลงกันระหว่างมัณฑนากรกับเจ้าของอาคาร

มัณฑนากรจะศึกษารายละเอียดต่าง ๆ หรือปรึกษากับผู้ควบคุมงานหรือลูกค้า เพื่อให้ทราบความต้องการขอบเขตเนื้อที่ ที่จะตกแต่งและรายละเอียดอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการตกแต่ง แล้ว เขียนแบบร่างแสดงภายในอาคารให้เห็นถึงการตกแต่งผนังด้านสีส้น และการวางเครื่องตกแต่ง แล้วเสนอเพื่อขอความเห็นชอบ

มัณฑนากรจะควบคุมดูแลการติดตั้งเครื่องติดตั้งที่อยู่กับที่ เครื่องเรือน เครื่องใช้

เครื่องตกแต่งที่ทำด้วยผ้า เช่น ผ้าม่าน และเครื่องตกแต่งอื่น ๆ ให้เรียบร้อยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของแบบที่ได้ตกลงกันไว้

มัณฑนากรเป็นผู้ออกแบบ ตกแต่งและจัดหาเครื่องตกแต่งภายในอาคารทุกประเภท บ้านเรือน ที่ทำการสำนักงาน ร้านค้า โรงภาพยนตร์ ฯลฯ

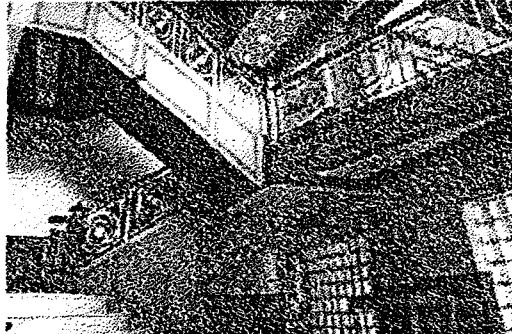
คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. มีพรสวรรค์ทางศิลปะ และสามารถปรับตัวได้รวดเร็ว เพราะนักออกแบบต้องนำหน้าสังคม มีใจรักงานด้านนี้
2. ต้องเป็นตัวของตัวเอง แต่ต้องยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นด้วย
3. ควรเก่งทั้ง 2 ด้าน คือ ทั้งสายศิลปะและสายสามัญ ซึ่งถ้านักเรียนสายสามัญจะเรียนด้านนี้ ก็ต้องฝึกฝนฝีมือทางศิลปะให้พร้อมด้วย
4. มีศิลปะ มีสุนทรียะ คือ ชอบและสนใจในสิ่งสวยงามต่าง ๆ ทางด้านศิลปะดนตรี และวรรณคดี
5. มีจินตนาการสูง มีมโนภาพ สามารถสร้างสรรค์ผลงาน อันเกิดจากจินตนาการให้เป็นจริงขึ้นได้ ยอมอุทิศเวลาให้กับความคิด ค้นคว้าและประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ ให้ทันสมัยและเหมาะสมยิ่งขึ้น
6. มีความคิดสร้างสรรค์ในการตกแต่งสถานที่ต่าง ๆ เพื่อการสร้างบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมของความน่าอยู่ น่าสบาย สวยงามและสะดวก
7. มีความสนใจในองค์ประกอบต่าง ๆ ของเครื่องใช้สำนักงาน วัสดุ เครื่องเรือน ลักษณะงานของบุคคลอาชีพต่าง ๆ เพื่อที่จะแนะนำ ออกแบบเสนอสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและสวยงาม ซึ่งจะเป็นผลทำให้บ้าน ที่อยู่ประกอบด้วยห้องต่าง ๆ ที่น่า

ใช้ มีเครื่องอำนวยความสะดวกเหมาะสมกับฐานะ ความต้องการหรือความจำเป็น ช่วยส่งเสริมสุขภาพจิตโดยทางอ้อม และมีผลกระทบโดยตรงถึงชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสถานที่ต่าง ๆ

8. มีมนุษยสัมพันธ์ดีในการติดต่อประสานงานให้กับสถาปนิก วิศวกร และเจ้าของอาคาร

รายได้และการทำงาน

รายได้ขึ้นกับการเลือกแหล่งที่ประกอบอาชีพ คือ ถ้าเข้ารับราชการตามหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐบาล ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี จะได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนระดับ 3 ถ้าทำงานในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจหรือเอกชน จะได้สูงกว่าทางราชการ และอาจได้รับเงินพิเศษเพิ่ม เช่น โบนัส หรือค่าครองชีพ

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพต้องมีพื้นฐานทางศิลปะและเป็นบุคคลที่ละเอียดถี่ถ้วนมีหัวก้าวหน้า จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายศิลป์ เข้าศึกษาต่อคณะมัณฑนศิลป์ ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ระยะเวลาตามหลักสูตรมีทั้งที่เปิดสอน 4 ปี และ 5 ปี ในระดับปริญญาตรี และ 2 ปี ในระดับปริญญาโท สามารถเสริมประสบการณ์ได้โดยการเข้าฝึกงานกับบริษัทที่ดำเนินกิจการด้านนี้อยู่ ซึ่งในปัจจุบันมีทั้งของไทยและต่างชาติ การสมัครเข้าศึกษาใช้การสอบคัดเลือกกับทบวงมหาวิทยาลัย

โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ

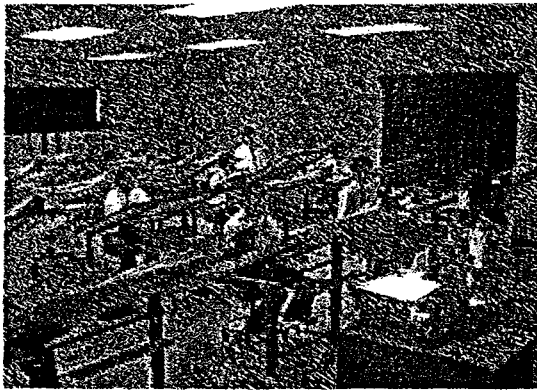
มัณฑนากรมีความสามารถในการปฏิบัติงานหลายด้าน เช่น

1. เป็นมัณฑนากรหรือนายช่างผู้ออกแบบตกแต่งภายใน หรือผู้ช่วยมัณฑนากร

ทำงานเกี่ยวกับมัณฑนศิลป์ให้กับหน่วยงานราชการ องค์กร สำนักงาน ห้างร้าน บริษัท โรงแรม ฯลฯ

2. เป็นช่างออกแบบตกแต่งหน้าร้าน ฉากละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ ออกแบบนิทรรศการ ออกแบบงานแสดง ออกแบบนิเทศศิลป์ ออกแบบเครื่องเรือน ออกแบบเครื่องเคลือบ รวมทั้งหีบห่อ ผลิตภัณฑ์ ออกแบบอุตสาหกรรมศิลป์ ออกแบบจัดสวนและพันธุ์ไม้ ตามโรงงาน เซรามิก โรงงานพิมพ์ผ้า โรงงานกล่องกระดาษ ฯลฯ

3. เป็นครู อาจารย์ อาจศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ทั้งในและต่างประเทศ

ความต้องการแรงงาน

การก่อสร้างเจริญมากขึ้นเพียงไร การตกแต่งภายในก็ยิ่งเจริญขึ้นเพียงนั้น ในปัจจุบันนี้เราจะเห็นได้ว่า ตามเมืองใหญ่ ๆ จะมีการก่อสร้างมากมาย ทั้งในด้านของที่อยู่อาศัย และสำนักงาน โดยเฉพาะปัจจุบันที่ดินมีราคาสูงมากทำให้มีความต้องการ นักตกแต่งภายใน เพื่อนำมาออกแบบตกแต่งอาคารต่าง ๆ ให้สามารถใช้พื้นที่ทุกตารางนิ้วให้เกิดประโยชน์อย่าง สูงสุดต่อผู้ใช้ อาคารสถานที่ ประกอบกับในประเทศไทยมีการขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรมอยู่ในระดับสูง ของใช้หรือผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมภายในประเทศ มีคุณภาพทัดเทียมกับของต่างประเทศ และมีราคาถูกกว่า แต่ยังคงอยู่ในด้านความประณีต ความสวยงามและประโยชน์ใช้สอยอยู่มาก โรงงานอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ต่างเล็งเห็นข้อเสีย นี้และได้พยายามหานักออกแบบ ที่มีคุณสมบัติและความสามารถไว้ประจำ เพื่อออกแบบสินค้าและผลิตภัณฑ์ของตนให้สวยงามสะดุดตา เป็นที่นิยมของผู้ซื้อ ผู้ใช้งานบางครั้งถึงกับติดต่อสั่งจองตัวบัณฑิตที่กำลังศึกษาอยู่ ฉะนั้นอาชีพนี้จึงนับว่าเป็นอาชีพหลักที่ดีทีเดียว และกำลังเป็นที่ต้องการอย่างมากจากบริษัท ห้างร้าน เอกชน ตลอดจนหน่วยงานราชการ ทั้งนี้เพราะกำลังการผลิตในแต่ละปีมีน้อยมาก

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.alumni.kku.ac.th/guidance/career/>
- <http://www.bunditcenter.com/articles.php?articleId=15&page=4>
- <http://www.geocities.com/guidecorner/e08.html>

แบบฝึกหัดชุดที่ 2.1.1 อาชีพมัณฑนากร แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1. มัณฑนากรที่ดีควรมีคุณสมบัติเช่นไร

- ก. มีความละเอียดรอบคอบ ประณีต สนใจวิทยาการและแฟชั่นใหม่ๆ
- ข. เป็นนักอ่าน เป็นผู้รู้มาก รู้บางอย่างในทุกสิ่ง และรู้ทุกสิ่งในบางอย่าง
- ค. ขยัน อดทน มนุษย์สัมพันธ์ดี กล้าแสดงออก เสียงไพเราะ
- ง. มีพรสวรรค์ทางศิลปะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีมนุษยสัมพันธ์

2. ผู้ที่จบการศึกษาทางด้านมัณฑนศิลป์ เราจะเรียกว่า มัณฑนากร จะมีงานให้เลือกทำหลายอย่าง แต่มัณฑนากรจะประสบความสำเร็จจะขึ้นอยู่กับเหตุผลใดถูกต้องที่สุด

- ก. มนุษย์สัมพันธ์ดี และมีผู้ปกครองร่ำรวย
- ข. มีพรสวรรค์ทางศิลปะ และมีบริษัทของตนเอง
- ค. มีความริเริ่มสร้างสรรค์ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- ง. มีศิลปะ มีสุนทรีย์ และสังเกตทุกอย่างในประชาคมโลก

3. คำกล่าวต่อไปนี้ ข้อใดกล่าวถึงงานของมัณฑนากรถูกต้องที่สุด

- ก. มัณฑนากร คือ ช่างผู้ออกแบบตกแต่งภายใน และตกแต่งภายในอาคารทุกประเภท
- ข. มัณฑนากร คือ ผู้แนะนำ ประมาณราคาวัสดุที่ต้องใช้ และเป็นตัวแทนขายวัสดุ
- ค. มัณฑนากร คือ ผู้เขียนแบบร่างแสดงภายในอาคาร และเขียนแบบก่อสร้างอาคาร
- ง. มัณฑนากร คือ ผู้ควบคุมดูแล การติดตั้งเครื่องเรือน และผลิตเครื่องเรือน

4. ปัจจุบันโรงงานอุตสาหกรรมมีการจองตัวนักศึกษาสาขามัณฑนศิลป์ที่กำลังศึกษาอยู่ให้เข้าทำงานในโรงงานของตน นักเรียนคิดว่า นักศึกษาที่ถูกจองตัวมีคุณสมบัติตามข้อใดถูกต้องที่สุด

- Ⓐ ก. นักศึกษาผู้นั้นสามารถออกแบบสินค้าได้เป็นที่นิยมของผู้ใช้
- Ⓑ ข. นักศึกษาผู้นั้นสามารถออกแบบจากละครโทรทัศน์ได้ดีมาก
- Ⓒ ค. นักศึกษาผู้นั้นสามารถออกแบบตกแต่งหน้าร้านได้ดีมาก
- Ⓓ ง. นักศึกษาผู้นั้นสามารถออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมได้ยอดเยี่ยม

5. ศักดิ์ชายชอบงานตกแต่งภายใน ตั้งใจว่าจะศึกษาต่อสาขามัณฑนศิลป์ในระดับอุดมศึกษา ศักดิ์ชายควรเลือกเรียน ม. ปลาย แผนการเรียนใด

- Ⓐ ก. วิทยาศาสตร์ - คณิต
 - Ⓑ ข. ศิลป์ - คำนวณ
 - Ⓒ ค. ศิลป์ - ภาษา
 - Ⓓ ง. สามัญ - อาชีพ
-

นักออกแบบเครื่องแต่งกาย

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ | การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ
 แนวทางการประกอบอาชีพ | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

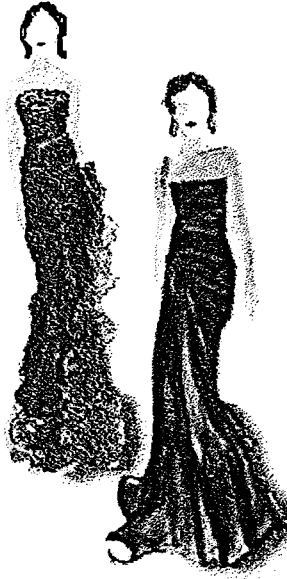
[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

สร้างแบบผลิตภัณฑ์เครื่องนุ่งห่ม ออกแบบโดยพิจารณาถึงจุดมุ่งหมาย ต้นทุน ราชการ ทางเทคนิคต่าง ๆ วิธีการผลิต และความพอใจของผู้ใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องแต่งกาย ร่างแบบ นำภาพ เขียนเสนอบริษัทเห็นชอบจากฝ่ายจัดการหรือลูกค้า และต้องคิดแปลงแก้ไขแบบตามความจำเป็น

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

เป็นผู้มีความละเอียดรอบคอบ ประณีต มีใจรักและสนใจในวิชาการและแฟชั่นใหม่ ๆ เสมอ มีมนุษยสัมพันธ์ดี ใจเย็น มีศิลปะ และมีรสนิยมการแต่งกายดี

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

ศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์-เกษตร
คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาบ้านและชุมชน คณะมนุษยศาสตร์ หรือสาขาศิลปะการออกแบบแฟชั่น
รายการในสถาบันอุดมศึกษา

แนวทางในการประกอบอาชีพ

เป็นนักออกแบบเครื่องแต่งกายของห้องเสื้อ สถาบันสอนการออกแบบ เป็นนักออกแบบ
แบบอิสระ หรือประกอบอาชีพส่วนตัว เปิดห้องเสื้อออกแบบเครื่องแต่งกายนักออกแบบเครื่อง
แต่งกาย

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.alumni.kku.ac.th/guidance/career/>
- <http://www.bunditcenter.com/articles.php?articleId=15&page=2>
- <http://www.geocities.com/guidecorner/c08.htm>

แบบฝึกหัดชุดที่ 2.1.2 อาชีพนักออกแบบเครื่องแต่งกาย แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1. ภายในร้านตัดเสื้อผ้า ใครคือผู้ออกแบบเสื้อ

- ก. เจ้าของร้าน
- ข. ช่างเย็บเสื้อ
- ค. ช่างปักจักร
- ง. ช่างออกแบบเสื้อผ้า

2. นักออกแบบเครื่องแต่งกาย ควรจะมีคุณสมบัติในข้อใด

- ก. ละเอียด รอบคอบ ประณีต เลือกใช้วัสดุราคาแพงเท่านั้น
- ข. สนใจแฟชั่นใหม่ๆ เลือกใช้วัสดุตามความต้องการของลูกค้า
- ค. มีศิลปะ ใจเย็น เลือกใช้วัสดุราคาถูก
- ง. มีรสนิยมการแต่งกายดี ไม่สนใจค่าใช้จ่ายที่บกร่อง

3. การเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เกี่ยวกับการออกแบบเครื่องแต่งกายมีหลายสถาบันนักเรียนคิดว่าสาขาใดที่เปิดสอนเกี่ยวกับการออกแบบเครื่องแต่งกาย

- ก. สาขานิเทศศาสตร์
 - ข. สาขาศิลปกรรม
 - ค. สาขามัณฑนศิลป์
 - ง. สาขาช่างออกแบบพัสดราภรณ์
-

4. การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพนักออกแบบเครื่องแต่งกายควรศึกษาต่อ ม. ปลาย แผนการเรียนใด

- ๐ ก. วิทยาศาสตร์ - คณิต
- ๐ ข. ศิลป์ - คำนวณ
- ๐ ค. ศิลป์ - ภาษา
- ๐ ง. ไม่มีข้อถูก

5. ช่างออกแบบเครื่องแต่งกาย บางคนใช้ภาษาอังกฤษมาพูดทับศัพท์เดิมว่าอะไร

- ๐ ก. ดีไซน์เนอร์
 - ๐ ข. สปีกเกอร์
 - ๐ ค. ไครว์เวอร์
 - ๐ ง. แคนซ์เซอร์
-

นักหนังสือพิมพ์

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ | รายได้และการทำงาน
โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ | ความต้องการแรงงาน | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

อาชีพนักหนังสือพิมพ์ได้ชื่อว่าเป็นอาชีพเพื่อประชาชน งานหนังสือพิมพ์เป็นทั้งผู้นำ (Leader) และผู้รับใช้ (Servant) ของประชาชน นักหนังสือพิมพ์ คือผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการมีประสบการณ์ในการเขียนข่าว เข้าใจเรื่องราวของข่าวต่าง ๆ รวมถึงนักประพันธ์ เรื่องสั้น นวนิยาย สารคดี บทความ ที่ได้เคยผ่านงานทางด้านข่าวมาก่อน

งานหนังสือพิมพ์เป็นงานเสนอข่าว บทความ สารคดี บทความวิจารณ์ การเสนอเรื่องเหล่านี้ลงในหน้าหนังสือพิมพ์ จะต้องมีการคัดเลือก แก้ไข จัดรูปข่าว หรือรายการต่าง ๆ ให้เหมาะที่จะลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ทั้งรายวัน นิตยสาร วารสาร เป็นต้น

กองบรรณาธิการเป็นหัวใจของการรวบรวมข่าว เขียนรายงาน วิจารณ์ และวิพากษ์ข่าว วิธีการหาข่าว อาจใช้วิธีสืบเสาะค้นหา สัมภาษณ์ สอบถาม แล้วนำเสนอต่อประชาชน อย่างชัดเจนรัดกุมตามข้อเท็จจริงมากที่สุด

งานหนังสือพิมพ์เป็นงานบริการเพื่อมวลชนโดยปกติมีจุดมุ่งหมายคือ เพื่อให้ข่าวสารเพื่อความบันเทิง เพื่อให้ข้อคิดเห็น เพื่อการศึกษา และบริการการโฆษณา

ลักษณะการทำหนังสือพิมพ์จะมีแบบแผน แบ่งเป็นหมวดหมู่รับผิดชอบ ตั้งแต่ระดับเจ้าของ บรรณาธิการ การจัดการ การผลิต และการจัดจำหน่าย แต่ผู้ที่ได้ชื่อว่าทำงานเป็นนักหนังสือพิมพ์จริง ๆ นั้นจะต้องทำงานเกี่ยวกับข่าว เป็นสำคัญ ส่วนฝ่ายจัดการหรือฝ่ายผลิต ถ้าไม่ได้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับข่าวก็ไม่ได้ชื่อว่า เป็นนักหนังสือพิมพ์ ผู้มีอำนาจหน้าที่รวบรวมข่าวเสนอตำแหน่งสูงสุด คือ บรรณาธิการ ซึ่งอาจแยกเป็นฝ่าย เช่น บรรณาธิการฝ่ายข่าว บรรณาธิการฝ่ายจัดการ นอกนั้นจะเป็นนักข่าว ผู้ดำรงตำแหน่งสูงในกิจการหนังสือพิมพ์มักเป็นผู้เริ่มต้นมาจากนักข่าวก่อน นักข่าวต้องทำหน้าที่ตระเวนหาข่าวหรือ ถูกส่ง ไปทำข่าวพิเศษ หรือไปประจำอยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่ง เช่น สถานีตำรวจ ศาล เป็นต้น หรืออาจทำหน้าที่เขียนข่าวจากผู้สื่อข่าวต่าง ๆ ที่ส่งมายังสำนักงาน หรือจากเอกสารหรือข้อเท็จจริงจากหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ผู้ทำหน้าที่หาข่าวอาจ ต้องทำงานเกี่ยวกับการถ่ายภาพ เขียนสารคดี บทความ บทวิจารณ์ ความเห็นต่าง ๆ ตลอดจนการตรวจแก้ต้นฉบับเป็นต้น

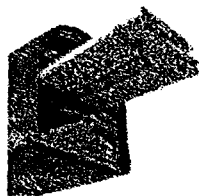
คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ

งานหนังสือพิมพ์เป็นงานอิสระ มีการแข่งขันตลอดไป นักหนังสือพิมพ์อาจตกงานเมื่อใดก็ได้ ผู้ที่คิดจะเป็นนักหนังสือพิมพ์ควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. มีบุคลิกภาพดี คล่องแคล่ว ทันสมัย เชื้อมั่น กระฉับกระเฉง ร่าเริง แจ่มใส ละเอียดรอบคอบ รักความยุติธรรม รักอิสระ อดทน กล้าหาญ ชอบการผจญภัย เป็นคนไม่ถือตัว เข้ากับผู้อื่นได้ง่าย ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดี มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา มารยาทดี สุภาพ มีเหตุผล มีความจริงใจ รักความเป็นจริง มีอุดมการณ์ของตนเอง มีความรับผิดชอบ กล้าแสดงออกทั้งการพูดและการเขียน มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถถ่ายทอดความคิดออกมาได้อย่างชัดเจน ขอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และรักในวิชาชีพนี้

2. เป็นผู้รู้มาก รู้บางอย่างในทุกสิ่ง รู้ทุกสิ่งในบางอย่าง จะต้องเป็นนักอ่าน เป็นผู้ฟังที่ดี อยากรู้อยากเห็นอยู่เสมอ มีความสนใจที่จะเรียนรู้จากคนอื่น ไม่น้อยไปกว่าที่จะให้คนอื่นเรียนรู้จากตน

3. มีความสนใจ และสังเกตทุกอย่างในประชาคม ในสังคมและโลก เช่น การเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

รายได้และการทำงาน

งานนักหนังสือพิมพ์เป็นงานอิสระ รายได้ไม่ค่อยจะแน่นอนขึ้นอยู่กับนักหนังสือพิมพ์ ถ้าเป็นหนังสือพิมพ์ที่มีความมั่นคง คือมีจำนวนจำหน่ายสูงเป็นปีก็มั่นคงแล้วรายได้ที่นักหนังสือพิมพ์จะได้รับก็ค่อนข้างสูงและอาจลดหลั่นกันไปแล้วแต่ตำแหน่งที่ปฏิบัติงานในสำนักงานหนังสือพิมพ์นั้น ๆ รวมถึงประสบการณ์ของแต่ละบุคคลด้วยนักหนังสือพิมพ์ บางคนอาจไม่สังกัด หนังสือพิมพ์ฉบับใด โดยเฉพาะเขียนบทความคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์หลาย ๆ ฉบับ และรับเงินเป็นงานรายชิ้นไป รายได้ก็ขึ้นอยู่กับงานที่กระทำและความต้องการของหนังสือพิมพ์ นักหนังสือพิมพ์ไม่มีวันหยุด ทำงานทุกวัน วันใดหรือช่วง เวลาใดที่มีข่าวต้องติดตาม อาจต้องทำงานตลอด 24 ชั่วโมง จะได้พักผ่อนแค่ไหนเพียงไร ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์และข่าว ทั้งนี้เพราะการทำหนังสือพิมพ์นั้น ต้องแข่งขันกันอยู่ตลอดเวลา ในระหว่างหนังสือพิมพ์ด้วยกัน รวมทั้งวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ด้วย

โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ

การเป็นนักหนังสือพิมพ์อาจเริ่มต้นจากการทำงานระดับต่ำก่อน อาจเริ่มต้นเป็นพนักงานพิมพ์ดีด คนส่งต้นฉบับ ถ้ามีความรู้ ความสามารถเป็นที่ประจักษ์ อาจเลื่อนขึ้นเป็นนักข่าวด้านใดด้านหนึ่ง อาจเป็นนักข่าวการเมือง เศรษฐกิจ อาชญากรรม เป็นต้น ถ้ามีความสามารถ ความชำนาญในการทำข่าว เขียนข่าวแล้ว อาจทำงานในตำแหน่งสูงขึ้น ไป คือ เป็นผู้เขียนข่าว (Rewriter) จากนั้นอาจเลื่อนตำแหน่งขึ้นไปเป็นบรรณาธิการข่าวหรือสูงไปกว่านี้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถและประสิทธิภาพในการทำงานและ ความรับผิดชอบสูงในแง่ของการศึกษาหาความรู้ อาจได้รับประสบการณ์จากการทำงานซึ่งเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้มีโอกาส ก้าวหน้า ถ้าต้องหาความรู้เพิ่มเติมหลังจากจบปริญญาตรีแล้ว อาจศึกษาในระดับปริญญาโททั้งภายในประเทศและ ต่างประเทศ สถานศึกษาระดับปริญญาโทในสาขาสื่อมวลชนโดยตรง เปิดสอนที่คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และที่คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาฯ

ความต้องการแรงงาน

เนื่องจากวงการหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันได้ขยายขอบเขตกว้างขวางกว่าอดีตมาก หนังสือพิมพ์มีเสรีภาพมากขึ้น จำนวนหนังสือพิมพ์เพิ่มขึ้นมาก นักหนังสือพิมพ์เป็นจำนวนมาก ไม่ได้เข้าศึกษาอบรมในสถาบันใด แต่อาศัยประสบการณ์ในการทำงานในระยะเวลาอันยาวนาน ในปัจจุบันแม้จะมีการผลิตบัณฑิตทางด้านหนังสือพิมพ์ออกมา แต่ที่ผู้ศึกษาด้านนี้ก็ยังหางานทำไม่ได้ง่ายนัก เพราะว่างานหนังสือพิมพ์ในประเทศไทยยังไม่นิยม อย่างไรก็ตามผู้ที่ศึกษาทางด้านหนังสือพิมพ์ไม่น้อยที่รวมตัวกัน จัดทำหนังสือพิมพ์ขึ้นเอง เพราะในปัจจุบันการขออนุญาตออกหนังสือพิมพ์ง่ายกว่าอดีต

ถ้าจะมองในแง่ของกิจการหนังสือพิมพ์ในประเทศเสรี ความต้องการนักหนังสือพิมพ์ที่มีความรู้ ความสามารถนั้นยังมีอีกมาก อย่างไรก็ตามในวงการหนังสือพิมพ์ของเรา ผู้ที่เข้าทำงานได้มักจะมีผู้ใหญ่ฝาก หรือเป็นแบบยึดเยียดกันก่อน ต่อมาจึงได้ทำงานตามความสามารถจนเป็นที่ประจักษ์

ดังนั้นการเข้าทำงานเป็นนักหนังสือพิมพ์ ผู้จะหางานนี้ต้องเสาะแสวงหาเอาเอง อาจส่งใบสมัครหรือไปสมัครด้วยตนเอง หรือขอคำแนะนำจากผู้ที่จะช่วยแนะนำให้ได้ การเข้าทำงานต้องไม่เลือกงาน เพราะงานหนังสือพิมพ์ในเมืองไทยยังไม่มียกขบวนที่จะเลือกได้ อาจจะต้องปฏิบัติงานขั้นต่ำสุด เช่น อาจเป็นเพียงคนส่งต้นฉบับ พนักงานพิมพ์ดีด หรือเป็นผู้ช่วยนักข่าว เป็นต้น แล้วจึงค่อย ๆ แสดงความสามารถให้นายจ้างได้เห็น ให้ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าเราได้ทำงานมีประสิทธิภาพเหนือกว่าที่เขาคิด แล้วเราก็จะได้ทำงานในตำแหน่งสูงขึ้น ไปอีก

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.alumni.kku.ac.th/guidance/career/>
- <http://www.bunditcenter.com/articles.php?articleId=15&page=2>

แบบฝึกหัดชุดที่ 2.1.3 อาชีพนักหนังสือพิมพ์ แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

-
1. การเริ่มเป็นนักหนังสือพิมพ์ทำได้อย่างไร
- ก. สนใจข่าวรับสมัครงานจากหนังสือพิมพ์
 - ข. สนใจข่าวรับสมัครงานจากวารสารรายเดือน
 - ค. สนใจข่าวรับสมัครงานจากวิทยุ โทรทัศน์
 - ง. ส่งใบสมัคร หรือไปสมัครด้วยตนเองที่สำนักพิมพ์ต่างๆ
-
2. รายได้ของนักหนังสือพิมพ์แต่ละคนขึ้นอยู่กับอะไรมากที่สุด
- ก. ชื่อเสียงของหนังสือพิมพ์
 - ข. ยอดจำหน่ายของหนังสือพิมพ์
 - ค. ประสบการณ์ของนักหนังสือพิมพ์
 - ง. ความต้องการของผู้อ่านหนังสือพิมพ์
-
3. งานหนังสือพิมพ์เป็นงานอิสระ มีการแข่งขันตลอดไป นักหนังสือพิมพ์อาจตกงานเมื่อใดก็ได้ ดังนั้นนักหนังสือพิมพ์ควรมีคุณสมบัติตรงตามข้อใด
- ก. บุคลิกภาพดี คล่องแคล่ว เชื้อมั่น เป็นนักอ่าน
 - ข. รักความยุติธรรม รักอิสระ อดทน ชิงดีชิงเด่น
 - ค. กล้าหาญ ชอบผจญภัย รับผิดชอบ คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตน
 - ง. มีอุดมการณ์ รักความจริง มีเหตุผล ปกป้องพวกเดียวกัน
-
4. งานอะไรบ้างที่เป็นงานของนักหนังสือพิมพ์
- ก. เขียนข่าว เรื่องสั้น สารคดี บทความ
 - ข. คัดเลือกข่าว แก้ไขจัดรูปข่าวให้เหมาะที่ลงในหน้าหนังสือ
 - ค. บริการมวลชน ให้ข่าวสาร ความบันเทิง เพื่อให้ข้อคิดเห็น การศึกษา
 - ง. ถูกทุกข้อ

5. การทำงานหนังสือพิมพ์ มีโอกาสก้าวหน้า โดยการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น หรืออาจศึกษาต่อในระดับปริญญาโท อยากทราบว่ามหาวิทยาลัยใดบ้างที่เปิดสอนระดับปริญญาโท สาขาหนังสือพิมพ์

- ๐ ก. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 - ๐ ข. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
 - ๐ ค. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
 - ๐ ง. มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยนเรศวร
-

นักแสดง - ศิลปิน

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ | รายได้และการทำงาน
ความต้องการแรงงาน | การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

นักแสดง - ศิลปิน ก็คือผู้ให้ความบันเทิงแก่ประชาชนในแบบต่าง ๆ โดยมีลักษณะการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

นักประพันธ์เพลง คือ ผู้ที่บันทึกงานประพันธ์ทางดนตรีที่เกิดจากจินตนาการ ถ่ายทอดทำนองเพลงและเสียงประสาน ที่สร้างสรรค์ขึ้นมาด้วยตนเองให้ออกมาในลักษณะของโน้ตเพลงและเครื่องหมายชนิดอื่น ๆ

นักเรียบเรียงบทเพลง คือ ผู้ที่เรียบเรียงหรือปรับแต่งทำนองเพลงใหม่อื่น ๆ ให้ผสมกลมกลืนไปกับทำนองเพลง (เดิม) ที่ใช้เป็นหลัก เพื่อให้เหมาะสมกับวิชาการแสดงด้วยเครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ ของดุริยางค์หรือวงดนตรี

ผู้อำนวยการเพลงดุริยางค์และวงดนตรี คือ ผู้ที่ควบคุมการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวกให้กับการบรรเลง ของวงดุริยางค์หรือวงดนตรี แนะนำการฝึกหัดในกลุ่มนักดนตรีให้เล่นด้วยวิธีที่ถูกต้องกำหนดตำแหน่งที่นักดนตรีจะต้องนั่งประจำวง เพื่อให้เกิดเสียงสมดุลย์และกลมกลืนเป็นอย่างดี แนะนำให้นักดนตรีปฏิบัติไปตามแนวเพลงที่ได้ประพันธ์ไว้ด้วยการให้จังหวะซ้ำเร็ว และให้สัญญาณต่าง ๆ ตลอดจนควบคุมการเปลี่ยนแปลงของจังหวะเพลงในแต่ละท่อนเพลง

ผู้ปฏิบัติเครื่องดนตรี นักดนตรี คือ ผู้ที่ปฏิบัติเครื่องดนตรีตั้งแต่ 1 เครื่องขึ้นไป โดยไม่คำนึงว่าเป็นผู้แสดงเดี่ยวหรือผู้เป็นเล่นแนวคลอหรือเป็นนักดนตรีประจำอยู่ในวงดุริยางค์

วงดนตรี หรือ กลุ่มดนตรีประเภทใด ฟีกฝนและหมั่นซ้อมตามบทเพลง รู้วิธีการเทียบเสียง ให้ถูกต้องตามระดับเสียงของเครื่องดนตรี เล่นดนตรีด้วยการอ่านโน้ตเพลง หรือจากความจำ โดยทั่วไป อาจมีชื่อเรียกตามชื่อเครื่องดนตรีที่ปฏิบัติเช่น นักไวโอลิน

นักขับร้องเพลง คือ ผู้ขับร้องเพลงด้วยการเป็นผู้ขับร้อง นั่งเป็นกลุ่ม กันขับร้อง เพลงหมู่ฝึกซ้อมตามแนวบทเพลงและศึกษาแนวทางของงานประพันธ์เพลงก่อนที่จะขับร้องเพลง

ผู้อำนวยการเพลงหมู่ขับร้อง คือ ผู้ควบคุมแนะนำการฝึกซ้อม และอำนวยความสะดวกในการแสดงขับร้องหมู่ทั้งในแบบที่มีแนวดนตรีคลอหรือไม่มี

นักประดิษฐ์ทำแสดง คือ ผู้ริเริ่มและวางแผนทำการแสดงละคร เดินรำ ระบาย ฯลฯ ศึกษาแนวดำเนินา ลีลาของบทเพลงและ การจัดเวทีเพื่อให้ผสมกลมกลืนกับท่าที่ใช้แสดง จัดแบบท่าทีลีลาและการเคลื่อนไหวในอิริยาบถที่แน่นอนเพื่อให้ผู้แสดงยึดถือเป็นแบบระบบมาตรฐานต่อไป ฝึกสอนและจัดซ้อมผู้แสดงหมู่ให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้

ผู้แสดงระบำ คือ ผู้แสดงระบำรำฟ้อนในฐานะเป็นผู้แสดงเดี่ยว คู่ หรือเป็นผู้แสดงหนึ่งในกลุ่มที่แสดงหนึ่งในกลุ่มที่แสดงระบำ

นักแสดง คือ ผู้แสดงบทบาทต่างๆ ในการแสดงละครหรือภาพยนตร์ ซ้อมบทที่ต้องแสดงโดยการศึกษาเนื้อเรื่องและบทที่ได้รับ มอบหมายให้แสดง โดยการใช้ด้อยคำหรือกิริยา ท่าทางแสดงประกอบ

ผู้กำกับการแสดง คือ ผู้คัดเลือกนักแสดง และกำกับแสดง เพื่อถ่ายทำภาพยนตร์ เพื่อเสนอความบันเทิงต่าง ๆ ทางวิทยุ และ โทรทัศน์หรือบนเวที

ผู้เขียนบทภาพยนตร์ คือ ผู้แต่งเรื่อง คัดแปลงบทประพันธ์ให้เป็นบทภาพยนตร์ ตามที่ได้รับมอบหมายหรือตามที่ได้รับคำแนะนำ ในการเขียนเรื่องหรือในการแก้ไขปรับปรุงเนื้อเรื่องจากผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์

ผู้พากย์บทภาพยนตร์ คือ ผู้พากย์บทภาพยนตร์ที่ฉายตามโรงภาพยนตร์ หรือ สถานีโทรทัศน์ ต้องอ่านบทพากย์อย่างระมัดระวังเพื่อ จะ ได้รู้ถึงลักษณะและของเขตของการพากย์ ซ้อมบทพากย์พร้อมกับการดูภาพยนตร์ ประกอบอย่างน้อยหนึ่งครั้ง จนแน่ใจว่าเสียงพากย์นั้น ตรงกับความเร็วของเสียงต่าง ๆ ในบทสนทนาของภาพยนตร์ อาจพากย์เสียงมากกว่าหนึ่งเสียง

คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ

1. มีความขยันหมั่นเพียร มีความอดทน มีมนุษยสัมพันธ์ดี
2. มีบุคลิกดี คล่องแคล่วว่องไว ไม่ถือตัว ทันสมัย
3. รูปร่างสมบูรณ์ได้สัดส่วน
4. มีกระแสนเสียงไพเราะ (โดยเฉพาะนักร้อง)
5. มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออกและมีปฏิภาณไหวพริบดีในการแก้ปัญหา
6. มีจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์

รายได้และการทำงาน

นักแสดงและศิลปินจัดได้ว่าเป็นอาชีพที่มีรายได้ที่ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ความสามารถประเภทของงานทั้งนี้เพราะ นักแสดงและศิลปินต้องอาศัยความสามารถและร่างกายของตนเป็นหลัก เมื่อสามารถทำงานได้จึงจะมีรายได้ แต่ถ้าไม่สามารถทำงานได้ก็ไม่มี และการยอมรับของประชาชน นอกจากนี้อาชีพนักแสดงและศิลปิน

ความต้องการแรงงาน

ปัจจุบันคนเราต้องการพักผ่อนหย่อนใจมากขึ้น ต้องการอาหารตา อาหารใจ เพื่อคลายความเครียดที่เกิดจากภาวะต่าง ๆ ฉะนั้นอาชีพการแสดงจึงไม่ตกต่ำ จึงยังเป็นที่ต้องการตลอดไป

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ นักแสดง

จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายศิลป์ (ภาษา) มีความถนัดและสนใจด้านศิลปะ ศึกษาต่อสาขาดนตรีสากล สาขาศิลปการละคร สาขาสื่อสารการแสดง คณะครุศาสตร์ คณะ

อักษรศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ หรือคณะนิเทศศาสตร์ ทั้งในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.bunditcenter.com/ariticles.php?articleId=15&page=2>
- <http://www.geocities.com/guidecorner/e08.htm>

แบบฝึกหัดชุดที่ 2.1.4 อาชีพนักแสดง แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

- อาชีพนักแสดงหรือศิลปินมีรายได้ดี แต่ไม่แน่นอน ดังนั้นนักแสดงต้องปฏิบัติตนตามข้อใด
 - ก. พักผ่อนให้เพียงพอ เริ่มสะสมเงินไว้คอนหนุ่มสาว
 - ข. ฝึกฝนความสามารถ ทำงานให้หนัก พักผ่อนน้อยๆ
 - ค. อดทน พยายามติดต่อขอทำงานหลายๆที่ในแต่ละวัน
 - ง. รักษาสุขภาพกายให้แข็งแรง ใช้เงินได้อย่างฟุ่มเฟือยเพื่อยกกว่าอาชีพอื่น
- โอกาสก้าวหน้าของนักแสดงคือข้อใด
 - ก. เลื่อนตำแหน่งเป็นครูฝึกละคร
 - ข. เลื่อนตำแหน่งเป็นผู้กำกับการแสดง
 - ค. เลื่อนตำแหน่งเป็นผู้พากย์ภาพยนตร์
 - ง. เลื่อนตำแหน่งเป็นผู้เขียนบทภาพยนตร์

3. ข้อใดคือลักษณะงานของผู้เขียนบทภาพยนตร์

- ก. ประดิษฐ์ท่าแสดง ท่ารำ
- ข. เขียนบทภาพยนตร์ ละคร
- ค. กำกับการแสดงภาพยนตร์ ละคร
- ง. ควบคุม แนะนำการแสดงดนตรี อำนวยการเพลงหมู่

4. ข้อใดคือลักษณะของผู้กำกับการแสดง

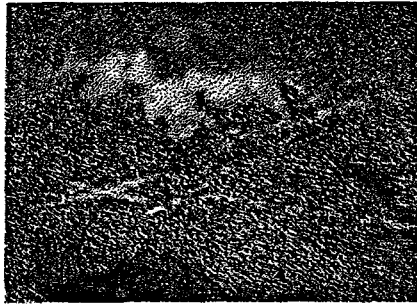
- ก. ประดิษฐ์ท่าแสดง ท่ารำ
- ข. เขียนบทภาพยนตร์ ละคร
- ค. กำกับการแสดงภาพยนตร์ ละคร
- ง. ควบคุม แนะนำการแสดงดนตรี อำนวยการเพลงหมู่

5. ถ้านักเรียนจะเป็นนักแสดง นักเรียนควรเลือกเรียนแผนการเรียนใดในระดับ ม. ปลาย จึงจะเหมาะสมที่สุด

- ก. แผน วิทยาศาสตร์ - คณิต
- ข. แผนศิลป์ - คำนวณ
- ค. แผน ศิลป์ - ภาษา
- ง. เลือกเรียนได้ทุกแผนการเรียน

จิตรกร

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ | รายได้และการทำงาน
| โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพความต้องการแรงงาน | การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ |
แนวทางในการประกอบอาชีพ | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

เขียนภาพทิวทัศน์ ภาพเหมือน ภาพหุ่นนิ่ง ภาพแบบแอบแตเรทท์ และภาพองค์ประกอบที่คล้ายคลึงกัน ด้วยสีน้ำมัน สีน้ำ หรือสีอย่างอื่น ร่างภาคองค์ประกอบเป็นเส้น โครงภายนอกลงบนผ้าใบ หรือบนสิ่งอื่น เพื่อเขียนภาพจากแบบจากภาพภูมิประเทศหรือจากความทรงจำ ป้ายสีลงบนวัสดุที่ใช้เขียนภาพ จัดแนวเส้นในภาพให้มีลี แบบและประมวลที่กลมกลืนประสานกันอย่างสวยงาม อาจชำนาญในการใช้สี หรือในประเภทของงานที่ทำ และอาจมีชื่อเรียกตามความชำนาญอาจจัดภาพฉากหลัง จัดที่สำหรับแสดงสินค้าเพื่อใช้ในงานการค้า อาจซ่อมสิ่งชำรุดเสียหายและซ่อมภาพเขียนที่ซีดจาง

คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ

มีจินตนาการสูง และสามารถถ่ายทอดจินตนาการเป็นผลงานได้ มีความถนัด ความรู้ทางศิลปะชอบและสนใจสิ่งสวยงามในแง่วรรณคดี คนตรีและศิลปะ

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

จบการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายสายศิลป์ มีความสนใจและถนัดทางศิลปะ ศึกษาต่อคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ คณะวิจิตรศิลป์ หรือคณะศิลปกรรม ใน สถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลและเอกชน

แนวทางในการประกอบอาชีพ

รับราชการ ทำงานเอกชนหรือทำงานอิสระ

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.alumni.kku.ac.th/guidance/career>
- <http://www.bunditcenter.com/articles.php?articleId=15&page=2>
- <http://www.geocities.com/guidecorner/e08.htm>

แบบฝึกหัดชุดที่ 2.1.5 อาชีพจิตรกร แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

-
1. ถ้าอยากเป็นจิตรกร ควรเลือกศึกษาต่อแผนการเรียนใดในระดับ ม. ปลาย จึงจะเหมาะสมที่สุด
 - Ⓐ ก. แผน วิทย์ - คณิต
 - Ⓑ ข. แผนศิลป์ - คำนวณ
 - Ⓒ ค. แผน ศิลป์ - ภาษา
 - Ⓓ ง. เลือกเรียน ได้ทุกแผนการเรียน
-

2. โสภณเรียนจบสาขาจิตรกรรม โสภณชอบทำงานถ่ายทอดความรู้ให้กับเยาวชน โสภณควรเลือกทำงานตามข้อใด

- ก. ทำงานเป็นช่างศิลป์ในโรงงานอุตสาหกรรม
- ข. เปิดร้านรับวาดภาพเหมือน รับเขียนป้าย
- ค. ทำงานเป็นครูสอนใน โรงเรียนต่างๆ
- ง. เปิดร้านรับออกแบบผลิตภัณฑ์ต่างๆ

3. ข้อใดเป็นลักษณะของจิตรกรที่ดี

- ก. มีจินตนาการสูง สนใจงานศิลปะ อุทิศเวลาให้กับความคิด
- ข. บุคลิกภาพดี น้ำเสียงไพเราะ รูปร่างสมบูรณ์ได้สัดส่วน
- ค. เชื้อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก บุคลิกภาพดี
- ง. ขยันหมั่นเพียร อดทน รูปร่างได้สัดส่วน

4. จิตรกร คือใคร

- ก. ช่างเขียนภาพเหมือน ช่างถ่ายภาพนิ่ง
- ข. ช่างเขียนภาพเขียนทิวทัศน์ ช่างถ่ายภาพอวกาศ
- ค. ช่างเขียนภาพการ์ตูน ช่างถ่ายภาพโฆษณาภาพยนตร์
- ง. ช่างเขียนซึ่งเสนอแนวคิดทางศิลปะด้วยการเขียนภาพ

5. ศักดิ์ศิริ จบปริญญาสาขาจิตรกรรม กลับมาเปิดร้านในอำเภอ รับวาดรูปเหมือน ภาพวิว เขียนตัวหนังสือ เป็นต้น นักเรียนคิดว่าคำตอบข้อใดถูก

- ก. ศักดิ์ศิริ รับราชการ
- ข. ศักดิ์ศิริ เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ
- ค. ศักดิ์ศิริ ทำงานในหน่วยงานเอกชน
- ง. ศักดิ์ศิริ ประกอบอาชีพอิสระ

เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบมีศิลปะ

กลุ่มที่ 3 บุคลิกภาพแบบมีศิลปะ (The Artistic Type)

โดยทั่วไป ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบนี้ จะชอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนามธรรม เป็นอิสระ มีสุนทรีย์ รักความงาม เป็นตัวของตัวเองสูง ชอบใช้ชีวิตและทำกิจกรรมตามลำพัง ไม่ค่อยควบคุมตนเอง มักจะทำสิ่งต่าง ๆ ตามที่ใจปรารถนา มีความต้องการที่จะแสดงออกถึงลักษณะเฉพาะตัวของตน ชอบเผชิญปัญหาที่แสดงออกทางศิลปะ ไม่ชอบเลียนแบบ มีความคิดริเริ่ม หลีกเลียง

ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ มีสุนทรีย์ มีศิลปะ ชอบคิดคำนึง ชอบครุ่นคิดคนเดียว เก็บตัว การประเมินตนเอง มีความเป็นอิสระสูง มีความเข้าใจตนเองสูง มีความสามารถในการแสดง ความ สึกลึกซึ่งที่มีความหายสูง

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ	สาขาวิชาที่อาจเลือกศึกษา ได้แก่
<ul style="list-style-type: none"> ○ ศิลปินเอก - บัณฑิตเอก ○ จิตรกรอิสระ - วิศวกร ○ นักเขียนละคร ○ นักออกแบบแฟชั่น ○ นักถ่ายภาพศิลป์ - นักเขียนภาพ ○ ครูสอนศิลปะ - สอนละคร ○ ผู้กำกับ ○ นักดนตรี - นักแต่งเพลง ○ ศิลปิน ○ นักประพันธ์ - นักเขียน ○ บรรณาธิการ ○ นักหนังสือพิมพ์ ○ ประชาสัมพันธ์ 	<ul style="list-style-type: none"> ○ ศิลปศึกษา ○ ศิลปกรรมศาสตร์ ○ สถาปัตยกรรมศาสตร์ ○ การออกแบบ - ออกแบบ ○ มัลติมีเดีย ○ ละครกรรม - ประติมากรรม ○ ภาพยนตร์ ○ วรรณคดีศึกษา ○ วรรณคดีเปรียบเทียบ ○ ปรัชญา ○ วิทยาศาสตร์ ○ หนังสือพิมพ์ ○ การสื่อสาร - การประชาสัมพันธ์ ○ อักษรศาสตร์ - จรรยาบรรณ ○ ดนตรีศึกษา ○ ศิลปกรรมศาสตร์

ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพชุดที่ 2
ตอนที่ 2.2 บุคลิกภาพที่ชอบการสมาคม สัมคมกับบุคคลอื่น มีความสนใจสังคม
(The Social Type)

หัวเรื่อง

- 1.2.1 อาชีพนักแนะแนว
- 1.2.2 อาชีพพยาบาล
- 1.2.3 อาชีพนักกายภาพบำบัด
- 1.2.4 อาชีพนักจัดรายการวิทยุ
- 1.2.5 อาชีพมัคคุเทศก์
- 1.2.6 เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบ The Social Type

แนวคิด

1.2.1 อาชีพนักแนะแนว ผู้ประกอบอาชีพนี้จะช่วยให้บุคคลได้รู้จักตนเอง เข้าใจผู้อื่น และสามารถช่วยเหลือตนเอง ปรับตนเอง แก้ปัญหา วางแนวชีวิตของตนเองได้อย่างเหมาะสมด้วยวิธีการต่าง ๆ

1.2.2 อาชีพพยาบาล ผู้ประกอบอาชีพนี้มีหน้าที่บริการผู้ป่วยทางกายหรือทางจิตที่ได้รับบาดเจ็บหรือทุพพลภาพและผู้สูงอายุในสถาบันที่มีการรักษา

1.2.3 อาชีพนักกายภาพบำบัด ผู้ประกอบอาชีพเป็นนักกายภาพบำบัดมีหน้าที่ในการรักษาอาการผิดปกติของร่างกาย ด้วยวิธีกายภาพบำบัด หรือวิธีอื่น ๆ ที่มีใช้รักษาด้วยยา ภายใต้อำสั่งของแพทย์

1.2.4 อาชีพนักจัดรายการวิทยุ ผู้ประกอบอาชีพนักจัดรายการวิทยุจะทำหน้าที่จัดรายการวิทยุ โดยให้ความรู้และความบันเทิงต่อผู้ฟังตามสถานีวิทยุต่าง ๆ ซึ่งแบ่งลักษณะรายการตามกลุ่มผู้รับสาร

1.2.5 อาชีพมัคคุเทศก์ ผู้ที่ประกอบอาชีพมัคคุเทศก์มีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวมาก เนื่องจากเป็นผู้สร้างความสนุกสนาน และให้ความรู้ มัคคุเทศก์เปรียบเสมือนจุดที่แสดงออกทางขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมและอธยาศัยไมตรีอันดีแก่นักท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์

1. หลังจากศึกษาเรื่อง "อาชีพนักแนะแนว"แล้ว นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพนักแนะแนว ได้ถูกต้อง
2. หลังจากศึกษาเรื่อง "อาชีพพยาบาล"แล้ว นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพพยาบาล ได้ถูกต้อง
3. หลังจากศึกษาเรื่อง "อาชีพนักรายภาพบำบัด"แล้ว นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพ นักรายภาพบำบัด ได้ถูกต้อง
4. หลังจากศึกษาเรื่อง "อาชีพนักจัดรายการวิทยุ"แล้ว นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพ นักจัดรายการวิทยุ ได้ถูกต้อง
5. หลังจากศึกษาเรื่อง "อาชีพมัคคุเทศก์"แล้ว นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพมัคคุเทศก์ ได้ถูกต้อง

นักแนะแนว

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ | รายได้และการทำงาน
โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ | ความต้องการแรงงาน | การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

[แบบฝึกหัด] [กลับมาแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

การแนะแนว คือ การช่วยให้บุคคลได้รู้จักตนเอง เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น และสามารถช่วยเหลือตนเองปรับตนเอง แก้ปัญหา วางแนวชีวิตและพัฒนาตนเอง ได้อย่างเหมาะสมด้วยวิธีการต่าง ๆ ฉะนั้นนักแนะแนวก็คือผู้ใช้เทคนิคกลวิธี หรือกระบวนการต่าง ๆ ที่จะช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จตามความหมายดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้การแนะแนวแบ่งออกเป็น 3 เรื่องใหญ่ ๆ คือ

1. การแนะแนวการศึกษา ได้แก่ การใช้เทคนิค หรือ วิธีการต่าง ๆ ที่จะช่วยให้คนใดประสบความสำเร็จในการศึกษา ได้พัฒนาตนในด้านการศึกษาเล่าเรียนให้เรียนดีขึ้น รู้จักฝึกนิสัยในการเรียน รู้จักปรับตัวและแก้ปัญหา รู้จักเลือกแนวทางศึกษาต่อได้เหมาะสม และถูกต้อง
2. การแนะแนวอาชีพ คือ การใช้กระบวนการต่าง ๆ เพื่อช่วยให้คนได้รู้จักโลกของงาน รู้จักตัดสินใจเลือกอาชีพเตรียมตัวประกอบอาชีพ และรู้จักพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าและมั่นคงในอาชีพ
3. การแนะแนวส่วนตัวและสังคม คือ การช่วยให้บุคคลได้รู้จักปรับตัวให้เข้ากับบุคคลและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ รู้จักการแก้ปัญหาคับข้องใจ ช่วยให้สุขภาพจิตดี มีบุคลิกภาพเหมาะสม อารมณ์มั่นคงและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ดี

คุณสมบัติผู้ประกอบการอาชีพ

นักแนะแนวจำเป็นจะต้องพบปะกับคนเป็นจำนวนมาก แตกต่างกันไปทั้งเพศและวัย ฉะนั้นนักแนะแนวควรมีสมบัติต่าง ๆ ดังนี้

ด้านบุคลิกภาพ ต้องเป็นผู้มีร่างกายจิตใจ สมองปกติ มีความสุขุมรอบคอบ ควบคุมสติอารมณ์ได้ดี ใฝ่หาความรู้ที่มีความรับผิดชอบ มีบุคลิกลักษณะน่าเลื่อมใสและคบหาสมาคมด้วย มีมนุษยสัมพันธ์ดี ปรับตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสังคมได้ มีความซื่อสัตย์ อดทน มีความปรารถนาดีต่อคนทั่วไปอย่างจริงใจ ซื่อใฝ่หาความรู้และประสบการณ์อยู่เสมอ เป็นผู้เก็บรักษาความลับของผู้มาติดต่อได้เป็นอย่างดี

ด้านความสามารถ นักแนะแนวควรมีความจำดี มีความรู้กว้างขวาง สามารถวิเคราะห์เหตุการณ์ และปัญหาได้ดี มีความเสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน สามารถเข้ากับคนได้ง่าย มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับชีวิตพอสมควร มีความสามารถในการฟังเป็นอย่างดี ทั้งนี้เพื่อจะให้งานได้บรรลุตามความมุ่งหมาย

ด้านความสนใจ นักแนะแนวควรมีความสนใจและศรัทธาในงานแนะแนว สนใจต่อการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน สนใจในเหตุการณ์ปัจจุบัน ภาวะเศรษฐกิจและสังคมอยู่เสมอ และสนใจในเรื่องพฤติกรรมมนุษย์ ฯลฯ

รายได้และการทำงาน

สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี ถ้าเข้ารับราชการจะได้รับเงินเดือนขั้นต้น ถ้าเข้าทำงานในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจหรือเอกชน เงินเดือนมักได้สูงกว่าราชการ นอกจากนี้ยังมีเงินช่วยเหลืออื่น ๆ เช่น เงินค่ารักษาพยาบาล หรือโบนัส เป็นต้น

หน่วยงานของรัฐบาล องค์การรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานเอกชน

1. หน่วยงานของรัฐบาลที่สามารถทำงานได้ เช่น โรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และหน่วยงานต่าง ๆ เช่นกองการจัดหางาน กระทรวงมหาดไทย ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

2. หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ กองการเจ้าหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะนักแนะแนวได้ฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดวางตัวบุคคลมาแล้ว ฉะนั้นจึงสามารถที่จะทำงานเกี่ยวกับการรับสมัคร การสัมภาษณ์และการคัดเลือกบุคคลให้เข้าทำงานตามความเหมาะสม

3. หน่วยงานเอกชน เช่น หน่วยงานแนะแนวทางศึกษาต่อ ธนาคารกรุงเทพ บริษัทประกันภัย ฝ่ายบุคคลของบริษัท เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล ของบริษัทต่าง ๆ และเจ้าหน้าที่ฝึกอบรม เป็นต้น

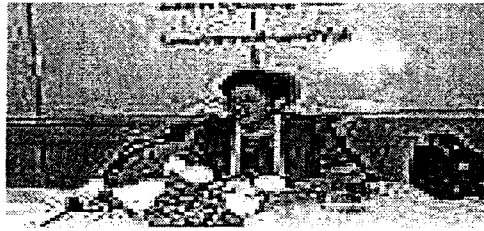
โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ

โอกาสขึ้นกับความสามารถและความขยันในการทำงาน นอกจากจะได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นแล้ว อาจจะได้เลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นอีก โอกาสในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีโทและเอกในประเทศไทย ปริญญาโท คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หรือศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาต่างประเทศ

ความต้องการแรงงาน

อาชีพนักแนะแนวเป็นอาชีพหนึ่ง ซึ่งเป็นที่ต้องการของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะผู้ประกอบอาชีพทางด้านนี้จะเป็นผู้ที่ช่วยผ่อนคลายนปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เช่น ปัญหาการเรียน ปัญหาที่เกิดจากภาวะความกดดันของสังคมเศรษฐกิจ ตลอดจนกระทั่งปัญหาที่เกี่ยวกับบุคลิก ลักษณะของเด็กหรือการอบรมเลี้ยงดู ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ จำเป็นจะต้องอาศัยนักแนะแนว ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้มักจะเกิดขึ้นทั้งในเมืองและต่างจังหวัด ฉะนั้น โอกาสในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพนี้จึงมีมาก โดยเฉพาะทางด้านการศึกษา ซึ่งมีความเปลี่ยนแปลงด้านหลักสูตร ระบบการเรียน การสอน และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนในโรงเรียนต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องมีครูแนะแนว เพื่อทำหน้าที่พัฒนาเด็กให้เจริญเต็มทีทุกด้าน

นอกจากนี้หน่วยงานเอกชนต่าง ๆ ทั่วไป ที่ในปัจจุบันได้มีพนักงานอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ทั้งในด้านการรับสมัคร การพิจารณาเข้ารับการทำงาน การพิจารณาผลงาน ตลอดจนการไถ่ถอนในกรณีมีปัญหา นักแนะแนวมีบทบาทเข้าไปทำงานในหน้าที่ฝ่ายบุคคลมากยิ่งขึ้น จึงนับว่าอาชีพนักแนะแนวยังมีตลาดกว้างอยู่พอสมควร

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ นักแนะแนว

จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศึกษาต่อสาขาจิตวิทยา สาขาวิชาเอกการแนะแนว จิตวิทยาและการแนะแนว จิตวิทยาการปรึกษา หรือจิตวิทยาคลินิก คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ คณะสังคมสงเคราะห์ ศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวพระเกียรติ หรือสถาบันราชภัฏ ใช้เวลาศึกษาประมาณ 4 ปี

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.bunditcenter.com/articles.php?articleId=15&page=2>

แบบฝึกหัดชุดที่ 2.2.2 อาชีพนักแนะแนว แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

-
1. นักแนะแนว ได้ฝึกอบรมเรื่องการ จัดวางตัวบุคคลมาแล้ว จึงสามารถทำหน้าที่ตามข้อใด
 - ก. ให้คำปรึกษาผู้ที่ประสบปัญหาต่างๆ
 - ข. บริการข่าวสาร ข้อมูลต่างๆ ที่จำเป็น
 - ค. จัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ หรือสร้างความสามัคคี
 - ง. รับสมัครงาน การสัมภาษณ์ การจับบุคคลเข้าทำงาน

 2. สมใจ สนใจที่จะเป็นนักแนะแนว นักเรียนคิดว่าสมใจควรพัฒนาตนเองให้มีคุณสมบัติตามข้อใด
 - ก. ฝึกตนเองให้มีบุคลิกน่าเลื่อมใส เห็นใจเพื่อนมนุษย์ที่มีโรคภัยเบียดเบียน
 - ข. ฝึกตนเองให้ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและสังคม ฝึกการส่งเสริมสุขภาพ
 - ค. ฝึกเสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ไม่รังเกียจผู้ป่วย
 - ง. ฝึกช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ฝึกการพูด การฟัง ฝึกการรักษาความลับของผู้อื่น

3. การแนะแนวอาชีพ คือกระบวนการตามข้อใด

- ก. ช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จในการศึกษา
- ข. ช่วยให้บุคคลรู้จักโลกของงาน เลือกอาชีพได้เหมาะสมกับตนเอง
- ค. ช่วยให้บุคคลมีบุคลิกภาพดี สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้
- ง. ช่วยให้บุคคลสามารถปรับตัวเข้ากับคนอื่น และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

4. นักเรียนเจอปัญหาอึดอัดใจจากที่บ้าน และปัญหาเพื่อนไม่ยอมรับเข้ากลุ่มในโรงเรียน นักเรียนควรปรึกษาอาจารย์ท่านใดในข้อต่อไปนี้

- ก. ฝ่ายปกครอง
- ข. ฝ่ายวิชาการ
- ค. ฝ่ายแนะแนว
- ง. ฝ่ายบริการ

5. คำกล่าวในข้อใดพูดถึงงานแนะแนวได้ถูกต้องที่สุด

- ก. งานแนะแนวช่วยวางแผนชีวิตให้นักเรียน
 - ข. งานแนะแนวช่วยแก้ปัญหาให้นักเรียน
 - ค. งานแนะแนวช่วยให้นักเรียนสามารถช่วยเหลือตนเองและปรับตัวได้
 - ง. งานแนะแนวช่วยตัดสินใจให้นักเรียนเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง
-

พยาบาล

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ | รายได้และการทำงาน
ทำงานในหน่วยงานอื่น / โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ | ความต้องการแรงงาน
การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

ผู้ประกอบอาชีพเป็นพยาบาล มีหน้าที่ให้บริการพยาบาลระดับวิชาชีพแก่ผู้ป่วยทางกายหรือทางจิต ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ หรือทุพพลภาพและผู้สูงอายุในสถาบันที่มีการรักษา การป้องกันโรค และการส่งเสริมสุขภาพ วางแผนและให้บริการด้านพยาบาลสมบูรณ์แบบตามหลักวิทยาศาสตร์ โดยคำนึงถึงความต้องการของคนไข้แต่ละคนตามลักษณะของ โรคที่เป็น สังเกตและบันทึกความเปลี่ยนแปลงในคนไข้ รายงานให้แพทย์ทราบถึง การเกิดอาการผิดปกติเกี่ยวกับร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ ซึ่งอาจมีความสำคัญ ในด้านการวินิจฉัยโรค หรือการรักษาพยาบาลและการรักษาตามคำสั่งของแพทย์ ตัดสินใจอย่างเหมาะสมในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉินหรือภาวะการณ์ที่ไม่ได้คาดฝัน ประยุกต์หลักของการช่วยฟื้นคืนชีพ เพื่อให้มีความทุพพลภาพน้อยที่สุด ช่วยคนไข้ให้ปรับตัวเข้ากับภาวะขัดข้องใด ๆ ที่อาจเกิดจากความเจ็บป่วย จัดให้คนไข้ได้มีสิ่งแวดล้อมที่ถูกหลักอนามัย เรียบร้อยและปลอดภัย ป้องกันและควบคุมการเผยแพร่ของ โรคติดเชื้อ สอนคนไข้ ครอบครัวของคนไข้และประชาชนทั่วไปให้รู้จักรักษาและส่งเสริมสุขภาพ วางแผนมอบหมายงาน สั่งการ ดูแล ประเมินผลงานของพยาบาลอื่น ๆ ในด้านที่เกี่ยวกับการพยาบาล นอกจากนี้แล้วบางหน่วยงานยังกำหนดให้พยาบาลทำหน้าที่เป็นครูพยาบาลอีกด้วย

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

วิชาพยาบาลเป็นวิชาที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ เกี่ยวกับการบริการประชาชนโดยตรง อาชีพนี้จึงต้องการบุคคลที่เหมาะสมอย่างแท้จริง ฉะนั้นผู้ที่คิดจะยึดอาชีพพยาบาล ควรพิจารณาและสำรวจตนเองดังต่อไปนี้

1. ควรเป็นผู้มีสติปัญญาดีพอควร เพราะวิชาการพยาบาลมีทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ซึ่งมีพื้นฐานมาจากวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
2. ควรเป็นผู้มีเมตตาจิตเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เห็นอกเห็นใจเพื่อนมนุษย์ที่ถูกโรคร้ายไข้เจ็บเบียดเบียน โดยไม่คิดรังเกียจเคียดจัญท์ หรือกลัวความเหน็ดเหนื่อยใด ๆ คือยอมเสียสละทั้งด้านเวลาและตนเองให้กับผู้ป่วยทุกคน ได้นอกจากนี้เมื่อพิจารณาตามลักษณะของงานแล้ว พยาบาลต้องสามารถปฏิบัติต่อสิ่งปฏิภูลหรือสภาพที่ไม่น่าอภิรมย์ เช่น ปัสสาวะ อุจจาระ อาเจียน เลือด หนอง ตลอดจนจนความตาย ในการพยาบาลผู้ป่วยในสภาพโรคต่าง ๆ กันได้อีกทั้งสามารถเผชิญความจริงเกี่ยวกับความเจ็บป่วยของชีวิต และมีความเข้มแข็งพอที่จะปฏิบัติงานประจำวันกับคนที่มีความเจ็บป่วยนานาโรคได้
3. ควรเป็นผู้มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ เพราะตามลักษณะของงาน บางครั้งพยาบาลต้องช่วยประคองหรืออุ้มคนไข้ และมีบ่อยครั้งที่พยาบาลต้องอยู่เวรตลอดคืน หลับนอนไม่เป็นเวลา เป็นต้น

รายได้และการทำงาน

รายได้ของผู้ที่ประกอบอาชีพเป็นพยาบาล มีดังนี้
รับราชการ

ผู้สำเร็จหลักสูตรปริญญาพยาบาล จะได้รับอัตราเงินเดือนขั้นต้น 6,360 บาท ผู้ที่สำเร็จหลักสูตรพยาบาลศาสตรระดับต้น จะได้รับเงินเดือนตามที่ราชการกำหนด ผู้ที่จบหลักสูตรผู้ช่วยพยาบาล จะได้รับเงินเดือนตามที่ราชการ กำหนด

ทำงานในหน่วยงานอื่น

ผู้ที่ทำงานในหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจและเอกชน จะได้รับเงินเดือนขั้นต้นไม่ต่ำกว่าที่ทางราชการกำหนดหรืออาจจะมากกว่านั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพของงานและความเจริญของหน่วยงาน นอกจากนี้อาจจะมีเงินค่าครองชีพ ค่าที่พักหรือเงินโบนัสให้อีกด้วย

นอกจากนี้รายได้ของพยาบาลยังอาจหารายได้พิเศษอีก เช่น เป็นพยาบาลพิเศษเฉพาะผู้ป่วยแต่ละราย ทำงานในคลินิกเอกชนนอกเวลาทำงานประจำ เป็นต้น

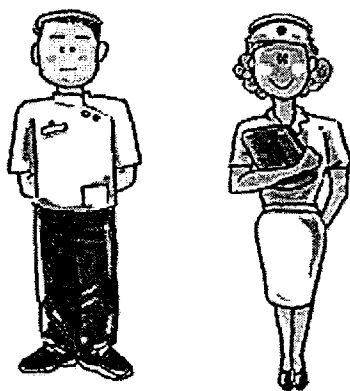
โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ

พยาบาล มีโอกาสทำงานทางด้านบริการสุขภาพอนามัยของประชาชนได้มากมาย เช่น

- เป็นพยาบาลอนามัยในชุมชน ประจำศูนย์การแพทย์และอนามัยหรือสถานีนอนามัย
- เป็นพยาบาลในโรงพยาบาล
- เป็นครูพยาบาลในโรงเรียนพยาบาล
- เป็นพยาบาลประจำสถานศึกษา
- เป็นพยาบาลพิเศษเฉพาะผู้ป่วยแต่ละราย
- เป็นพยาบาลประจำองค์การ
- เป็นพยาบาลประจำโรงงานอุตสาหกรรม
- เป็นพยาบาลประจำคลินิกเอกชน
- เป็นพยาบาลประจำในราชการทหารทุกกองทัพ
- เป็นพยาบาลประจำสายการบินต่าง ๆ
- ตั้งสถานพยาบาลผดุงครรภ์ส่วนตัว ฯลฯ

จะเห็นได้ว่าอาชีพพยาบาลนั้นมีโอกาสทำงานมากมาย นอกจากโอกาสทางด้านงานแล้ว โอกาสทางการศึกษาค่อยังมีอีกมาก คือสามารถศึกษาต่อในชั้นปริญญาตรี โทและเอกได้ ทั้งภายในและต่างประเทศ

สำหรับผู้ที่สำเร็จหลักสูตรผู้ช่วยพยาบาลและหลักสูตรพยาบาลศาสตรระดับต้น ต้องการศึกษาค่อยนั้น ถ้ามีคะแนนการเรียนดี ความประพฤติดี และปฏิบัติงานด้วยความตั้งใจ หน่วยงานที่ตนกำลังทำงานอยู่อาจส่งเข้าศึกษาค่อยในระดับสูงขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระเบียบและหลักเกณฑ์ของหน่วยงานนั้น ๆ

บุรุษพยาบาล

พยาบาล

ความต้องการแรงงาน

ในปัจจุบันการศึกษาค้นคว้าทางการพยาบาลได้พัฒนาก้าวหน้ามากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากผลของการเพิ่มประชากรอยู่ในอัตราสูงมาก แต่อย่างไรก็ตาม จำนวนผู้ที่ทำงานพยาบาลยังมีน้อยไม่เพียงพอกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในประเทศไทยยังขาดพยาบาลอยู่เป็นจำนวนมาก

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

จบมัธยมศึกษาตอนปลาย สายวิทยาศาสตร์ และเข้าศึกษาค่อยในคณะพยาบาลศาสตรมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน หลักสูตร 4 ปี รับนักศึกษาปีละประมาณ 108 - 240 คน หรือศึกษาค่อยในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ในสังกัดสถาบัน พระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข หรือวิทยาลัยพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร หรือวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย

การฝึกงานหรือมีประสบการณ์ด้านการพยาบาล ขณะนี้ยังไม่กำหนดเป็นเกณฑ์ ที่นักศึกษาต้องมี แต่การมีประสบการณ์มาก่อนขณะเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จะเป็นประโยชน์ที่ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจวิชาชีพมากขึ้น

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.alumni.kku.ac.th/guidance/career/care77.htm>

แบบฝึกหัดชุดที่ 2.2.3 อาชีพพยาบาล แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1. คำกล่าวข้อใด กล่าวถึงอาชีพพยาบาลได้ถูกต้องที่สุด

- ก. พยาบาลมีหน้าที่บริการจ่ายยารักษาผู้ที่เจ็บป่วยทางกาย รายงานให้แพทย์ทราบ
- ข. พยาบาลมีหน้าที่บริการจ่ายยารักษาผู้ที่เจ็บป่วยทางจิต และจัดให้ผู้ป่วยอยู่ห่างญาติ
- ค. พยาบาลมีหน้าที่สังเกตและบันทึกความเปลี่ยนแปลงในคนไข้ รายงานให้แพทย์ทราบ
- ง. พยาบาลมีหน้าที่จัดให้คนไข้มีสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องเหมาะสม และจัดให้ผู้ป่วยอยู่ห่างญาติ

2. สุมาลีตั้งใจจะเรียนพยาบาล จึงปรึกษาเพื่อนๆ ว่า จะเรียนดีหรือไม่ นักเรียนคิดว่าคำตอบของเพื่อนๆ ข้อใดถูกต้องที่สุด

- ก. สุมาลีควรเรียนต่อ ม. ปลาย แผนก วิทย-คณิต ถึงจะไม่ถนัด ก็ไม่เป็นไร
- ข. สุมาลีต้องไม่กลัวความเหนื่อย ปฏิบัติผู้ป่วยที่อาเจียน หรือมีเลือดได้ และไม่กลัวคนตาย
- ค. สุมาลีควรเตรียมตนเองให้มีร่างกายแข็งแรง และเมื่อเป็นพยาบาลแล้วไม่ควรอยู่เวรคืน
- ง. สุมาลีจะเรียน ม. ปลายแผนกการเรียนใดก็ได้ แต่ต้องไปเรียนกวดวิชา

3. เวลาในการทำงานของพยาบาล เป็นไปตามข้อใด

- ก. ทำงานเป็น กะ กะละ 8 ชั่วโมง หมุนเวียนกันไป
- ข. เข้าทำงาน เวลา 8.00 น. และเลิกทำงานเวลา 16.00 น. ทุกวัน
- ค. เข้าทำงานเวลา 16.00 น. และเลิกทำงานเวลา 24.00 น. ทุกวัน
- ง. เข้าทำงานเวลา 24.00 น. และเลิกทำงานเวลา 08.00 น. ทุกวัน

4. การตัดสินใจเลือกเรียนพยาบาล ควรตรวจสอบคุณสมบัติของตนเอง ข้อใดถูกต้องที่สุด
- ก. ปฏิบัติต่อสิ่งไม่น่าอภิรมย์ เช่น เลือด อาเจียน และอุจจาระของผู้อื่นได้
 - ข. ฐานะทางการเงินของครอบครัวอยู่ในเกณฑ์ดีมาก
 - ค. อดทนต่อการนอนดึกได้
 - ง. สมองมีความจำเป็นเลิศ
-

5. การเตรียมตัวเรียนพยาบาลนั้น ควรเลือกเรียนแผนการเรียนใดในระดับ ม. ปลาย

- ก. แผน วิทยาศาสตร์ - คณิต
- ข. แผน ศิลป์ - คำนวณ
- ค. แผน สามัญ - อาชีพ
- ง. แผน ศิลป์ - ภาษา

นักรักษาพยาบาล

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ | รายได้และการทำงาน
โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ | ความต้องการแรงงาน | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

ผู้ที่ประกอบอาชีพเป็นนักรักษาพยาบาลมีหน้าที่ในการรักษาอาการผิดปกติของร่างกาย เช่น กระดูกหัก ข้อเคล็ด อัมพาต โรคหัวใจ หรือโรคประสาท ด้วยวิธีการพยาบาลหรือวิธีอื่น ๆ ที่มีใช้รักษาด้วยยา และโดยปกติเป็นการปฏิบัติงานตามคำสั่งแพทย์ ชี้แจงผู้ป่วย ให้ออกกำลังกายเพื่อรักษากล้ามเนื้อไม่ปกติและหย่อนประสิทธิภาพ ใช้มือนวดตามร่างกายของผู้ป่วย ให้การรักษาด้วยการฉายแสงอาทิตย์เทียม แสงอุลตราไวโอเลต หรืออินฟราเรด ให้การรักษาด้วยการอาบน้ำยารักษาโรค หรือน้ำประเภทอื่น ๆ เช่น น้ำอุ่น น้ำร้อน น้ำเย็น ทำการ ประคบให้ชุ่มและบีบนวด ใช้เครื่องมืออื่น ๆ เช่น เครื่องสั่น และเครื่องออกกำลังช่วยในการรักษา และให้คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์เทียม บันทึกการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยอาจชำนาญในการรักษาแบบใดแบบหนึ่งเฉพาะ เช่น การรักษาด้วยแสงอาทิตย์ การรักษาด้วยไฟฟ้า การรักษาด้วยน้ำหรือการรักษาด้วยเครื่องกล เป็นต้น

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ผู้ที่ประกอบอาชีพเป็นนักกายภาพบำบัด ควรจะสำรวจตนเองเพื่อพิจารณาว่าตนเองเหมาะสมกับอาชีพนี้หรือไม่ โดยพิจารณาในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ด้านร่างกาย ควรเป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ สุขภาพดี เพราะตามลักษณะงาน นักกายภาพบำบัดต้องบีบนิ้วคนไข้
2. ด้านจิตใจ ควรเป็นคนใจเย็น สุภาพอ่อนโยน มีเมตตาจิต มีความอดทนและเข้าอกเข้าใจผู้อื่นได้ดี ทั้งนี้เพราะนักกายภาพบำบัด จะต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น คลุกคลีอยู่กับคนไข้ ซึ่งบางรายจำเป็นต้องรับการรักษายู่นาน เช่น คนไข้ที่เป็นอัมพาต เป็นต้น นอกจากนี้นักกายภาพบำบัด จะต้องมึจิตใจกว้างขวาง ไม่เห็นแก่ตัว รักเพื่อนมนุษย์ด้วยกันและพยายามที่จะช่วยเพื่อนมนุษย์ให้พ้นจากความทุกข์ทรมาน
3. ด้านความรับผิดชอบ นักกายภาพบำบัดจะต้องรับผิดชอบตามขอบข่ายหน้าที่เฉพาะของตน การรักษาคคนไข้นั้นต้องร่วมมือกับบุคลากรฝ่ายอื่น ๆ แต่ละฝ่ายมีการรักษาตามความเชี่ยวชาญของตนเอง แต่วิธีการต่าง ๆ เหล่านี้จะผสมผสานกันเพื่อให้คนไข้กายเจ็บป่วย ฉะนั้นถ้านักกายภาพบำบัดทำงานเกินขอบข่ายหน้าที่ การรักษาอาจจะไม่ได้ผล และอาจจะเป็นอันตรายแก่คนไข้ได้
4. ด้านการเงิน แม้ว่าการศึกษาทางด้านกายภาพบำบัดจะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงเท่ากับก้านการแพทย์อื่น ๆ ก็ตาม เพราะไม่ต้องจัดซื้ออุปกรณ์เครื่องมือราคาแพง ๆ แต่นักศึกษาก็ควรมีฐานะการเงินพอที่จะสนับสนุนการศึกษาเป็นระยะ 4 ปี ได้อย่างราบรื่น

รายได้และการทำงาน

ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชากายภาพบำบัด สามารถทำงานได้ทั้งในหน่วยงานของรัฐและเอกชน และประกอบอาชีพส่วนตัว ดังนี้

1. ปฏิบัติงานในด้านกายภาพบำบัดในโรงพยาบาล ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ ศูนย์เวชศาสตร์กีฬา โรงเรียนเด็กพิการ และสถานส่งเสริมสุขภาพ สถานพยาบาล หน่วยงานด้านการแพทย์ และสาธารณสุขต่าง ๆ ทั้งของรัฐบาลและเอกชน
2. เป็นอาจารย์สอนในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ
3. ทำงานในสถาบันหรือศูนย์ค้นคว้าวิจัยทางการแพทย์ และวิทยาศาสตร์สุขภาพต่าง ๆ
4. ประกอบอาชีพอิสระทางกายภาพบำบัดในคลินิกส่วนตัว ในวงการกีฬา และในวงการอุตสาหกรรม ส่วนรายได้ของผู้ที่เป็นนักกายภาพบำบัด ก็เช่นเดียวกับบุคคลอาชีพอื่น ๆ ที่ขึ้นอยู่กับแหล่งที่ทำงาน เช่น
 1. ถ้ารับราชการในหน่วยงานของรัฐบาล จะได้รับอัตราเงินเดือนขั้นต้น 6,380 บาท
 2. ถ้าทำงานในหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจหรือเอกชน อาจจะได้รับเงินเดือนขั้นต้นสูงกว่าที่ได้รับจากทางราชการนอกจากนี้ อาจได้รับเงินพิเศษอีก เช่น เงินโบนัสประจำปี เป็นต้น

โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ

โอกาสก้าวหน้าของผู้ที่ทำงานเป็นนักกายภาพบำบัดมีมาก ทั้งนี้เพราะว่าในปัจจุบันนี้ บ้านเมืองกำลังเจริญอย่างรวดเร็ว ทุกอย่างก็ขยายตัวออกไปตามความเจริญ ฉะนั้นอุบัติเหตุย่อมเกิดขึ้นได้ในอัตราสูง ไม่ว่าจะเป็นการคมนาคมบนท้องถนน การทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น นักกายภาพบำบัดจึงเป็นที่ต้องการมากยิ่งขึ้น เพื่อจะได้ช่วยป้องกันและรักษาผู้ที่ได้รับอุบัติเหตุไม่ให้พิการภายหลัง

ตามปกติ แม้ว่าลักษณะงานอาชีพของนักกายภาพบำบัด ต้องใช้ความอดทนเป็นพิเศษ แต่อาชีพนี้ก็สามารถสร้างความพอใจ และภูมิใจให้แก่ผู้ประกอบอาชีพได้ ในฐานะที่ตนสามารถช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ได้

นอกจากนี้นักกายภาพบำบัด ยังมีโอกาสเพิ่มวิทยฐานะของตนเองได้ โดยการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ความต้องการแรงงาน

เนื่องจากโรงพยาบาลต่าง ๆ จำเป็นต้องให้การรักษาด้านกายภาพบำบัดแก่ผู้ป่วยเป็นจำนวนมากขึ้น เช่น ผู้ได้รับอุบัติเหตุ เสียขา แขน หรือเป็นอัมพาต จากสาเหตุต่าง ๆ เป็นต้น บุคคลดังกล่าว เมื่อได้รับการรักษาทางกายภาพบำบัดก็จะช่วยให้ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพช่วยเหลือตนเอง จนสามารถประกอบอาชีพได้ อันเป็นผลดีต่อประเทศชาติดังนั้น โรงพยาบาลต่าง ๆ จึงมีความต้องการนักกายภาพบำบัดอยู่เป็นจำนวนมากไม่น้อย นักศึกษาที่ศึกษาในแขนงนี้จึงมีโอกาสดำเนินงานทำอย่างแน่นอนเมื่อจบการศึกษาแล้ว

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.alumni.kku.ac.th/guidance/career/care77.htm>

แบบฝึกหัดชุดที่ 2.2.3 อาชีพนักกายภาพบำบัด แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

-
1. นักกายภาพบำบัดนอกจากต้องมีความรักเพื่อนมนุษย์แล้ว คุณสมบัติต่อไปนี้ข้อใดถูกต้องที่สุด
 - Ⓒ ก. ต้องมีความจำเป็นเลิศ
 - Ⓒ ข. ร่างกายแข็งแรง
 - Ⓒ ค. รักษาความลับได้
 - Ⓒ ง. เป็นผู้ฟังที่ดี
-

2. เครื่องมือใด ไม่ใช่ เครื่องมือของนักกายภาพบำบัด

- ก. น้ำอุ่น น้ำร้อน น้ำเย็น
- ข. เครื่องสั้น เครื่องช่วยออกกำลัง
- ค. การรักษาด้วยยาน้ำ ยาฉีด ยาเม็ด
- ง. การรักษาด้วยแสงอาทิตย์ ไฟฟ้า เครื่องกล

3. ถ้าจะเลือกศึกษาต่อสาขากายภาพบำบัด ในระดับอุดมศึกษา ควรเลือกเรียนแผนการเรียนใดในระดับ ม. ปลาย

- ก. แผน วิทยาศาสตร์ - คณิต
- ข. แผน ศิลป์ - คำนวณ
- ค. แผน ศิลป์ - ภาษา
- ง. แผน สามัญ - อาชีพ

4. ถ้าผู้ป่วยได้รับอุบัติเหตุ เสียขา เสียแขน หรือเป็นอัมพาต ผู้ที่ช่วยฟื้นฟูสมรรถภาพให้ช่วยเหลือตนเองได้คือใคร

- ก. อายุรแพทย์
- ข. นักจิตวิทยา
- ค. นักกายภาพบำบัด
- ง. ศัลยแพทย์

5. นักเรียนคิดว่านักกายภาพบำบัด ควรมีคุณสมบัติตามข้อใด

- ก. นักกายภาพบำบัดควรมีร่างกายสมบูรณ์ และเป็นคนเจ้าอารมณ์ เพื่อให้คนไข้กลัว
- ข. นักกายภาพบำบัดควรเป็นคนใจเย็น สุภาพ อ่อนโยน ร่างกายไม่จำเป็นต้องแข็งแรง
- ค. นักกายภาพบำบัดควรเป็นคนใจกว้าง รักเพื่อนมนุษย์ พยายามช่วยเพื่อนมนุษย์ให้พ้นความทรมาน
- ง. นักกายภาพบำบัดควรมีความรับผิดชอบตามที่ของตน บางครั้งทำหน้าที่แทนแพทย์เฉพาะทางได้

นักจัดรายการวิทยุ (ดีเจ)

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ | การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ
 แนวทางในการประกอบอาชีพ | โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

ทำหน้าที่จัดรายการวิทยุ โดยให้ความรู้และความบันเทิงต่อผู้ฟัง ตามสถานีต่าง ๆ ซึ่งจะแบ่งลักษณะรายการตามกลุ่มผู้รับสาร

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

เป็นคนชอบพูดคุย ออกเสียงควบกล้ำชัดเจน มีน้ำเสียงน่าฟัง มีอารมณ์ขันและมีความอดทนในการรับฟังปัญหาต่าง ๆ ของผู้ฟังที่โทรศัพท์เข้ามา และมีความกระตือรือร้นในการทำงาน

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

จบการศึกษาทางสายนิเทศศาสตร์ ควรฝึกฝนทักษะการพูด จากสมาคมวิทยุและโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ฝึกอบรมการพูดด้วยตนเอง และสอบได้ใบประกาศนียบัตรจากกรมประชาสัมพันธ์ โดยสมัครสอบด้วยตัวเอง หรือผ่านสถาบันการศึกษาที่ตนสังกัดอยู่ก็ได้

แนวทางในการประกอบอาชีพ

เป็นเจ้าของหน้าที่จัดรายการให้กับสถานีต่าง ๆ และประกอบอาชีพส่วนตัว รายได้ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับเวลาในการทำงาน จากอาชีพนี้สามารถพัฒนาไปสู่อาชีพพิธีกรทางรายการ โทรทัศน์ได้ โดยใช้เวลาเรียน 1 ปี หรือครึ่งปี เป็นระดับประกาศนียบัตร ซึ่งสามารถสมัครเข้าเรียนได้เลย

ในปัจจุบันการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ออกพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535 เพื่อกำหนดให้ผู้ที่ประกอบอาชีพนี้ โดยเฉพาะมัคคุเทศก์ที่นำนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเที่ยวในประเทศไทย ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรมัคคุเทศก์ โดยมีการขออนุญาตประกอบอาชีพ ซึ่งสามารถเข้ารับการอบรมได้ที่ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในปัจจุบันถือว่าเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้เป็นอันดับหนึ่งของประเทศไทย มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาปีละหลายล้านคน ดังนั้นตลาดแรงงานจึงมีความต้องการอาชีพนี้สูง ผู้ประกอบอาชีพจะมีรายได้ทั้งจากเงินเดือนประจำ และค่าเบี้ยเลี้ยง เมื่อออกเดินทาง และมีรายได้พิเศษจากร้านค้าที่นักท่องเที่ยวซื้อของที่ระลึก

มัคคุเทศก์เป็นอาชีพที่ได้เดินทางและพบปะผู้คนมากมาย มีปัญหาหลากหลายให้ต้องแก้ไขจึงฝึกให้เป็นผู้ที่เข้าใจผู้อื่น รู้จักปรับตัว และแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีเมื่อทำงานเก็บประสบการณ์ไปเรื่อย ๆ อาจมีเส้นทางในการเปิดบริษัทท่องเที่ยวเป็นของตนเอง

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.alumni.kku.ac.th/guidance/career/>
- <http://www.bunditcenter.com/articles.php?articleId=15&page=2>

แบบฝึกหัดชุดที่ 2.2.4 อาชีพนักจัดรายการวิทยุ แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1. ถ้าอยากเป็นนักจัดรายการวิทยุ ควรเลือกเรียนแผนการเรียนใดในระดับ ม. ปลาย จึงจะเหมาะสมที่สุด

- ก. แผน วิทยาศาสตร์ - คณิต
- ข. แผน ศิลป์ - คำนวณ
- ค. แผน ศิลป์ - ภาษา
- ง. แผน สามัญ - อาชีพ

2. การเป็นนักจัดรายการวิทยุ ต้องมีคุณสมบัติตามข้อใดสำคัญที่สุด

- ก. มีการออกเสียงชัดเจน
- ข. จบการศึกษาระดับ ม. ปลาย
- ค. จบการศึกษาด้านนิเทศศาสตร์
- ง. สอบได้ใบประกาศนียบัตรจากกรมประชาสัมพันธ์

3. คำกล่าวต่อไปนี้ข้อใด ไม่ใช่ ลักษณะของนักจัดรายการวิทยุ

- ก. อาชีพเป็นผู้ให้ความรู้ ความบันเทิงต่อผู้ฟัง
- ข. อาชีพนี้ต้องขยันไปสัมภาษณ์ผู้ฟังถึงที่บ้าน
- ค. อาชีพนี้ต้องอดทนในการรับฟังปัญหาต่างๆ ที่ผู้ฟังโทรศัพท์เข้ามา
- ง. อาชีพนี้สามารถพัฒนาไปสู่อาชีพพิธีกรทางรายการ โทรทัศน์

4. การเป็นนักจัดรายการวิทยุ (ดี.เจ) ควรมีทักษะด้านใดสำคัญที่สุด

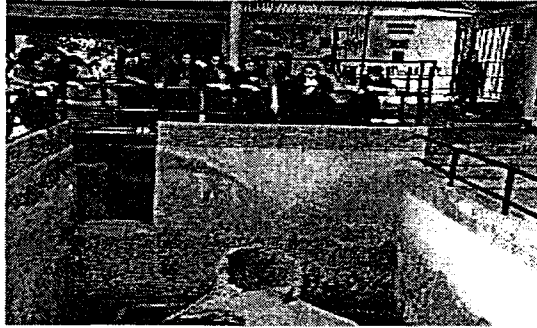
- ก. ทักษะการพูด
- ข. ทักษะการฟัง
- ค. ทักษะการเขียน
- ง. ทักษะการสัมภาษณ์

5 .สิ่งที่นักจัดรายการวิทยุควรทำคือข้อใด

- ก. จัดรายการเพลงสากล
 - ข. จัดรายการเพลงตามคำขอ
 - ค. สอดแทรกค่านิยมที่ดีงามในทุกรายการ
 - ง. นำเสนอข่าวสารที่มีสาระ เช่น การเมือง กีฬา
-

มัคคุเทศก์

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ | รายได้และการทำงาน
โอกาสความก้าวหน้า | ความต้องการแรงงาน | การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

มัคคุเทศก์ เป็นอาชีพที่มีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวทั้งนี้ เพราะการท่องเที่ยวทำให้ทั้งความรู้และความสนุกสนานย่อมที่จะขาดมัคคุเทศก์ไม่ได้ เนื่องจากมัคคุเทศก์มีหน้าที่ในการให้การต้อนรับนำพาและชี้แจงเรื่องราวต่าง มัคคุเทศก์จึงเป็นเสมือนทูต ที่เป็นตัวแทนของประชาชน ในอันที่จะแสดงออกทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและอธยาศัยไมตรีอันดีแก่นักท่องเที่ยว เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยว โดยเฉพาะชาวต่างชาติ ชื่นชมและนับถือประเทศของเรา

คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ

ควรเป็นบุคคลที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะ เพราะมัคคุเทศก์เป็นบุคคลที่ต้องติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลทั่วไปอยู่ตลอดเวลา และมัคคุเทศก์ที่ดีจะต้องเป็นผู้สนใจใฝ่หาความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม ศาสนา ศิลปกรรม สถาปัตยกรรม ฯลฯ อยู่ตลอดเวลา และต้องมีไหวพริบดี มีความรอบรู้ในกิจการตามหน้าที่ มีกิจกรรมารยาทที่สุภาพเรียบร้อย ซื่อสัตย์ ผู้ที่ต้องการจะเป็นมัคคุเทศก์ ควรคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้

ควรเป็นผู้มีบุคลิกภาพดี มีร่างกายสมบูรณ์ แข็งแรง อดทน
มีความเชี่ยวชาญภาษาต่างประเทศ ถ้าพูดได้หลายภาษาย่อมเป็นผลดี
มีมนุษยสัมพันธ์ดี ชอบคบหาสมาคมกับผู้อื่นเสมอ

มีความรู้และความสนใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรม ฯลฯ

รายได้และการทำงาน

มีรายหลายทาง เช่น

1. เงินเดือนประจำจากบริษัททัวร์หรือ โรงแรมที่มัคคุเทศก์ทำงานประจำอยู่มากขึ้นอยู่กับว่าบริษัททัวร์มีธุรกิจที่มั่นคงแค่ไหน
2. จากนักท่องเที่ยวที่มัคคุเทศก์นำไปเที่ยวชมสถานที่ต่าง ๆ ให้เป็นรางวัลตามความพอใจของนักท่องเที่ยว
3. เบี้ยเลี้ยงจากบริษัท

โอกาสความก้าวหน้า

ในอาชีพมีโอกาสที่จะได้รู้จักสนิทสนมคุ้นเคยกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ซึ่งเป็นทางหนึ่งที่จะทำให้มัคคุเทศก์ได้มีโอกาสไปต่างประเทศบ้าง มัคคุเทศก์จำนวนไม่น้อยที่ได้ไปทำงาน ไปเที่ยว ศึกษาต่อในต่างประเทศโดยการชักชวนของนักท่องเที่ยวของประเทศนั้น ทำให้มัคคุเทศก์ได้ยักฐานะทางการเงินและการทำงานดีขึ้น

นอกจากนี้ยังเป็น โอกาสดีในการฝึกภาษาต่างประเทศ เพื่อที่จะได้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น เพราะในปัจจุบันมัคคุเทศก์มักพูดได้แต่ภาษาอังกฤษ ทำให้เมื่อมีนักท่องเที่ยวชาติอื่นที่พูดภาษาอังกฤษไม่ได้เข้ามาท่องเที่ยว ก็จะเป็นการขาด โอกาสสำหรับมัคคุเทศก์ในการที่จะเพิ่มรายได้ให้กับตนเองแต่ถ้ามัคคุเทศก์เคยเรียนพื้นฐานมาบ้าง เมื่อมาพบกับนักท่องเที่ยวชาติอื่น ๆ บ่อยเข้าก็สามารถพูดและฟังออกได้ ซึ่งจะเป็นการเสริมความก้าวหน้าให้กับตนเองมากขึ้น

ความต้องการแรงงาน

ปัจจุบันประเทศไทยส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกันอย่างเต็มที่ ทั้งนี้เนื่องจากประเทศไทยมีสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติที่สวยงาม ประกอบกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนมากเพราะการที่นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยทำให้ธุรกิจด้านต่าง ๆ คีชี้น เช่น โรงแรมและถ้าแม่จะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวมากเท่าใดก็ตาม อาชีพมัคคุเทศก์ก็ยังมีข้อจำกัด เนื่องจากมัคคุเทศก์ 1 คนต้อนรับนักท่องเที่ยวได้ครั้งละประมาณสิบคนฉะนั้นจำนวนมัคคุเทศก์ที่มีอยู่จึงสามารถทำงานได้โดยไม่ขาดแคลนแต่อย่างไรหากท่านรักอาชีพอิสระและชอบท่องเที่ยวแล้วอาชีพนี้มีู่ทางที่แจ่มใสพอสมควร

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ มัคคุเทศก์

เนื่องจากภาษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการประกอบอาชีพนี้ ดังนั้นผู้ที่สนใจควรมีพื้นฐานทางภาษาที่ดี โดยอาจจะศึกษาในคณะอักษรศาสตร์ ศิลปศาสตร์ หรือมนุษยศาสตร์ อีกทั้งยังต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในเรื่องของศิลปวัฒนธรรม โบราณคดี โบราณสถานต่าง ๆ โดยอาจจะศึกษาในคณะโบราณคดี หรืออาจจะเลือกศึกษาวิชาชีพทางด้านนี้โดยตรงในสาขาวิชาการโรงแรม และการท่องเที่ยว ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งของภาครัฐและเอกชน ไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยหรือสถาบันราชภัฏ ซึ่งต้องสอบเข้าโดยใช้เวลาเรียน 4 ปี ในระดับปริญญาตรี และมีสถาบันเอกชนที่สอนหลักสูตรระยะสั้น

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.alumni.kku.ac.th/guidance/career/>
- <http://www.bunditcenter.com/ariticles.php?articleId=15&page=2>

แบบฝึกหัดชุดที่ 2.2.5 อาชีพมัคคุเทศก์ แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1. ปัจจุบันการท่องเที่ยวได้ออกพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ ใจความสำคัญว่าอย่างไร

- ก. ต้องขอใบผู้ประกาศเหมือนนักจัดรายการวิทยุ
- ข. ต้องขอใบวุฒิบัตรจากการท่องเที่ยว
- ค. ต้องขอใบอนุญาตประกอบอาชีพ
- ง. ต้องสอบใบประกาศมัคคุเทศก์

2. ปัจจุบันรายได้เข้าประเทศอันดับหนึ่งได้จาก...

- ก. อุตสาหกรรมการแปรรูปผลไม้
- ข. อุตสาหกรรมอาหารสำเร็จรูป
- ค. อุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ
- ง. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

3. ข้อใดกล่าวถึงมัคคุเทศก์ ถูกต้องที่สุด

- ก. เปรียบเสมือนชุด ที่แสดงออกทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี
- ข. เปรียบเสมือนเจ้าของบ้านที่ยินดีต้อนรับผู้ที่นับถือศาสนาเดียวกัน
- ค. เปรียบเสมือนเจ้าของบ้านที่ยินดีต้อนรับคนที่ใช้ภาษาเดียวกัน
- ง. เปรียบเสมือนร้านขายของที่ระลึกที่แสวงหากำไรจากผู้ซื้อ

4. นักเรียนคิดว่าการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี ควรมีคุณสมบัติตามข้อใดถูกต้องที่สุด

- ก. บุคลิกภาพดี แข็งแรง ใช้ภาษาไทยได้ดี รับฟังปัญหาของผู้ป่วยได้
- ข. เชี่ยวชาญภาษาต่างประเทศ รักการแปล เข้าใจวิถีชีวิตของประชากร
- ค. มีมนุษยสัมพันธ์ดี ใช้ภาษาได้หลายภาษา มีความรู้เรื่องขนบธรรมเนียม
- ง. มีความรู้และสนใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ชอบทำงานจิตกรรรมฝ่าฝืน

5. การที่จะเป็นมัคคุเทศก์นั้นสามารถเรียนหลักสูตรระยะสั้นในสถาบันเอกชน และหลักสูตรปริญญาตรี จากสถาบันอุดมศึกษา อยากทราบว่าหลักสูตรปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาต้องใช้เวลาศึกษา กี่ปี

- ก. 1 ปี
 - ข. 2 ปี
 - ค. 3 ปี
 - ง. 4 ปี
-

เรื่อนำรู้เกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบ The Social Type

กลุ่มที่ 4 บุคลิกภาพที่ชอบสมาคม สังกกับบุคคลอื่น มีความสนใจสังคม(The Social Type)

โดยทั่วไป บุคลิกภาพแบบนี้ จะชอบติดต่อเกี่ยวข้องกับผู้คน ชอบสนทนา ชอบให้ความรู้หรือสั่งสอนผู้อื่น ชอบแสดงตัว มีความเป็นมิตร รื่นเริง มีความรับผิดชอบ มีทักษะทางภาษาต้องความสนใจ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น มีลักษณะเป็นผู้หญิง มักหลีกเลี่ยงการใช้ความคิดเชิง ปัญหา มักจะแก้ปัญหาโดยคำนึงความรู้สึกและการใช้สัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล หลีกเลี่ยงงานที่เกี่ยวข้องเครื่องยนต์และด้านวิทยาศาสตร์

ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ ชอบการสมาคม ร่าเริง ชอบการท่องเที่ยว รักษาระเบียบ ประเพณี มีความรับผิดชอบ มีอำนาจเหนือบุคคลอื่น ชอบฟังพาทาอาศัยผู้อื่น มีลักษณะท่าทางและนิสัยเป็นผู้หญิง

การประเมินตนเอง มีความเป็นผู้นำสูง มีทักษะในการพูดสูง ชอบการสมาคมสูง มีจิตใจที่จะทำอะไรจริงสูง

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ	สาขาวิชาที่อาจเลือกศึกษาได้แก่
<ul style="list-style-type: none"> ○ นักตั้งอมลงตระนะห์ ○ ละครอางหระย ○ นักจิตวิทยา ○ นักแนะแนว ○ นักจิตศาสตร์ ○ ผู้บริหารการศึกษา ○ พยาบาล ○ นักกายภาพบำบัด ○ ผู้ดูแลหอพัก ○ ผู้จัดการโรงแรม ○ เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล ○ นักจัดรายการ ○ นักประวัติศาสตร์ ○ ล่าม / บรรณารักษ์ ○ มิ่งจนากร / ผู้ฝึกสอนกีฬา 	<ul style="list-style-type: none"> ○ จิตวิทยา ○ จิตวิทยาการศึกษาและภาษาและแนว ○ สังคมวิทยา ○ ศึกษาศาสตร์ทุกสาขาคณิต ○ พยาบาลศาสตร์ ○ บรรณารักษศาสตร์ ○ สังคมสงเคราะห์

แบบทดสอบชุดที่ 2.2.6 แบบทดสอบหลังเรียน เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ชุดที่ 2

1. นักกายภาพบำบัด นอกจากต้องมีความรักเพื่อนมนุษย์แล้ว คุณสมบัติข้อใดต่อไปนี้ข้อใดถูกต้องที่สุด

- ก. ต้องมีความจำเป็นเลิศ
- ข. รักษาความลับได้
- ค. ใจเย็น สุภาพ
- ง. เป็นผู้ฟังที่ดี

2. สมศรีอยากทำงานออกแบบเสื้อผ้า งานใดที่เหมาะสมกับสมศรี

- ก. ช่างเสื้อผ้าสตรี
- ข. ช่างเสื้อผ้าบุรุษ
- ค. ช่างออกแบบเครื่องแต่งกาย
- ง. ช่างออกแบบเครื่องประดับ

3. บุคคลที่มีจินตนาการสูง สนใจงานศิลปะ อุทิศเวลาให้กับความคิด เป็นลักษณะของอาชีพใด

- ก. จิตรกร
- ข. เกษัชกร
- ค. ปฏิมากร
- ง. ประติมากร

4. การตัดสินใจเลือกเรียนสาขาพยาบาล ควรตรวจสอบคุณสมบัติของตนเอง ข้อใดถูกต้องที่สุด

- ก.ฐานะการเงินของครอบครัวอยู่ในเกณฑ์ดีมาก
 - ข. เห็นใจเพื่อนมนุษย์ที่ถูกโรคร้ายเบียดเบียน
 - ค. อดทนต่อการนอนดึกได้
 - ง. สมองมีความจำเป็นเลิศ
-

5. การเลือกเรียนแผนการเรียน ศิลป์ - ภาษา เหมาะสำหรับคนที่มีความถนัดในกลุ่มวิชาตามข้อใด
- ก. คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ ชีววิทยา เคมี
 - ข. ฟิสิกส์ ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ
 - ค. คณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ ภาษาไทย
 - ง. ภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาต่างประเทศ
-

6. ข้อใดเป็นลักษณะงานของมัคคุเทศก์

- ก. มีความรู้ ความเป็นมาของโบราณสถาน โบราณวัตถุ
 - ข. มีความรู้ สนใจขนบธรรมเนียมประเพณี
 - ค. มีความรู้ เรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล
 - ง. มีความรู้ สนใจข่าวเศรษฐกิจ
-

7. อุปกรณ์ตามข้อใดเป็นเครื่องมือของนักกายภาพบำบัด

- ก. ขาน้ำ
 - ข. ขาเม็ด
 - ค. ขาฉีดยา
 - ง. น้ำร้อน
-

8. ถ้าต้องการศึกษาต่อสาขาการออกแบบเครื่องแต่งกายในระดับอุดมศึกษา ควรเรียนสาขาใด

- ก. สาขาศิลปกรรม
 - ข. สาขามัณฑนศิลป์
 - ค. สาขานิเทศศาสตร์
 - ง. สาขาช่างออกแบบพัสดุภัณฑ์
-

9. นักออกแบบเครื่องแต่งกาย หรือบางครั้งเรียกว่า ดีไซน์เนอร์ ควรมึคุณสมบัติเช่นไร

- ก. มีศิลปะ ใจเย็น เลือกใช้วัสดุราคาถูก
- ข. มีรสนิยมการแต่งกายดี ไม่สนใจแก้ไขงานที่บกพร่อง
- ค. ละเอียด รอบคอบ ประณีต เลือกใช้วัสดุราคาแพงเท่านั้น
- ง. สนใจแฟชั่นใหม่ๆ เลือกใช้วัสดุตามความต้องการของลูกค้า

10. ผู้ที่ประกอบอาชีพนักแสดง หรือศิลปิน ควรเลือกปฏิบัติตามข้อใด

- ก. พักผ่อนให้เพียงพอ เริ่มสะสมเงินไว้ตอนหนุ่มสาว
- ข. ฝึกฝนความสามารถ ทำงานให้หนัก พักผ่อนน้อยๆ
- ค. ออกทน พยายามติดต่อขอทำงานหลายๆ ที่ในแต่ละวัน
- ง. รักษาสุขภาพกายให้แข็งแรง ใช้เงินได้อย่างฟุ่มเฟือยกว่าอาชีพอื่น

11. ผู้ที่เสนอแนวคิดทางศิลปะ ด้วยการเขียนภาพ เราเรียกว่า

- ก. จิตรกร
- ข. เกสัชกร
- ค. ปฏิมากร
- ง. ประติมากร

12. ผู้ที่ช่วยรักษาอาการผิดปกติของร่างกาย เช่นกระดูกหัก ข้อเคล็ด ด้วยวิธีบำบัดโดยไม่ใช้ยาคือ
ใคร

- ก. นักกายภาพบำบัด
 - ข. อายุรแพทย์
 - ค. นักจิตวิทยา
 - ง. ศัลยแพทย์
-

13. ข้อใดคือลักษณะงานของผู้อำนวยการเพลง

- ก. ประดิษฐ์ทำรำประกอบเพลง
 - ข. เขียนเนื้อร้องและใส่ทำนองเพลง
 - ค. ควบคุมการบันทึกเสียงดนตรีประกอบเพลง
 - ง. ควบคุม แนะนำการแสดงดนตรี อำนวยการเพลงหมู่
-

14. การเตรียมตัวเป็นนักจัดรายการวิทยุ ข้อใดถูกต้องที่สุด

- ก. มีการออกเสียงชัดเจน
 - ข. จบการศึกษาระดับปริญญาตรี
 - ค. จบการศึกษาด้านนิเทศศาสตร์
 - ง. สอบได้ใบประกาศนียบัตรวิชาชีพ
-

15. การแนะนำที่ช่วยให้บุคคลรู้จักโลกของงานและเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับตนเองได้ จัดเป็นการแนะนำตามข้อใด

- ก. แนะนำการศึกษา
 - ข. แนะนำอาชีพ
 - ค. แนะนำส่วนตัว
 - ง. แนะนำสังคม
-

16. ครูแนะนำที่ดี ควรทำงานตามข้อใด

- ก. ช่วยแก้ปัญหาให้นักเรียน
 - ข. ช่วยวางแผนชีวิตให้นักเรียน
 - ค. ช่วยให้นักเรียนสามารถช่วยเหลือตนเองและปรับตัวได้
 - ง. ช่วยตัดสินใจให้นักเรียนเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง
-

17. บุคคลที่มีคุณสมบัติตามข้อใด ไม่เหมาะ ที่จะเป็นพยาบาล

- ก. เห็นเลือดแล้วเป็นลม
 - ข. ชอบนอนดึก
 - ค. ชอบช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์
 - ง. รักงานบริการผู้อื่น
-

18. กลุ่มวิชาการตามข้อใดสำคัญที่สุดในการเรียนสาขาพยาบาล

- ก. วิทยาศาสตร์
 - ข. คณิตศาสตร์
 - ค. ภาษาไทย
 - ง. สังคมศึกษา
-

19. โสภณเรียนจบสาขาจิตรกรรม โสภณชอบทำงานในโรงงาน โสภณควรเลือกทำงานตามข้อใด

- ก. ทำงานเป็นช่างศิลป์ในโรงงานอุตสาหกรรม
 - ข. เปิดร้านรับวาดภาพเหมือน รับเขียนป้าย
 - ค. ทำงานเป็นครูสอนในโรงเรียนต่างๆ
 - ง. เปิดร้านรับออกแบบผลิตภัณฑ์ต่างๆ
-

20. สมชายกำลังศึกษาระดับอุดมศึกษาสาขาหนังสือพิมพ์ และสิ่งพิมพ์ ต้องการหาประสบการณ์ จากการทำงานระหว่างปิดภาคเรียน ควรปฏิบัติตามข้อใด

- ก. สนใจข่าวรับสมัครงานจากหนังสือพิมพ์
 - ข. สนใจข่าวรับสมัครงานจากวิทยุ โทรทัศน์
 - ค. สนใจข่าวรับสมัครงานจากวารสารรายเดือน
 - ง. ส่งใบสมัคร หรือไปสมัครด้วยตนเองที่สำนักพิมพ์ต่างๆ
-

21. สมชายเลือกสมัครคณะมนุษยศาสตร์ สาขาสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์งานใน
ข้อใดที่เหมาะสมกับสมชายหลังจบการศึกษา

- ก. นักดนตรี
 - ข. นักโบราณคดี
 - ค. นักหนังสือพิมพ์
 - ง. นักประพันธ์เพลง
-

22. กุลธิดา อยากทำงานตกแต่งภายในอาคาร ควรเลือกเรียนสาขาวิชาใด

- ก. จิตรกรรม
 - ข. มัณฑนศิลป์
 - ค. ศิลปกรรมศาสตร์
 - ง. สถาปัตยกรรมศาสตร์
-

23. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สามารถนารายได้เข้าสู่ประเทศในอันดับใด

- ก. อันดับ 4
 - ข. อันดับ 3
 - ค. อันดับ 2
 - ง. อันดับ 1
-

24. คำกล่าวต่อไปนี้ข้อใด ไม่ใช่ ลักษณะของนักจัดรายการวิทยุ

- ก. อาชีพเป็นผู้ให้ความรู้ ความบันเทิงต่อผู้ฟัง
 - ข. อาชีพนี้ต้องแต่งกายให้ดูดีเหมาะสมอยู่เสมอ
 - ค. อาชีพนี้สามารถพัฒนาไปสู่อาชีพพิธีกรทางรายการ โทรทัศน์
 - ง. อาชีพนี้ต้องอดทนในการรับฟังปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้ฟัง โทรศัพท์เข้ามา
-

25. ข้อใดกล่าวถึงคุณสมบัติของนักหนังสือพิมพ์ที่ดีได้ถูกต้องที่สุด

- ก. เสนอข่าว บทความ ตามความเป็นจริง
 - ข. เขียนข่าวตามใจผู้ว่าจ้าง ไม่คำนึงถึงความเป็นจริง
 - ค. เสนอข่าวตรงไปตรงมา รักษาผลประโยชน์ของแผ่นดิน
 - ง. เลือกปฏิบัติตามข้อ ก. และค.
-

26. การสอดแทรกค่านิยมที่ดีงาม นักจัดรายการวิทยุควรสอดแทรกเมื่อใด

- ก. สอดแทรกในรายการเพลงตามคำขอ
 - ข. สอดแทรกในรายการเพลงสากล
 - ค. สอดแทรกในรายการกีฬา
 - ง. สอดแทรกในทุกรายการ
-

27. ผู้ที่ควบคุม ดูแลนักแสดง ให้แสดงอย่างเหมาะสมกับบทบาทที่ได้รับ เราเรียกว่าอะไร

- ก. นักประติมากรรม
 - ข. ผู้กำกับการแสดง
 - ค. ผู้อำนวยการเพลง
 - ง. ผู้เขียนบทละคร และภาพยนตร์
-

28. ครูแนะแนวตามโรงเรียนต่างๆ ทำงานตามข้อใด

- ก. ช่วยให้นักเรียนปรับตัวได้ในทุกสถานการณ์ พัฒนาตนเอง ได้เต็มศักยภาพ
 - ข. ช่วยให้นักเรียนเลือกหนังสือ ได้ตรงกับความต้องการอย่างรวดเร็ว
 - ค. ช่วยให้นักเรียนทราบผลการเรียนของตนเอง
 - ง. ช่วยดูแล ปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้นักเรียน
-

29. คำกล่าวข้อใดกล่าวถึงมัคคุเทศก์ ถูกต้องที่สุด

- ก. เปรียบเสมือนเจ้าของบ้านที่ต้อนรับ ทุกคนจากทุกชาติ ทุกภาษา
- ข. เปรียบเสมือนเจ้าของบ้านที่ยินดีต้อนรับผู้นับถือศาสนาเดียวกัน
- ค. เปรียบเสมือนเจ้าของบ้านที่ยินดีต้อนรับคนที่ใช้ภาษาเดียวกัน
- ง. เปรียบเสมือนร้านขายของที่ระลึกที่แสวงหากำไรจากผู้ซื้อ

30. ผู้ที่มีพรสวรรค์ทางศิลปะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีมนุษยสัมพันธ์ดี ขอบงานตกแต่งภายใน

อาคารคือใคร

- ก. จิตรกร
- ข. ปฏิมากร
- ค. ประติมากร
- ง. มัณฑนากร

ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับ

นักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

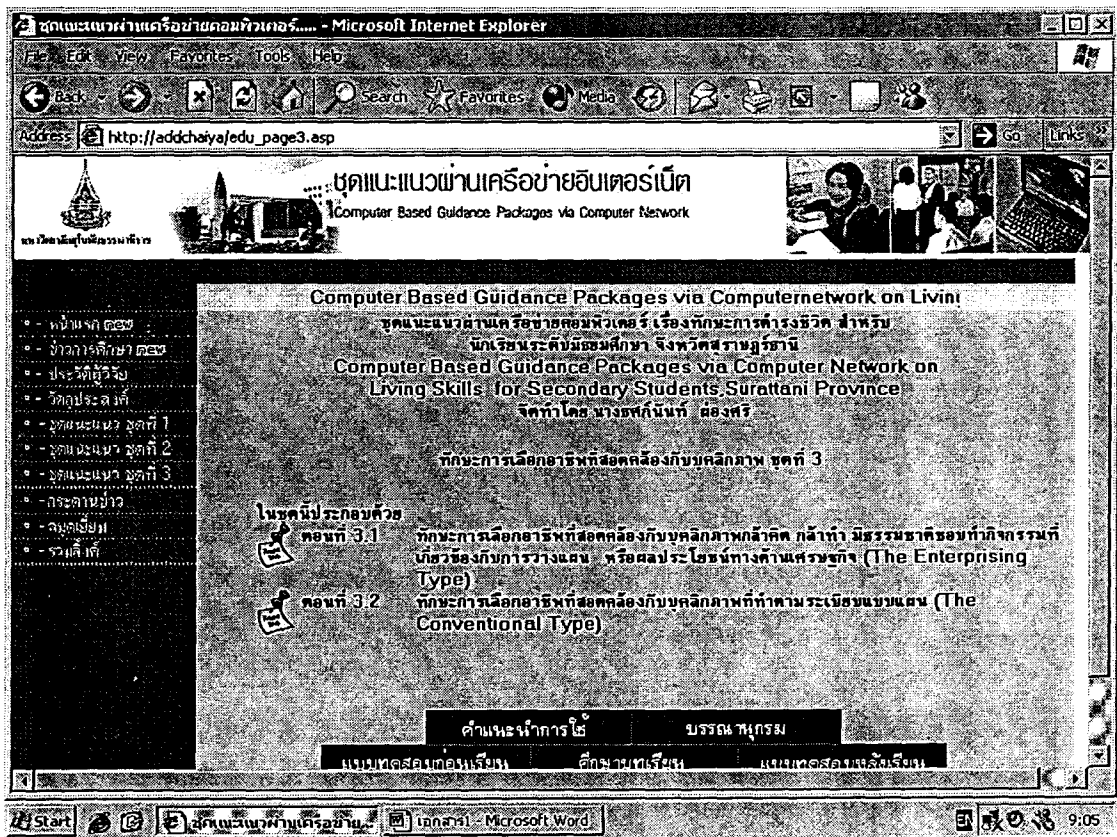
Computer Based Guidance Packages via Computer Network on

Living Skills for Secondary Students, Surattani Province

จัดทำโดย นางศศกัณท์ ผ่องศรี

ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ ชุดที่ 3

ภาพหน้าเว็บเพจของชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ชุดที่ 3

ภาพที่ 5.4 แสดงหน้าเว็บเพจชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ชุดที่ 3

แบบทดสอบชุดที่ 3.0 แบบทดสอบก่อนเรียน เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ชุดที่ 3 แสดงทั้งหมด 30 ข้อ

1. บุคคลต่อไปนี้ ข้อใด ไม่ใช่ นักปกครอง

- ก. ตำรวจ
 - ข. ปลัดอำเภอ
 - ค. นายอำเภอ
 - ง. สัสดีอำเภอ
-

2. นักเรียนคิดว่าข้อใด ไม่ใช่ คุณสมบัติของนักประชาสัมพันธ์

- ก. มีความรับผิดชอบต่อนักที่ ต่อสาธารณชน
 - ข. มีความสามารถด้านคณิตศาสตร์สูง เพราะต้องทำวิจัย
 - ค. สนใจใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ
 - ง. มีมนุษยสัมพันธ์ดี ยิ้มอยู่เสมอ มีอารมณ์ขัน
-

3. สุนันทาทำงานในสถานที่แห่งหนึ่ง เธอทำหนังสือโต้ตอบ เก็บงานเข้าแฟ้ม บันทึกการประชุม
สุนันทาทำงานในข้อใด

- ก. เลขานุการ
 - ข. นักประชาสัมพันธ์
 - ค. นักปกครอง
 - ง. นักหนังสือพิมพ์
-

4. การเตรียมตัวเป็นนักประชาสัมพันธ์ ควรเลือกแผนการเรียนใด

- ก. แผน วิทยาศาสตร์-คณิต
 - ข. แผน ศิลป์-คำนวณ
 - ค. แผน ศิลป์-ภาษา
 - ง. แผนศิลป์-คำนวณ หรือ ศิลป์-ภาษา
-

5. เพ็ญศรี รักการอ่านหนังสือ ชอบไปอาสาช่วยงานที่ห้องสมุดในการเก็บหนังสือขึ้นชั้น ช่วยซ่อมและเย็บปกหนังสือ เพ็ญศรีบอกเพื่อนว่ามีความสุขที่ได้ทำงานกับหนังสือ และบริการ ผู้อ่านในเรื่องหนังสือ นักเรียนคิดว่า เพ็ญศรีชอบงานอะไร

- ก. นักประชาสัมพันธ์
- ข. นักปกครอง
- ค. เลขานุการ
- ง. บรรณารักษ์

6. ข้อใดจัดเป็น งานบริหาร ของห้องสมุด

- ก. คัดเลือกหนังสือ
- ข. บริการ ยืม คืน
- ค. จัดสรรงบประมาณ
- ง. จัดหมวดหมู่ หนังสือ

7. วิรัมภา ใฝ่ฝันจะทำงานเป็นพนักงานต้อนรับบนอากาศยาน นักเรียนคิดว่า วิรัมภา ควรมีคุณสมบัติด้านใดบ้าง

- ก. มารยาท สุภาพ อ่อนน้อม ท่วงทำนุมนวล
- ข. มีความรู้ภาษาอังกฤษดี และภาษาต่างประเทศ อื่นๆดี
- ค. สามารถว่ายน้ำได้
- ง. ถูกทุกข้อ

8. ข้อใดกล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพนักบริหารธุรกิจ ถูกต้องที่สุด

- ก. มีความคล่องแคล่วว่องไว ชอบทำงานกับตัวเลข
- ข. มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ เชื่อมั่นของทำงานด้านบริการ
- ค. เฉลียวฉลาด มีไหวพริบดี ชอบติดต่oprชาสัมพันธ์กับคนทั่วไป
- ง. รักความก้าวหน้า ขยัน กล้าตัดสินใจ ชอบทำงานการใช้ภาษา

9. ก่อนจะจบมาเป็นบรรณารักษ์ จะต้องเรียนรู้เรื่องใดบ้าง

- ก. ความรู้เรื่องประวัติห้องสมุด การเลือกซื้อวัสดุ
 - ข. การให้บริการต่างของห้องสมุด
 - ค. การตรวจหาคำผิดในหนังสือ
 - ง. ถูกทุกข้อ
-

10. งานใด ไม่ใช่ งานของพนักงานต้อนรับบนอากาศยาน

- ก. ตรวจเช็คอุปกรณ์ เช่น หน้ากากออกซิเจน เสื้อชูชีพ
 - ข. การเตรียมอาหาร เสิร์ฟอาหาร
 - ค. ให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยบนอากาศยาน
 - ง. เดินขายหนังสือพิมพ์ นิตยสารให้ผู้โดยสารอ่าน
-

11. ผู้โดยสารคนหนึ่งปวดท้องรุนแรงบนเครื่องบิน แอร์โฮสเตรสประกาศหาผู้โดยสารที่เป็นแพทย์หรือพยาบาล เพื่อช่วยเหลือด่วน แสดงว่าแอร์โฮสเตรสนั้นมีคุณสมบัติตามข้อใดถูกต้องที่สุด

- ก. รับผิดชอบต่อหน้าที่
 - ข. มีความเป็นมิตรกับผู้อื่น
 - ค. มีใจรักงานบริการ
 - ง. มีไหวพริบ ปฏิภาณในการแก้ปัญหา
-

12. อาชีพนักบัญชีทำงานตามข้อใด

- ก. ทำหน้าที่ควบคุม การทำงานของฝ่ายธุรการ/เลขานุการ
 - ข. ทำหน้าที่ควบคุม ดูแลการทำบัญชี ตรวจสอบบัญชี
 - ค. ทำหน้าที่ควบคุม ดูแลการจัดซื้อ การจำหน่ายสินค้า
 - ง. ทำหน้าที่ควบคุมจำนวนสินค้าบนชั้นจำหน่ายสินค้า
-

13. นักเรียนคิดว่า ถ้าอยากทำงานบรรณารักษ์ จะเลือกเรียนในคณะใดได้บ้าง

- ก. คณะมนุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์
- ข. คณะศิลปศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์
- ค. คณะอักษรศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์
- ง. คณะศึกษาศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์

14. ทางบ้านของนักเรียนเจอปัญหา คนเช่าที่ดินของบ้านนักเรียนอ้างว่าที่ดินนั้นเป็นของเขานักเรียนควรปรึกษาใครเป็นคนแรก

- ก. อัยการ
- ข. ตำรวจ
- ค. ผู้พิพากษา
- ง. ทนายความ

15. นักเรียนคิดว่า เลขานุการ ทำงานอะไรบ้าง

- ก. ทำหนังสือโต้ตอบ เก็บเรื่องราวต่างๆ
- ข. บันทึกการประชุม บันทึกการนัดหมาย
- ค. เตรียมอาหารให้นายจ้าง ประชาสัมพันธ์หน่วยงาน
- ง. ข้อ ก. และ ข้อ ข. ถูก

16. หลักสูตรการฝึกพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินของการบินไทย ไม่ต้องฝึก เกี่ยวกับด้านใด

- ก. ฝึกปรุงอาหารให้ถูกใจผู้โดยสาร
 - ข. ฝึกทฤษฎีและปฏิบัติด้านบริการ
 - ค. ฝึกวิชาการปฏิบัติเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน
 - ง. ฝึกด้านมนุษยสัมพันธ์ และจิตวิทยา
-

17. เลอसरร์คุยกับอาจารย์ที่ปรึกษาว่า โตขึ้นอยากเป็นนักบัญชี ไม่ทราบว่าจะเรียนสาขาใดในระดับอุดมศึกษา นักเรียนคิดว่า เลอसरร์ควรเรียนสาขาใด

- ก. พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี
- ข. เศรษฐศาสตร์
- ค. รัฐศาสตร์
- ง. ครุศาสตร์

18. ข้อใดเป็นลักษณะเฉพาะตัวของนักปกครองมากที่สุด

- ก. เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รู้จักแบ่งปัน
- ข. รักเพื่อนมนุษย์ ช่วยเหลือทุกคน
- ค. เป็นผู้ฟังที่ดี รับฟังปัญหาผู้อื่นได้
- ง. มีความเป็นผู้นำ มีศิลปะในการปกครอง

19. ข้อใดคือคุณสมบัติของเลขานุการ

- ก. มีความรู้ภาษาอังกฤษดี
- ข. สุขุม ละเอียด รอบคอบ
- ค. คล่องแคล่ว ว่องไว
- ง. ถูกทุกข้อ

20. ในการศึกษาเพื่อจบออกมาเป็นนักบัญชีนั้นนอกจาก คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีแล้วยังสามารถเลือกเรียนสาขาใดได้อีก

- ก. ศีทศาสตร์
- ข. บริหารธุรกิจ
- ค. เศรษฐศาสตร์
- ง. นิติศาสตร์

21. ข้อใดคือคุณสมบัติที่เหมาะสมกับการเป็นนักบัญชี

- ก. ชอบควบคุมดูแลผู้อื่น ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท
 - ข. ชอบทำงานกับตัวเลข ละเอียด รอบคอบ
 - ค. ชอบทำงานกับคน ชอบบริการผู้อื่น
 - ง. ชอบทำงานกับวัตถุ สิ่งของ
-

22. นักปกครองที่ทำหน้าที่ควบคุมการจดทะเบียนการเกิด ตาย สมรส มีที่ทำงานอยู่ที่ใด

- ก. ที่ว่าการอำเภอ
 - ข. ที่ทำการเทศบาล
 - ค. ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน
 - ง. ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล
-

23. การจัดนิทรรศการ จัดทำหนังสือ สไลด์ สิ่งพิมพ์ สื่อซอฟต์แวร์ เพื่อการโฆษณาเป็นงานของใคร

- ก. นักประชาสัมพันธ์
 - ข. นักบริหารธุรกิจ
 - ค. นักปกครอง
 - ง. เลขานุการ
-

24. ถ้าอยากเป็นนักปกครอง ควรเลือกเรียนแผนการเรียนใดในระดับ ม.ปลาย จึงจะเหมาะสมที่สุด

- ก. แผน วิทยาศาสตร์-คณิต
 - ข. แผน ศิลป์-คำนวณ
 - ค. แผน ศิลป์-ภาษา
 - ง. เลือกเรียนตามแผนเรียนใดก็ได้
-

25. การเข้าสู่อาชีพนักบริหารธุรกิจ นั้นควรเลือกศึกษาสาขาใด

- ก. สาขาการบัญชี
- ข. สาขาเศรษฐศาสตร์
- ค. สาขาบริหารธุรกิจ
- ง. สาขาวิทยาการจัดการ

26. สมศรีจบสาขาบริหารธุรกิจ สมศรีควรเลือกสมัครทำงานที่ใดจึงจะเหมาะสมที่สุด

- ก. สมัครเป็นหัวหน้างานบุคลากรของโรงแรม
- ข. สมัครเป็นฝ่ายพัฒนาคุณภาพสินค้าในบริษัท
- ค. สมัครเป็นฝ่ายควบคุมการผลิตในโรงแรม
- ง. สมัครทำงานธนาคารฝ่ายสินเชื่อ

27. ตี๋อยากเป็นนักประชาสัมพันธ์ ขณะนี้ฝึกการฝึกหาความรู้เสมอ ตี๋ควรฝึกด้านใดเพิ่มเติม

- ก. ฝึกความอดทน รับฟังผู้อื่น
- ข. ฝึกทักษะการติดต่อ โดยเฉพาะทักษะการเขียน
- ค. ฝึกการสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น การมีอารมณ์ขัน และให้เกียรติผู้อื่น
- ง. ต้องฝึกทุกข้อ

28. สุพลถามสนิทว่า อาชีพนักกฎหมาย สามารถทำงานในตำแหน่งอะไรได้บ้าง สนิทยังตอบสุพลไม่ได้ นักเรียนคิดว่า สนิทควรตอบอย่างไร

- ก. ผู้พิพากษา
 - ข. อัยการ
 - ค. ทนายความ
 - ง. ถูกทุกข้อ
-

29. งานเลขานุการ บางครั้งจะเรียกว่า

- ก. งานประสานงาน
- ข. งานการเงิน
- ค. งานธุรการ
- ง. งานประชาสัมพันธ์

30. นักเรียนคิดว่านักกฎหมายมีโอกาสเผชิญความล้มเหลวหรือไม่

- ก. ไม่มีโอกาสล้มเหลว เพราะสามารถทำงานได้ในหลายกระทรวง
 - ข. มีโอกาสล้มเหลว ถ้าเห็นแก่อำมิส หรือไม่หาความรู้เพิ่มเติม
 - ค. ไม่มีโอกาสล้มเหลว เพราะสามารถศึกษาต่อได้ถึงปริญญาเอก
 - ง. มีโอกาสล้มเหลว เพราะมีคนที่ยับสาขานิติศาสตร์มากเกินไปจนความต้องการ
-

ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ ชุดที่ 3

ตอนที่ 3.1 บุคลิกภาพแบบกล้าที่คิด กล้าทำ มีธรรมชาติที่ชอบทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ การวางแผน หรือผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ (The Enterprisig Type)

หัวเรื่อง

- 3.1.1 อาชีพนักบริหารธุรกิจ
- 3.1.2 อาชีพนักกฎหมาย
- 3.1.3 อาชีพแอร์โฮสเตส - สจ๊วต
- 3.1.4 อาชีพนักปกครอง
- 3.1.5 อาชีพนักประชาสัมพันธ์
- 3.1.6 เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับบุคลิกภาพกลุ่ม The Enterprisig Type

แนวคิด

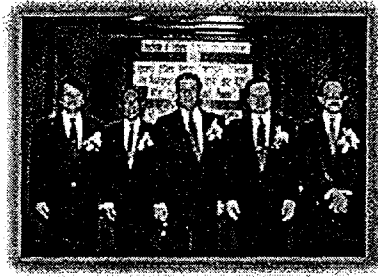
1. อาชีพนักบริหารธุรกิจ ผู้ที่ประกอบอาชีพนักบริหารธุรกิจจะปฏิบัติงานตามนโยบายและคำสั่งที่ได้รับจากผู้กำหนดนโยบาย หรือปฏิบัติตามขอบเขตของอำนาจหน้าที่ในกิจกรรมต่างๆ ขององค์การเอกชน หรือของหน่วยงาน ประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจ
2. อาชีพนักกฎหมาย ผู้ที่ประกอบอาชีพนักกฎหมายคือผู้ที่ใช้กฎหมายประกอบอาชีพ แต่จะมากหรือน้อยแล้วแต่ลักษณะของงานเป็นสำคัญ ส่วนใหญ่ใช้ในทางราชการ
3. อาชีพแอร์โฮสเตส - สจ๊วต ผู้ที่เป็นแอร์โฮสเตส - สจ๊วต คือผู้พิทักษ์ความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกสบายแก่ผู้โดยสารบนอากาศยาน
4. อาชีพนักปกครอง ผู้ที่ประกอบอาชีพนักปกครอง จะต้องบริหารงานในลักษณะต่าง ๆ คือวางแผนและดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติงานบริหารในระดับสูงของกระทรวง ทบวง กรม ส่วนจังหวัด หรือระดับวงการบริหาร
5. อาชีพนักประชาสัมพันธ์ ผู้ที่ประกอบอาชีพนักประชาสัมพันธ์ จะต้องจัดกระบวนการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามระบบให้ต่อเนื่องกันเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่องค์กร เผยแพร่ความรู้ให้แก่ประชาชนในเรื่องต่าง ๆ ที่ต้องการให้รู้ และแจ้งให้หน่วยงาน องค์กร บริษัททราบถึงท่าทีของประชาชน

วัตถุประสงค์

1. หลังจากศึกษาเรื่อง " อาชีพนักบริหารธุรกิจ " แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพนักบริหารธุรกิจได้ถูกต้อง
 2. หลังจากศึกษาเรื่อง " อาชีพนักกฎหมาย " แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพนักกฎหมายได้ถูกต้อง
 3. หลังจากศึกษาเรื่อง " อาชีพแอร์โฮสเตส - สจ๊วต " แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพแอร์โฮสเตส - สจ๊วต ได้ถูกต้อง
 4. หลังจากศึกษาเรื่อง " อาชีพนักปกครอง " แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพนักปกครอง ได้ถูกต้อง
 5. หลังจากศึกษาเรื่อง " อาชีพนักประชาสัมพันธ์ " แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพนักประชาสัมพันธ์ได้ถูกต้อง
-

นักบริหารธุรกิจ

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ | การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ
แนวทางในการประกอบอาชีพ | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

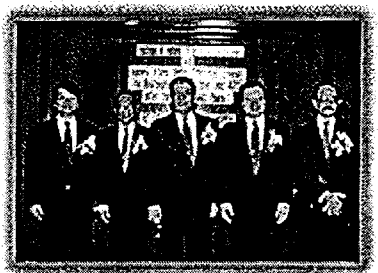
[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

ปฏิบัติงานตามนโยบายและคำสั่งที่ได้รับจากผู้กำหนดนโยบาย เช่น คณะกรรมการ
อำนาจการ หรือฝ่ายอื่น ๆ หรือปฏิบัติงานตามขอบเขตของอำนาจหน้าที่ในกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์
การเอกชน หรือของหน่วยงานตั้งแต่หนึ่งหน่วยขึ้นไปประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ตัดสินใจ
ดำเนินงานต่าง ๆ ด้วยตนเอง ตามอำนาจหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้กำหนดนโยบาย

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

มีความคล่องแคล่ว ว่องไว สนใจ และตื่นตัวกับเหตุการณ์ปัจจุบันเสมอมีความสามารถ
ในการทำงานรอบด้าน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซื่อสัตย์ อดทน เฉลียวฉลาด และมีไหวพริบดี
สุขุมรอบคอบ บุคลิกลักษณะท่าทางดี รักความก้าวหน้า ขยัน กล้าตัดสินใจ กล้าตัดสินใจ และ
ชอบติดต่อประชาสัมพันธ์กับคนทั่วไป

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

ศึกษาต่อคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ หรือคณะบริหารธุรกิจ
ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน

แนวทางในการประกอบอาชีพ

ปัจจุบันวงการธุรกิจมีขอบเขตกว้างและขนาดใหญ่ขึ้น และยังมีแนวโน้มที่จะขยายการ
ดำเนินงานกว้างขวางขึ้นอีกในอนาคต ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาบริหารธุรกิจอาจประกอบอาชีพได้
หลายด้าน ทั้งด้านการเงินและการธนาคาร การตลาด การบริหารบุคคล การบริหารอุตสาหกรรม
และธุรกิจเดินเรือพาณิชย์ ในหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.alumni.kku.ac.th/guidance/career/>
- <http://www.bunditcenter.com/ariticles.php?articleId=15&page=3>

แบบฝึกหัดชุดที่ 3.1.1 อาชีพนักบริหารธุรกิจ แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1. สมศรีจบสาขาบริหารธุรกิจ สมศรี ควรเลือกสมัครทำงานที่ใดจึงจะเหมาะสมที่สุด

- ก. สมัครเป็นพนักงานต้อนรับของโรงแรม
- ข. สมัครเป็นครูของโรงเรียนอนุบาล
- ค. สมัครเป็นผู้นำออกกำลังกาย
- ง. สมัครทำงานธนาคาร

2. ถ้าหากจะทำงานเกี่ยวกับธุรกิจเดินเรือพาณิชย์ ควรเรียนสาขาใดเหมาะสมที่สุด

- ก. สาขารัฐศาสตร์
 - ข. สาขานิเทศศาสตร์
 - ค. สาขาบริหารธุรกิจ
 - ง. สาขาวิทยาการจัดการ
-

3. นักบริหารธุรกิจมีโอกาสประกอบอาชีพหลายด้าน อาชีพในข้อใดกล่าวถึงนักบริหารธุรกิจได้ถูกต้องที่สุด

- ก. ประกอบอาชีพด้านการเงิน การธนาคาร และการตลาด
 - ข. การบริหารงานบุคคล การควบคุมการสร้างโรงงาน
 - ค. การบริหารอุตสาหกรรม การควบคุมบำบัดน้ำเสีย
 - ง. ธุรกิจเดินเรือพาณิชย์ การควบคุมการสร้างบ่อบำบัดน้ำเสีย
-

4. การเข้าสู่อาชีพนักบริหารธุรกิจ นั้นควรเลือกศึกษาสาขาใด

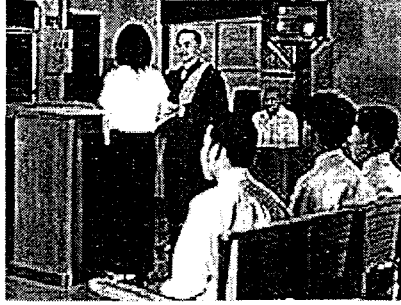
- ก. สาขารัฐศาสตร์
 - ข. สาขานิเทศศาสตร์
 - ค. สาขาบริหารธุรกิจ
 - ง. สาขาวิทยาการจัดการ
-

5. ข้อใดกล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพนักบริหารธุรกิจ ถูกต้องที่สุด

- ก. มีความคล่องแคล่วว่องไว ชอบทำงานกลางแจ้ง
 - ข. มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ชี้อิสต์ย์ ชอบทำงานด้านเกษตรกรรม
 - ค. เฉลียวฉลาด มีไหวพริบดี ชอบติดต่อประชาสัมพันธ์กับคนทั่วไป
 - ง. รักความก้าวหน้า ขยัน กล้าตัดสินใจ ชอบทำงานกับเครื่องจักร
-

นักกฎหมาย

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ | รายได้และการทำงาน
โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ | ความต้องการแรงงาน | การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

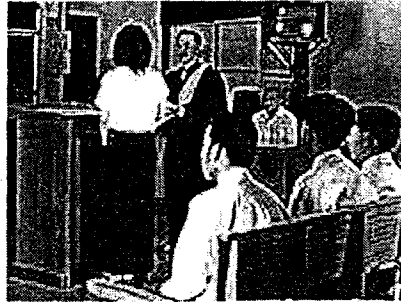
[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

นักกฎหมาย คือผู้ที่ใช้กฎหมายประกอบอาชีพแต่จะมากหรือน้อยแล้วแต่ลักษณะของงานเป็นสำคัญ อาชีพที่ต้องใช้กฎหมายส่วนใหญ่เป็นประจำในทางราชการ ได้แก่ อาชีพของผู้พิพากษา ตุลาการ อาจารย์ ในมหาวิทยาลัยเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ ฝ่ายปกครอง นิติกรประจำกรมต่าง ๆ สำหรับอาชีพส่วนตัวก็ได้แก่ สมาชิกวุฒิสภา ทนายความที่ปรึกษาทางกฎหมายเหล่านี้ อาจสรุปได้ว่าต้องปฏิบัติงานเกี่ยวกับ

1. การปฏิบัติงานทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับกฎหมาย เช่น ให้คำปรึกษาทางกฎหมาย จัดทำเอกสารเกี่ยวกับกฎหมายและให้บริการทางกฎหมายอื่น ๆ
2. การทำงานเกี่ยวกับการว่าความคดีอาญาและคดีแพ่ง ให้คำแนะนำแก่ลูกความเกี่ยวกับปัญหาบุคคลและธุรกิจในแง่ของกฎหมาย ตลอดจนทำแทนลูกความในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตนเองในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
3. ดำเนินการฟ้องผู้ต้องหาคดีอาญาต่อศาล ในนามเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองตามอำนาจและหน้าที่ซึ่งกฎหมายบัญญัติไว้
4. การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีที่ฟังในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ด้วยกรรมวิธีที่เกี่ยวกับกฎหมายโดยเฉพาะ เช่น ควบคุม ดำเนินกระบวนการพิจารณาคดี ใต้สวนและวินิจฉัยในเรื่องต่าง ๆ นั่งพิจารณาคดีและควบคุมการสืบพยานหลักฐานของคู่ความ ตลอดจนใช้ดุลยพินิจวินิจฉัย พิพากษาชี้ขาดตัดสินคดีทั้งทางแพ่งและทางอาญา โดยยุติธรรมตาม

กฎหมาย ให้คำแนะนำแก่หน่วยงานและองค์กรของรัฐบาลและเอกชนในด้านกฎหมาย ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ คำสั่ง และเอกสารทางกฎหมายอื่น ๆ

คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ

ก่อนที่ผู้ประสงค์จะประกอบอาชีพเกี่ยวกับกฎหมายจะตัดสินใจเลือกศึกษาวิชาการด้านนี้ ควรจะพิจารณาและสำรวจในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. **ด้านบุคลิกภาพ** นักกฎหมายที่ดีจะต้องเป็นผู้มีสามัญสำนึกเป็นอย่างดี มีอนามัยดี มีหลักประจำใจว่าตนเองจะต้องบริสุทธิ์ ยุติธรรม มีจรรยาบรรณหนักแน่น มั่นคง ไม่เป็นคนละโมภ โลกมากหรือเห็นแก่ได้ ยึดถือความยุติธรรมประจำใจ ทั้งต้องรู้จักเคารพในสิทธิของคนอื่น ๆ ผู้ใดกระทำผิดกฎหมาย ก็ต้องว่าไปตามกฎหมายที่บัญญัติไว้โดยไม่เห็นแก่หน้าหรือยอมอยู่ใต้อิทธิพลของผู้ใดทั้งสิ้น ไม่ใช้วิชาชีพทำร้ายผู้อื่น ไม่ทำผิดให้กลายเป็นถูก
2. **ด้านความสามารถและความถนัด** ผู้มีวิชาชีพทางกฎหมาย จำเป็นต้องมีความสามารถในการใช้กฎหมายให้ถูกต้องแก่กรณี และมีความละเอียดรอบคอบถี่ถ้วน โดยมีความยุติธรรมเป็นเป้าหมาย เรื่องนี้เพียงแต่การศึกษาอย่างเดียวอาจเกิดขึ้นไม่ได้ง่ายนัก ต่อเมื่อได้ปฏิบัติงานและมีประสบการณ์พอสมควรแก่กรณีแล้ว ผลแห่งการศึกษาจะปรากฏออกมาเป็นลำดับ กล่าวคือ ความถนัดของงานในหน้าที่จะค่อยทวีขึ้น โดยอาศัยความพากเพียรพยายามของตนเป็นรากฐานสำคัญอีกประการหนึ่ง นอกจากนี้ความสามารถและความถนัดในการใช้ภาษา ทั้งภาษาเขียนและภาษาพูด ก็เป็นคุณสมบัติชิ้นสำคัญยิ่งของนักกฎหมาย โดยเฉพาะความสามารถและความถนัดในการใช้ภาษาไทย จะต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องและตีความได้ดี ส่วนความสามารถในภาษาต่างประเทศนั้น ถ้ามีความสามารถด้วยยิ่งดี เพราะจะทำให้รู้กฎหมายกว้างขวางยิ่งขึ้น
3. **ด้านความสนใจ** ไม่ว่าวิชาชีพใด ถ้าขาดความสนใจเสียอย่างหนึ่งแล้ว ความสำเร็จตามที่มุ่งหมายก็จะไม่บรรลุผลเท่าที่ควร ดังนั้นจึงจำต้องฝึกฝนเอาใจใส่โดยไม่หยุดยั้ง กฎหมายของ

บ้านเมืองย่อมมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงและเพิ่มเติมอยู่เสมอ ตามกาลสมัยแห่งวิวัฒนาการของประเทศชาติ ผู้มีวิชาชีพนี้จึงต้องพร้อมอยู่ทุกเมื่อ ในการติดตามศึกษาด้านกฎหมาย ตลอดจนการพิพากษาของศาลฎีกาและวิวัฒนาการของกฎหมายต่างประเทศ เพื่อมิให้เป็นคนล้าหลัง หรือไม่เท่าทันในเรื่องวิชาความรู้อันเป็นหลักสำคัญในวิชาชีพและความเจริญก้าวหน้าของตน

4. ด้านสุขภาพ ฐานะการเงินและอื่น ๆ วิชาชีพทางกฎหมาย ก็เช่นเดียวกับวิชาชีพอื่น ๆ ที่ต้องการบุคคลที่มีสุขภาพแข็งแรง ทั้งร่างกายและจิตใจ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องช่วยผดุงฐานะเป็นอันมาก ส่วนฐานะการเงินในการศึกษาวิชากฎหมายเกือบจะเรียกได้ว่าใช้จ่ายไม่มากเหมือนการศึกษาวิชาชีพบางประเภท

นอกจากนี้ควรเป็นคนที่มินิสัยชอบการอ่านและสามารถจับประเด็นหลักได้ เป็นคนรอบคอบ พุด คิดอย่างมีเหตุผล กล้าแสดงความคิดเห็น ช่างคิด ช่างสังเกต และเป็นคนละเอียดพอสมควร

รายได้และการทำงาน

รายได้ของผู้ประกอบอาชีพเป็น นักกฎหมาย นั้นย่อมขึ้นอยู่กับทางเลือกแหล่งที่ประกอบอาชีพ ถ้าเข้ารับราชการตามหน่วยงานรัฐบาล สำหรับผู้สำเร็จหลักสูตรปริญญาบัณฑิต (4 ปี) จะได้รับบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญระดับ 3 เป็นขั้นเริ่มต้น

ถ้าเข้าทำงานในรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานเอกชนจะได้อย่างต่ำเท่ากับราชการหรือมากกว่านั้น นอกจากนี้ผู้ประกอบอาชีพนี้ยังอาจจะได้รับผลประโยชน์อื่น ๆ เช่น เงินสะสม เงินทุนสวัสดิการ โบนัส เป็นต้น

ประกอบอาชีพส่วนตัวโดยเปิดสำนักงานทนายความของตนเอง ทั้งนี้และทั้งการที่จะดำเนินด้วยตนเองผู้จบการศึกษาใหม่ ๆ ควรจะหาประสบการณ์จากสำนักงานอื่นก่อนสักพัก สำหรับรายได้ของผู้ประกอบอาชีพส่วนตัวทางด้านนี้นั้นจะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับความสามารถหรือฝีมือทนายความว่ามีความสามารถขนาดไหน ถ้ามีความสามารถในการว่าความหรือเป็นนักกฎหมายที่ดีย่อมได้รับความเชื่อถือจากประชาชนและบริษัทห้างร้านต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้สำนักงานมีรายได้มากขึ้น

โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ

การเป็นนักกฎหมายนี้ก็ทำนองเดียวกันกับอาชีพประเภทอื่น ๆ ถ้านักกฎหมายผู้ใดศึกษาวิชากฎหมายเพิ่มเติมและมีความรู้ ความสามารถ ที่ดำเนินงานถูกต้องตามตัวบทกฎหมาย มีประโยชน์ต่อกิจการนั้น ๆ ก็จะประสบความสำเร็จตรงกันข้าม ถ้านักกฎหมายใดอาศัยวิชาชีพนี้โดยมิชอบ เพราะเห็นแก่อามิสสินจ้าง หรือถือว่าเป็นนักกฎหมายได้ปริญญาแล้วเลยไม่สนใจศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมตามความเหมาะสมจนทำงานผิด ๆ พลาด ๆ ก็อาจเป็นเหตุให้ขาดความนิยมในที่สุดอาจเผชิญกับความล้มเหลว เพราะเพียงแต่มีปริญญาว่าเป็นนักกฎหมายอย่างเดียว แต่สิ่งแวดล้อมอย่างอื่นไม่มีส่วนช่วยสนับสนุนก็จะไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต ผู้ที่ประกอบอาชีพนักกฎหมายไม่ว่าจะเป็นประกอบอาชีพในสายงานไหน ก็ควรระลึกถึงเรื่องเหล่านี้อยู่เสมอ

สายงานการประกอบอาชีพนักกฎหมาย พอดีแบ่งได้ดังนี้

สายงานกระทรวงยุติธรรม นักกฎหมายสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ เช่น ผู้พิพากษา เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ พนักงานคุมประพฤติ นิติการประจำกรม กองในกระทรวงยุติธรรม

สายงานกระทรวงมหาดไทย นักกฎหมายสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ เช่น พนักงานอัยการ ปลัดอำเภอ ปลัดเทศบาล นายตำรวจสัญญาบัตร เจ้าหน้าที่บริหารงานบุคคล เจ้าพนักงานที่ดิน นิติกร พัฒนาการ พัสดีเรือนจำ และเจ้าพนักงานปกครอง ฯลฯ

สายงานกระทรวง การคลัง นักกฎหมายสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ เช่น เจ้าหน้าที่สุลากร นิติกร เจ้าหน้าที่บริหารงานบุคคล และ นักวิชาการสรรพากร เป็นต้น

สายงานกระทรวงกลาโหม นักกฎหมายสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ เช่น ตุลาการพระธรรมนูญนายทหารพระธรรมนูญ นายทหารเหล่าสารบรรณ นายทหารการข่าว หรือเหล่าอื่นที่ทางราชการทหารต้องการ ฯลฯ

สายงานกระทรวง ทบวง กรมอื่น ๆ นักกฎหมายสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ เช่น อาจารย์วิทยาลัย มหาวิทยาลัยหรือ โรงเรียนของรัฐ นิติกร พนักงาน ปปป. ปปส. นักวิชาการ นักแนะแนวการศึกษาและอาชีพ เจ้าหน้าที่บริการงานบุคคล และบัณฑิตอาสาสมัคร เป็นต้น

นอกจากนี้ไม่ว่ากฎหมายที่ประกอบอาชีพในสายใดยังมีโอกาสในการศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มวิทยฐานะให้กับตนเองได้โดยการศึกษาต่อใน ระดับปริญญาโทหรือเอก ก็ย่อมจะทำได้

ความต้องการแรงงาน

ตลาดแรงงานทางนิติศาสตร์ หรือนักกฎหมายนี้ มีตลาดหลักทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการใช้กฎหมายโดยตรง คือ ทนายความ อัยการ และผู้พิพากษา ผู้ที่ต้องการประกอบอาชีพกฎหมายโดยตรงนี้ต้องไปผ่านกระบวนการทางเนติบัณฑิต เช่น ต้องสอบเนติบัณฑิตให้ได้ ต้องมีประสบการณ์ เช่น ฝึกหัดทนายความมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี จึงจะมีสิทธิ์สอบผู้พิพากษา เป็นต้น

ตลาดแรงงานรองลงไปที่สามารถนำความรู้กฎหมายไปประกอบอาชีพได้ เช่น เป็นนิติกรประจำส่วนราชการ เป็นตำรวจ เป็นนายอำเภอ

ที่สำคัญคือ ตลาดแรงงานในภาคเอกชนเปิดกว้างมาก โดยเฉพาะในภาคเอกชนหรือบริษัทห้างร้านต่าง ๆ ที่นิยมจ้างนักกฎหมายเข้าไปเพื่อทำหน้าที่เจ้าหน้าที่บริหารงานบุคคล รับผิดชอบดูแลพนักงานต่าง ๆ ซึ่งก็ต้องใช้กฎ ใช้เกณฑ์ ใช้กฎหมายในการดูแลพอสมควร อาชีพนักกฎหมายจึงยังเป็นอาชีพที่มีตลาดแรงงานกว้างอยู่พอสมควร

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ นักกฎหมาย

มีความรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ สังคมศึกษา และภาษาต่าง ๆ ศึกษาต่อสาขานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.bunditcenter.com/ariticles.php?articleId=15&page=3>

แบบฝึกหัดชุดที่ 3.1.2 อาชีพนักกฎหมาย แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1. คำกล่าวข้อใด กล่าวถึงคุณสมบัติผู้ประกอบการอาชีพนักกฎหมายได้ถูกต้องที่สุด

- ก. นักกฎหมายที่ดีจะต้องมีสามัญสำนึกที่ดี ชอบติดต่อประชาสัมพันธ์กับคนทั่วไป
- ข. นักกฎหมายที่ดีจะต้องมีความถนัดในงาน มีความถนัดภาษาต่างประเทศ
- ค. นักกฎหมายที่ดีจะต้องสนใจติดตามความรู้ด้านกฎหมายอยู่เสมอ
- ง. ผู้ที่มีฐานะทางการเงินดีมากกว่านั้นจึงจะศึกษาทางด้านกฎหมายได้

2. สายงานประกอบอาชีพนักกฎหมายข้อใดเป็นสายงานกระทรวงยุติธรรม

- ก. ผู้พิพากษา
- ข. พนักงานอัยการ
- ค. เจ้าหน้าที่ศาลากร
- ง. ตุลาการพระธรรมนูญ

3. ถ้าอยากเป็นนักกฎหมาย ควรเลือกเรียน ม.ปลายแผนการเรียนใด

- ก. แผน วิทยาศาสตร์-คณิต
- ข. แผน ศิลป์-คำนวณ
- ค. แผนศิลป์-ภาษา
- ง. แผนสามัญ-อาชีพ

4. ทางบ้านของนักเรียนเจอปัญหา คนเช่าที่ดินของบ้านนักเรียนอ้างว่าที่ดินนั้นเป็นของเขา นักเรียนควรปรึกษาใครเป็นคนแรก

- ก. อัยการ
 - ข. ตำรวจ
 - ค. ผู้พิพากษา
 - ง. ทนายความ
-

5. บุคลิกภาพตามข้อใดที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวของนักกฎหมาย

- ก. ร่างกายแข็งแรง มีความละเอียดรอบคอบ
 - ข. สนใจการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการต่างๆ อยู่เสมอ
 - ค. มีฐานะทางการเงินดี พอที่จะเรียนจบสถาบันอุดมศึกษา
 - ง. มีหลักประจำใจว่าตนเองต้องบริสุทธิ์ ยุติธรรม มีจรรยาบรรณ
-

แอร์โฮเตส - สจ๊วต

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ | หลักสูตรการฝึกอบรม
รายได้และการทำงาน | โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ | ความต้องการแรงงาน | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

แอร์โฮสเตส และ สจ๊วต คือผู้พิทักษ์ความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกสบายแก่ผู้โดยสารบนอากาศยาน โดยมีหน้าที่ต่าง ๆ เช่น คอยดูแล ช่วยเหลือผู้โดยสารในกรณีฉุกเฉิน รับผิดชอบตรวจเช็คอุปกรณ์ประจำเครื่องตามจุดต่าง ๆ เช่น ถังออกซิเจน เครื่องดับเพลิง ไฟฉาย หน้ากากออกซิเจน และเสื้อชูชีพสำหรับสาริตให้ผู้โดยสาร ฯลฯ ให้ครบถ้วนถูกต้องตามรายการ และอยู่ใส่สภาพใช้การได้ นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ในการให้บริการด้านต่าง ๆ แก่ผู้โดยสาร เช่น การเตรียมอาหารการเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่ม การให้การรักษายาบาลแก่ผู้โดยสารที่เกิดเจ็บป่วย การจัดหาที่นั่งให้กับผู้โดยสาร ตรวจสอบให้ผู้โดยสารรัดเข็มขัดก่อนเครื่องบินขึ้นหรือลง แจกหนังสือพิมพ์ นิตยสารให้ผู้โดยสารอ่าน และดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยให้ห้องผู้โดยสารและห้องน้ำ รวมทั้งให้บริการด้านอื่น ๆ ที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้โดยสาร

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

แอร์โฮสเตส - สจ๊วต เป็นอาชีพที่ให้บริการแก่ผู้โดยสาร ฉะนั้นผู้ที่ประกอบอาชีพทางด้านนี้ ควรมีคุณสมบัติ

1. มีกิริยามารยาทสุภาพอ่อนโยน อบอุ่น และมีท่วงท่าที่นุ่มนวล
2. มีบุคลิกภาพดี ยิ้มแย้มแจ่มใส และมีความเป็นมิตรกับผู้อื่น

3. มีความอดทนต่อความยากลำบากของงาน อดทนต่อปฏิกิริยาของผู้โดยสารและมีความอดทนต่อเพื่อนร่วมงานต่าง ๆ
4. แต่งตัวดี สะอาด เรียบร้อย
5. มีไหวพริบปฏิภาณในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี
6. มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ
7. มีใจรักงานทางด้านบริการ มีมนุษยสัมพันธ์ดี และมีความห่วงใยเอาใจใส่อย่างจริงใจที่จะมอบให้แก่ผู้โดยสาร
8. มีความรู้ภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ดี
9. สามารถว่ายน้ำได้
10. เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่

หลักสูตรการฝึกอบรม

กองฝึกอบรมพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ของบริษัทการบินไทย แบ่งการฝึกอบรมออกเป็น 8 สัปดาห์ ซึ่งมีขั้นตอนในการฝึกดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 - 5 เป็นการฝึกทางด้านเทคนิคอากาศยาน ศาสตร์การบินพาณิชย์ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติทางด้านบริการ

สัปดาห์ที่ 6 เป็นการฝึกวิชาการปฏิบัติเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน ซึ่งประกอบด้วยการใช้เครื่องช่วยชีวิตต่าง ๆ ที่มีประจำอากาศยาน ศึกษาด้านสรีรวิทยา และพยาบาลเบื้องต้น

สัปดาห์ 7 ฝึกบินจริงตามเส้นทางต่าง ๆ

สัปดาห์ 8 ศึกษาด้านมนุษยสัมพันธ์ จิตวิทยาการบริการ การปรับปรุงบุคลิกภาพ และการสื่อความหมายกับวัฒนธรรม

เมื่อผ่านการฝึกอบรม ก็จะมีการประเมินผล โดยจะประเมินผลในเรื่องต่าง ๆ คือ

1. ทดสอบด้านทฤษฎีและปฏิบัติด้านบริการ
2. ทดสอบด้านทฤษฎีและปฏิบัติเหตุฉุกเฉิน

3. ประเมินพฤติกรรมแวดล้อมตลอดช่วงเวลาฝึกอบรมว่ามี ความเหมาะสมต่ออาชีพหรือไม่ โดยครูฝึกเป็นผู้ประเมิน

รายได้และการทำงาน

การทำงานของแอร์โฮเตส และสจ๊วตนั้น เป็นเวลาที่ไม่แน่นอน ไม่เลือกกลางวันหรือกลางคืน ขึ้นอยู่กับเที่ยวบินหรือสายการบินที่จะเดินทางว่าจะออกกี่โมง และในการเดินทางแต่ละครั้งทั้งแอร์โฮเตสและสจ๊วตจะต้องกำหนดเวลาในการเดินทางไปสนามบินเพื่อไว้ทุกครั้ง โดยจะต้องเดินทางไปถึงสนามบินก่อนเครื่องบินออกอย่างน้อย 1 ชั่วโมง เพื่อเตรียมตัวและไม่พลาดเครื่องบิน แอร์โฮเตสและสจ๊วตจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง

รายได้ในช่วงทดลองงาน 1 - 2 เดือนแรกจะน้อย แต่เมื่อได้รับการบรรจุแล้วจะได้รับเงินมากขึ้น แต่ถ้าเป็นสายการบินของต่างประเทศ เงินที่ได้รับอาจแตกต่างกันไปตามสายการบินของประเทศนั้น ๆ

โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ

ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ มีความรับผิดชอบ มีมนุษยสัมพันธ์ดี และมีความกระตือรือร้นในการทำงานอยู่เสมอจะมีโอกาสเลื่อน ตำแหน่งงานที่สูงกว่าและดีกว่า ตั้งแต่เริ่มแรก คือเมื่อแอร์โฮเตสและสจ๊วตได้รับการฝึกอบรมแล้ว ก็จะเริ่มปฏิบัติงานจริง โดยในช่วงแรกจะเป็นช่วงทดลองงาน จะได้บินเฉพาะในภูมิภาคเอเชียเท่านั้น ซึ่งในระยะนี้จะมีการประเมินผลการปฏิบัติงาน 5 ครั้งด้วยกัน จากซูเปอร์ไวเซอร์ หรือหัวหน้างาน ซึ่งจะประเมินผลในทุก ๆ ด้าน เช่น การให้บริการ การตรงต่อเวลา การร่วมมือประสานงานกัน การแสดงออก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อารมณ์ และทัศนคติเมื่อผ่านช่วงทดลองงาน 6 เดือนแล้วจะได้บินไปตะวันออกกลาง และพอฟังการทดลองงาน 1 ปี จึงจะได้บินข้ามทวีปแต่ก็ยังคงทำงานในชั้นประหยัด (Economy Class) จนกระทั่งหนึ่งปีครึ่ง จึงมีสิทธิสมัครชั้นธุรกิจ (Royal Executive Class) การคัดเลือกครั้งนี้จะพิจารณาจากประวัติการทำงาน พอพ้นจากชั้นธุรกิจก็จะทำงานในชั้นหนึ่ง (Royal First Class) ทุกครั้งที่เลื่อนชั้นทำงานก็จะได้รับการอบรมเพิ่มเติมทั้งในด้านอาหาร เครื่องดื่ม การบริการ และการดูแลรักษาความปลอดภัยในกรณีฉุกเฉินเสมอ

นอกจากความก้าวหน้าในการเลื่อนชั้นบริการแล้ว ยังมีโอกาสเลื่อนตำแหน่งงานอีกด้วย เช่น เป็นครูฝึก เป็น supervisor

ความต้องการแรงงาน

การประกอบอาชีพแอร์โฮเตสและสจ๊วตนั้น เป็นอาชีพที่ต้องการความคล่องแคล่ว ว่องไว ผู้ที่ประกอบอาชีพนี้จึงมักเป็นผู้ที่อยู่ใน วัยหนุ่มสาวเป็นส่วนใหญ่ แต่พอมีอายุมากขึ้นก็ต้องย้ายไปทำงานในส่วนอื่นที่มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป จึงทำให้การปลดเกษียณอายุของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินสั้นกว่าการทำตำแหน่งอื่น (ผู้ที่ปลดจากการเป็นพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน มักจะมาทำงานที่ภาคพื้นดิน) ทำให้ความต้องการของอาชีพนี้ไม่มีที่สิ้นสุด ประกอบกับการขยายตัวของสายการบินต่าง ๆ ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าทางธุรกิจประเภทต่าง ๆ ที่เป็นต้นเหตุให้คนในประเทศต่าง ๆ ต้องมีการติดต่อกันเพื่อผลทางธุรกิจ จึงทำให้ต้องมีผู้คนเดินทางเป็นจำนวนมาก ทั้งที่มาติดต่อธุรกิจหรือมา ท่องเที่ยวพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินจึงเป็นอาชีพที่ยังเป็นที่ต้องการอยู่ตราบเท่าที่มีการขยายตัวของสายการบินต่าง ๆ ทั่วโลก

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.bunditcenter.com/ariticles.php?articleId=15&page=3>

แบบฝึกหัดชุดที่ 3.1.3 อาชีพแอร์โฮสเตส-สจ๊วต แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1. ผู้โดยสารคนหนึ่งปวดท้องรุนแรงบนเครื่องบิน แอร์โฮสเตสประกาศหาผู้โดยสารที่เป็นหมอหรือพยาบาล เพื่อช่วยเหลือด่วน แสดงว่าแอร์โฮสเตสผู้นั้นมีคุณสมบัติตามข้อใด

- ก. รับผิดชอบต่อหน้าที่
- ข. มีความเป็นมิตรกับผู้อื่น
- ค. มีใจรักงานบริการ
- ง. มีไหวพริบ ปฏิภาณในการแก้ปัญหา

2. หลักสูตรการฝึกพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินของการบินไทย สัปดาห์ที่ 8 ฝึกเกี่ยวกับด้านใด

- ก. ฝึกบินจริงตามเส้นทางต่างๆ
- ข. ฝึกทฤษฎีแลปฏิบัติด้านบริการ
- ค. ฝึกวิชาการปฏิบัติเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน
- ง. ฝึกด้านมนุษยสัมพันธ์ และจิตวิทยา

3. คำกล่าวเกี่ยวกับอาชีพแอร์โฮสเตส-สจ๊วต ข้อใดถูกต้องที่สุด

- ก. แอร์โฮสเตส-สจ๊วต ต้องมีความรับผิดชอบสูง แต่งานไม่เหน็ดเหนื่อย
- ข. แอร์โฮสเตส-สจ๊วต มีโอกาสเลื่อนชั้นบริการ โดยไม่ต้องอบรมเพิ่มเติม
- ค. แอร์โฮสเตส-สจ๊วต ทำงานได้เฉพาะวัยหนุ่มสาว อายุมากขึ้นต้องย้ายไปทำงานที่อื่น
- ง. เวลาการทำงานของ แอร์โฮสเตส-สจ๊วต ไม่แน่นอน แต่สามารถเลือกเวลาทำงานเองได้

4. แอร์โฮสเตส-สจ๊วต มีหน้าที่ตามข้อใดถูกต้องที่สุด

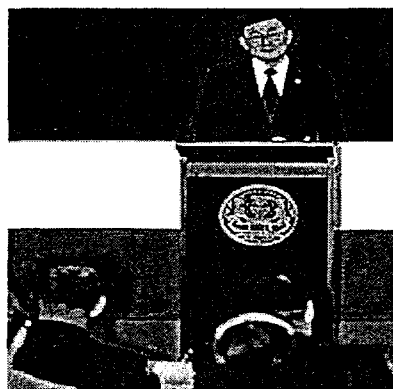
- ก. เป็นผู้ดูแลความสะอาดในห้องผู้โดยสาร และห้องน้ำเครื่องบิน
- ข. เป็นผู้พิทักษ์ความปลอดภัยแก่ผู้โดยสาร ตรวจสอบการพกพาอาวุธบนอากาศยาน
- ค. เป็นผู้บริการ อาหาร เครื่องดื่ม และรักษาพยาบาลผู้โดยสารที่เจ็บป่วยในสนามบิน
- ง. เป็นผู้อำนวยความสะดวกสบายแก่ผู้โดยสาร จัดหาที่นั่ง ดูแลให้ผู้โดยสารรัดเข็มขัด ก่อนขึ้นเครื่องบิน

5 แอร์โฮสเตส-สจ๊วต ต้องใช้ความอดทนในด้านใดมากที่สุด

- ก. อดทนต่องานหนัก
 - ข. อดทนต่อการเดินทาง
 - ค. อดทนที่ต้องนอนดึกเสมอ
 - ง. อดทนต่อปฏิกิริยาของผู้โดยสาร
-

นักปกครอง

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ | รายได้และการทำงาน
ความต้องการแรงงาน | ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

- งานอาชีพ นักปกครอง หมายถึงผู้ที่ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารในลักษณะต่าง ๆ คือ
1. วางแผนและดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล ภายในขอบเขตของกฎหมาย กฎ และระเบียบข้อบังคับที่ได้วางไว้ในส่วนราชการท้องถิ่นหรือในส่วนกลาง เช่น การคลัง การสาธารณสุข การศึกษา หรือการแรงงานรวมถึงการเข้าร่วมในการวางแผนนโยบายของรัฐบาล รวมถึงการเข้าร่วมในการวางนโยบายของรัฐบาล และสั่งให้ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบาย
 2. ปฏิบัติงานด้านบริหารในระดับสูงของกระทรวง ทบวง กรม ส่วนจังหวัดหรือระดับวงการรัฐบาล เพื่อวางหรือกำหนดและใช้นโยบาย กฎหมาย และกฎข้อบังคับส่วนราชการ หรือองค์การที่ตนบังคับบัญชาอยู่
 3. จัดระบบงานและสั่งงานในกรม องค์กร หน่วยราชการหรือในจังหวัดซึ่งอยู่ได้บังคับบัญชา หรือเป็นตัวแทนของรัฐบาล สถานทูตหรือกงสุล และปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบาย กฎหมาย และข้อบังคับที่รัฐบาลได้วางไว้
 4. ควบคุม และบริหารงานของผู้อยู่ได้บังคับบัญชา เพื่อให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามนโยบาย กฎหมาย กฎข้อบังคับ ฯลฯ ของรัฐบาล และปฏิบัติงานด้านบริหารตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ระดับสูงขึ้นไป อาจจะมีชื่อเรียกตามตำแหน่งหรือลักษณะของหน้าที่การทำงานที่ทำอยู่ เช่น

ผู้ที่มีตำแหน่งเป็นปลัดกระทรวง ปลัดทบวง รองปลัดกระทรวง รองปลัดทบวง อธิบดี
รองอธิบดี เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ว่าราชการ รองผู้ว่าราชการ เอกอัครราชทูต
อัครราชทูต กงสุล ฯลฯ

5. รับนโยบายและดำเนินการให้เป็นไปตามหรือปฏิบัติงานตามนโยบายที่ผู้ปฏิบัติงานบริหาร
ของรัฐบาล วางไว้หรือฝ่ายจัดการในระดับสูงองค์การของรัฐบาลหรือเอกชน หรือของ
หน่วยงานในองค์การนั้น ๆ ได้วางไว้
6. ประเมินและเก็บภาษีอากร ออกหนังสือเดินทาง ออกใบอนุญาต และหลักฐาน
ต่าง ๆ ควบคุมการเลือกตั้ง โกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างคู่กรณี บังคับและใช้กฎ
ข้อบังคับและบทบัญญัติต่าง ๆ ตามกฎหมาย และรักษากฎหมายและระเบียบข้อบังคับ
หรือปฏิบัติงานตามโครงการพัฒนา ตรวจตราโรงงาน ร้านค้า และสถานประกอบการ
ควบคุมการจดทะเบียน เกิด ดาย สมรส ชื่อธุรกิจ การค้า บริษัท ห้างร้าน ฯลฯ หรือตีความ
และปฏิบัติการให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้
7. รับนโยบาย ระเบียบ คำสั่งจากผู้กำหนดนโยบายและศึกษาให้เข้าใจถึงสิ่งที่จะต้อง
ดำเนินงานต่อไป แล้ววางแผนแนวทางการดำเนินงานและวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้การปฏิบัติงาน
เป็นไปตามคำสั่งที่ได้รับ ทำแผนการทำงานให้ผู้ได้บังคับบัญชารีบไปปฏิบัติหรือออกคำสั่ง
ให้ดำเนินงาน แล้วควบคุมตรวจสอบและช่วยเหลือผู้ได้บังคับบัญชา ให้ปฏิบัติงานไปตาม
นโยบาย ระเบียบและคำสั่งของผู้กำหนดนโยบายและตัดสินใจดำเนินงานต่าง ๆ ด้วยตนเอง
ตามอำนาจหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้กำหนดนโยบายและแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ
การปฏิบัติงานของผู้ได้บังคับบัญชา และเสนอปัญหา สำคัญ ๆ ให้ผู้กำหนดนโยบายเป็นผู้
ตัดสินใจ

คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ

ผู้ที่คิดจะประกอบอาชีพเป็นนักปกครองหรือนักบริหาร ควรจะเป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะต่อไปนี้

1. เป็นผู้มีความสามารถรอบด้าน มีความคล่องตัวในการทำงาน มีความสามารถในการเป็นผู้ นำ รู้จักจูงใจจะสร้างความร่วมมือจากบุคคลอื่นในการทำงานได้เป็นอย่างดี มีหลักการและ ศิลป์ในการปกครองบังคับบัญชา
2. เป็นบุคคลที่มีบุคลิกลักษณะท่าทางดี เป็นที่เลื่อมใสและศรัทธาของคนทั่วไป ทั้งมีความ อดทน มีจิตใจเยือกเย็น เข้มแข็ง สามารถทนต่อความทุกข์ยากได้ดี และมีมนุษยสัมพันธ์สูง
3. เป็นบุคคลที่มีอุดมคติ รู้จักเสียสละ ทำงานเพื่อส่วนรวม ทั้งยังมีจิตใจเมตตากรุณาต่อเพื่อน มนุษย์ด้วยกัน
4. เป็นบุคคลที่มีขยันขันแข็ง เอาการเอางาน ประกอบทั้งความซื่อสัตย์สุจริต
5. เป็นบุคคลที่สนใจในการปกครอง การบริหาร ทั้งที่เป็นงานในหน้าที่และความรู้ทั่วไป เพราะการบริหารสมัยใหม่ต้องการผู้ที่มีความรู้ หูตากว้างขวาง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความตั้งใจที่จะทำงานเพื่อสังคมและประเทศชาติ มีความสนใจต่อสภาพและการเปลี่ยนแปลงของสังคม สนใจวิชาการทางด้านสังคมศาสตร์เป็นพิเศษ และมีความสามารถ วิเคราะห์วิจารณ์ปัญหาต่าง ๆ ของสังคม

รายได้และการทำงาน

รายได้ของนักปกครองและนักบริหารนั้นขึ้นอยู่กับ การเลือกอาชีพ ถ้ารับราชการใน ระยะเวลาแรก ผู้สำเร็จปริญญาตรีจะได้รับการบรรจุเป็น ข้าราชการพลเรือน ระดับ 3

ถ้าปฏิบัติงานในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจหรือเอกชน หรือปฏิบัติงานอาชีพส่วนบุคคล ก็ จะได้รับอย่างน้อยไม่ต่ำกว่าที่ทาง ก.พ. กำหนดไว้ และนอกจากนี้ยังอาจได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษา พยาบาล เงิน โบนัส หรือเงินสวัสดิการอื่น ๆ ซึ่งทางหน่วยงานมีให้

งานอาชีพนี้ บางครั้งอาจต้องพินาศกับอันตรายต่าง ๆ และมีการเสี่ยงอยู่บ้างตามสมควร โดยเฉพาะตำรวจเป็นงานที่เกี่ยวกับการจับกุม และต้องปราบปรามผู้ร้าย งานของนักปกครองเป็น งานที่ต้องติดต่อกับประชาชนในท้องถิ่น โดยตรง มีจิตใจเข้มแข็ง สามารถทนต่อความทุกข์ยากได้ดี เป็นผู้มีอุดมคดียุติธรรม รู้จักเสียสละ ทำงานเพื่อประชาชนอย่างแท้จริงมีความขยันหมั่นเพียร ซื่อสัตย์สุจริต ในการปกครองงานและมีจิตเมตตา กรุณาต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันเป็นอย่างสูง

งานอาชีพของฝ่ายปกครองและฝ่ายบริหารเป็นระบบงานที่ต้องการอาศัยความรู้แห่ง ลักษณะ บุคคล ผู้สำเร็จการศึกษาจากคณะรัฐศาสตร์ สามารถเข้ารับราชการตามกระทรวง ทบวง

กรมของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ตลอดจนองค์การธุรกิจในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ

นอกจากการประกอบอาชีพหลังจากสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีแล้ว ถ้าหากนักปกครองและนักบริหารสนใจที่จะศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มวิทยฐานะก็มีสิทธิ์ดำเนินไปได้หลายทางคือ

1. ศึกษาชั้นปริญญาโท และปริญญาเอกในประเทศ
2. มีสิทธิ์สอบแข่งขันชิงทุนไปศึกษาต่อปริญญาโทและปริญญาเอกที่ต่างประเทศ

ความต้องการแรงงาน

ความต้องการข้าราชการฝ่ายปกครองของกระทรวงที่รับผิดชอบงานโดยตรง คือ กระทรวงมหาดไทย โดย โดยเฉพาะงานของกรมการปกครอง กรมตำรวจนั้น มีงานให้ทำในตำแหน่งปลัดอำเภอ นายอำเภอ ซึ่งในแต่ละปีงานในตำแหน่งดังกล่าวก็มีอยู่เสมอ แต่ถ้าพูดในแง่จำนวนคนที่กรมเหล่านี้จะรับผู้สำเร็จการศึกษาด้านการปกครองเข้าทำงานใน ปีหนึ่ง ๆ มีอยู่จำกัด และขยายออกไปค่อนข้างช้า โอกาสที่จะทำงานในฐานะนักปกครอง กล่าวโดยทั่วไป จึงไม่ค่อยกว้างขวางนัก สืบเนื่องจากการที่บัณฑิตต้องคอยงานปกครองแต่ละเป็นจำนวนไม่น้อยทีเดียว

นักปกครองและนักบริหาร เป็นผู้ที่มีความสำคัญมาในทางราชการ นักปกครองและนักบริหารที่ดี ที่มีความสามารถจะทำคุณประโยชน์ให้แก่ทั้งรัฐบาลและประชาชนได้อย่างมากมาย ในสมัยปัจจุบันนี้รัฐบาลมีความจำเป็นต้องเร่งรัดการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคมการเมืองและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ให้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ข้าราชการฝ่ายปกครองซึ่งเป็นผู้บริหารงานตามโครงการต่าง ๆ ของรัฐบาลต้องเพิ่มภาระการรับผิดชอบยิ่งขึ้นความสำคัญของฝ่ายปกครองจึงมีมากขึ้นเป็นเงาตามตัวและมีความสำคัญยิ่งขึ้นในอนาคต

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.bunditcenter.com/articles.php?articleId=15&page=3>

แบบทดสอบชุดที่ 3.1.4 อาชีพนักปกครอง แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1. นักปกครองที่ทำหน้าที่ควบคุมการจดทะเบียนการเกิด ตาย สมรส มีที่ทำงานอยู่ที่ใด

- ก. ที่ว่าการอำเภอ
- ข. ที่ทำการเทศบาล
- ค. ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน
- ง. ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล

2. นักปกครองเป็นผู้สำเร็จการศึกษาจากคณะรัฐศาสตร์ นักเรียนคิดว่าข้อใดกล่าวถึงงานของนักปกครองได้ถูกต้องที่สุด

- ก. วางแผนและดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล โดยการจ้างวานผู้ได้บังคับบัญชา
- ข. จัดระบบงานและสั่งงานในกรม องค์การ หน่วยราชการ โดยการจ้างวานบุคคลภายนอก

3. บุคคลต่อไปนี้ ข้อใด ไม่ใช่ นักปกครอง

- ก. ตำรวจ
- ข. ปลัดอำเภอ
- ค. นายอำเภอ
- ง. สัสดีอำเภอ

4. ข้อใดเป็นลักษณะเฉพาะตัวของนักปกครองมากที่สุด

- ก. อคทน จิตใจเข้มแข็ง
- ข. ขยันขันแข็ง ซื่อสัตย์สุจริต
- ค. มีอุดมคติ ทำงานเพื่อส่วนรวม
- ง. มีความเป็นผู้นำ มีศิลปะในการปกครอง

5. ถ้าอยากเป็นนักปกครองควรเลือกเรียนแผนการเรียนใดในระดับ ม.ปลาย จึงจะเหมาะสมที่สุด
- ๐ ก. แผน วิทยาศาสตร์
 - ๐ ข. แผน ศิลป์-คำนวณ
 - ๐ ค. แผน ศิลป์-ภาษา
 - ๐ ง. เลือกเรียนแผนการเรียนใดก็ได้

นักประชาสัมพันธ์

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ | รายได้และการทำงาน
โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ | ความต้องการแรงงาน | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

หลักทั่วไปของการประชาสัมพันธ์ คือ การจกกระบวนการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามระบบยุควิถีให้ ต่อเนื่องกันเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่องค์กร บริษัท ห้างร้านหรือหน่วยงานนั้น ๆ หรือแก่ประชาชนและประเทศชาติ ด้วยการเผยแพร่และให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องต่าง ๆ ที่ต้องการให้รู้ และจะต้องแจ้งให้หน่วยงาน องค์กร บริษัท ห้างร้านทราบถึงท่าทีของประชาชน กล่าว คือ การประชาสัมพันธ์นั้น

1. จะต้องติดต่อเผยแพร่ข่าวสารทั้งหลายไปสู่ประชาชน
 2. สร้างความคิดเห็นให้คล้อยตามความต้องการของหน่วยงาน องค์กร บริษัท ห้างร้านต่าง ๆ
 3. ดำเนินการสร้างแนวความคิดขององค์กร บริษัทห้างร้าน หน่วยงานต่าง ๆ กับมวลชนให้สอดคล้องไปในทำนองเดียวกัน หรือ ให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน
- งานประชาสัมพันธ์เป็นงานที่ต้องอาศัยวิชาการด้านต่าง ๆ เกือบทั้งหมด ฉะนั้นผู้ทำงานประชาสัมพันธ์ จะต้องทำงานในด้านต่าง ๆ เช่น การค้นคว้า วิจัย สืบข่าว การทำหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ สถิติบัญชี ตลอดจนการบริหารธุรกิจ เป็นงานที่มี

แบบแผน ต้องมีการค้นคว้าวิจัย สรุปลักษณะอย่างมีระเบียบ เป็นงานที่เป็นประโยชน์ต่อมวลชน เป็นงานสร้างความเข้าใจร่วมกัน เพื่อให้เกิดความราบรื่นในกิจการด้านต่าง ๆ ในสังคม งานประชาสัมพันธ์ในงานนี้ โต้แย้งข่าวให้ผู้มาติดต่อเท่านั้น แต่ต้องปฏิบัติงานครอบคลุมไปถึงการเผยแพร่ทุกชนิดที่เป็นประโยชน์ต่อความเข้าใจอันดีต่อกัน ระหว่างองค์กรต่าง ๆ กับมวลชน เช่น การเขียนคำโฆษณาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ และนำไปเผยแพร่สู่มวลชน เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ทำทุกสิ่งทุกอย่างที่กระทำแล้วก่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างสถาบัน องค์กร หน่วยงานต่าง ๆ กับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับองค์กร รวมทั้งบุคคลภายนอก และ ภายในหน่วยงาน นั้น ๆ ให้คำแนะนำในการสร้างภาพพจน์ของหน่วยงานต่อสาธารณชน ปฏิบัติการเพื่อการค้นคว้าวิจัยและหาทางขจัดแหล่งของความเข้าใจผิด ขยายเขตอิทธิพลของหน่วยงานของตนด้วยวิธีโฆษณา เผยแพร่ด้วยการจัดนิทรรศการ เชิญชมหน่วยงาน โฆษณาจัดทำหนังสือ ภาพยนตร์ สไลด์ และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ในการประชาสัมพันธ์จึงต้องเกี่ยวข้องกับสื่อสารมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เพราะสิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวนำข่าวสารต่าง ๆ ไปสู่ประชาชน ขณะเดียวกันก็ต้องการทราบปฏิกิริยาตอบสนองจากประชาชน สื่อมวลชนจึงเป็นสื่อกลางของนักประชาสัมพันธ์กับประชาชน

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

จากลักษณะงานของนักประชาสัมพันธ์ เราจะเห็นได้ว่างานประชาสัมพันธ์นั้น เป็นงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับคนจำนวนมาก และต้องปฏิบัติงาน ด้วยความรับผิดชอบอย่างสูงต่อนายจ้าง ต่อวิชาชีพ และต่อสังคม ดังนั้น ผู้ที่เหมาะสม จะเป็นนักประชาสัมพันธ์ จึงควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. มีสามัญสำนึก มีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ ต่อสาธารณชน ตลอดจนต่อนายจ้าง ว่าตนเองกำลังทำอะไร
2. มีความสามารถในการจัดระเบียบงาน ตลอดจนการจัดหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพ
3. เป็นผู้ที่มีการตัดสินใจที่ดี แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ สามารถยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น ได้ และรักษาความลับได้ดี
4. มีจินตนาการคิดด้วยเหตุด้วยผล มีทักษะในการติดต่อ โดยเฉพาะในด้านการเขียน
5. มีความอยากรู้อยากเห็น และสนใจใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ
6. มีใจรักในงาน เต็มใจที่จะทำงานนี้จนกว่าจะเห็นผล ซึ่งอาจต้องใช้เวลานาน

7. มีมนุษยสัมพันธ์ดี ยิ้มอยู่เสมอ มีอารมณ์ขัน รักความยุติธรรม ซื่อสัตย์ และให้เกียรติผู้อื่น ปราศจากอคติ รักความจริง รักษาความลับได้ มีความสามารถในการบริหารและเป็นนักฟังที่ดี สามารถคาดคะเนหรือ วินิจฉัย ปัญหาได้อย่างรอบคอบละเอียดถี่ถ้วน
8. แต่งกายสะอาดเรียบร้อย พุดจาไพเราะชัดเจน สภาพและสง่าผ่าเผย เป็นคนน่าเคารพ รู้ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของสังคม

รายได้และการทำงาน

นักประชาสัมพันธ์มีหน้าที่สร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มบุคคล ให้ร่วมมือสนับสนุนกิจกรรมให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานของตน ทั้งบุคคลใน และนอกสถาบัน นักประชาสัมพันธ์สามารถประกอบอาชีพได้ทั้งในหน่วยราชการและเอกชน ถ้ารับราชการ ผู้สำเร็จปริญญาตรีจะได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือน ระดับ 3 ชั้น 6,380 บาท เป็นข้าราชการตำแหน่ง นักประชาสัมพันธ์ 3 ถ้าปฏิบัติงานในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจหรือเอกชน หรือ ปฏิบัติงานอาชีพส่วนบุคคล ก็จะได้รับอย่างน้อยไม่ต่ำกว่าที่ทาง ก.พ. กำหนดไว้ และนอกจากนี้ยังอาจได้รับค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล เงินโบนัส หรือเงินสวัสดิการ อื่น ๆ ซึ่งทางหน่วยงานมีให้

โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ

ความก้าวหน้าในอาชีพนักประชาสัมพันธ์ จัดได้ว่าเป็นอาชีพที่มีความก้าวหน้าอาชีพหนึ่ง เพราะการประชาสัมพันธ์ถือเป็นหัวใจหลักอันหนึ่งของหน่วยงาน ที่จะมีส่วนช่วยทำให้หน่วยงานเป็นที่รู้จักและยอมรับของบุคคลทั่วไป เพราะประชาสัมพันธ์ถือเป็นด่านแรกที่จะทำให้ผู้มาติดต่อเกิดความรู้สึกที่ดี หรือ ไม่ดีต่อหน่วยงานก็ได้ ด้วยเหตุนี้นักประชาสัมพันธ์จึงมีโอกาสก้าวหน้าไปสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ เช่น เป็นหัวหน้าแผนก เป็นหัวหน้าฝ่าย หรือเป็นผู้จัดการ เป็นต้น แต่ทั้งนี้

และทั้งนี้ การที่นักประชาสัมพันธ์แต่ละคนจะมีโอกาสความก้าวหน้ามากน้อยแค่ไหนนั้นก็ขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละคนเป็นหลักด้วยเช่นกัน

นอกจากนี้นักประชาสัมพันธ์ยังมีโอกาสก้าวหน้าในด้านการศึกษาก็ คือ การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เช่น การดูงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ การศึกษาต่อในระดับปริญญาได้ทั้งในประเทศและนอกประเทศ เป็นต้น

ความต้องการแรงงาน

งานประชาสัมพันธ์เป็นงานที่มีความสำคัญยิ่งทั้งในหน่วยงานราชการและบริษัทห้างร้าน หน่วยงานของเอกชนโดยทั่วไป โดยเฉพาะในวงการธุรกิจทั่วไป

ฉะนั้นความต้องการบุคคลผู้มีความรู้ความสามารถ ด้านประชาสัมพันธ์ ยังมีอยู่พอสมควรเท่าที่ความเติบโตของหน่วยงานเอกชนยังมีน้อย

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.bunditcenter.com/articles.php?articleId=15&page=3>

แบบฝึกหัดชุดที่ 3.1.5 อาชีพนักประชาสัมพันธ์ แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1. งานของนักประชาสัมพันธ์ข้อใดถูกต้องที่สุด

- ก. ค้นคว้า วิจัย สืบข่าว ทำงานอยู่ในสำนักงานเท่านั้น
- ข. การทำหนังสือพิมพ์ โฆษณาชวนเชื่อให้เกิดการเข้าใจผิด
- ค. ทำงานร่วมกับวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และพิมพ์ตำรากฎหมาย
- ง. การทำหนังสือพิมพ์ จัดทำสถิติบัญชี ทำงานร่วมกับวิทยุฯ สร้างความเข้าใจร่วมกัน

2. ศิยายอยากเป็นนักประชาสัมพันธ์ ขณะนี้ฝึกการไต่หาความรู้เสมอ ศิยายควรฝึกด้านใดเพิ่มเติม

- ก. ฝึกความอดทน รับฟังผู้อื่น
- ข. ฝึกทักษะการติดต่อ โดยเฉพาะทักษะการเขียน
- ค. ฝึกการสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น การมีอารมณ์ขัน และให้เกียรติผู้อื่น
- ง. ต้องฝึกทุกข้อ

3. คำกล่าวเกี่ยวกับคุณสมบัติของนักประชาสัมพันธ์ในข้อใดถูกต้องที่สุด
- Ⓐ ก. รับผิดชอบต่อหน้าที่ และต่อสาธารณชน มีความเป็นผู้นำสูง
 - Ⓑ ข. จัดระเบียบงาน และหน่วยงาน จัดระบบการสั่งงานในหน่วยงาน
 - Ⓒ ค. แก้ปัญหาเฉพาะหน้า ได้ได้ดี สุภาพ รู้ขนบธรรมเนียมประเพณี ปราศจากอคติ
 - Ⓓ ง. ใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ สุภาพ ควบคุมการบริหารงานของผู้ได้บังคับบัญชา
-

4. งานในข้อใดเป็นงานของนักประชาสัมพันธ์
- Ⓐ ก. โกล่เกลี่ยข้อพิพาทรายการณ์ ใช้กฎ ข้อ บังคับกฎหมาย
 - Ⓑ ข. ตรวจสอบตราโรงงาน ร้านค้า ให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่วางไว้
 - Ⓒ ค. ออกหนังสือเดินทาง ควบคุมการเลือกตั้งให้บริสุทธิ์ ยุติธรรม
 - Ⓓ ง. จัดนิทรรศการ จัดทำหนังสือ สไลด์ สิ่งพิมพ์ สื่อซอฟต์แวร์ เพื่อการโฆษณา
-

5. สถานที่ทำงานในข้อใดต่อไปนี้ ที่รับคนที่จบด้านการประชาสัมพันธ์เข้าทำงาน
- Ⓐ ก. หน่วยราชการ
 - Ⓑ ข. บริษัทห้างร้าน
 - Ⓒ ค. หน่วยงานเอกชน
 - Ⓓ ง. ถูกทุกข้อ
-

เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบ The Enterprising Type

กลุ่มที่ 5 บุคลิกภาพแบบกล้าคิดกล้าทำ มีธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน หรือผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ (The Enterprising Type)

โดยทั่วไป ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบนี้ จะมีลักษณะของความเป็นผู้นำมีความคิดริเริ่ม มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าโต้แย้ง กล้าได้กล้าเสีย ชอบผจญภัย พร้อมทั้งจะเสี่ยง พร้อมทั้งจะทดลอง มีความเป็นอิสระ มีความสนใจอำนาจ มีความก้าวร้าวทางวาจา มีทักษะภาษาในการเจรจาซื้อขายและลงทุน มักหลีกเลี่ยงสภาพการณ์ที่ต้องใช้กำลังความคิดเชิงปัญญาในระยะที่ยาวนาน และไม่ชอบกิจกรรมที่เป็นระเบียบแบบแผนหรืองานที่เป็นวิทยาศาสตร์หรือเทคนิค

ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ กล้าคิดกล้าทำ ชอบการวางแผน ชอบการสมาคม มีอำนาจเหนือผู้อื่น ร่าเริง สนุกสนาน ชอบท่องเที่ยว รักหาระเบียบประเพณี ชอบพึ่งพาอาศัยบุคคลอื่น ทำตามอารมณ์ ไม่ชอบใช้กำลังความคิดเชิงปัญญานานเกินควร

การประเมินตนเอง มีความเป็นผู้นำสูง ชอบการสมาคมสูง มีความเข้าใจตนเองสูง มีความทำอะไรทำจริงสูง มีความร่าเริงสูง

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ	สาขาอาชีพที่ตรงกับบุคลิกภาพ ได้แก่
นักธุรกิจ	เศรษฐศาสตร์
นักบริหาร	บริหารทรัพยากรมนุษย์
นักวิจัยตลาด	บริหารธุรกิจ การเงิน / คอมพิวเตอร์
ผู้จัดการฝ่ายขาย	ประกันภัย / การจัดการ / การบริหาร
นายหน้า	บุคคล
ผู้ขายประกัน	รังษศาสตร์ การปกครอง
ผู้พิพากษา / ทนายความ	บริหารธุรกิจ บริหารบุคคล
พนักงานเดินตลาด	นิติศาสตร์ สิ่งพิมพ์ โฆษณา ประสิทธิภาพ
โยเยก - พิธีกร	
ผู้จัดการฝ่ายบริหาร	พัฒนศาสตร์
นักประชาสัมพันธ์	นิติศาสตร์
นักการเมือง	
ข้าราชการ / แอร์โฮเตส	

ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ ชุดที่ 3

ตอนที่ 3.2 บุคลิกภาพที่ทำตามระเบียบแบบแผน

(The Conventional Type)

หัวเรื่อง

- 3.2.1 อาชีพเลขานุการ
- 3.2.2 อาชีพนักบัญชี
- 3.2.3 อาชีพบรรณารักษ์
- 3.2.4 เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบ The Conventional Type

แนวคิด

1. อาชีพเลขานุการ ผู้ที่ประกอบอาชีพเลขานุการคือผู้ช่วยนายจ้าง แยกเรื่อง นำเสนอนายจ้าง ทำหนังสือโต้ตอบ บันทึกการนัดหมายให้นายจ้าง บันทึกการประชุม ดูแลเก็บเอกสารต่าง ๆ
2. อาชีพนักบัญชี ผู้ที่ประกอบอาชีพนักบัญชี จะบริการทางการบัญชีแก่สถานประกอบการธุรกิจ ดูแลการตรวจสอบบัญชี การตรวจสอบบัญชี วางแผนทางบัญชี วางระบบการบัญชี
3. อาชีพบรรณารักษ์ ผู้ที่ประกอบอาชีพบรรณารักษ์คือ ผู้ที่ทำหน้าที่ในการดูแล รับผิดชอบห้องสมุด เพื่อให้ผู้มาใช้บริการหนังสือภายในห้องสมุดสามารถค้นหาหนังสือหรือเรื่องราวต่าง ๆ ด้วยความเป็นระเบียบ มีความสะดวกรวดเร็ว ด้วยเทคนิควิธีการต่าง ๆ มีความรู้ทางบรรณารักษศาสตร์

วัตถุประสงค์

1. หลังจากศึกษาเรื่อง " อาชีพเลขานุการ " แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพเลขานุการได้ถูกต้อง
2. หลังจากศึกษาเรื่อง " อาชีพนักบัญชี " แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพนักบัญชีได้ถูกต้อง
3. หลังจากศึกษาเรื่อง " อาชีพบรรณารักษ์ " แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพบรรณารักษ์ได้ถูกต้อง

เลขานุการ

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ | รายได้และการทำงาน
การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ | แนวทางในการประกอบอาชีพ | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

เลขานุการ ก็คือผู้ช่วยนายจ้างนั่นเอง ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องราวต่าง ๆ ให้กับนายจ้าง เช่น การรับเรื่องราวที่ส่งเข้ามาให้นายจ้าง ได้ศึกษา แยกเรื่องต่าง ๆ และนำเสนอ นายจ้าง ทำหนังสือโต้ตอบ บันทึกการนัดหมายให้นายจ้าง บันทึกการประชุม บันทึกคำบอกเรื่องราวต่าง ๆ ด้วยการจดเลขและพิมพ์ดีดได้อย่างคล่องแคล่ว ดูแลเก็บแฟ้มเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นระเบียบ สามารถหาได้ง่ายในบางกรณีหากเป็นเรื่องที่ได้รับมอบหมายจากนายจ้าง ก็อาจจะดำเนินการไปแล้วแจ้งให้นายจ้างทราบภายหลัง และช่วยเหลือนายจ้างในงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ

ผู้ประกอบอาชีพด้านนี้ ควรมีคุณสมบัติ ดังนี้
มีความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ
มีความรู้ภาษาอังกฤษในขั้นสามารถใช้การได้
มีความสุข ละเอียด รอบคอบ
มีความคล่องแคล่ว ว่องไว กระฉับกระเฉง
มีความขยันอดทน และสามารถเก็บความรู้สึกได้ดี
สามารถเก็บความลับได้เป็นอย่างดี

มีความสามารถในการฟัง และจดจำรายละเอียดเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างแม่นยำ
มีบุคลิกภาพดี

รายได้และการทำงาน

ผู้ที่มีคุณสมบัติดังกล่าวมาแล้วที่ประกอบอาชีพด้านนี้ส่วนใหญ่ก็มีรายได้ดีพอสมควร อัตราค่าจ้างเป็นรายเดือนแตกต่างกันไปตามความรู้ความสามารถและสถานที่ทำงาน

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สาขาการเลขานุการ คณะบริหารธุรกิจ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน หลักสูตร 4 ปี สำหรับผู้ที่จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และหลักสูตร 2 ปี สำหรับผู้ที่จบระดับอนุปริญญาตรี หรือเทียบเท่า

แนวทางในการประกอบอาชีพ

ทำงานด้านเลขานุการ หรืองานธุรการในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หรือเป็นครูสอนวิชาด้านเลขานุการที่เปิดสอนในสถาบันต่าง ๆ รายได้ต่อเดือนขึ้นอยู่กับความสามารถและประสบการณ์ มีโอกาสก้าวหน้าไปยังตำแหน่งอื่น ๆ ในองค์กร

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.alumni.kku.ac.th/guidance/career/>
- <http://www.bunditcenter.com/ariticles.php?articleId=15&page=3>

แบบฝึกหัดชุดที่ 3.2.1 อาชีพเลขานุการ แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1. สุนันทาทำงานในสถานที่แห่งหนึ่ง เธอทำหนังสือได้ตอบ เก็บงานเข้าแฟ้ม บันทึกการประชุม สุนันทาทำงานในข้อใด

- ก. เลขานุการ
- ข. นักประชาสัมพันธ์
- ค. นักปกครอง
- ง. นักหนังสือพิมพ์

2. เกศราภรณ์ สนใจอาชีพเลขานุการ ขณะนี้เกศราภรณ์ กำลังศึกษา ระดับ ม. 3 เกศราภรณ์ควรปฏิบัติตามข้อใด

- ก. เรียน ม. ปลาย 3 ปี ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสาขาเลขานุการ
- ข. เรียน ม. ปลาย 3 ปี เรียนเลขานุการระดับ ปวส. 2 ปี ต่อปริญญาตรีอีก 2 ปี
- ค. เรียน ปวช. 3 ปี แล้วศึกษาต่อระดับ ปวส. หรือ มหาวิทยาลัย
- ง. เลือกเรียนตามข้อ ก. ข. หรือ ค. ก็ได้

3. งานเลขานุการ บางครั้งจะเรียกว่า

- ก. งานประสานงาน
- ข. งานการเงิน
- ค. งานธุรการ
- ง. งานประชาสัมพันธ์

4. เลขานุการ คือผู้ช่วยนายจ้าง ข้อใด ไม่ใช่ งานของเลขานุการ

- ก. รับเรื่องที่ส่งมาให้นายจ้าง
 - ข. บันทึกรายรับ-รายจ่ายของตนเอง
 - ค. ทำหนังสือได้ตอบ
 - ง. บันทึกการประชุม
-

5. คุณสมบัติของเลขานุการข้อใดถูกต้องที่สุด

- ก. สนใจที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม จดจำเรื่องราวต่างๆ ได้แม่นยำ
 - ข. มีความรู้ภาษาอังกฤษดี ใช้ภาษาประชาสัมพันธ์งานได้ดี
 - ค. มีความสุขุม ละเอียด มีความสามารถในการบริหาร
 - ง. สามารถเก็บความลับของผู้ขอรับคำปรึกษาได้
-

นักบัญชี

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ | รายได้และการทำงาน
โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ | ความต้องการแรงงาน | การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

ผู้ปฏิบัติงานอาชีพนี้ ได้แก่ผู้ให้บริการทางการบัญชีแก่สถานประกอบการธุรกิจ สถาบัน เอกชน หรือหน่วยงานรัฐบาล รวมถึงการดูแลการทำบัญชี และการตรวจสอบบัญชี การวิเคราะห์รายการธุรกิจและบันทึกผลทางการเงินการรับรองความถูกต้องและความครบถ้วน ในการทำบัญชีและเอกสารทางการเงิน รวมทั้งการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสอบบัญชี การวางแผนทางบัญชี และการวางระบบการบัญชีแก่สถานประกอบการต่าง ๆ

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการบัญชี ควรจะเป็นบุคคลที่มีความละเอียด รอบคอบ ซื่อสัตย์ ชอบการติดต่อ ประชาสัมพันธ์กับคนทั่วไป รักความก้าวหน้า มีความคิดริเริ่ม มีความสามารถ วิเคราะห์ปัญหา วิเคราะห์งาน ได้อย่างมีระบบ ตัดสินใจเร็ว มีความสนใจและตื่นตัวในเรื่อง ทั่วไป และก้าวหน้าทันโลก เพราะงานที่เกี่ยวกับการบัญชี การพาณิชย์ในองค์การธุรกิจ เป็นงานที่ทำหายและต้องแข่งขันกับคู่แข่ง ต้องมีการเคลื่อนไหวให้ทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบันเสมอ มีความคิดสร้างสรรค์อยู่ตลอดเวลา ถนัดในเรื่องคณิตศาสตร์พอสมควร เพื่อช่วยให้ตัดสินใจได้เร็ว และถูกต้อง

นอกจากคุณลักษณะและคุณสมบัติดังกล่าวแล้ว ก่อนที่ท่านจะตัดสินใจเลือกเรียน หรือเลือกประกอบอาชีพด้านนี้ ท่านควรจะได้มีการสำรวจและถามตัวเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ เหล่านี้ เสียก่อน

1. ท่านชอบทำงานเกี่ยวกับตัวเลขหรือไม่ เพราะการเป็นนักบัญชี ผู้สอบบัญชี นายธนาคาร หรือนักสถิติ จะต้องทำงานอยู่กับตัวเลขทั้งสิ้น
2. ท่านเป็นผู้ที่ละเอียดละออหรือไม่ การทำงานเกี่ยวกับตัวเลขจะต้องมีความละเอียดละออ บวก ลบ คูณ หาร ได้ถูกต้องแม่นยำ
3. ท่านเป็นผู้ที่ใช้จ่ายเงินเกินตัวหรือไม่ หากท่านเป็นผู้ที่ใช้จ่ายเงินเกินตัวแล้ว ควรจะห่างไกลจากอาชีพนี้ เป็นอย่างยิ่ง เพราะการทำงานกับบัญชี รับผิดชอบจำนวนมาก ๆ ท่านอาจถลาตัวใช้เงินซึ่งไม่ใช่ของท่านได้
4. ท่านเป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์หรือไม่
5. ท่านเป็นผู้มีไหวพริบเท่าทันคนหรือไม่

ผู้ที่จะศึกษาทางด้านบัญชี ควรจะสนใจและมีพื้นฐานในทางคณิตศาสตร์มากพอสมควร ผู้ที่ไม่สันทัดในการคำนวณและมีพื้นฐานไม่เพียงพอ อาจประสบปัญหาในการเรียน

รายได้และการทำงาน

ถ้าเข้ารับราชการตามหน่วยงานของรัฐบาล สำเร็จปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี จะได้รับบรรจุเข้ารับราชการในอัตราเงินเดือน 6,380 บาท ต่อเดือน ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจ นอกจากจะได้รับเงินเดือนแล้วยังได้รับเงินโบนัส และบางแห่งอาจได้เงินสะสม หรือ เงินค่าครองชีพเพิ่มอีก

โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ

ผู้สำเร็จการศึกษาทางด้าน การบัญชีอาจออกไปประกอบอาชีพได้หลายด้าน เช่น

1. เป็นสมุห์บัญชี หรือตำแหน่งเกี่ยวกับบัญชีขององค์การธุรกิจ หรือองค์การรัฐบาล

2. ทำงานในหน้าที่เกี่ยวกับงบประมาณ หรือแผนการเงิน ในบริษัทเอกชนและห้างร้านต่าง ๆ
3. ทำงานในธนาคาร บริษัทประกันภัย
4. ทำงานในองค์การบริหารส่วนในหน้าที่ผู้บริหารการเงิน ผู้อำนวยการบัญชี นักวิเคราะห์และวางแผนทางการเงิน
5. ประกอบอาชีพอิสระ เป็นผู้สอบบัญชีอนุญาติ
6. เป็นอาจารย์สอนวิชาบัญชี ในวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ฯลฯ

จากการทำงานในด้านต่าง ๆ นี้เอง ผู้ที่ประกอบอาชีพทางด้านบัญชี จึงมีโอกาสก้าวหน้าในอาชีพ โดยสามารถพัฒนาเป็นผู้บริหารระดับสูงในหน่วยงานราชการ และธุรกิจเอกชนได้ในโอกาสต่อไป

ความต้องการแรงงาน

ปัจจุบันวงการธุรกิจได้เจริญและขยายออกไปอย่างกว้างขวางตามความเจริญของประเทศ จึงทำให้มีสถานประกอบการประเภทต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย โดยเฉพาะสถานประกอบการทางการค้า ทั้งในประเทศของการค้าย่อย และการค้าใหญ่ เช่น ห้างสรรพสินค้า ภัตตาคาร โรงแรม ซุปเปอร์มาร์เก็ต และบริษัทที่เกี่ยวกับธุรกิจการส่งออกทั่วไป เป็นต้น

ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าธุรกิจต่าง ๆ ดังกล่าว และธุรกิจอื่น ๆ ซึ่งมีได้กล่าวไว้ จำเป็นต้องมีนักบัญชีไว้เพื่อทำงานทางด้านบัญชีด้วยกันทั้งสิ้น ดังนั้นอาจสรุปได้ว่าอาชีพนักบัญชี จึงยังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานอยู่มาก ทั้งในหน่วยงานของเอกชน รัฐบาล หรือธุรกิจส่วนตัว

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่าตามหลักสูตร ของกระทรวงศึกษาธิการ เข้าศึกษาต่อในคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี หรือคณะสังคมศาสตร์ หรือคณะบริหารธุรกิจ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.bunditcenter.com/articles.php?articleId=15&page=2>
- <http://www.bunditcenter.com/articles.php?articleId=15&page=3>

แบบฝึกหัดที่ 3.2.2 อาชีพนักบัญชี แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1. คุณสมบัติที่เหมาะสมกับการเป็นนักบัญชี

- ก. คิดเลขสะเพร่า บ่อยๆ ไม่กล้าตัดสินใจ
- ข. ไม่ชอบทำงานเกี่ยวกับตัวเลข ชื่อสัตย์
- ค. ชอบใช้จ่ายเงินเกินตัว ละเอียดรอบคอบ
- ง. ชื่อสัตย์ มีไหวพริบทันคน ละเอียด รอบคอบ

2. การเป็นนักบัญชีนั้น ระหว่างเรียนจะมีกิจกรรมที่จำเป็นที่ต้องทำที่สำคัญคือ ข้อใด

- ก. กิจกรรมทัศนศึกษา
- ข. กิจกรรมชุมนุมหรือชมรม
- ค. กิจกรรมสหกรณ์ของสถานศึกษา
- ง. กิจกรรมหาประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียน

3. ในการศึกษาเพื่อจบออกมาเป็นนักบัญชีนั้นนอกจาก คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีแล้วยังสามารถเลือกเรียนสาขาใดได้อีก

- ก. รัฐศาสตร์
 - ข. บริหารธุรกิจ
 - ค. นิเทศศาสตร์
 - ง. มนุษยศาสตร์
-

4. นักบัญชีคือผู้ให้บริการทางการบัญชีแก่หน่วยงานต่างๆ โดยทำงานตามสถานที่ในข้อใด
- ก. เป็นสมุหบัญชี ขององค์การธุรกิจ แต่ทำงานในองค์กรของรัฐไม่ได้
 - ข. ทำงานแผนการเงินของบริษัทเอกชน ยกเว้นหน่วยงานของรัฐ
 - ค. ทำงานในธนาคาร บริษัทประกันภัย ของเอกชนเท่านั้น
 - ง. เป็นอาจารย์สอนบัญชีในวิทยาลัย มหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งของรัฐและเอกชน
-
5. ผู้ที่จะศึกษาด้านบัญชี ควรมีพื้นฐานวิชาใด สำคัญที่สุด
- ก. ภาษาไทย
 - ข. สังคมศึกษา
 - ค. คณิตศาสตร์
 - ง. วิทยาศาสตร์
-

บรรณารักษ์

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ | คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ | หลักสูตรการศึกษา | รายได้และการทำงาน
โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ | ความต้องการแรงงาน | การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ | สิ่งที่เกี่ยวข้อง

[แบบฝึกหัด] [กลับหน้าแรก]

ลักษณะทั่วไปของอาชีพ

บรรณารักษ์คือผู้ที่ทำหน้าที่ในการดูแลรับผิดชอบห้องสมุด เพื่อให้ผู้มาใช้บริการหนังสือภายในห้องสมุดสามารถค้นหาหนังสือหรือเรื่องราวต่าง ๆ ด้วยความเป็นระเบียบ และมีความสะดวก รวดเร็ว โดยใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ และความรู้ทางด้านบรรณารักษ์ศาสตร์โดยเฉพาะมาใช้หน้าที่ในการทำงานของบรรณารักษ์

งานฝ่ายเทคนิค ได้แก่การจัดการและคัดเลือกหนังสือ วารสารและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ซึ่งมีคุณค่าต่อการศึกษาการวิจัยและสันทนการ ตลอดจนโสตทัศนูปกรณ์ เช่น ภาพยนตร์ สารคดี ฟิล์ม สคริปต์ สไลด์ เทป แผ่นที่ งานเสียง ฯลฯ เพื่อมาเข้าห้องสมุด และนำเอกสารต่าง ๆ ที่จัดหามาได้ตามรายการข้างต้นนำมาจัดเข้าหมวดหมู่หนังสือ ตามระบบสากล และจัดทำเป็นรายการหนังสือออกมา

นอกจากนี้งานฝ่ายเทคนิคยังต้องเป็นหน้าที่ในการเก็บรักษาหนังสือ วารสารและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ในห้องสมุดอย่างมีระเบียบ และเย็บปกหนังสือเมื่อมีเอกสารชนิดใดเกิดการชำรุดเสียหาย ต้องนำมาซ่อมแซม

งานฝ่ายบริการ คือ งานให้ความสะดวกแก่ผู้ใช้ห้องสมุด เช่น การให้ความช่วยเหลือในการค้นหาเรื่องที่ต้องการ การแนะนำหนังสือ ที่มีประโยชน์ การให้บริการยืม - คืน และจัดทำบัตรรายการและดัชนีค้นหาเรื่องให้สะดวกแก่การค้นหา จัดทำสถิติ และสำรวจความต้องการในการรับบริการ ประชาสัมพันธ์ จัดนิทรรศการ เพื่อจูงใจและเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้ห้องสมุด เป็นต้น

งานฝ่ายบริหาร จะเป็นฝ่ายที่มีหน้าที่ในการวาง โครงการกำหนดนโยบายของห้องสมุด การดำเนินงาน และจัดการทั่วไปทั้งในด้านสถานที่ งบประมาณและบุคลากร รวมถึงการติดต่อและ ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ

อาจกล่าวได้ว่ากิจการของห้องสมุดมีมากมายหลายด้าน จึงเปิดโอกาสให้บรรณารักษ์เลือก ทำงานได้ตามความถนัด ผู้ปฏิบัติงานด้านนี้ อาจมีความรู้และเชี่ยวชาญงานของห้องสมุดแบบใดแบบ หนึ่งโดยเฉพาะ เช่น ด้านอักษรศาสตร์ ศาสนา หรือ โบราณคดี และอื่น ๆ เป็นต้น

คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ

อาชีพบรรณารักษ์เป็นอาชีพที่ต้องเกี่ยวข้องกับหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ต่างๆ ดังกล่าวมาแล้ว ฉะนั้นบรรณารักษ์ จึงควรเป็นผู้ที่มีใจรัก สนใจในการอ่านหนังสือและเรื่องราวต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ซึ่งอาจเป็นประโยชน์ในการจัดหาหนังสือ เป็นคนที่รู้จักคุณค่าของหนังสือ

มีความจำแม่นยำ ขยันและมีระเบียบ ใจเย็น อดทน และ

มีความกระตือรือร้นในการทำงาน

มีความมานะพากเพียรเป็นพิเศษในการจัดบริการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการ

มีมนุษยสัมพันธ์ดีและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี

มีบุคลิกคล่องแคล่ว ว่องไว และมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด

หลักสูตรการศึกษา

นักศึกษาจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับวิชาบรรณารักษ์ ทั้งในด้านทฤษฎีและปฏิบัติ ซึ่งสรุปพอ เป็นสังเขปเกี่ยวกับวิชาที่ต้องศึกษา คือ ความรู้เบื้องต้นทางบรรณารักษ์ศาสตร์ ประวัติห้องสมุด การ เลือกหนังสือและวัสดุประกอบการอ่าน การจัดหมู่หนังสือ และการทำบัตรรายการหนังสือและวัสดุใน ห้องสมุด บรรณานุกรมและเชิงอรรถ หนังสือประกอบการค้นคว้า การพิจารณาเลือกหนังสืออ้างอิง

วารสารและหนังสือพิมพ์สำหรับห้องสมุด การบริหารสำนักงาน การทำบัตรรายการหนังสือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ การวิจัยทางบรรณารักษ์ วรรณกรรมในสาขาวิชา สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์ และวรรณกรรมสำหรับเด็กและเด็กวัยรุ่น การจัดห้องสมุดทั่วไป วิวัฒนาการทางบรรณารักษศาสตร์ การจัดและการบริหารห้องสมุด การจัดบริการห้องสมุดประชาชน วิธีจัดบริการของห้องสมุด ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์รัฐบาล โสตทัศนวัสดุ และอุปกรณ์การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก เป็นต้น

รายได้และการทำงาน

ถ้าเป็นหน่วยงานราชการจะได้รับการบรรจุขั้นต้น เงินเดือน 6,380 บาท ถ้าทำงานในหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจ จะได้รับการบรรจุในอัตราเงินเดือนสูงกว่า ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแหล่งงานนั้น ๆ ว่ามีความมั่นคง และความเจริญก้าวหน้าในกิจการมากน้อยแค่ไหน ห้องสมุดมีหลายขนาด มีตั้งแต่ขนาดที่มีบรรณารักษ์คนเดียว เป็นผู้รับผิดชอบงานทุกอย่าง จนถึงห้องสมุดขนาดใหญ่ เช่น ห้องสมุดแห่งชาติ ซึ่งมีบรรณารักษ์แบ่งแยกกันทำงานตามแผนก แล้วอาจจะมีบรรณารักษ์ที่เชี่ยวชาญงานของห้องสมุดเฉพาะสาขาอีกเช่น ด้านอักษรศาสตร์ หรือ โบราณคดี ห้องสมุดมีหลายประเภท ได้แก่ห้องสมุด โรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดเฉพาะหน่วยงานราชการ ต่างๆ ห้องสมุดของสำนักงาน องค์กร สมาคม ธนาคาร รวมทั้งห้องสมุดแห่งชาติด้วย บรรณารักษ์สามารถเลือกทำงานในหน้าที่ต่าง ๆ ดังนี้

1. ให้บริการแก่ผู้ใช้ห้องสมุด
2. สอนและอบรม
3. นิเทศและติดตามผล

ความต้องการแรงงาน

บรรณารักษ์สามารถเข้าทำงานในสถานที่ต่าง ๆ ดังนี้

1. ห้องสมุดประเภทต่างๆ

2. ศูนย์เอกสารต่างๆ เช่น ศูนย์เอกสารการวิจัย ของสภาวิจัยแห่งชาติ ซึ่งงานตามศูนย์ส่วนใหญ่จะได้แก่งานรวบรวมบรรณานุกรม จัดทำดัชนีวารสารและทำสาระสังเขปบทความในวารสาร
3. กรม กองต่างๆ ในหน่วยงานราชการที่มีห้องสมุดประจำ
4. อาจารย์สอนวิชาบรรณารักษณ์ตามโรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยต่างๆ
5. หน่วยศึกษานิเทศก์ ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำแก่บรรณารักษณ์ห้องสมุดต่างๆ ในการจัดห้องสมุดให้ถูกแบบแผน จัดอบรม หรือสัมมนาบรรณารักษศาสตร์
6. ทำงานในกองจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร เกี่ยวกับการจัดเก็บเอกสารสำคัญ ๆ ของราชการการจัดทำกฤตภาคจาก หนังสือพิมพ์รายวัน ซึ่งได้แก่ การตัดข่าว ที่มีข่าวสารที่น่าสนใจจัดเก็บไว้ตามหมวดเรื่อง

โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ

จากตำแหน่งหน้าที่ของบรรณารักษณ์ จึงทำให้บรรณารักษณ์เป็นที่ยอมรับนับถือจากบุคคลทั่วไปในฐานะที่เป็นงานวิชาการแขนงหนึ่ง ฉะนั้น ผู้ที่ประกอบอาชีพทางด้านนี้ จึงมีโอกาที่จะเลื่อนขั้นให้สูงขึ้นเสมอ ตามความสามารถและความขยันในการทำงานของแต่ละบุคคล

นอกจากนี้บรรณารักษณ์ยังมีโอกาสในการศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มวิทยฐานะของตนเองได้ เช่น การศึกษาต่อใน ระดับปริญญาโท และปริญญาเอก เป็นต้น

อาชีพบรรณารักษณ์เป็นอาชีพที่สำคัญและมั่นคงอาชีพหนึ่ง ห้องสมุดมีหลายประเภทและหลายขนาด และเป็นที่ยอมรับของหนังสือต่าง ๆ เป็นเสมือนขุนทรัพย์ที่จะให้ผู้อ่านและผู้สนใจคัดกรองความรู้ต่างๆ เพื่อให้เกิดความคิดแตกฉานในทุก ๆ ด้านเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคนและพัฒนาการหนังสือ อันจะช่วยในการพัฒนาประเทศ ดังนั้นหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นของรัฐบาลหรือเอกชน ที่ยังไม่มีห้องสมุดของตัวเอง ก็มักจะจัดขึ้น ส่วนที่มีอยู่แล้วก็มักจะขยายกิจการให้ใหญ่และดียิ่งขึ้นซึ่งย่อมต้องการบรรณารักษณ์เพิ่มขึ้นด้วยเป็น

เงาตามตัวไป แต่อย่างไรก็ตาม ความต้องการบรรณารักษ์ก็ยังมีข้อจำกัดอยู่ตรงที่ว่าในห้องสมุดแต่ละแห่งนั้น จะมีบรรณารักษ์ประจำอยู่ไม่มากนัก ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับขนาดของห้องสมุดเป็นหลัก ความต้องการบรรณารักษ์เพื่อประจำห้องสมุดในแต่ละแห่งจึงมีจำนวนน้อย

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ บรรณารักษ์

ศึกษาต่อในคณะมนุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ หรือ คณะศึกษาศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน

ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง

- <http://www.alumni.kku.ac.th/guidance/career/>
- <http://www.bunditcenter.com/articles.php?articleId=15&page=2>

แบบฝึกหัดชุดที่ 3.2.3 อาชีพบรรณารักษ์ แสดงทั้งหมด 5 ข้อ

1. ก่อนจะจบมาเป็นบรรณารักษ์ จะต้องเรียนรู้หลายอย่างข้อใด ไม่ใช่ การศึกษาเพื่อจะเป็นบรรณารักษ์

- ก. ความรู้เรื่องประวัติห้องสมุด
- ข. การจัดหมู่หนังสือ
- ค. การฝึกเขียนตำราเขียน
- ง. การทำบัตรรายการหนังสือ

2. งานใดที่จัดเป็น ฝ่ายเทคนิค ของงานบรรณารักษ์

- ก. ช่วยค้นหาเรื่องที่ต้องการ
 - ข. แนะนำหนังสือที่มีประโยชน์
 - ค. ดำเนินการด้านงบประมาณและบุคลากร
 - ง. จัดหา และคัดเลือกหนังสือและโสตทัศนูปกรณ์
-

3. นักเรียนคิดว่า ถ้าอยากทำงานบรรณารักษ์ จะเลือกเรียนในคณะใดได้บ้าง

- ก. คณะมนุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์
 - ข. คณะศิลปศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์
 - ค. คณะอักษรศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์
 - ง. คณะศึกษาศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์
-

4. ข้อใดจัดเป็น งานบริการ ของห้องสมุด

- ก. คัดเลือกหนังสือ
 - ข. บริการ ยืม คืน
 - ค. จัดสรรงบประมาณ
 - ง. จัดหมวดหมู่ หนังสือ
-

5. บรรณารักษ์ มีหน้าที่ดูแล รับผิดชอบห้องสมุด ประกอบด้วยงานใหญ่ๆ 3 งาน คือข้อใด

- ก. งานโสตทัศนศึกษา งานฝ่ายบริหาร งานฝ่ายบริการ
- ข. งานฝ่ายธุรการ งานฝ่ายเทคนิค งานบริการ
- ค. งานฝ่ายเทคนิค งานฝ่ายบริการ งานฝ่ายบริหาร
- ง. งานฝ่ายเทคนิค งานฝ่ายบริการ งานฝ่ายวิชาการ

เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบ The Conventional Type

โดยทั่วไป ผู้ที่บุคลิกภาพแบบนี้ มักจะชอบใช้กิจกรรมที่เป็นรูปธรรม และกิจกรรมทางภาษา ยึดถือประเพณีเดิม ชอบทำตามระเบียบแบบแผนมากกว่าการริเริ่มด้วยตนเอง ให้คุณค่ากับการเป็นเจ้าของวัตถุ เป็นพวกวัตถุนิยมและเจ้าระเบียบ ไม่ยืดหยุ่น ชอบบทบาทของการเป็นผู้ได้บังคับบัญชา มีลักษณะเป็นผู้ตาม ชอบเลียนแบบ

ลักษณะเด่นของบุคลิก มีความรับผิดชอบ กล้าแสดงผลงาน มีลักษณะยอมตาม ชอบฟังพาอาศัยบุคคลอื่น รักษาระเบียบประเพณี มีความขี้อาย ใฝ่สูง ชอบสนุกสนาน การประเมินตนเอง มีจิตใจที่ทำอะไรทำจริงสูง เรียบร้อยมาก เกรงครัดในระเบียบ

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ	คุณสมบัติที่อาจพบเลือกได้แก่
เลขานุการ	การบัญชี
เสมียน / เจ้าหน้าที่ธุรการ	การเงิน / การบัญชี
เจ้าหน้าที่การเงิน / การธนาคาร	เลขานุการ
นักบัญชี	บรรณารักษศาสตร์
เจ้าหน้าที่งบประมาณ	เศรษฐศาสตร์
พนักงานไปรษณีย์	
บรรณารักษ์	
เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์	
เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์	
ผู้ตรวจสอบคำผิด	

แบบทดสอบชุดที่ 3.2.4 แบบทดสอบหลังเรียน เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ชุดที่ 3

1. สุนันทาทำงานในสถานที่แห่งหนึ่ง เธอทำหนังสือโต้ตอบ เก็บงานเข้าแฟ้ม บันทึกการประชุม สุนันทาทำงานในข้อใด

- ก. นักบัญชี
- ข. เลขานุการ
- ค. แอร์โฮสเตส
- ง. นักบริหารธุรกิจ

2. แอร์โฮสเตสท่านหนึ่งปวดท้องเล็กน้อยบนเครื่องบิน แต่ยังคงพยายามยิ้มแย้มบริการเครื่องบินหนังสือพิมพ์ให้ผู้โดยสาร แสดงว่าแอร์โฮสเตสผู้นั้นมีคุณสมบัติตามข้อใด

- ก. มีไหวพริบ ปฏิภาณ ในการแก้ปัญหา
- ข. มีความเป็นมิตรกับผู้อื่น
- ค. รับผิดชอบต่อหน้าที่
- ง. มีใจรักงานบริการ

3. ถ้าอยากเป็นนักประชาสัมพันธ์ ไม่ควร เลือกแผนการเรียนใด ในระดับ ม.ปลาย

- ก. แผน วิทยาศาสตร์-คณิต
- ข. แผนศิลป์-คำนวณ
- ค. แผนศิลป์-ภาษา
- ง. แผนสามัญ-อาชีพ

4. วิรัชภา ใฝ่ฝันจะทำงานเป็นพนักงานต้อนรับบนอากาศยาน นักเรียนคิดว่า วิรัชภา ควร มี คุณสมบัติตามข้อใด

- ก. มารยาท สุภาพ อ่อนน้อม ท่วงท่านุ่มนวล
- ข. แสดงออกทางนาฏศิลป์
- ค. สามารถเสิร์ฟอาหารได้
- ง. สามารถปรุงอาหารได้

5. ข้อใดเป็นลักษณะเฉพาะตัวของนักปกครองมากที่สุด

- ก. เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รู้จักแบ่งปัน เป็นผู้นำได้
- ข. มีความเป็นผู้นำ มีศิลปะในการปกครอง
- ค. เข้าใจผู้อื่น รักเพื่อนมนุษย์ ช่วยเหลือทุกคน
- ง. เป็นผู้ฟังที่ดี รับฟังปัญหาผู้อื่นได้ ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทได้

6. เลอसरค์คุยกับอาจารย์ที่ปรึกษาว่า โตขึ้นอยากเป็นนักบัญชี หรือไม่ทราบว่าเรียนสาขาใดในระดับอุดมศึกษา นักเรียนคิดว่า เลอसरค์ควรเรียนสาขาใด

- ก. พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี
- ข. การบริหารธุรกิจ
- ค. วิทยาการจัดการ
- ง. เศรษฐศาสตร์

7. การเข้าสู่อาชีพนักบริหารธุรกิจ สมควรเลือกสมัครทำงานที่ใดจึงจะเหมาะสมที่สุด

- ก. สมัครเป็นพนักงานต้อนรับของโรงแรม
- ข. สมัครทำงานบริหารอุตสาหกรรม
- ค. สมัครเป็นครูโรงเรียนอนุบาล
- ง. สมัครเป็นผู้นำออกกำลังกาย

8. ข้อใดคือคุณสมบัติที่เหมาะสมกับการเป็นนักบัญชี

- ก. ชอบควบคุมดูแลผู้อื่น ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท
- ข. ชอบทำงานกับตัวเลข ละเอียด รอบคอบ
- ค. ชอบทำงานกับคน ชอบบริการผู้อื่น
- ง. ชอบทำงานกลางแจ้ง ชอบดูแลสัตว์

9. ข้อใดคือคุณสมบัติของเลขานุการ

- ก. มีความรู้ภาษาอังกฤษดี ทำบัญชีคล่องแคล่ว
- ข. สุขุม ละเอียด รอบคอบ รักงานอิสระ
- ค. คล่องแคล่ว ว่องไว ชอบการเดินทาง
- ง. สุขุม ละเอียด ว่องไว เก่งภาษา

10. นักเรียนคิดว่า ถ้าอยากทำงานบรรณารักษ์ จะเลือกเรียนในคณะใดได้บ้าง

- ก. คณะมนุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์
- ข. คณะศิลปศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์
- ค. คณะอักษรศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์
- ง. คณะศึกษาศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์

11. การจัดนิทรรศการ จัดทำหนังสือ สไลด์ สิ่งพิมพ์ สื่อซอฟต์แวร์ เพื่อการโฆษณา เป็นงานของใคร

- ก. นักประชาสัมพันธ์
- ข. นักบริหารธุรกิจ
- ค. นักปกครอง
- ง. เลขานุการ

12. อาชีพนักบัญชีทำงานตามข้อใด

- ก. ทำหน้าที่ควบคุม ดูแลการทำงานของพนักงานทั้งบริษัท
- ข. ทำหน้าที่ควบคุม ดูแลการทำบัญชี ตรวจสอบบัญชี
- ค. ทำหน้าที่ควบคุม ดูแลการเตรียมงาน การผลิต
- ง. ทำหน้าที่ควบคุม ดูแลการต้อนรับ

13. นักปกครอง คือบุคคลในข้อใด

- ก. ตำรวจ
 - ข. ปลัดอำเภอ
 - ค. นายอำเภอ
 - ง. ถูกทุกข้อ
-

14. นักเรียนคิดว่าข้อใดคือ คุณสมบัติของนักประชาสัมพันธ์

- ก. มีความรับผิดชอบหน้าที่ ต่อสาธารณชน ช่วยเหลือนุรักษ์ที่เจ็บป่วย
 - ข. มีความสามารถด้านคณิตศาสตร์สูง เพราะต้องทำวิจัย
 - ค. สนใจเรื่องความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอยู่เสมอ
 - ง. มีมนุษยสัมพันธ์ดี ยิ้มอยู่เสมอ มีอารมณ์ขัน
-

15. ทางบ้านของนักเรียนเจอปัญหา เพื่อนบ้านปลูกสร้างอาคารรุกล้ำที่ดินบ้านของนักเรียน นักเรียนควรปรึกษาใครเป็นคนแรก

- ก. อัยการ
 - ข. ตำรวจ
 - ค. ผู้พิพากษา
 - ง. ทนายความ
-

16. ถ้าอยากเป็นนักปกครอง ควรเลือกเรียนแผนการเรียนใดในระดับ อุดมศึกษา

- ก. รัฐศาสตร์
 - ข. มนุษยศาสตร์
 - ค. บริหารธุรกิจ
 - ง. ศึกษาศาสตร์
-

17. อาชีพนักกฎหมาย สายงานกระทรวงยุติธรรมคือข้อใด
- ก. ผู้พิพากษา
 - ข. อัยการ
 - ค. ทนายความ
 - ง. ถูกทุกข้อ
-
18. ผู้ที่ทำหน้าที่ควบคุมการจดทะเบียนการเกิด ตาย สมรส คือใคร
- ก. นักปกครอง
 - ข. พนักงานบัญชี
 - ค. นักประชาสัมพันธ์
 - ง. พนักงานทะเบียนราษฎร
-
19. ข้อใดกล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพนักบริหารธุรกิจ ถูกต้องที่สุด
- ก. มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ชี้อัตถ์ ชอบทำงานด้านเกษตรกรรม
 - ข. รักความก้าวหน้า ขยัน กล้าตัดสินใจ ชอบทำงานกับเครื่องจักร
 - ค. คล่องแคล่ว สามารถทำงานรอบด้าน รักความก้าวหน้า
 - ง. มีความคล่องแคล่วว่องไว ชอบทำงานกลางแจ้ง
-
20. สมศรีจบสาขาบริหารธุรกิจ สมศรีควรเลือกสมัครทำงานที่ใดจึงจะเหมาะสมที่สุด
- ก. สมัครทำงานฝ่ายบุคคลในโรงงานอุตสาหกรรม
 - ข. สมัครเป็นพนักงานต้อนรับของโรงแรม
 - ค. สมัครทำงานบริหารในโรงเรียนเอกชน
 - ง. สมัครเป็นนิติกรในบริษัทต่าง ๆ
-

21. ข้อใดจัดเป็น งานบริหาร ของห้องสมุด

- ก. คัดเลือกหนังสือ
- ข. บริการ ยืม คืน
- ค. จัดสรรงบประมาณ
- ง. จัดหมวดหมู่ หนังสือ

22. ในการศึกษาเพื่อจบออกมาเป็นนักบัญชีนั้นนอกจาก คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีแล้วยังสามารถเลือกเรียนสาขาใดได้อีก

- ก. ศึกษาศาสตร์
- ข. บริหารธุรกิจ
- ค. เศรษฐศาสตร์
- ง. นิติศาสตร์

23. ขณะนี้ฝึกการไต่หาความรู้เสมอฝึกการรับฟังผู้อื่น ฝึกทักษะการติดต่อ การพูดต่อหน้ากลุ่มชน ตี อยากรประกอบอาชีพอะไร

- ก. แอร์โฮสเตส
- ข. นักปกครอง
- ค. นักประชาสัมพันธ์
- ง. นักบริหารธุรกิจ

24. นักเรียนคิดว่า เลขานุการ ทำงานอะไรบ้าง

- ก. ทำหนังสือโต้ตอบ เก็บเรื่องราวต่าง ๆ
 - ข. ออกหนังสือเดินทาง ออกใบอนุญาตต่าง ๆ
 - ค. เตรียมงานให้นายจ้าง ประชาสัมพันธ์หน่วยงาน
 - ง. ไต่ถามข้อพิพาทระหว่างคู่กรณี รักษาระเบียบกฎหมาย
-

25. หลักสูตรการฝึกพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินของการบินไทย สัปดาห์ที่ 8 ฝึกเกี่ยวกับด้านใด

- ก. ฝึกบินจริงตามเส้นทางต่างๆ
- ข. ฝึกทฤษฎีและปฏิบัติด้านบริการ
- ค. ฝึกวิชาการปฏิบัติเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน
- ง. ฝึกด้านมนุษยสัมพันธ์และจิตวิทยา

26. งานเลขานุการ บางครั้งจะเรียกว่า

- ก. งานติดต่อ สอบถาม
- ข. งานบริหารทั่วไป
- ค. งานบริการ
- ง. งานธุรการ

27. เพ็ญศรี รักการอ่านหนังสือ ชอบไปอาสาช่วยงานที่ห้องสมุดในการเก็บหนังสือชั้นชั้น ช่วยซ่อมและเย็บปกหนังสือ เพ็ญศรีบอกเพื่อนๆ ว่ามีความสุขที่ได้ทำงานกับหนังสือ และบริการผู้อื่นในเรื่องหนังสือ นักเรียนคิดว่า เพ็ญศรีชอบงานอะไร

- ก. นักประชาสัมพันธ์
- ข. นักปกครอง
- ค. เลขานุการ
- ง. บรรณารักษ์

28. งานใด คือ งานของพนักงานต้อนรับบนอากาศยาน

- ก. ตรวจสอบอุปกรณ์ เช่น สภาพเครื่องยนต์ ก่อนเครื่องบินขึ้น
 - ข. เตรียมอาหาร ปูรองอาหารคาว หวาน เสิร์ฟอาหาร
 - ค. จำหน่ายหนังสือพิมพ์ นิตยสารให้ผู้โดยสารอ่าน
 - ง. ให้การปฐมพยาบาลผู้ป่วยบนอากาศยาน
-

29. โอกาสการทำงานของนักกฎหมายคือข้อใด

- ก. นิติกรหน่วยงานต่างๆ
- ข. ตุลาการพระธรรมนูญ
- ค. อาจารย์มหาวิทยาลัย
- ง. ถูกทุกข้อ

30. งานใดที่บรรณารักษ์ จำเป็นต้องให้บริการมากที่สุดในปัจจุบัน

- ก. การให้บริการทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์
- ข. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน
- ค. การแนะนำหนังสือใหม่
- ง. การจัดสัปดาห์ห้องสมุด

บทที่ 6

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อพัฒนาชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี การรายงานผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. สรุปการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนาชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.1.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

- 1) เพื่อพัฒนาชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 2) เพื่อศึกษาความก้าวหน้าในการเรียนรู้ โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น
- 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนจากการศึกษาด้วยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2 สมมติฐานการวิจัย

1.2.1 ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80

1.2.2 ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดแนะแนวจะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2.3 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยชุดแนะแนวอยู่ในระดับเหมาะสม มาก

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับ ม.1 – ม. 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 47 โรงเรียน นักเรียนจำนวนประมาณ 25,957 คน

1.3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการทดสอบประสิทธิภาพชุดแนะแนว เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน และความคิดเห็นที่มีต่อชุดแนะแนว เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับ ม.1-ม.3 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ได้กลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มแบบหลายชั้น ชั้นแรก จับฉลากหากกลุ่มสหวิทยาเขตโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมี 8 สหวิทยาเขต ได้เขตศรีวิชัย ชั้นที่สอง จับฉลากเลือกโรงเรียนใน สหวิทยาเขตศรีวิชัยได้โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อ.ไชยา จ. สุราษฎร์ธานี จากนั้นดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 1) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพของชุดแนะแนวแบบเดี่ยว (1:1) ใช้วิธีเจาะจง เลือกนักเรียน จากระดับ ม.1 – ม.3 จำนวน 3 คน ระดับละ 1 คน คณะระดับสติปัญญา
- 2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพของชุดแนะแนวแบบกลุ่ม (1 : 10) ใช้วิธีเจาะจงมาระดับชั้น ละ 3 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่าง 9 คน โดยคณะระดับสติปัญญา
- 3) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพของชุดแนะแนวแบบภาคสนาม (1 : 100) ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จับฉลากห้องนักเรียนจาก ระดับ ม.1 เลือกมา 1 ห้องเรียนจากนั้นจับฉลากชื่อนักเรียนจำนวน 10 คน จากระดับ ม.2 และระดับ ม.3 ใช้วิธีเดียวกันเพื่อให้ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างจากระดับ ม.2 จำนวน 10 คนและจากระดับ ม.3 จำนวน 10 คน รวม 30 คน

1.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

- 1) เครื่องมือต้นแบบชิ้นงาน (Prototype) ได้แก่ชุดแนะแนว ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 3 ชุด ชุดที่ 1 ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ กลุ่ม R และ I ชุดที่ 2 ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพกลุ่ม R และ S

ชุดที่ 3 ทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ กลุ่ม E และ C

2) เครื่องมือวัดผลกระทบ ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนและแบบสอบถามความคิดเห็น

3) เครื่องมือทางสถิติ ได้แก่ ค่า $E1/E2$ ค่าเฉลี่ย \bar{X} ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่า t (t-test)

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

14.1 การรวบรวมข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

1) แบบประเมินความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินความคิดเห็นพร้อมด้วยชุดแนะแนว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหาและภาษา ด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา และด้านการวัดและประเมินผล และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

2) การทดสอบชุดแนะแนวกับกลุ่มตัวอย่าง ตามลำดับดังนี้

การทดสอบแบบเดี่ยว (1:1) ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ระดับ ม. 1 - ม3 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย โดย ระดับละ 1 คน รวม 3 คน คณะระดับสติปัญญา เพื่อหาข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไขชุดแนะแนวในด้านความเข้าใจทางเนื้อหาและภาษา

การทดสอบแบบกลุ่ม (1:10) ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ระดับ ม. 1 - ม3 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ระดับละ 3 คน รวม 9 คน คณะระดับสติปัญญา เพื่อหาข้อบกพร่องและแก้ไขชุดแนะแนวด้านกระบวนการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

การทดสอบภาคสนาม (1: 100) ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยสุราษฎร์ธานี ใช้นักเรียนระดับ ม. 1 - ม3 ระดับละ 10 คน รวม 30 คน คณะระดับสติปัญญา ด้วยการนำชุดแนะแนวที่ผ่านการพัฒนาแล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างระหว่างวันที่ 11 – 14 กันยายน 2546 โดยขอความร่วมมือให้ครูผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์เป็นผู้ดำเนินการทดสอบใช้ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยมีผู้วิจัยได้สังเกตการสอนอยู่ด้วย

การทดสอบแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม นำผลการทดสอบมาแก้ไขปรับปรุงชุดแนะแนวการใช้ภาษา และขั้นตอนการทำงานบนเว็บไซต์ให้ทันสมัยเหมาะสม เพื่อนำไปทดสอบประสิทธิภาพและคุณภาพในการทดสอบภาคสนาม ซึ่งจะ ได้ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พร้อมทั้งคะแนนจากการทำแบบฝึกปฏิบัติระหว่างเรียน จำนวน 3 ชุด

1.4.2 การหาความก้าวหน้าของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

1.4.3 การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนด้วยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ครบ 3 ชุด

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบ มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติดังนี้

1.5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดแนะแนวโดยใช้สูตร E_1/E_2

1.5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยใช้สูตร t -test

1.5.3 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ใช้สูตร \bar{X} และ SD

1.6 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1.6.1 ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีประสิทธิภาพดังนี้

1) ประสิทธิภาพของชุดแนะแนวในการทดสอบแบบเดี่ยว(1:1) คือ 78.5/78.88, 78.66/81.11 และ 80.83/81.11 ตามลำดับทั้ง 3 ชุดเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2) ประสิทธิภาพของชุดแนะแนวในการทดสอบแบบกลุ่ม (1:10) คือ 81.73/79.62, 80.88/80.74 และ 81.66/80.0 ตามลำดับทั้ง 3 ชุดเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

3) ประสิทธิภาพของชุดแนะแนวในการทดสอบภาคสนาม(1:100) คือ 82.11/82.55, 80.8/82.11 และ 81.58/79.0 ตามลำดับทั้ง 3 ชุดเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.6.2 ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้ง 3 ชุด มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

1.6.3 ความเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สรุปได้ว่านักเรียนมีความคิดเห็นโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมาก คือมีคะแนนเฉลี่ย 4.06

2. อภิปรายผล

2.1 ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากการศึกษา ค้นคว้า ทดสอบ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัด สุราษฎร์ธานี ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อภิปรายได้ดังนี้

2.1.1 ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัด สุราษฎร์ธานี ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ เนื่องจาก

1) มีหลักการสร้างอย่างมีระบบ มีการตรวจสอบ ทดสอบ ปรับปรุงแก้ไข และได้ผ่านการประเมินชุดแนะแนวจากผู้ทรงคุณวุฒิ

2) ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัด สุราษฎร์ธานี สามารถเปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาได้ด้วยตนเอง ไม่จำกัดเวลา สถานที่ เก็บเกี่ยวความรู้ และประสบการณ์ ข้อมูลทางด้านอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพไว้ประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อเพื่อประกอบอาชีพได้เหมาะสมกับตนเอง

2.1.2 ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัด สุราษฎร์ธานี ที่พัฒนาขึ้นทำให้นักเรียนมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความรู้เรื่องการเลือกอาชีพให้สอดคล้องกับบุคลิกภาพเพิ่มขึ้น เป็นไปตามสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า เนื่องจากบทบาทของนักเรียนแตกต่างไปจากเดิม คือนักเรียนไม่ได้เรียนรู้จากการฟังครูบรรยาย แต่ได้เรียนรู้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ไม่จำกัดเวลา สถานที่ ในแต่ละเรื่องนักเรียนจะเข้าไปศึกษาก็ครั้งก็ได้ในการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนนั้นข้อสอบจะหมุนไปทุกครั้งทั้งลำดับที่ของข้อ และข้อย่อยในแต่ละข้อ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

2.1.3 นักเรียนที่เรียนด้วยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัด สุราษฎร์ธานี ที่พัฒนาขึ้น มีความคิดเห็นโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมาก เนื่องจากการพัฒนาชุดแนะแนวได้ผ่านกระบวนการสร้างอย่างเป็นระบบ มีการตรวจสอบ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จากการสอบถามเช่นความน่าสนใจของหน้าโฮมเพจ เนื้อเรื่อง

ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย ขนาดและรูปแบบของอักษรที่ใช้เหมาะสม สีที่ใช้น่าสนใจ คำถามเข้าใจง่าย ศึกษาด้วยตนเองได้ง่าย และนักเรียนสามารถนำความรู้ไปเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเลือกอาชีพได้

2.1.4 ประสิทธิภาพของชุดแนะแนวในการทดสอบแบบเดี่ยวและแบบกลุ่มที่ถึงเกณฑ์มาตรฐานที่ 80/80 เนื่องจากชุดแนะแนวชุดนี้ได้ผ่านการทดสอบมาแล้ว 1 ครั้งในภาคเรียนที่ 1/2545 ครั้งนั้นพบว่ามีย้อบกพร่องมากจึงได้แก้ไขปรับปรุงและนำไปทดสอบในภาคเรียน ที่ 2/2546 อีก 1 ครั้ง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างคนละกลุ่ม นอกจากนี้ผู้วิจัยอยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตลอดเวลา นักเรียนสามารถสอบถามปัญหาหรือข้อสงสัยได้ทันที และนักเรียนศึกษาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจนครบทั้ง 3 ชุดในห้องเรียนทำให้นักเรียนมีคะแนนระหว่างเรียนและหลังเรียนถึงเกณฑ์ 80/80 ส่วนการทดสอบภาคสนามนั้นนักเรียนมีจำนวน 30 คน ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยเป็นผู้จัดกิจกรรมด้วยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยเป็นผู้สังเกตการณ์ เนื่องจากนักเรียนมีความแตกต่างทางระดับสติปัญญาและชั้นปี ทำให้บางคนไม่สามารถศึกษาด้วยชุดแนะแนวเสร็จในห้องเรียน หลายคนขออนุญาตไปศึกษาให้ครบทั้ง 3 ชุด จากคอมพิวเตอร์สถานที่อื่น เช่น ที่ห้องสมุด ที่บ้าน หรือ ศึกษาที่ห้องคอมพิวเตอร์นอกเวลาเรียน และกิจกรรมแนะแนวไม่มีการตัดสินใจได้—ตก อาจมีส่วนให้นักเรียนไม่ตั้งใจทำ หรือนักเรียนไม่มีโอกาสสอบถามข้อสงสัยได้ทันที ค่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนของชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ชุดที่ 3 จึง ลดลงจากร้อยละ 80 ในการทดสอบแบบกลุ่ม มาเหลือร้อยละ 79 ในการทดสอบภาคสนาม แต่ก็ยังใช้ได้ เนื่องจากเกณฑ์ 80/80 นั้นคือค่าระหว่าง 77.50—82.50

2.2 ลักษณะเด่นของการวิจัย

2.2.1 ชุดแนะแนวที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนี้ มีหลักการสร้างอย่างมีระบบ มีการตรวจสอบ ทดสอบ ปรับปรุงแก้ไข และได้ผ่านการประเมินชุดแนะแนวจากผู้มีประสบการณ์ รวมทั้งการได้รับข้อเสนอแนะจากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ทำให้ชุดแนะแนวมีประสิทธิภาพ

2.2.2 ชุดแนะแนวที่พัฒนาขึ้นนี้ ได้เสนอผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นสื่องานแนะแนวชุดแรกๆ ที่เป็นสื่อในระบบ e-learning ผู้เรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองไม่จำกัดเวลาและสถานที่ เปิดโอกาสให้กับผู้สนใจข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพศึกษาด้วยตนเองอย่างไม่มีขีดจำกัด

2.3 เปรียบเทียบการวิจัยที่ทำมาแล้ว

จากการตรวจสอบงานวิจัยทางการแนะแนวในประเทศไทยยังไม่มีชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ดังนั้นชุดแนะแนวชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิตเรื่อง

ทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุดนี้ จึงไม่มีข้อมูลเพื่อการเปรียบเทียบ

2.4 ความเหมาะสมของเรื่องที่วิจัย

2.4.1 ความเหมาะสมของเนื้อหาสาระ เนื่องจากความรู้เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ในเรื่องทักษะการเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพเป็นเรื่องที่จำเป็นสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทุกคนต้องทราบ เพื่อเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในการประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง

2.4.2 เครื่องมือที่ใช้มีจุดดี คือ ชุดแนะแนวที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนั้นเป็นสื่องานแนะแนวที่โดดเด่นทางด้านเทคโนโลยี ทันสมัยในยุคข้อมูลข่าวสาร นักเรียนมีโอกาสประเมินตนเองทั้งก่อนเรียนระหว่างเรียนและหลังเรียน สามารถทราบผลทันที นอกจากนี้ยังสามารถศึกษาได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ จากการใช้ชุดแนะแนวที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นพบว่า

- 1) นักเรียนส่วนใหญ่สนใจ กระตือรือร้นที่จะเรียน เนื่องจากการเรียนด้วยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เป็นประสบการณ์แปลกใหม่ของกิจกรรมแนะแนว
- 2) นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเอง เมื่อทำกิจกรรมไปแล้วมีการตรวจสอบผลทำให้นักเรียนได้ทราบจุดเด่น และจุดบกพร่องของตนเอง
- 3) นักเรียนมีโอกาสฝึกการศึกษา ค้นคว้าผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ นักเรียนต่างจังหวัดในอำเภอรอบนอกส่วนใหญ่ยังไม่มีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ เมื่อนักเรียนได้เรียนด้วยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ชุดนี้แล้วทำให้เกิดความมั่นใจที่ศึกษา ค้นคว้าผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในเรื่องอื่น ๆ ต่อไป
- 4) ครูผู้สอน มีเวลาในการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนมากขึ้น มีโอกาสให้ คำแนะนำ และให้กำลังใจแก่ผู้เรียน
- 5) ครูผู้สอนจะเป็นอาจารย์ท่านใด โรงเรียนใดก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นครูแนะแนวเท่านั้น ถ้าท่านต้องการให้นักเรียนสำรวจข้อมูลอาชีพต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตนเอง ท่านสามารถให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้

2.4.3 กลุ่มตัวอย่าง เป็นตัวแทนของประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้ เนื่องจากได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายแบบหลายชั้น โดยสุ่มจากประชากรคือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตั้งกติกกรมสามัญศึกษาที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) จึงถือว่าทุกโรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียงกัน จำนวน 47 โรงเรียน มีนักเรียนจำนวน 25,957 คน ซึ่งกรมสามัญศึกษาได้จัดแบ่ง ออกเป็น

8 สหวิทยาเขต ผู้วิจัยจับผลึกได้ สหวิทยาเขตศรีวิชัย ซึ่งประกอบด้วย 8 โรงเรียน และกลุ่มโรงเรียน ตัวอย่าง 1 แห่งได้โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย สุราษฎร์ธานี ซึ่งมีนักเรียนระดับ ม.ต้น จำนวน 24 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 960 คน ในการทดสอบหาประสิทธิภาพของชุดแนะแนวภาคสนามได้ขอความร่วมมือจากอาจารย์ฝ่ายคอมพิวเตอร์ของโรงเรียนสุม่นักเรียนมัธยมศึกษาามาระดับละ 10 คน รวม 30 คน ที่มีนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน คละกัน

2.4.4 การรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย

1) แบบประเมินชุดแนะแนว สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหากิจกรรมแนะแนว ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดผลและประเมินผล และผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยี จากการประเมินผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้คำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไขชุดแนะแนวให้สามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) แบบทดสอบ ประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน 3 ชุด ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน ที่ผ่านการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีระดับความยาก-ง่าย และค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ที่กำหนด

3) แบบสอบถามความคิดเห็น ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดแนะแนว เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียน ที่เรียนด้วยชุดแนะแนวที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น สรุปได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้สึกที่ดีต่อชุดแนะแนวและเห็นว่าชุดแนะแนวทำให้นำความรู้ไปเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจประกอบอาชีพได้

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ไปใช้

3.1.1 ก่อนให้นักเรียนศึกษาด้วยชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ครูควรแนะนำให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนก่อน จากนั้นนักเรียนศึกษาบทเรียนและทำแบบฝึกหัด เมื่อศึกษาบทเรียนครบทุกอาชีพในแต่ละชุดจึงทำแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนจะได้ทราบผลการเรียนด้วยตนเอง

3.1.2 เนื่องจากชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยต้องการให้เป็นบริการสนเทศของงานแนะแนว ดังนั้น ครูผู้สอนควรแนะนำให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองโดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรนำแนวทางจากการวิจัยไปผลิตชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่อง อื่น ๆ
ต่อไปเพื่อจะได้มีสื่องานแนะแนวที่น่าสนใจเพิ่มมากขึ้น

3.2.2 ควรมีการพัฒนาโดยใช้ภาพเคลื่อนไหวประกอบในชุดแนะแนวที่จะ
พัฒนาขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล สูดประเสริฐ “หน่วยที่ 7 กิจกรรมและเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชากิจกรรมและเครื่องมือแนะแนว* หน้า 221–269 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2533
- เกษตรศาสตร์,มหาวิทยาลัย *โครงการอนาคต มหาวิทยาลัยและอาชีพ* จำนวน 3 เล่ม กรุงเทพมหานคร เซเรบอส(ประเทศไทย) 2533
- เกษมบัณฑิต,มหาวิทยาลัย *ก้าวไกลในอาชีพ* กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต 2537
- กิติศักดิ์ ครุจำนงค์ “การศึกษาเจตคติต่ออาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา” วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร 2538
- ครรชิต มัลลียงส์ *ก้าวไกลไปกับคอมพิวเตอร์* ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ ซีเอ็ดดูเคชั่น 2538
- ครรชิต เมืองทอง “ผลของการใช้กลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อการสร้างเสริมความเป็นประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร 2536
- ใจทิพย์ ณ สงขลา *การสอนผ่านเครือข่ายเว็บบอร์ด* โครงการโสต – เทคโนโลยีสัมพันธ์แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 14 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2542
- ชัยพร วิชชาวุธ *การวิจัยเชิงจิตวิทยา* กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช 2523
- ชัยรงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ “หน่วยที่ 10 การจัดการการเรียนการสอน” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีการสอน* หน้า 39–59 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2539
- _____ . “หน่วยที่ 4 ชุดการสอนรายบุคคล” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการศึกษา พัฒนาสรร* หน้า 109–142 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2540
- ณัฐา ฉัตรสกุลพนิต และคณะ *คอมพิวเตอร์เบื้องต้น* กรุงเทพมหานคร แมคกรอ-ฮิล 2545

- ธนอมพร (ต้นพิพัฒน์) เลาหจรัสแสง *คอมพิวเตอร์ช่วยสอน* พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร วงกลมโปรดักชั่น 2542
- _____ . *Design e-Learning : หลักการออกแบบและการสร้างเว็บเพื่อการเรียนการสอน* อรุณการพิมพ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2545
- ไทย ทิพย์สุวรรณกุล “หน่วยที่ 5 แบบสอบถามเพื่อการแนะแนว” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชากิจกรรมและเครื่องมือแนะแนว* หน้า 150–180 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช 2533
- ธนิต ภูศิริ “หน่วยที่ 11 อุปกรณ์คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา* หน้า 111–169 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช 2540
- นฤชิต แววศรีผ่อง และรุ่งทิวา ศรินารรัตน์ *คอมพิวเตอร์เบื้องต้น (เล่ม 5)* กรุงเทพมหานคร ซีเอ็ดดูเคชั่น 2538
- นิคม ทาแดง “หน่วยที่ 11 การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการแนะแนวในสถานศึกษา” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและระบบงานแนะแนวในสถานศึกษา* หน้า 452–499 นนทบุรี มหาวิทยาลัย 2533
- นิคม ทาแดง “หน่วยที่ 9 การออกแบบระบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และ โทรคมนาคมเพื่อการสอน” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีการสอน* หน้า 1–38 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช 2539
- นิคม ทาแดง “หน่วยที่ 11 ปฏิบัติการสื่ออิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคมเพื่อการศึกษา” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา* หน้า 135–159 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช 2541
- แนะแนวการศึกษาและอาชีพ, ศูนย์ กรมวิชาการ *การจัดกิจกรรมคานแนะแนวตามหลักสูตรมัธยมศึกษา* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์การศาสนา 2537
- แนะแนวการศึกษาและอาชีพ, ศูนย์ กรมวิชาการ *คู่มือแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา* กรุงเทพฯ โรงพิมพ์คุรุสภา 2538
- บุญเรือง เนียมหอม “การพัฒนาระบบการเรียนการสอนทางอินเทอร์เน็ตในระดับอุดมศึกษา” *วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาครุศาสตร์ศึกษบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย* 2540

- บุญเลิศ ส่องสว่าง “หน่วยที่ 10 ปฏิบัติการสื่อคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา* หน้า 91 – 134 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2541
- ประณม จันทิม และ วิไลวรรณ ใจแก้ว “จากแผน 1 สู่แผน 2” *วารสารแนะแนว* 164 (เมษายน – พฤษภาคม 2539) หน้า 2 - 8
- ประยูร ศรีประสาธน์ และ ศิริพรรณ ชุมนุช “หน่วยที่ 15 การพัฒนาลักษณะนิสัยและคุณธรรมในการทำงานและอาชีพ” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดระบบการสอนการทำงานและอาชีพ* หน้า 727 – 763 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2532
- ประยูร ศรีประสาธน์ “หน่วยที่ 12 โลกของอาชีพและการประกอบอาชีพอิสระ” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดระบบการสอนการทำงานและอาชีพ* หน้า 617 – 664 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2532
- ประหยัด จิระวรพงศ์ *เทคโนโลยี 301 เทคโนโลยีทางการสอน* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ อักษรวัฒนา 2522
- ปรีชา วิหคโต “หน่วยที่ 3 เครื่องมือการวิจัยทางเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา” *เอกสารการสอนชุดวิชาวิทยานิพนธ์ 2* หน้า 123 – 182 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2538
- พัฒนางานแนะแนว, ศูนย์, กรมสามัญศึกษา *โลกกว้างทางอาชีพ* (ซีดีรอม) กรุงเทพมหานคร 2540
- พงษ์ระพี เดชพาพงษ์ *คอมพิวเตอร์เข้าใจง่าย สไลด์ 3 มิติ* กรุงเทพมหานคร ซีเอ็ดดูเคชั่น 2538
- ไพศาล โมลิสกุลมงคล *พัฒนา Web Database ด้วย PHP* ดวงกมลสมัย 2543
- มหาวิทยาลัย, ทบวง *แนะแนวศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษา* ทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ทีพีพรินท์ 2538
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ *การวัดด้านจิตพิสัย* กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาส์น 2543
- วนิดา แดงสุภา “หน่วยที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการแนะแนวในระดับมัธยมศึกษา” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาการแนะแนวในระดับมัธยมศึกษา* หน้า 1 – 66 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2529

- วาสนา ชาวหา “ชุดการเรียนรู้รายบุคคล” ใน *เทคโนโลยีทางการศึกษา* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์กราฟิเคอาร์ท 2525
- วาสนา ทวีกุลทรัพย์ “หน่วยที่ 3 ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการศึกษาพัฒนาสรร* หน้า 55 – 107 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช 2540
- วาสนา สิงห์พร “การศึกษาเปรียบเทียบผลการรับรู้ด้านอาชีพ ระหว่างการแนะแนวอาชีพ ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กับ การแนะแนวอาชีพเป็นกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น* 2544
- วิชากร, กรม กระทรวงศึกษาธิการ *การจัดการทางอาชีพ พิมพ์ครั้งที่ 3* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2540
- วิชากร, กรม กระทรวงศึกษาธิการ *บรรณนิทัศน์ผลการวิจัยด้านแนะแนว* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2542
- วิชุดา รัตนเพียร “การเรียนการสอนผ่านเว็บ : ทางเลือกใหม่ของเทคโนโลยีการศึกษาไทย” ใน *โครงการไอศคฯ-เทคโนโลยีฯ สัมพันธ์แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 14* คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2542
- ศรีไพร ศักดิ์รุ่งพงศากุล *เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ* กรุงเทพมหานคร ซีเอ็ดดูเคชั่น 2539
- ศึกษาธิการ, กระทรวง *หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521* (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา 2535
- ศึกษาธิการ, กระทรวง *หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524* (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา 2535
- ศึกษานิเทศก์, หน่วย กรมสามัญศึกษา *เพื่อความเป็นคน นครปฐม* หน่วยศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 1 2540
- ศึกษานิเทศก์, หน่วย *การแนะแนวอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา* กรุงเทพมหานคร กองพัสดุและอุปกรณ์การศึกษา 2534
- ศึกษานิเทศก์, หน่วย *มิติใหม่สู่การจัดการเรียนการสอน* สงขลา หน่วยศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 3 2542

- สามัญศึกษา,กรม **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542** กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์คุรุสภา 2542
- สุกรี รอดโพธิ์ทอง เอกสารประกอบสัมมนาวิชาการ เรื่อง การผลิตและการใช้มัลติมีเดีย
เพื่อการศึกษา วันที่ 21-23 ธันวาคม 2538 ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2538
- หงส์ นววงศ์วรกุล “การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษากลุ่มกับรายบุคคลที่มีต่อการ
เตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัด
จรเข้ใหญ่ จังหวัดสมุทรปราการ” ปรินิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2540
- อาภา ถนัดช่วง “การแนะแนวกับการปฏิรูปการศึกษา” *วารสารแนะแนว* 161(ตุลาคม -
พฤศจิกายน 2539) หน้า 19 - 24
- อรพรรณ โลกัถจกรिया “การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ระหว่างนักเรียนชั้นประถม
ปีที่ 4 ที่ได้รับการฝึกสร้างเรื่องและการเล่าเรื่อง โรงเรียนวัดสุทธาราม”
วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2539
- Alessi, M. & Trollip, S. , *Computer - Based Instruction : Methods and
Development*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall ,1991.
- Blick,-Eddie “Use of an Electronic Discussion Group for High School Publications
Advisers: A Descriptive Pilot Study” *Annual Meeting of the Association for
Education in Journalism and Mass Communication 78th*, Washington.DC.
August 9 – 12, 1995.
- Clark,C.L. *A Student’ Guide to the Internet*. Saddle River, New Jersey: Prentice – Hall,
1996.
- Declin,-Kevin-M. “Indiana’s College Placements, and Assessment Center. Innovation”
Council of State Government, Lexington,KY.1990.
- Duane E James *Individualized Instruction Program and Materials* New Jersey
Publication, 1975.
- Gagne, M. Robert. *The Condition of Learning and Theory of Instruction* 4 ed.
New York : CBS College Publishing, 1985.
- Heinich, Robert and others. *Instructional Media: and the New Technologies of
Instruction*. New York: John Wiley & Sons, 1982.

- Khan, Badrul H. *Web – Based Instruction*. Englewood Cliffs, New Jersey: Education Technology Publication, 1997.
- Nichols,-Paul-C. “Technology in Career Education” *Speeches Papers at the American Convection* Los Angeles,CA, December, 1991.
- Parker, R.C. *Desktop Publishing and Design for Dummies* Foster City, CA : IDG Books, 1995.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิรุฬห์ ทองอำภา
อาจารย์ ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ (จิตวิทยาและการแนะแนว)
สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเลิศ ส่องสว่าง
อาจารย์ ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

3. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมินผล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ราตรี นันทสุนกนธ์
อาจารย์ประจำสาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ (การวัดและประเมินผล)
สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี
อำเภอ เมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ข

**คะแนนแบบฝึกปฏิบัติ คะแนนทดสอบก่อนเรียน และคะแนนทดสอบหลังเรียน
ในการทดลองแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และแบบภาคสนาม**

ตารางแสดงคะแนนการทดลอง แบบเดี่ยว 1: 1

ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ชุดที่ 1

นักเรียนคนที่	คะแนนจากแบบทดสอบ ก่อนเรียน	คะแนนจากแบบฝึกหัด ระหว่างเรียน	คะแนนจากแบบทดสอบ หลังเรียน
1	10	46	22
2	13	48	24
3	14	45	25
รวม	37	139	71

N=3

ตารางแสดงคะแนนการทดลอง แบบเดี่ยว 1: 1

ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ชุดที่ 2

นักเรียนคนที่	คะแนนจากแบบทดสอบ ก่อนเรียน	คะแนนจากแบบฝึกหัด ระหว่างเรียน	คะแนนจากแบบทดสอบ หลังเรียน
1	12	37	23
2	15	41	25
3	14	40	25
รวม	41	118	73

N=3

ตารางแสดงคะแนนการทดลอง แบบเดี่ยว 1: 1

ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ชุดที่ 3

นักเรียนคนที่	คะแนนจากแบบทดสอบ ก่อนเรียน	คะแนนจากแบบฝึกหัด ระหว่างเรียน	คะแนนจากแบบทดสอบ หลังเรียน
1	14	30	23
2	15	32	24
3	15	35	26
รวม	44	97	73

N=3

ตารางแสดงคะแนนการทดลอง แบบกลุ่ม 1: 10
ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ชุดที่ 1

นักเรียนคนที่	คะแนนจากแบบทดสอบ ก่อนเรียน	คะแนนจากแบบฝึกหัด ระหว่างเรียน	คะแนนจากแบบทดสอบ หลังเรียน
1	12	46	22
2	14	48	25
3	13	52	25
4	12	50	23
5	15	49	24
6	16	48	25
7	14	45	23
8	15	47	24
9	24	49	24
รวม	135	434	215

N=9

ตารางแสดงคะแนนการทดลอง แบบกลุ่ม 1: 10
ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ชุดที่ 2

นักเรียนคนที่	คะแนนจากแบบทดสอบ ก่อนเรียน	คะแนนจากแบบฝึกหัด ระหว่างเรียน	คะแนนจากแบบทดสอบ หลังเรียน
1	15	38	25
2	17	41	24
3	16	42	25
4	15	40	23
5	14	41	24
6	16	39	25
7	14	41	23
8	15	40	25
9	17	42	24
รวม	139	364	218

N=9

ตารางแสดงคะแนนการทดลอง แบบกลุ่ม 1: 10
 ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ชุดที่ 3

นักเรียนคนที่	คะแนนจากแบบทดสอบ ก่อนเรียน	คะแนนจากแบบฝึกหัด ระหว่างเรียน	คะแนนจากแบบทดสอบ หลังเรียน
1	15	31	24
2	17	31	22
3	14	33	25
4	16	35	25
5	15	33	24
6	16	34	25
7	14	33	23
8	15	32	24
9	14	32	24
รวม	136	294	216

N=9

ตารางแสดงคะแนนการทดลอง ภาคสนาม 1: 100
ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ชุดที่ 1

นักเรียนคนที่	คะแนน ทดสอบก่อน เรียน	คะแนน ระหว่างเรียน	คะแนน ทดสอบหลัง เรียน	D	D ²
1	7	42	26	19	361
2	10	57	26	16	256
3	11	43	23	12	144
4	12	61	25	13	169
5	11	59	25	14	196
6	11	46	23	12	144
7	8	48	21	13	169
8	14	60	26	12	144
9	13	42	26	13	169
10	11	44	22	11	121
11	10	48	26	16	256
12	14	59	26	12	144
13	13	61	26	13	169
14	12	45	28	16	256
15	12	46	20	8	64
16	11	43	26	15	225
17	9	60	26	17	289
18	10	40	29	19	361
19	11	48	24	13	169
20	13	45	30	17	289
21	9	46	24	15	225
22	10	40	18	8	64
23	15	45	22	7	79
24	12	47	24	12	144
25	11	58	25	14	196

ตารางแสดงคะแนนการทดลอง ภาคสนาม 1: 100
 จุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ชุดที่ 1 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนน ทดสอบก่อน เรียน	คะแนน ระหว่างเรียน	คะแนน ทดสอบหลัง เรียน	D	D ²
26	8	49	24	16	256
27	14	56	26	12	144
28	11	48	26	15	225
29	13	38	24	11	121
30	9	55	26	17	289
รวม	335	1478	743	407	5808

N = 30

ตารางแสดงคะแนนการทดลอง ภาคสนาม 1: 100
ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ชุดที่ 2

นักเรียนคนที่	คะแนน ทดสอบก่อน เรียน	คะแนน ระหว่างเรียน	คะแนน ทดสอบหลัง เรียน	D	D ²
1	17	36	21	4	16
2	15	48	26	11	121
3	16	34	24	8	64
4	17	41	27	10	100
5	14	49	27	13	169
6	15	36	27	12	144
7	11	34	25	14	196
8	17	48	27	10	100
9	14	35	22	8	64
10	9	36	25	16	256
11	12	36	25	13	169
12	16	49	27	11	121
13	13	37	26	13	169
14	12	32	24	12	144
15	10	33	27	17	289
16	17	35	24	7	49
17	17	49	26	9	81
18	15	33	24	5	25
19	14	43	27	13	169
20	17	33	22	5	25
21	13	46	24	11	121
22	15	30	21	6	36
23	14	35	24	10	100
24	17	38	25	8	64
25	14	49	25	11	121

ตารางแสดงคะแนนการทดลอง ภาคสนาม 1: 100
ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ชุดที่ 2 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนน ทดสอบก่อน เรียน	คะแนน ระหว่างเรียน	คะแนน ทดสอบหลัง เรียน	D	D ²
26	18	48	27	9	81
27	14	49	27	13	169
28	15	48	20	5	25
29	14	45	18	4	16
30	16	47	28	12	144
รวม	438	1212	739	300	3572

N = 30

ตารางแสดงคะแนนการทดลอง ภาคสนาม 1: 100
ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ชุดที่ 3

นักเรียนคนที่	คะแนน ทดสอบก่อน เรียน	คะแนน ระหว่างเรียน	คะแนน ทดสอบหลัง เรียน	D	D ²
1	17	31	24	7	49
2	15	38	25	10	100
3	18	28	22	4	16
4	14	38	26	12	144
5	17	39	24	7	49
6	16	29	23	7	49
7	11	29	24	13	169
8	15	38	24	9	81
9	17	29	23	6	36
10	13	30	21	8	64
11	13	27	20	7	49
12	15	37	26	11	121
13	14	38	26	12	144
14	16	28	21	5	25
15	12	37	26	14	196
16	10	27	21	11	121
17	15	39	27	12	144
18	13	27	22	9	81
19	14	32	25	11	121
20	14	28	22	8	64
21	11	27	23	12	144
22	14	22	16	2	4
23	16	26	23	7	49
24	15	34	24	9	81
25	14	37	25	11	121

ตารางแสดงคะแนนการทดลอง ภาคสนาม 1: 100
 ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ชุดที่ 3 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนน ทดสอบก่อน เรียน	คะแนน ระหว่างเรียน	คะแนน ทดสอบหลัง เรียน	D	D ²
26	13	39	25	12	144
27	14	36	26	12	144
28	16	39	26	10	100
29	18	35	24	6	36
30	9	38	27	18	324
รวม	429	979	711	282	2970

N = 30

ภาคผนวก ค

ตารางแสดงค่าดัชนีจำแนก ค่าความยาก และค่าความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางแสดงค่าดัชนีจำแนก ค่าความยาก และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ชุดที่ 1

ข้อ	ค่าดัชนีจำแนก B - index	ค่าความยาก P	ข้อ	ค่าดัชนีจำแนก B - index	ค่าความยาก P
1	.31	.30	26.	.70	.68
2.	.62	.60	27.	.87	.82
3.	.57	.53	28.	.85	.82
4.	.87	.81	29.	.49	.47
5.	1.0	.78	30.	.49	.48
6.	.56	.58			
7.	.77	.74			
8.	.77	.75			
9.	.97	.82			
10.	.90	.79			
11.	.90	.82			
12.	.95	.73			
13.	.72	.70			
14.	.84	.74			
15.	.56	.54			
16.	.78	.76			
17.	.65	.62			
18.	.80	.78			
19.	.44	.43			
20.	.85	.81			
21.	.64	.63			
22.	.78	.75			
23.	.51	.50			
24.	.59	.57			
25.	.85	.82			

จำนวนนักเรียน (N) 40 คน
ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) 22.67
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) 2.52
ค่าความเชื่อมั่น (R) 0.68

หมายเหตุ
ค่าดัชนีจำแนกของข้อสอบที่ใช้ได้ .20-1.00
ค่าความยาก P ต้องอยู่ระหว่าง .20 - .80
ค่าความเชื่อมั่น R ต้องอยู่ระหว่าง .20 - .80

ตารางแสดงค่าดัชนีจำแนก ค่าความยาก และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ชุดที่ 2

ข้อ	ค่าดัชนีจำแนก B - index	ค่าความยาก P	ข้อ	ค่าดัชนีจำแนก B - index	ค่าความยาก P
1	.28	.28	26.	.73	.73
2.	.63	.63	27.	.87	.82
3.	.73	.73	28.	.85	.80
4.	.78	.76	29.	.77	.67
5.	.75	.73	30.	.69	.68
6.	.82	.80			
7.	.77	.75	จำนวนนักเรียน (N) 40 คน ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) 22.85 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) 2.29 ค่าความเชื่อมั่น (R) 0.71		
8.	.75	.75			
9.	.63	.63			
10.	.82	.82			
11.	.90	.82			
12.	.60	.60			
13.	.72	.70			
14.	.83	.81			
15.	.88	.81			
16.	.78	.76			
17.	.65	.62			
18.	.79	.78	หมายเหตุ ค่าดัชนีจำแนกของข้อสอบที่ใช้ได้ .20-1.00 ค่าความยาก P ต้องอยู่ระหว่าง .20 - .80 ค่าความเชื่อมั่น R ต้องอยู่ระหว่าง .20 - .80		
19.	.44	.43			
20.	.83	.81			
21.	.64	.63			
22.	.74	.71			
23.	.32	.32			
24.	.57	.52			
25.	.78	.75			

ตารางแสดงค่าดัชนีจำแนก ค่าความยาก และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต ชุดที่ 3

ข้อ	ค่าดัชนีจำแนก B - index	ค่าความยาก P	ข้อ	ค่าดัชนีจำแนก B - index	ค่าความยาก P
1	.45	.75	26.	.60	.68
2.	.62	.82	27.	.25	.62
3.	.40	.70	28.	.37	.52
4.	.31	.53	29.	.70	.65
5.	.78	.78	30.	.59	.68
6.	.65	.62			
7.	.57	.55	<p>จำนวนนักเรียน (N) 40 คน ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) 22.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) 2.54 ค่าความเชื่อมั่น (R) 0.67</p> <p>หมายเหตุ ค่าดัชนีจำแนกของข้อสอบที่ใช้ได้ .20-1.00 ค่าความยาก P ต้องอยู่ระหว่าง .20 - .80 ค่าความเชื่อมั่น R ต้องอยู่ระหว่าง .20 - .80</p>		
8.	.67	.70			
9.	.57	.62			
10.	.59	.55			
11.	.67	.62			
12.	.85	.83			
13.	.37	.68			
14.	.74	.74			
15.	.76	.70			
16.	.68	.66			
17.	.60	.62			
18.	.51	.47			
19.	.49	.53			
20.	.67	.71			
21.	.23	.53			
22.	.88	.75			
23.	.35	.32			
24.	.59	.20			
25.	.37	.68			

ภาคผนวก ง.

ตารางวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
 ชัดแนะผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต
 สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุดที่ 1

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	พฤติกรรม					
	ความรู้ ความจำ	ความ เข้าใจ	การนำ ไปใช้	การ วิเคราะห์	การ สังเคราะห์	การ ประเมิน ค่า
1. หลังจากนักเรียนศึกษาเรื่องข้อคิดในการเลือกศึกษาต่อเพื่อประกอบอาชีพแล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง	-	1	3	2	1	3
2. หลังจากนักเรียนศึกษาเรื่องอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพในกลุ่ม The Realistic Type ได้แก่อาชีพวิศวกร นักวิชาการเกษตร สัตวแพทย์ สถาปนิกและนักอุตสาหกรรมการเกษตรแล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง	-	4	2	3	-	1
3. หลังจากนักเรียนศึกษาเรื่องอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพในกลุ่ม The Investigative Type ได้แก่อาชีพนักเทคนิคการแพทย์ นักวิทยาศาสตร์ นักธรณีวิทยา แพทย์ และเภสัชกรแล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง	1	2	1	3	2	1

ตารางวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
 ชูแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต
 สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ชุดที่ 2

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	พฤติกรรม					
	ความรู้ ความจำ	ความ เข้าใจ	การนำ ไปใช้	การ วิเคราะห์	การ สังเคราะห์	การ ประเมิน ค่า
1. หลังจากนักเรียนศึกษาเรื่องอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพในกลุ่ม The Artistic Type ได้แก่อาชีพมัณฑนากร นักออกแบบเครื่องแต่งกาย นักหนังสือพิมพ์ ศิลปิน และจิตรกร แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง	3	1	3	6	1	1
2. หลังจากนักเรียนศึกษาเรื่องอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพในกลุ่ม The Social Type ได้แก่อาชีพนักแนะแนว พยาบาล นักกายภาพบำบัด นักจัดรายการวิทยุ และมัคคุเทศก์ แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง	3	1	2	5	3	1

ตารางวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
 ชูแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต
 สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี
 ชุดที่ 3

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	พฤติกรรม					
	ความรู้ ความจำ	ความ เข้าใจ	การนำ ไปใช้	การ วิเคราะห์	การ สังเคราะห์	การ ประเมิน ค่า
1. หลังจากนักเรียนศึกษาเรื่องอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพในกลุ่ม The Enterprising Type ได้แก่ อาชีพ นักบริหารธุรกิจ นักกฎหมาย แอร์โฮสเตส – สจ๊วต นักปกครอง และนักประชาสัมพันธ์แล้ว นักเรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง	1	-	4	5	3	2
2. หลังจากนักเรียนศึกษาเรื่องอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพในกลุ่ม The Conventional Type ได้แก่ อาชีพ เลขานุการ นักบัญชี และ บรรณารักษ์แล้ว นักเรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง	1	2	3	5	2	2

ภาคผนวก จ

แผนการจัดกิจกรรม ชูคแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องทักษะการดำรงชีวิต
สำหรับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี . .

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต
สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ชุดที่ 1

จัดทำโดย นางชศกัณันท์ ผ่องศรี

1. สาระสำคัญ

- การเลือกอาชีพที่ตรงกับความถนัด สอดคล้องกับอุปนิสัย สติปัญญา สุขภาพ และเป้าหมายของชีวิต จะทำให้บุคคลทำงานอย่างมีความสุข ประสบความสำเร็จในชีวิต

- อาชีพในกลุ่ม The Realistic Type มีบุคลิกภาพแบบจริงจัง ไม่คิดฝัน นิยมความจริงและสิ่งที่เป็นรูปธรรม เป็นวัตถุที่จับต้องได้

- อาชีพในกลุ่ม The Investigative Type บุคลิกภาพที่ต้องใช้ไหวพริบและความคิดแบบนักวิชาการ หรือผู้ใช้กิจกรรมในการแก้ปัญหาและแสวงหาความรู้

2. วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

2.1 นักเรียนสามารถตอบคำถามเรื่องข้อคิดในการเลือกศึกษาต่อเพื่อประกอบอาชีพ ได้

2.2 นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพในกลุ่ม The Realistic Type ได้

2.3 นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพในกลุ่ม The Investigative Type ได้

3. เนื้อหา

3.1 ข้อคิดในการเลือกศึกษาเพื่อประกอบอาชีพ

บุคคลที่เลือกประกอบอาชีพเหมาะสมกับตัวเองสามารถทำงานอย่างเพลิดเพลินและมีความสุข แต่ถ้าหากต้องประกอบอาชีพที่ไม่เหมาะสมกับตัวเองจะเบื่อหน่าย ไม่ประสบผลสำเร็จ และจะเกิดผลเสียแก่ประเทศชาติด้วย ดังนั้นจึงควรวางแผนเพื่อประกอบอาชีพอย่างรอบคอบตั้งแต่การเลือกศึกษาต่อในแต่ละระดับอย่างเหมาะสม บุคคลจึงควรคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้

3.1.1 มองตนเองอย่างรู้จักและเข้าใจโลกเกี่ยวกับตนดังนี้

- (1) อุปนิสัยและบุคลิกภาพ คือลักษณะและคุณสมบัติทั้งทางร่างกายและจิตใจ ได้แก่ รูปร่าง หน้าตา กิริยาท่าทาง การแสดงออก อารมณ์ น้ำเสียง การพูดจา ไหวพริบ ความเชื่อมั่น รวมทั้งจะต้องรู้จักทักษะ ความสามารถ พิเศษ ความถนัดที่แท้จริง ทักษะคิด ความสนใจ และค่านิยมของตัวเอง
- (2) สติปัญญา หมายถึงความสามารถในการคิดค้นหาเหตุผล วิเคราะห์ สังเคราะห์ สื่อความหมาย หรือแสดงออกให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างทะลุปรุโปร่ง อาจดูได้จากผลการเรียนที่ผ่านมา

- (2) สถิติปัญญา หมายถึงความสามารถในการคิดค้นหาเหตุผล วิเคราะห์ สังเคราะห์ สื่อความหมาย หรือแสดงออกให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างทะลุปรุโปร่ง อาจดูได้จากผลการเรียนที่ผ่านมา
 - (3) สุขภาพ อนามัยและลักษณะทางกาย ได้แก่ ความแข็งแรง อ่อนแอ โรคประจำตัว ความสูง น้ำหนัก ความผิดปกติของสายตา หรือความพิการในอวัยวะบางส่วนของร่างกาย บางสาขาวิชากำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับผู้ที่เข้าศึกษาด้วย
 - (4) เป้าหมายในชีวิต คนที่จะประสบผลสำเร็จ จะต้องวางเป้าหมายว่าจะทำอย่างไรกับอนาคตของตนเอง แต่จะต้องอยู่บนรากฐานของความป็นจริงของแต่ละบุคคล
 - (5) สภาพทางเศรษฐกิจของตนเองและครอบครัว การศึกษาในระดับ อุดมศึกษาจำเป็นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการศึกษาเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะบางสาขาวิชาผู้ที่เข้าศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายในการฝึกปฏิบัติ ค่าเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ผู้ที่สนใจจะศึกษาต่อต้องตระหนักด้วย
- 3.1.2 มองอาชีพอย่างรู้จักโลกของอาชีพที่จะศึกษา ก่อนที่จะตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพ จะต้องสำรวจหาข้อมูลเกี่ยวกับการทำงาน ความก้าวหน้า แนวโน้มตลาดแรงงานความต้องการแรงงานทั้งปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งสำรวจว่าอาชีพนั้นตรงกับความต้องการและบุคลิภาพของเรามากที่สุด
- 3.1.3 มองการศึกษาอย่างรู้จักโลกของการศึกษา คือการรู้จักโลกของการศึกษา โดยเฉพาะระดับอุดมศึกษา ทั้งในด้านระบบการศึกษา หลักสูตร และสาขาวิชา ระยะเวลาในการศึกษา สถานที่ตั้ง วิธีการรับเข้าศึกษา คุณสมบัติเฉพาะของแต่ละสาขาวิชา ค่าใช้จ่าย บริการและสวัสดิการ วุฒิที่จะได้รับเมื่อสำเร็จการศึกษา
- 3.1.4 ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ต้องการอย่างชาญฉลาด ในขั้นนี้เป็นการผนึกความคิดและประสานสัมพันธ์ระหว่างตนเอง ข้อมูลทางการศึกษา และข้อมูลทางอาชีพ ประกอบการตัดสินใจให้เหมาะสมกับตัวเอง และมีความเป็นไปได้มากที่สุด ฮอลแลนด์ ได้ตั้งทฤษฎีการเลือกอาชีพโดยมีแนวคิดพื้นฐาน 4 ประการคือ

ประการที่ 1 อาชีพเป็นเครื่องแสดงทางบุคลิภาพ บุคคลจะเลือกอาชีพใด ย่อมแสดงว่าบุคลิภาพของเขาจะออกมาในทิศทางนั้นด้วย

ประการที่ 2 บุคลิกภาพของแต่ละบุคคล มีความสัมพันธ์กับชนิดของสิ่งแวดล้อมในการทำงานของบุคคลนั้น ดังนั้นบุคคลจึงมีแนวโน้มจะหันเข้าทำงานหรืออาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของเขา

ประการที่ 3 บุคคลจะค้นหาสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้เขาได้ฝึกทักษะและใช้ความสามารถของเขา ทั้งยังเปิดโอกาสให้เขาได้แสดงเจตนา ค่านิยม และบทบาทของเขา

ประการที่ 4 บุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อมจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ดังนั้นเมื่อสามารถทราบบุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อมของบุคคลแล้ว ก็จะทำให้ทราบผลที่คิดตามมาของบุคคลนั้นด้วย เช่นการเลือกอาชีพ ความสำเร็จในอาชีพ ตลอดจนพฤติกรรมต่างๆทางการศึกษาอาชีพและสังคมด้วย

บุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อมทางอาชีพที่สอดคล้องกันนั้น ฮอลแลนด์ได้แบ่งเป็น 6 กลุ่มคือ

- Realistic (R)
- Investigative (I)
- Artistic (A)
- Social (S)
- Enterprising (E)
- Conventional (C)

กลุ่มที่ 1 บุคลิกภาพแบบจริงจัง ไม่คิดฝัน นิยมความจริง และสิ่งที่เป็นรูปธรรม เป็นวัตถุประสงค์ที่จับต้องได้ (The Realistic Type)

โดยทั่วไป ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบนี้ จะชอบกิจกรรมที่ต้องใช้กำลัง ชอบทำงานอยู่กลางแจ้ง กิจกรรมที่ไม่สลับซับซ้อน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของ เช่นเครื่องจักรกล ขาดทักษะทางภาษา ขาดทักษะในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ต้องสังคมกับบุคคลอื่น ค่อนข้างก้าวร้าว มีลักษณะความเป็นชาย มีค่านิยมทางการเมืองและเศรษฐกิจในรูปแบบที่มีระบบแบบแผน ยึดถือประเพณีนิยม นิยมสิ่งที่เป็นรูปธรรม และลักษณะภายนอกของบุคคล เช่น เงิน อำนาจ สถานภาพ

ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ มีความเป็นผู้ใหญ่ มีความอดทนบีบบัง มีความบากบั่น กล้าแสดงผลงาน ขาดทักษะในการสร้างสัมพันธภาพทางสังคม

การประเมินตนเอง มีความเป็นผู้กล้า มีทักษะในการสื่อสารต่ำ มีสุนทรีย์ต่ำ

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ	สาขาวิชาที่อาจเลือกศึกษา ได้แก่
<ul style="list-style-type: none"> - วิศวกร (โยธา เกษตร เครื่องกล อุตสาหกรรม - ช่างเทคนิค - ช่างฝีมือ - ผู้ควบคุมการส่งวิทยุ - ผู้ควบคุมการจราจรทางอากาศ - นักบิน - เกษตรกรรม - ป่าไม้ - ประมง - สัตวแพทย์ - ผู้จัดการฟาร์ม - ผู้สอนพลศึกษา - ผู้ฝึกนักกีฬา - นักกายภาพบำบัด - เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร - สถาปนิก - นักอุตสาหกรรมการเกษตร 	<ul style="list-style-type: none"> . ศึกษาศาสตร์เกษตร . พลศึกษา / สันทนาการ . ครุศาสตร์อุตสาหกรรม . ศิลปศึกษาอุตสาหกรรมศิลป์ . สุขศึกษา . วิศวกรรมเกษตร / เครื่องกล / โยธา / อุตสาหกรรม . เกษตรศาสตร์ / พืชศาสตร์ . วนศาสตร์ . ประมง . สัตวบาล / สัตวแพทย์ . วิทยาศาสตร์การแพทย์ (กายภาพบำบัด) . สถาปัตยกรรมศาสตร์

ที่เลือกให้นักเรียนศึกษารายละเอียด 5 อาชีพดังนี้

1. วิศวกร
2. นักวิชาการเกษตร
3. สัตวแพทย์
4. สถาปนิก
5. นักอุตสาหกรรมการเกษตร

กลุ่มที่ 2 บุคลิกภาพแบบที่ต้องใช้เขavnปัญญาและความคิดแบบนักวิชาการ หรือผู้ใช้กิจกรรมทางปัญญาในการแก้ปัญหาและแสวงหาความรู้ (The Investigative Type)

โดยทั่วไป ผู้ที่มีบุคลิกภาพต่อไปนี้ จะชอบคิด สังเกต วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัยอย่างมีเหตุผล ชอบแก้ปัญหา ชอบใฝ่หาความรู้ มีหลักการ สนใจการจัดระบบ การทดลองด้านกายภาพ ชีวภาพ และปรากฏการณ์ทางธรรมชาติเพื่อจะได้เข้าใจและควบคุมปรากฏการณ์นั้น ชอบทำงานที่สลับซับซ้อน ชอบคิดมากกว่าเป็นผู้ลงมือกระทำ ไม่ตีคประเพณีนิยม หลีกเลี้ยงงานประเภทค้าขาย การชักชวน การเข้าสังคม และการเลียนแบบ

ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความคิดเห็นรุนแรง มีความบากบั่น อุทิศเวลาให้กับงาน เก็บตัว ไม่ใคร่สนใจสังคม

การประเมินตนเอง มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ไม่ชอบเอาอย่างใครสูง มีความร่าเริงต่ำ

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ	สาขาวิชาที่อาจเลือกศึกษา ได้แก่
<ul style="list-style-type: none"> - แพทย์ - ทันตแพทย์ - เกษตรกร - สัตวแพทย์ - เจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์ - เจ้าหน้าที่รังสีเทคนิค - เจ้าหน้าที่เคมีภัณฑ์ - นักวิทยาศาสตร์ , เคมี , ฟิสิกส์ - นักคณิตศาสตร์ - นักวิเคราะห์ระบบคอมพิวเตอร์ - นักอุตุนิยมวิทยา, นักธรณีวิทยา - นักอนุรักษ์นิยม - นักนิเวศน์วิทยา - นักจิตวิทยา , นักสังคมศาสตร์ - นักมานุษยวิทยา - นักเศรษฐศาสตร์ 	<ul style="list-style-type: none"> . แพทย์ ทันตแพทย์ เกษตรศาสตร์ . เทคนิคการแพทย์ . ศึกษาศาสตร์ สาขาเคมี ชีววิทยา ฟิสิกส์ วิทย์ทั่วไป สุขศึกษา คณิตศาสตร์ . มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขา มนุษยวิทยา สังคมวิทยา เศรษฐศาสตร์ จิตวิทยา โบราณคดี ภูมิศาสตร์ . วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ สาขาเคมี ชีววิทยา ฟิสิกส์ ธรณีศาสตร์ อุตุนิยมวิทยา ดาราศาสตร์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ คณิตศาสตร์ สถิติ . วิศวกรรมศาสตร์สาขาไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์

<ul style="list-style-type: none"> - นักเขียนงานวิชาการ - นักอาชีววิทยา/นักโบราณคดี - วิศวกร (เคมี ไฟฟ้า คอมพิวเตอร์) 	
--	--

อาชีพในกลุ่มนี้เลือกให้นักเรียนศึกษา 5 อาชีพดังนี้

1. นักเทคนิคการแพทย์
 2. นักวิทยาศาสตร์
 3. นักรรณิวิทยา
 4. แพทย์
 5. เกษัตริกร
4. ขั้นตอนการจัดกิจกรรม
- 4.1 ปฐมนิเทศการเรียนผ่านเครือข่าย
 - 4.2 นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน ทราบคะแนนของตนเอง
 - 4.3 นักเรียนศึกษาบทเรียน ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน ทราบคะแนน
 - 4.4 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน ทราบคะแนน
5. สื่อ
- ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์
6. การประเมินผล
- ตรวจคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน
สังเกตความสนใจ (กรณีที่เรียนด้วยเครือข่าย LAN)

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต
สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ชุดที่ 2

จัดทำโดย นางธศกัณฑ์ ผ่องศรี โรงเรียนไชยวิทยา

1. สาระสำคัญ

อาชีพในกลุ่ม The Artistic Type ชอบทำงานอิสระ มีสุนทรีย์ มีศิลปะ ชอบคิดคำนึง
อาชีพในกลุ่ม The Social Type ชอบติดต่อกับผู้คน ชอบช่วยเหลือผู้อื่น

2. วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

2.1 หลังจากศึกษาบทเรียนแล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพในกลุ่ม The
Artistic Type ได้

2.2 หลังจากศึกษาบทเรียนแล้วนักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพในกลุ่ม The Social
Type ได้

3. เนื้อหา

กลุ่มที่ 3 บุคลิกภาพแบบมีศิลปะ (The Artistic Type)

โดยทั่วไป ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบนี้ จะชอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนามธรรม เป็นอิสระ มี
สุนทรีย์ รักความงาม เป็นตัวของตัวเองสูง ชอบใช้ชีวิตและทำกิจกรรมตามลำพัง ไม่ค่อยควบคุม
ตนเอง มักจะ做事情ต่างๆ ตามที่ใจปรารถนา มีความต้องการที่จะแสดงออกถึงลักษณะเฉพาะตัว
ของตน ชอบเผชิญปัญหาที่แสดงออกทางศิลปะ ไม่ชอบเลียนแบบ มีความคิดริเริ่ม หลีกเลี้ยงงาน
ประเภทที่ใช้ระเบียบแบบแผน

ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ มีสุนทรีย์ มีศิลปะ ชอบคิดคำนึง ชอบครุ่นคิดคนเดียว เก็บตัว
การประเมินตนเอง มีความเป็นอิสระสูง มีความเข้าใจตนเองสูง มีความสามารถในการ
แสดงความรู้สึกลึกซึ้งที่มีความหมายสูง

ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ ชอบการสมาคม ร่าเริง ชอบท่องเที่ยว รักการระเบียบประเพณี มีความรับผิดชอบ มีอำนาจเหนือบุคคลอื่น ชอบฟังพาดูคนอื่น มีลักษณะท่าทางและนิสัยเป็นผู้หญิง

การประเมินตนเอง มีความเป็นผู้นำสูง มีทักษะในการพูดสูง ชอบการสมาคมสูง มีจิตใจที่จะทำอะไรจริงสูง

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ	สาขาวิชาที่อาจเลือกศึกษา ได้แก่
<ul style="list-style-type: none"> - นักสังคมสงเคราะห์ - ครู - อาจารย์ - นักแนะแนว - นักจิตวิทยา - นักรัฐศาสตร์ - ผู้บริหารการศึกษา - พยาบาล - นักกายภาพบำบัด - ผู้ดูแลหอพัก - ผู้จัดการโรงแรม - เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล - นักจัดรายการ - นักประวัติศาสตร์ - ล่าม - บรรณารักษ์ - พัฒนาการ - ผู้ฝึกสอนกีฬา 	<ul style="list-style-type: none"> . จิตวิทยา . จิตวิทยาการศึกษา และการแนะแนว . สังคมวิทยา . ศึกษาศาสตร์ทุกสาขาวิชา . พยาบาลศาสตร์ . บรรณารักษศาสตร์ . สังคมสงเคราะห์ . รัฐศาสตร์

อาชีพในกลุ่มนี้เลือกให้นักเรียนศึกษา 5 อาชีพดังนี้

1. นักแนะแนว
2. พยาบาล
3. นักกายภาพบำบัด

4. นักจัดรายการวิทยุ
5. มัคคุเทศก์
4. ขั้นตอนการจัดกิจกรรม
 - 4.1 ปฐมนิเทศการเรียนรู้ผ่านเครือข่าย
 - 4.2 นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน ทราบคะแนนของตนเอง
 - 4.3 นักเรียนศึกษาบทเรียน ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน ทราบคะแนน
 - 4.4 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน ทราบคะแนน
5. สื่อ
 - ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์
6. การประเมินผล
ตรวจคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน
สังเกตความสนใจ (กรณีที่เรียนด้วยเครือข่าย LAN)

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เรื่องทักษะการดำรงชีวิต

สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ชุดที่ 3

จัดทำโดย นางธศกัณฑ์ ผ่องศรี โรงเรียนไชยวิทยา

1. สารสำคัญ

อาชีพในกลุ่ม The Enterprising Type มีลักษณะของการเป็นผู้นำ มีความคิดริเริ่ม ชอบวางแผน กล้าได้กล้าเสีย ชอบผจญภัย

อาชีพในกลุ่ม The Conventional Type ชอบกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม ชอบทำตามระเบียบแบบแผน เจ้าระเบียบ ไม่ยืดหยุ่น

2. วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

2.1 หลังจากศึกษาบทเรียนแล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพในกลุ่ม The Enterprising Type ได้

2.2 หลังจากศึกษาบทเรียนแล้วนักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพในกลุ่ม The Conventional Type ได้

3. เนื้อหา

กลุ่มที่ 5 บุคลิกภาพแบบกล้าคิดกล้าทำ มีธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน หรือผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (The Enterprising Type)

โดยทั่วไป ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบนี้ จะมีลักษณะของความเป็นผู้นำมีความคิดริเริ่ม มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าได้แย่ง กล้าได้กล้าเสีย ชอบผจญภัย พร้อมทั้งจะเสี่ยง พร้อมทั้งจะทดลอง มีความเป็นอิสระ มีความสนใจอำนาจ มีความก้าวร้าวทางวาจา มีทักษะภาษาในการเจรจาซื้อขาย และลงทุน มักหลีกเลี่ยงสภาพการณ์ที่ต้องใช้กำลังความคิดเชิงปัญญาในระยะที่ยาวนาน และไม่ชอบกิจกรรมที่เป็นระเบียบแบบแผนหรืองานที่เป็นวิทยาศาสตร์หรือเทคนิค

ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ กล้าคิดกล้าทำ ชอบการวางแผน ชอบการสมาคม มีอำนาจเหนือผู้อื่น ร่าเริง สนุกสนาน ชอบท่องเที่ยว รักการระเบียบประเพณี ชอบฟังพาทศัยบุคคลอื่น ทำตามอารมณ์ ไม่ชอบใช้กำลังความคิดเชิงปัญญานานเกินควร

การประเมินตนเอง มีความเป็นผู้นำสูง ชอบการสมาคมสูง มีความเข้าใจตนเองสูง มีความทำอะไรทำจริงสูง มีความร่าเริงสูง

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ	สาขาวิชาที่อาจเลือกศึกษา ได้แก่
<ul style="list-style-type: none"> - นักธุรกิจ - นายธนาคาร - นักวิจัยตลาด - ผู้จัดการฝ่ายขาย - นายหน้า - ผู้ขายประกัน - ผู้พิพากษา / ทนายความ - พนักงานเดินตลาด - โฆษก - พิธีกร - ผู้จัดการรายการโทรทัศน์ - นักประชาสัมพันธ์ - นักการเมือง - ข้าราชการ - แอร์โฮสเตส 	<ul style="list-style-type: none"> . เศรษฐศาสตร์ . ทรัพยากรมนุษย์ . บริหารธุรกิจ การเงิน / การตลาด / ประกันภัย / การจัดการ / การบริหารบุคคล . รัฐศาสตร์ การปกครอง . บริหารรัฐกิจ บริหารบุคคล . นิเทศศาสตร์ สิ่งพิมพ์ โฆษณา ประชาสัมพันธ์ . พัฒนาชุมชน . นิติศาสตร์

อาชีพที่เลือกให้นักเรียนศึกษารายละเอียด 5 อาชีพ ดังนี้

1. นักบริหารธุรกิจ
2. นักกฎหมาย
3. แอร์โฮสเตส สจ๊วต
4. นักปกครอง
5. นักประชาสัมพันธ์

กลุ่มที่ 6 บุคลิกภาพที่ทำตามระเบียบแบบแผน (The Conventional Type)

โดยทั่วไป ผู้ที่บุคลิกภาพแบบนี้ มักจะชอบใช้กิจกรรมที่เป็นรูปธรรม และกิจกรรมทางภาษา ยึดถือประเพณีเดิม ชอบทำตามระเบียบแบบแผนมากกว่าการริเริ่มด้วยตนเอง ให้คุณค่ากับการเป็นเจ้าของวัตถุ เป็นพวกวัตถุนิยมและเจ้าระเบียบไม่ยืดหยุ่น ชอบบทบาทของการเป็นผู้ได้บังคับบัญชา มีลักษณะเป็นผู้ตาม ชอบเลียนแบบ

ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ มีความรับผิดชอบ กล้าแสดงผลงาน มีลักษณะยอมตาม ชอบ
ฟังพาอาศัยบุคคลอื่น รักษาระเบียบประเพณี มีความขี้อาย - สู้งาน ชอบสนุกสนาน
การประเมินตนเอง มีจิตใจที่ทำอะไรทำจริงสูง เรียบร้อยมาก เคร่งครัดในระเบียบ

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ	สาขาวิชาที่อาจเลือกศึกษา ได้แก่
<ul style="list-style-type: none"> - เลขานุการ - เสมียน / เจ้าหน้าที่ธุรการ - เจ้าหน้าที่การเงิน / การธนาคาร - ผู้ตรวจสอบบัญชี - เจ้าหน้าที่งบประมาณ - สมุหบัญชี - พนักงานไปรษณีย์ - บรรณารักษ์ - เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ - เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์ - ผู้ตรวจสอบคำผิด 	<ul style="list-style-type: none"> . การบัญชี .การเงิน / การบัญชี .เลขานุการ .บรรณารักษศาสตร์ .เศรษฐศาสตร์

อาชีพในกลุ่มนี้เลือกให้นักเรียนศึกษา 3 อาชีพดังนี้

1. เลขานุการ
2. นักบัญชี
3. บรรณารักษ์
4. ขั้นตอนการจัดกิจกรรม
 - 4.1 ปฐมนิเทศการเรียนผ่านเครือข่าย
 - 4.2 นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน ทราบคะแนนของตนเอง
 - 4.3 นักเรียนศึกษาบทเรียน ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน ทราบคะแนน
 - 4.4 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน ทราบคะแนน
5. สื่อ
 - ชุดแนะแนวผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์
6. การประเมินผล

ตรวจคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน
สังเกตความสนใจ (กรณี que เรียนด้วยเครือข่าย LAN)

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	ธศกัณันท์ ผ่องศรี
วัน เดือน ปี เกิด	11 กุมภาพันธ์ 2498
สถานที่เกิด	อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	111 หมู่ที่ 1 ตำบลเสม็ด อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โทร. 0 7743 1227 หรือ 0 1538 5352
ประวัติการทำงาน	
2518 – 2528	เป็นอาจารย์วิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนไชยาวิทยา อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2528 – ปัจจุบัน	เป็นอาจารย์แนะแนว โรงเรียนไชยาวิทยา อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2518	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ชั้นสูง วิชาเอก ภาษาอังกฤษ วิทยาลัยครูสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2525	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์) วิชาเอกจิตวิทยาและ การแนะแนว มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี
รางวัลที่ได้รับจากการทำงาน	
26 พฤศจิกายน 2546	โล่เกียรตินิยม และประกาศเกียรติคุณ จากสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย นักจิตวิทยาแนะแนวดีเด่น ระดับมัธยมศึกษา ประจำปีพุทธศักราช 2546
28 กันยายน 2546	วุฒิบัตรจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แสดงว่า เป็นบุคลากรต้นแบบปฏิรูปการเรียนรู้รางวัลครูเกียรตินิยม
15 มิถุนายน 2546	โล่เกียรตินิยมจากกรมการจัดหางานและจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นครูแนะแนวดีเด่น ระดับมัธยมศึกษา ประจำปี 2546
21 มีนาคม 2545	เกียรติบัตรจากสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ครูดีเด่นงานแนะแนว รางวัลเหรียญเงิน ประจำปี 2544
28 ธันวาคม 2544	เกียรติบัตรจากกรมสามัญศึกษา และ สำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ครูดีที่หนูรัก ประจำปี 2544